

BIBLIOTEKA UMIEJĘTNOŚCI PRAWNYCH.
Dodatek do Seryi II.

**СБОРНИКЪ ЗАКОНОВЪ.
УЗАКОНЕНІЯ И РАСПОРЯЖЕНІЯ ПРАВИТЕЛЬСТВА,
ОТНОСЯЩІЯСЯ
ДО ГУБЕРНІИ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО,
СОСТАВЛЕННЫЯ ПО ПРЕКРАЩЕНІИ ВЪ 1871 ГОДУ
ОФИЦІАЛЬНАГО ИЗДАНІИ
ДНЕВНИКА ЗАКОНОВЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО.**

Составилъ
В. ВЫЗИНСКИЙ
Чинovníкъ для особ. поруч. Правительств. Комисіи Юстиціи.

ТОМЪ I.

**ZBIÓR PRAW
POSTANOWIENIA I RozPORZĄDZENIA RZĄDU,
W GUBERNIACH KRÓLESTWA POLSKIEGO
OBOWIAZUJĄCE,
WYDANE PO ZNIESIENIU W 1871 ROKU
URZĘDOWEGO WYDANIA
DZIENNIKA PRAW KRÓLESTWA POLSKIEGO.**

ЗЕБРАЛЪ И ПЕРЕЛОЖЫЛЪ
W. WYZIŃSKI
Urzednik do szczeg. por. Kom. Rząd. Sprawiedliwości.

ТОМЪ I.

WARSZAWA.
W DRUKARNI S. ORGELBRANDA SYNÓW,
Bednarska Nr. 20.

1871.

834/46

СБОРНИКЪ ЗАКОНОВЪ.

УЗАКОНЕНІЯ И РАСПОРЯЖЕНІЯ ПРАВИТЕЛЬСТВА,

ОТНОСЯЩІЯСЯ

ДО ГУБЕРНІЙ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО,
СОСТОЯВШІЯСЯ ПО ПРЕКРАЩЕНІИ ВЪ 1871 ГОДУ

ОФИЦІАЛЬНАГО ИЗДАНІЯ

ДНЕВНИКА ЗАКОНОВЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО.

Составилъ

В. ВЪЗИНСКІЙ

Чиновникъ для особ. поруч. Правительств. Комиссін Юстиціи.

ТОМЪ I.

ZBIÓR PRAW.

POSTANOWIENIA I ROZPORZĄDZENIA RZĄDU,

W GUBERNIACH KRÓLESTWA POLSKIEGO

OBOWIĄZUJĄCE,

WYDANE PO ZNIESIENIU W 1871 ROKU

URZĘDOWEGO WYDANIA

DZIENNIKA PRAW KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Zebrał i przełożył

W. WYZIŃSKI

Urzędnik do szczeg. por. Kom. Rząd. Sprawiedliwości.

ТОМЪ I.

WARSZAWA.

Staraniem i nakładem Redakcyi Biblioteki Umiejętności Prawnych.

1875.

200-

K-127/p3

ДОЗВОЛЕНО ЦЕНЗУРОЮ.

Варшава 11-го (23-го) Мая 1875 года.

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA
im. Jerzego Giedroycia w Białymstoku

FUWC012885

0M280

II/0364

СБОРНИКЪ ЗАКОНОВЪ.

ZBIÓR PRAW.

ПРЕДИСЛОВІЕ.

Порядокъ обнародованія законовъ, установленный въ здѣшнемъ краѣ постановленіемъ Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ отъ 16 Января 1816 г. ⁽¹⁾, отмѣненъ Высочайшимъ Указомъ, 23 Марта 1871 г. ⁽²⁾, коимъ

распространенъ на губерніи Царства Польскаго общій, установленный въ Имперіи порядокъ обнародованія ⁽³⁾ и приведенія въ дѣйствіе ⁽⁴⁾ постановленій и распоряженій Правительства;

⁽¹⁾ Дневн. Зак. Т. 1, стр. 106.

⁽²⁾ Дневникъ Законовъ Т. 71 стр. 135.

⁽³⁾ О обнародованіи законовъ.

57. Законы общіе, содержащія въ себѣ новое правило, или поясненіе, дополненіе, либо отмѣну прежнихъ законовъ обнародываются во всеобщее извѣстіе Правительствующимъ Сенатомъ.

Примѣчаніе 1. Для сего законъ предается отъ Сената тисненію, сообщается Святѣйшему Синоду, и посылается присутственнымъ мѣстамъ и лицамъ при указахъ по установленной по сему формѣ.

Примѣчаніе 2. Министры сами собою не приводятъ въ дѣйствіе никакого новаго общаго закона, не предъявивъ его въ спискѣ Правительствующему Сенату и не получивъ отъ него указа для дальнѣйшихъ распоряженій.

PRZEDMOWA.

Sposób ogłaszania praw, w kraju naszym, przepisany postanowieniem Namiestnika Królewskiego, z dnia 16 Stycznia 1816 roku ⁽¹⁾, został zmieniony przez Najwyższy Ukaz z dnia 23 Marca 1871 roku ⁽²⁾, który:

rozcigał do Królestwa Polskiego moc obowiązującą istniejących w Cesarstwie przepisów o ogłaszaniu ⁽³⁾ i wykonalności praw i rozporządzeń Rządu ⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ Dziennik Praw T. 1 str. 106.

⁽²⁾ Dziennik Praw, T. 71 str. 135.

⁽³⁾ O ogłaszaniu praw.

57. Prawa ogólne, zawierające nowe postanowienia, albo wyjaśnienia, uzupełnienia lub zmianę dawnych praw podają się do powszechnej wiadomości przez Senat Rządzący.

Uwaga 1-sza. W tym celu Senat oddaje prawo do druku, komunikuje je Najświętszemu Synodowi i rozsyła do wszystkich Władz i urzędników podług ustanowionej na to formy.

Uwaga 2-ga. Ministrowie sami przez się nie wprowadzają w wykonanie żadnego nowego prawa ogólnego, bez zakomunikowania go w kopii Rządzącemu Senatowi i otrzymania od Senatu Ukazu względem wydania dalszych rozporządzeń.

вмѣнено губернскимъ правленіямъ вышеозначенныхъ губерній въ обязанность, чтобы они въ обнародованіи законовъ, а равно постановлений и распоряженій Правительства руководствовались статьями 854, 857 и 858 общаго губернскаго учрежденія ⁽¹⁾; а также

Примѣчаніе 3. Постановленія, не измѣняющія и не дополняющія общихъ узаконеній, но опредѣляющія только распорядокъ мѣстнаго исполненія и по предметамъ своимъ къ общему свѣдѣнію и наблюденію не слѣдующія, обращаются къ исполненію единственно тѣхъ мѣстъ и лицъ, къ которымъ они по существу своему принадлежатъ.

58. Обнародованіе закона въ губерніи принадлежитъ только Губернскому Правленію и соотвѣствующимъ ему мѣстамъ. Онъ обнародовывается безъ всякаго сокращенія, а тѣмъ паче измѣненія въ смыслѣ.

Примѣчаніе. Порядокъ обнародованія законовъ въ губерніяхъ подробно означенъ въ Губернскихъ Учрежденіяхъ.
(Сводъ Законовъ, Основные Государ. Законы. Раз. I. Оправъ Верховной Власти Т. I. Ст. 15. изд. 1857).

⁽⁴⁾ О срокѣ съ коего начинается дѣйствіе закона.

59. Законъ получаетъ обязательную силу не прежде, какъ со дня его объявленія. Въ присутственныхъ мѣстахъ, каждый законъ воспріимлетъ свою силу и долженъ быть прилагаетъ къ дѣламъ не прежде, какъ со дня полученія его въ томъ мѣстѣ, къ исполненію коего онъ подлежитъ.

60. Законъ дѣйствуетъ только на будущее время. Никакой законъ не имѣетъ обратнаго дѣйствія и сила онаго не распространяется на дѣянія, совершившіяся прежде его обнародованія.

61. Изъ сего общаго правила иземлются слѣдующіе случаи:

- 1) Когда въ законѣ именно сказано, что онъ есть только подтвержденіе и изъясненіе смысла закона прежняго.
- 2) Когда въ самомъ законѣ постановлено, что сила его распространяется и на времена, предшествовавшія его обнародованію.

(Тамъ-же).

⁽¹⁾ 854. Высочайшіе манифесты, а равно и указы, издаваемые съ словами: *объявляется всенародно*, по распоряженію Губернскаго Правленія читаются послѣ Божественной службы при церквяхъ, о чемъ Правленіе сносится съ духовнымъ начальствомъ, и сверхъ того по городамъ на площадяхъ, а въ уѣздахъ на мирскихъ сходахъ и на торговыхъ площадяхъ заштатныхъ городовъ, посадовъ, мѣстечекъ и значительнѣйшихъ селеній. Манифесты и указы сии печатаются также въ Губернскихъ Вѣдомостяхъ.

857. Указы особенной важности по обстоятельствамъ времени или мѣстности, Правленіе можетъ, гдѣ признаетъ нужнымъ, перепечатать въ вѣдомостяхъ своихъ или особо, но во всѣхъ подобныхъ случаяхъ ссылается на число и номеръ указа. Тѣмъ же порядкомъ Правленіе напоминаетъ по губерніи о узаконеніяхъ

вложилъ на Рządu Gubernialne обязательство stosowania się, przy ogłaszaniu praw i rozporządzeń Rządu, do art. 854, 857 i 858 ogólnych o instytucjach gubernialnych przepisów ⁽⁶⁾; wreszcie

Uwaga 3-cia. Postanowienia, ogólnych praw nie zmieniające i nie dopełniające, lecz tylko określające sposób miejscowego ich wykonania, i z osnowy swęj nie wydane dla powszechnej wiadomości i stosowania — przesyłają się do wykonania tylko do tych władz i urzędników, do których z treści swęj odnoszą się.

58. Ogłaszanie prawa w gubernii, należy wyłącznie do Rządu Gubernialnego i odpowiednich mu władz. Prawo ogłasza się bez jakiegokolwiek bądź skróceń, a tém więcej bez zmiany treści.

Uwaga. Sposób ogłaszania praw w guberniach szczegółowo jest określony w Ustawie o Rządach Gubernialnych.

(Sw. Zak. Zasadnicze prawa Państwa. Rozdział I. O prawach Władzy Najwyższej T. I, str. 15, wyd. 1857).

⁽⁴⁾ O terminie, od którego prawo otrzymuje moc obowiązującą.

59. Prawo otrzymuje moc obowiązującą nie pierwęj, jak od dnia jego ogłoszenia. We władzach rządowych, każde nowe prawo otrzymuje moc obowiązującą i wykonywa się nie wcześnѣj, jak od czasu otrzymania go przez tę władzę, do której należy jego wykonanie.

60. Prawo obowiązuje tylko na przyszłość. Żadne prawo nie ma mocy wstecz obowiązującej i prawo nie rozciąga się do czynów, przed ogłoszeniem prawa spełnionych.

60. Od tego ogólnego przepisu w następujących razach czyni się wyjątek:

- 1) Kiedy w prawie wyraźnie powiedziano, że jest tylko powtórzeniem i wyjaśnieniem znaczenia dawnego prawa.
- 2) Kiedy w samém prawie postanowiono, że otrzymuje moc obowiązującą i na czas poprzedzający jego ogłoszenie.

(T a m ż e).

⁽⁵⁾ Art. 854. Najwyższe Manifesty, jak również Ukazy obejmujące wyrażenie „ogłasza się dla powszechnej wiadomości“ odczytują się z rozporządzenia Rządu Gubernialnego: w kościołach—po odprawieniu nabożeństwa, i w tym celu Rząd Gubernialny porozumiewa się ze zwierzchnością duchowną, w miastach na placach, w powiatach—na zebraniach powiatowych a w miastach niepowiatowych, osadach, miasteczkach i znaczniejszych wsiach—na targach. Manifesty te i ukazy drukują się téż w Dziennikach Gubernialnych.

Art. 857. Ukazy szczególnęj ważności z powodu okoliczności czasu i miejsca Rząd Gubernialny może, w miarę tego, jak uzna za potrzebne, wydrukować w Dzienniku lub téż oddzielnie, lecz w takim razie powołuje się datę i numer ukazu. W taki sam sposób Rząd Gubernialny przypomina o prawach i postanowieniach, jeżeli za-

повелѣно, всѣмъ прочимъ губернскимъ и уѣзднымъ присутственнымъ мѣстамъ, не исключая и судебного вѣдомства, чтобы они въ порядкѣ приведенія въ дѣйствіе вновь издаваемыхъ законовъ, а равно постановлений и распоряженій Правительства, руководствовались основными законами Имперіи и выписывали по установленному въ ст. 859 и 860 общаго губернскаго учрежденія ⁽¹⁾ порядку, Сенатскія Вѣдомости вмѣстѣ съ Собраніемъ Узаконовеній и Распоряженій Правительства.

Такимъ образомъ названное изданіе, со времени прекращенія, изданія „Дневника Законовъ Царства Польскаго“,⁴ есть официальное изданіе законовъ для здѣшняго края.

Оно объемлетъ постановленія и распоряженія Правительства, издаваемые для всѣхъ частей Имперіи, отъ чего, объемъ его, въ продолженіи даже одного года, по необходимости достигаетъ громаднхъ размѣровъ (ежегодное изданіе объ-

и постановленійхъ, если замѣтитъ по нимъ болѣе общія упущенія. При чемъ соблюдаютъ правила, постановленныя вообще относительно перепечатыванія статей изъ Сенатскихъ Вѣдомостей. (*Учр. Сен. ст. 472. въ прил. п. 19*) (*).

858. Губернское Правленіе рассылаетъ по принадлежности, все получаемые отъ Правительствующаго Сената указы, равно какъ и Сенатскія Вѣдомости, которыя должны присылаться разобранными по экземплярамъ. Разсылка сія производится чрезъ Газетный Столъ, по непосредственному распоряженію заведывающаго онымъ совѣтника.

(*Общее Учрежд. Губерн. Прав. Сводъ Зак. Т. II, Стр. 201*).

(¹) 859. Всѣ безъ изыятія губернскія и уѣздныя присутственныя мѣста, Приказы Общественнаго Призрѣнія, Врачебныя Управы, Почтовые Канторы, Консисторіи, Управленія Иновѣрческаго Духовенства, Предводители Дворянства, Окружныя Вѣдомства Государственныхъ Имуществъ, удѣльныя, казеннозаводскія и проч. управленія обязаны получать за опредѣленную плату Сенатскія Вѣдомости съ объявленіями.

860. Плата за Сенатскія Вѣдомости вообще относится на счетъ канцелярскихъ суммъ каждаго мѣста, но Предводители Дворянства и Земскіе Суды получаютъ Вѣдомости на счетъ земскихъ сборовъ, а управленія заштатныхъ городовъ на счетъ общественныхъ расходовъ.

(*Тамъ-же*)

(*) Сводъ Зак. Т. I, У. II, С. Стр. 123.

polecil wszystkim innym władzom gubernialnym, powiatowym i sądowym, aby przy wprowadzaniu w wykonanie nowych praw i rozporządzeń stosowały się do zasadniczych ustaw Cesarstwa i według porządku ustanowionego w art. 859 i 860 powołanych przepisów, prenumerowały „*Senatskija Wiedomosti*” wraz z „*Sobranіem Uzakonienij i Rasporiazenij Prawitelstwa*” ⁽¹⁾.

Tym sposobem, od czasu zniesienia, „*Dziennika Praw Królestwa Polskiego*“, wydanie powyższe stało się dla kraju naszego urzędowym zbiorem praw obowiązujących.

Obejmuje ono w sobie prawa i rozporządzenia Rządu, dla całego Państwa Rosyjskiego wydawane; ztąd objętość jego, już w ciągu roku jednego, do znacznych dochodzi rozmiarów (jakoż mieści w sobie rocznie przeszło 2,000 stronnic, in 4-to).

uważy w gubernii zaniechanie ich wykonywania. Przyczemъ stosują się przepisy ogólne, o przedrukowywaniu artykułów z *Senatskich Wiedomosti*. (*Urząd. Senat. art. 472 w dodatku Nr. 19*). (*)

Art. 858. Rząd Gubernialny rozsyła komu należy, wszystkie ukazy przez Rządzący Senat nadsyłane, również jak i *Senatskie Wiedomosti*, które powinny być nadsyłane w osobnych egzemplarzach. Przesyłkę tę dokonywa, Wydział gazet, na skutek bezpośredniego rozporządzenia Rady wydziałem tym zawiadującego.

(*Swód. Zak. wyd. 1857 r. Ogólne urządzenia Rządów Gubernialnych, T. II, str. 201*).

(¹) Art. 859. Wszystkie bez wyjątku władze gubernialne i powiatowe, Izby opieki powszechnej, Urzędy lekarskie, Kantory pocztowe, Konsystorze, Zarządy duchowieństwa obcych wyznań, Marszałkowie Szlachty, Zarządy Okręgowe dóbr Państwa, Dworu, Stadnin i inne, obowiązane są, za oznaczoną cenę prenumerować *Senatskie Wiedomosti* wraz z ogłoszeniami.

Art. 860. Opłata ze *Senatskija Wiedomosti*, ponosi się z sumy wyznaczonej na wydatki kancelaryjne każdej władzy; lecz Marszałkowie Szlachty i Sądy Ziemskie otrzymują *Senatskija Wiedomosti* kosztem dochodów ziemskich, a zarządy miast niepowiatowych kosztem wydatków publicznych.

(*T a m ъ ж е*).

(*) Swód. Zak. T. I, Org. Rząd. Sen. str. 123.

емлетъ до 2000 и болѣе стр. въ $\frac{1}{4}$ 'долю листа). Такой объемъ составляетъ для жителей здѣшняго края затрудненіе при ознакомленіи ихъ съ дѣйствующими въ краѣ законами, а даже для должностныхъ лицъ, офиціальное собраніе законовъ, представляетъ большія неудобства при подручномъ употребленіи.

По симъ соображеніямъ, желая доставить возможное облегченіе жителямъ здѣшняго края къ полезному познанію дѣйствующихъ въ Царствѣ Польскомъ законовъ, а служащимъ — удобное для подручнаго употребленія собраніе сихъ законовъ, Редакція Библіотеки Юридическихъ Наукъ постановила издавать постоянно, въ формѣ особаго приложенія къ Библіотекѣ, Сборникъ Законовъ, относящихся до губерній Царства Польскаго, съ вѣрнымъ переводомъ оныхъ на польскій языкъ.

Образцомъ для своего изданія, Редакція приняла прежнее офиціальное изданіе Дневника Законовъ, и потому въ Сборникѣ будутъ помѣщаться въ хронологическомъ порядкѣ, всѣ такія же постановленія и распоряженія Правительства, какія входили въ составъ Дневника Законовъ.

Такимъ образомъ Сборникъ нашъ, хотя и неофиціальный, можетъ до известной степени быть продолженіемъ б. офиціального изданія Дневника Законовъ.

Но такъ какъ офиціальную важность можетъ имѣть только офиціальное изданіе, то въ концѣ каждаго отдѣльнаго постановленія или распоряженія указанъ номеръ и страница „Собранія Узаконеній и Распоряженій Правительства,“ откуда заимствованъ русскій текстъ.

Собраніе законовъ за каждый годъ, составитъ особый томъ, коего цѣна будетъ соразмѣряться по числу листовъ.

Ogrom ten utrudnia mieszkańcom tutejszego kraju poznanie praw jakie ich obowiązują, a nawet dla urzędników władz publicznych czyni urzędowe wydanie do podręcznego użytku niedogodnym.

Powodowana temi względami, Redakcja Biblioteki Umiejętności Prawnych, pragnąc ułatwić naszej publiczności potrzebną dla każdego praw obowiązujących znajomość, a urzędnikom władz dostarczyć zbiór tychże Praw do podręcznego użytku dogodny, postanowiła wydawać stale, w formie osobnego przy Bibliotece dodatku, Zbiór Praw odnoszących się do Królestwa Polskiego, wraz z dokładnym przekładem ich na język polski.

Dawne urzędowe wydawnictwo Dziennika Praw służyć nam będzie za wzór do układania naszego zbioru; wejdą więc do niego w chronologicznym porządku, postanowienia tego rodzaju, jakie dawniej w Dzienniku Praw były pomieszczane.

Tym sposobem Zbiór nasz, aczkolwiek prywatny, będzie mógł służyć niejako za dalszy ciąg dawnego wydawnictwa urzędowego Dziennika Praw.

Ponieważ jednak powagę urzędową może mieć tylko urzędowe wydanie, przeto przy końcu każdego pojedynczego prawa lub rozporządzenia, powołujemy numer i stronicę „*Sobranija Uzakomienij i Rasporiazenij Prawitelstwa*“ z kąd tekst russki w naszym zbiorze został przedrukowany.

Zbiór praw z każdego pojedynczego roku stanowić będzie tom oddzielny, którego cena ustosunkowaną zostanie do ilości arkuszy druku.

Въ концѣ каждаго тома будутъ помѣщаться два списка содержащимся въ немъ постановленіямъ, одинъ — обыкновенный по порядку страницъ, другой — систематическій, по предметамъ, съ указаніемъ очереднаго номера, какимъ обозначено данное постановленіе въ нашемъ Сборникѣ.

На постановления о рекрутской повинности, изданныя въ 1871, 2 и 3 г. будутъ только ссылки, съ обозначеніемъ номера и страницы въ официальномъ изданіи — по причинѣ отмѣны ихъ уставомъ 1874 г. о всеобщей воинской повинности.

На постановления по частнымъ банкамъ и товариществамъ, какъ не представляющія общаго интереса и не входившія въ составъ прежняго Дневника, тоже будутъ только дѣланы ссылки.

Въ текущемъ 1875 году, или всего позже въ первыхъ мѣсяцахъ будущаго года надѣмся въ нашемъ сборникѣ помѣстить всѣ узаконенія съ прекращенія изданія Дневника Законовъ состоявшіяся.

Въ послѣдствіе, Сборникъ нашъ будетъ издаваться отдѣльными выпусками, по мѣрѣ обнародыванія новыхъ законовъ, — а затѣмъ будетъ изданъ указатель.

Настоящій 1-й томъ объемлетъ постановленія и распоряженія изданныя въ 1871 г. и не вошедшія въ составъ 71 тома Дневника Законовъ.

Przy końcu każdego tomu zamieszczać będziemy dwa spisy objętych nim postanowień; jeden — zwyczajny, według porządku stronnic; drugi systematyczny, wedle przedmiotów, z powołaniem numeru kolejnego, jakim każde postanowienie w Zbiorze naszym oznaczone zostało.

Postanowienia o poborze do wojska, wydane w r. 1871, 1872 i 1873, będą tylko powoływane, ze wskazaniem numeru i stronnicy urzędowego wydania, a to z powodu uchylenia ich przez ustawę o ogólnym obowiązku służby wojskowej z roku 1874.

Ustawy banków prywatnych i innych stowarzyszeń w taki sam sposób będą tylko powoływane, z uwagi że nie przedstawiają ogólnego interesu i że nie były dawniej pomieszczane w Dzienniku Praw.

W roku 1875, a najdalej w pierwszych miesiącach roku przyszłego, spodziewamy się w Zbiorze naszym pomieścić wszystkie, od czasu zniesienia „Dziennika Praw“ wydane postanowienia.

Następnie Zbiór nasz wychodzić będzie poszytami, w miarę jak nowe prawa będą ogłaszane.

Z kolei pomyślimy i o skorowidzu ogólnym.

Niniejszy tom pierwszy obejmuje prawa i rozporządzenia w roku 1871 wydane, a w 71 tomie Dzienniku Praw niepomieszczone.

1871.

1.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА ПО ДѢЛАМЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ ФИНАНСОВЪ 20-ГО ЯНВАРЯ 1871 ГОДА.

О конверсіи закладныхъ листовъ III-го выпуска Земскаго Кредитнаго Общества Царства Польскаго на новые 5% закладные листы.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, согласно представленію Министра Финансовъ и положенію Комитета по дѢламъ Царства Польскаго, въ 10-й день Января 1871 г., Высочайше повелѣть соизволилъ:

1. Разрѣшить Земскому Кредитному Обществу переводъ непогашенной части долга по прежнимъ ссудамъ въ новый періодъ погашенія, не требуя представленія закладныхъ листовъ той серіи, по которой сдѣлана была прежняя ссуда, на равную непогашенному долгу сумму и невыпуская новыхъ закладныхъ листовъ на такую же сумму.

2. Погашеніе прежнихъ закладныхъ листовъ III-го выпуска 1-й и 2-й серій продолжать по прежнему, согласно установленнымъ для сего правиламъ, посредствомъ авансовъ отъ Общества, необходимыхъ для сего суммъ.

3. Авансы сіи погашать:

a) суммами, выручаемыми отъ продажи новыхъ закладныхъ листовъ на ту нарицательную сумму, на которую изъято изъ обращенія, посредствомъ тиража и выкупа, закладныхъ листовъ III-го выпуска 1-й и 2-й серій, по ссудамъ, переведеннымъ въ новый періодъ погашенія;

b) разницею между процентами, которые заемщики обязаны платить, по переведенной въ новый періодъ погашенія

1.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONA UCHWAŁA KOMITETU DO SPRAW KRÓLESTWA POLSKIEGO, ZAKOMUNIKOWANA RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA FINANSÓW DNIA 20 STYCZNIA 1871 ROKU.

O konwersyi listów zastawnych III okresu Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Królestwie Polskiem na nowe 5% listy zastawne.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, zgodnie z przedstawieniem Ministra Finansów i z uchwałą komitetu do spraw Królestwa Polskiego, na dniu 10-m stycznia 1871 r., NAJWYŻEJ rozkazać raczył:

1. Upoważnić Towarzystwo Kredytowe Ziemskie do przeniesienia nieumorzonej części długu z poprzednich pożyczek, do nowego okresu umorzenia, bez żądania okazywania listów zastawnych tej serii, w której udzielona była poprzednia pożyczka, na sumę równającą się długowi nieumorzonemu i bez emisji nowych listów zastawnych na taką sumę.

2. Umarzanie dawnych listów zastawnych III-go okresu 1-jej i 2-jej serii ma być dokonywane jak dawniej, stosownie do ustanowionych w tym względzie przepisów, za pomocą awansowania przez Towarzystwo niezbędnych na to sum.

3. Awanse te umarzać:

a) sumami osiąganymi ze sprzedaży nowych listów zastawnych w takiej sumie nominalnej, na jaką wycofano z obiegu, za pomocą losowania i skupu, listów zastawnych III-go okresu 1-jej i 2-jej serii, co do pożyczek przeniesionych do nowego okresu umorzenia;

b) różnicą pomiędzy procentami, które wierzyciele obowiązani są płać od przeniesionej do nowego okresu umorzenia czę-

части долга по прежней ссудѣ и тѣми процентами, которые должны быть уплачены по закладнымъ листамъ, конми прежняя ссуда была выдана; и

- е) суммами, выручаемыми продажою облигацій, выпускъ коихъ разрѣшенъ Обществу ст. 70-ю Высочайше утвержденныхъ 12-го Юля 1869 г. ⁽¹⁾ Правилъ о выдачѣ новыхъ ссудъ Обществомъ, съ тѣмъ, чтобы выпускъ сей произвождался въ мѣрѣ дѣйствительной необходимости.

(Собраніе Указаній и Распоряженій Правительства, N. 11, 1871 г. стр. 102.)

ści długu poprzedniej pożyczki, a temi procentami, które mają być wypłacone od listów zastawnych, w jakich udzielona była pożyczka;

- e) sumami osiągniętymi ze sprzedaży obligów, do emisji których Towarzystwo zostało upoważnione art. 70 NALWYŻEJ zatwierdzonych na dniu 12 lipca 1869 r. przepisów w przedmiocie udzielania przez Towarzystwo nowych pożyczek ⁽¹⁾, pod warunkiem, ażeby emisya ta dokonywana była w miarę rzeczywistej konieczności.

⁽¹⁾ Dziennik Praw, T. 69, str. 371.

⁽¹⁾ Дневникъ Законовъ Т. 69, стр. 371.

2.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА ПО ДѢЛАМЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ ВНУТРЕННИХЪ ДѢЛЪ 21-го ЯНВАРЯ 1871 ГОДА.

Объ устройствѣ Архива старыхъ дѣлъ, состоящаго при Учредительномъ Комитетѣ.

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, рассмотрѣвъ представленіе Учредительнаго Комитета объ устройствѣ Архива старыхъ дѣлъ и отзывъ по сему предмету Товарища Министра Финансовъ, полагаетъ:

1. Предоставить Учредительному Комитету состоящей при ономъ Архивъ старыхъ дѣлъ передать въ вѣдѣніе Канцеляріи Намѣстника въ Царствѣ, не ожидая закрытія Учредительнаго Комитета.
2. Чиновниковъ, причисленныхъ въ Архивъ старыхъ дѣлъ изъ бывшей Комисіи Внутреннихъ дѣлъ, переименовать: Старшаго изъ нихъ въ Архивариуса, втораго въ Старшаго Помощника, а третьяго въ Младшаго Помощника Архивариуса, съ предоставленіемъ имъ служебныхъ правъ штатныхъ чиновниковъ Архива и съ сохраненіемъ имъ тѣхъ окладовъ содержанія, какія они получаютъ нынѣ.
3. Въ дополненіе къ ассигнуемой нынѣ на содержаніе Архива старыхъ дѣлъ суммъ отпускать съ 1-го Января 1871 года изъ суммъ Государственнаго Казначейства по триста рублей въ годъ на канцелярскія издержки и на наемъ служителя, съ предоставленіемъ сему служителю, а также перечисленному въ Архивъ изъ бывшей Комисіи Внутреннихъ дѣлъ курьеру казеннаго помѣщенія съ отопленіемъ и освѣщеніемъ.
4. Предоставить Министру Внутреннихъ дѣлъ, по упраздненіи остающихся еще въ Варшавѣ центральныхъ учреждений войти въ обсужденіе вопроса объ окончательномъ устройствѣ Архива старыхъ дѣлъ и соображенія свои по сему предмету представить на разсмотрѣніе въ установленномъ порядкѣ.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ на журналѣ Комитета, 10-го Января 1871 г., соизволилъ написать Собственно-ручно: „Исполнить.“

(С. У. д. Р. II., N. 11, 1871 г. стр. 102.)

2.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONA UCHWAŁA KOMITETU DO SPRAW KRÓLESTWA POLSKIEGO, ZAKOMUNIKOWANA RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH DNIA 21 STYCZNIA 1871.

O organizacyi Archiwum akt dawnych, znajdujące się przy Komitecie Urządzającym.

Komitet do spraw Królestwa Polskiego, roztrząsawszy przedstawienie Komitetu Urządzającego o organizacyi Archiwum akt dawnych i opinię w tym przedmiocie Towarzysza Ministra Finansów, uchwalił:

1. Poruczyć Komitetowi Urządzającemu, znajdujące się przy nim archiwum akt dawnych oddać pod zawiadywanie Kancelaryi Namiestnika w Królestwie, nie czekając na zwiniecie Komitetu Urządzającego.
2. Urzędników zaliczonych do Archiwum akt dawnych z byłej Komisji Spraw Wewnętrznych, przemianować: starszego z nich na archiwistę, drugiego na starszego pomocnika, a trzeciego na młodszego pomocnika archiwisty, z nadaniem im praw służbowych urzędników Archiwum, i z zachowaniem im płac, jakie obecnie pobierają.
3. W dodatku do asygnowanego obecnie na utrzymanie Archiwum akt dawnych funduszu, udzielać od 1-go stycznia 1871 r. z funduszów Skarbu Państwa po trzysta rubli rocznie na wydatki kancelaryjne i najęcie oficjalisty z udzieleniem dla tego oficjalisty, jak również dla zaliczonego do Archiwum z byłej Komisji Spraw Wewnętrznych woźnego, rządowego lokalu z opałem i światłem.
4. Poruczyć Ministrowi Spraw Wewnętrznych, po zwinieciu pozostających w Warszawie władz centralnych, rozstrząsać kwestyę o ostatecznej organizacyi archiwum akt dawnych, i swoje uwagi w tym przedmiocie przedstawić do rozważenia drogą ustanowioną.

NAJJAŚNIEJSZY PAN na protokół Komitetu w dniu 10 stycznia 1871 r. raczył napisać Własnoręcznie: „Wykonać.“

3.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА (по I-му
Департаменту).

По предмету допущенія женщинъ на службу въ общественныя и правительственныя учрежденія.

По указу Его Императорскаго Величества, Правительствующій Сенатъ слушали предложеніе Министра Юстиціи отъ 15-го Февраля 1871 года, за № 1739-мъ, слѣдующаго содержанія:

По обсужденіи въ Совѣтѣ Гг. Министровъ, въ Высочайшемъ ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА присутствіи, вопроса по предмету допущенія женщинъ на службу въ общественныя и правительственныя учрежденія, ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, признавъ необходимымъ положительно опредѣлить кругъ полезной для государства и общества служебной дѣятельности лицъ женскаго пола, 14 Января 1871 г., Высочайше повелѣть соизволилъ:

1. Всѣми мѣрами содѣйствовать распространенію и преуспѣянію правильно устроенныхъ, отдѣльныхъ для женщинъ курсовъ акушерскихъ наукъ и къ привлеченію на оныя какъ можно болѣе слушательницъ, для того, чтобы дать возможность наибольшему числу женщинъ прискать себѣ акушерскія занятія во всѣхъ частяхъ государства, толь скудно еще надѣленныхъ представительницами этой необходимой отрасли.

2. Въ видѣ пользы, приносимой госпитальною дѣятельностію Сестеръ Милосердія, разрѣшать женщинамъ занятія фельдшерскія и по оснопрививанію, а также аптекарскія въ женскихъ лечебныхъ заведеніяхъ.

3. Поощрять женщинъ на поприщѣ воспитательномъ, гдѣ они уже нынѣ занимаютъ должности учительницъ въ начальныхъ школахъ и низшихъ классахъ женскихъ гимназій, а буде признается возможнымъ, то предоставить учебному вѣдомству разширить еще кругъ ихъ дѣятельности на этомъ поприщѣ.

4. Допускать женщинъ:

а) по телеграфному вѣдомству къ занятію мѣстъ сигналистовъ и телеграфистовъ лишь въ опредѣленной Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ пропорціи общаго числа этихъ должностей, и

3.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (I-SZY DEPARTAMENT).

O dozwoleniu zajmowania przez kobiety posad rządowych i publicznych.

Na mocy NAJWYŻSZEGO Ukazu, Rządzący Senat, PO WYSLUCHANIU przedstawienia Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 Lutego 1871 roku № 1739 następującej treści:

Po rozpatrzeniu na radzie Ministrów, w obecności NAJJAŚNIEJSZEGO PANA, kwestyi w przedmiocie dozwolenia zajmowania przez kobiety posad rządowych i publicznych, NAJJAŚNIEJSZY PAN uznając za konieczne stanowcze określenie zakresu korzystnej dla państwa i społeczeństwa urzędowej działalności kobiet, 14 stycznia 1871 roku NAJWYŻEJ polecić raczył:

1. Pomagać wszelkimi środkami do zwiększenia i postępu prawidłowo urządzonych osobnych dla kobiet kursów nauk akuszeryjnych i dopuszczenia do takowych jak największej liczby słuchaczek, dla tego, aby dać możność jaknajwiększej liczbie kobiet oddawania się zajęciom akuszerskim we wszystkich miejscowościach państwa, albowiem ta niezbędna gałąź zajęć, ma dotychczas bardzo mało przedstawicielek.

2. Z uwagi na korzyść, jaką przynoszą w szpitalach Siostry Miłosierdzia, dozwolnić kobietom trudnić się czynnościami felczerskimi, szczepieniem ospy, a niemniej czynnościami aptekarskimi w zakładach leczniczych dla kobiet.

3. Zachęcać kobiety do zatrudnień na polu wychowania, na którém zajmują one teraz posady nauczycielek w elementarnych szkołach i w niższych klasach żeńskich gimnazyów, gdyby zaś to okazało się możebnem, poruczyć wydziałowi oświaty rozszerzać zakres ich działania na tém polu.

4. Dozwolnić kobietom:

a) w zarządzie telegrafów zajmować posady sygnalistów i telegrafistów, jednak w oznaczonym przez Ministra Spraw Wewnętrznych stosunku do ogólnej liczby takich posad, i

б) по счетной части и въ женскихъ заведеніяхъ вѣдомства IV Отдѣленія Собственной ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Канцеляріи по непосредственному усмотрѣнію Его Высочества Главноуправляющаго симъ Отдѣленіемъ.

5. Затѣмъ воспретить приѣмъ женщинъ, даже и по найму, на канцелярскія и другія должности во всѣхъ правительственныхъ и общественныхъ учрежденіяхъ, гдѣ мѣста предоставляются по назначенію отъ начальства и по выборамъ, и

6. О семъ объявить всѣмъ Министрамъ и Главноуправляющимъ отдѣльными частями къ должному исполненію; производяся же по сему предмету дѣла въ высшихъ государственныхъ учрежденіяхъ и въ Министерствѣ Внутреннихъ Дѣлъ считать конченными.

О таковои Высочайшей волѣ, сообщенной Главнымъ Начальникомъ III-го Отдѣленія Собственной ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Канцеляріи, онъ, Министръ Юстиціи, предлагаетъ Правительствующему Сенату.

Приказали:

Объ изъясненіи Высочайшемъ повелѣніи, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ — указамъ, а другихъ — чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената, каковую сообщить и въ Департаментъ Министра Юстиціи, и припечатать въ установленномъ порядкѣ, для чего Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(С. У. и Р. П., N. 15, 1871 г. стр. 139.)

b) w wydziale rachunkowości i w żeńskich zakładach, pozostających pod zarządem IV Oddziału Własnej NAJJAŚNIEJSZEGO PANA Kancelaryi, według bezpośredniego uznania JEJEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI Głównozarządzającego tym Oddziałem.

5. Zabronić przyjmowania kobiet, nawet za umową, na kancelaryjne i inne posady we wszystkich rządowych i publicznych urzędach, w których posady udzielają się przez nominację od rządu lub z wyboru, i

6. Podać o tém do wiadomości wszystkim Ministrom i Główno-Zarządzającym osobnemi wydziałami dla właściwego wykonania; akta zaś odnoszące się do tego przedmiotu w najwyższych magistraturach rządowych i w ministerstwie spraw wewnętrznych, uznać za zakończone.

O takiej NAJWYŻSZEJ woli, zakomunikowanej przez Głównego Naczelnika Własnej JEJEGO CESARSKIEJ MOŚCI kancelaryi, Minister Sprawiedliwości podaje do wiadomości Rządzącemu Senatowi.

POLECIL:

O wzmiankowanym NAJWYŻSZYM rozkazie, dla wiadomości i właściwego kogo to dotyczyć może, wykonania, zawiadomić JEJEGO CESARSKĄ WYSOKOŚĆ Namiestnika Kaukazu, Namiestnika w Królestwie Polskiem, Ministrów i Głównozarządzających osobnemi wydziałami, jednych przez ukazy — a innych przez odstąpienie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu Rządzącego Senatu kopii postanowienia Senatu, którą zakomunikować także i Departamentowi Ministerstwa Sprawiedliwości i wydrukować podług ustanowionego porządku, o czém zawiadomić Kantor Drukarni Senatu.

4.

Высочайше утвержденное положение Комитета по делам Царства Польскаго, объявленное Правительствующему Сенату Министром Народнаго Просвещения 6-го Марта 1871 г.

Объ учрежденіи педагогическихъ курсовъ въ городѣ Андреевѣ (Кѣлецкой губерніи) и въ городѣ Ленчицѣ (Калишской губерніи).

Высочайше утвержденнымъ, въ 26-й день Февраля 1871 г., Положеніемъ Комитета по деламъ Царства Польскаго постановлено:

1. Въ городѣ Андреевѣ (Кѣлецкой губерніи) и въ городѣ Ленчицѣ (Калишской губерніи) учредить педагогическіе курсы, на основаніяхъ, изложенныхъ въ Высочайше утвержденныхъ 5 (17) Января 1866 г. уставѣ и штатѣ педагогическихъ курсовъ для Польскаго населенія въ губерніяхъ Царства, съ тѣмъ, чтобы педагогическіе курсы въ городѣ Ленчицѣ были открыты въ нынѣшнемъ 1871 году, а таковыя же курсы въ городѣ Андреевѣ въ будущемъ 1872 году. Къ симъ педагогическимъ курсамъ примѣнить Высочайше утвержденное 5-го Февраля 1869 г. положеніе Комитета по деламъ Царства Польскаго относительно наименованій учебныхъ заведеній Царства, съ тѣмъ, чтобы инспекторами и учителями сихъ курсовъ опредѣляемы были исключительно природные русскіе, а преподаваніе производилось на русскомъ языкѣ.

2. Пинчевскую классическую гимназію преобразовать въ классическую же прогимназію, на основаніи Уставовъ 5 (17) Января 1866 г., а Прагскую классическую прогимназію упразднить, привести мѣры сіи въ исполненіе съ истеченіемъ настоящаго учебнаго 1870/71 года. Учителей этихъ заведеній, которые не получаютъ новаго назначенія, оставить за штатомъ на общемъ основаніи.

3. Остающіяся отъ преобразованія Пинчевской гимназіи и упраздненія Прагской прогимназіи суммы обратить на устройство помѣщенія для вновь открываемыхъ педагогическихъ курсовъ въ городѣ Ленчицѣ, на первоначальное обзаведеніе оныхъ и на содержаніе ихъ въ текущемъ году; суммы же, потребныя на дальнѣйшее со-

4.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONA UCHWAŁA KOMITETU DO SPRAW KRÓLESTWA POLSKIEGO, ZAKOMUNIKOWANA RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA OŚWIECENIA PUBLICZNEGO DNIA 6 MARCA 1871 ROKU.

O założeniu kursów pedagogicznych w mieście Andrejewie (w gubernii Kieleckiej) i w mieście Łęczycy (w gubernii Kaliskiej).

Przez NAJWYŻEJ zatwierdzoną 26 Lutego 1871 roku uchwałę Komitetu do spraw Królestwa Polskiego, postanowiono:

1. W mieście Andrejewie (w gubernii Kieleckiej) i w mieście Łęczycy (w gubernii Kaliskiej) założyć kursa pedagogiczne na zasadach wyłuszczonych w NAJWYŻEJ zatwierdzonych 5 (17) Stycznia 1866 roku ustawie i etacie pedagogicznych kursów dla ludności polskiej w guberniach Królestwa, tak, aby kursa pedagogiczne w mieście Łęczycy zostały otwarte w bieżącym 1871 r., a także kursa w mieście Andrejewie — w przyszłym 1872 r. Do tych pedagogicznych kursów zastosować NAJWYŻEJ zatwierdzoną 5 Lutego 1869 roku uchwałę Komitetu do spraw Królestwa Polskiego, w przedmiocie nazw zakładów naukowych w Królestwie, pod warunkiem aby inspektorowie i nauczyciele tych kursów byli rodowici rosyanie, a wykład odbywał się w języku ruskim.

2. Pińczowskie klasyczne gimnazjum przekształcić na klasyczne także progimnazjum, na zasadzie ustaw z 5 (17) Stycznia 1866, roku, a Pragskie klasyczne progimnazjum zwinąć, wprowadzając te postanowienia w wykonanie z upływem bieżącego 1870/71 roku szkolnego. Nauczycieli tych zakładów, którzy nie otrzymają nowego przeznaczenia, uznać za spadłych z etatu na ogólnych zasadach.

3. Pozostające z przekształcenia Pińczowskiego gimnazjum i zwinienia Pragskiego progimnazjum fundusze, użyć, na urządzenie lokalu dla nowo otwierających się kursów pedagogicznych w mieście Łęczycy na pierwsze ich zaopatrzenie i na ich utrzymanie w roku bieżącym; fundusze zaś potrzebne na dalsze utrzymanie tych kursów,

держаніе сихъ курсовъ, вносить въ ежегодныя смѣты Министерства Народнаго Просвѣщенія.

4. Предоставить Министру Народнаго Просвѣщенія внести въ смѣту будущаго 1872 г. сумму, потребную на содержаніе имѣющихъ открыться въ томъ году педагогическихъ курсовъ въ городѣ Андреевѣ, Кѣлецкой губерніи, а также сумму, необходимую на перестройку и исправленіе зданія, предназначаемаго для помѣщенія сихъ курсовъ.

(С. У. и Р. II., N. 24, 1871 г. стр. 216).

zamieszczać w budżetach corocznych Ministerstwa Oświecenia Publicznego.

4. Poruczyć Ministrowi Oświecenia Publicznego wniesienie do budżetu przyszłego 1872 roku funduszu, potrzebnego na utrzymanie mających się otworzyć w tymże roku kursów pedagogicznych w m. Andrejewie w gubernii Kieleckiej, jak również funduszu na budowę i naprawę gmachu przeznaczającego się na lokal dla tych kursów.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА ПО ДѢЛАМЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ ТОВАРИЩЕМЪ МИНИСТРА ФИНАНСОВЪ 15-ГО МАРТА 1871 ГОДА.

Объ отдѣленіи завѣдыванія соляною частію отъ Варшавскаго Губернскаго Акцизнаго Управленія.

Въ виду многосложности и обширности занятій, возложенныхъ на Варшавское Губернское Акцизное Управленіе по завѣдыванію питейною, табачною, сахарною и соляною частями въ Царствѣ Польскомъ, Министръ Финансовъ, признавъ болѣе удобнымъ отдѣлить соляную часть отъ акцизнаго Управленія и поручить оную особому лицу, входилъ по сему предмету въ Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго съ представленіемъ. Вслѣдствіе сего, Высочайше утвержденнымъ 26-го Февраля 1871 года, журналомъ того Комитета постановлено:

1. Завѣдываніе соляною частію въ Царствѣ Польскомъ отдѣлить отъ Варшавскаго Губернскаго Акцизнаго Управленія, и поручить оное, по усмотрѣнію Министра Финансовъ, одному изъ чиновниковъ Министерства Финансовъ по Департаменту неокладныхъ сборовъ, съ предоставленіемъ сему лицу правъ и возложеніемъ на него обязанностей, лежащихъ нынѣ по соляной части на Варшавскомъ Управляющемъ акцизными сборами.

2. Добавленный по штату Варшавскаго Губернскаго Акцизнаго Управленія, для усиленія средствъ по соляной части, личный составъ, а именно: двухъ ревизоровъ, одного Бухгалтера и его Помощника, откомандировать въ распоряженіе завѣдывающаго соляною частію.

3. Управленіе Краковскаго Коммисара и Цѣхонинскаго солевареннаго завода, а также приставовъ казенныхъ соляныхъ магазиновъ въ Царствѣ Польскомъ, подчинить непосредственно завѣдывающему соляною частію въ Царствѣ; и

4. Равнымъ образомъ передать въ вѣдѣніе его всѣ находящіяся въ распоряженіи Варшавскаго Губернскаго Акцизнаго Управленія денежные суммы по соляной операціи и дѣлопроизводство по соляной части.

(С. У. и Р. II., N. 27, 1871 г. стр. 245.)

НАЙВЫЖѢЙ ЗАТВЕРДЖЕНА UCHWAŁA KOMITETU DO SPRAW KRÓLESTWA POLSKIEGO, ZAKOMUNIKOWANA RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ TOWARZYSZA MINISTRA FINANSÓW DNIA 15 MARCA 1871 ROKU.

O oddzieleniu Zarządu wydziałem solnym od Warszawskiego Gubernialnego Zarządu Akcyznego.

Z uwagi na wielostronne i rozległe zajęcia Warszawskiego Gubernialnego Zarządu Akcyznego, z powodu zawiadywania Wydziałem trunków, tytoniu, cukru i soli w Królestwie Polskim, Minister Finansów, uznawszy za dogodniejsze, poruczenie Zarządu wydziałem solnym, po odłączeniu takowego od Zarządu Akcyznego, innj osobie, uczynił w tym przedmiocie przedstawienie do Komitetu do spraw Królestwa Polskiego. W skutek tego, NAJWYŻEJ zatwierdzonym 21 Lutego 1871 roku protokółem tegoż Komitetu postanowiono:

1. Zarząd wydziałem solnym w Królestwie Polskim, odłączyć od Warszawskiego Gubernialnego Zarządu Akcyznego i powierzyć takowy, podług uznania Ministra Finansów, jednemu z urzędników Ministerstwa Finansów z departamentu dochodów niestałych, z przyznaniem tēj osobie praw i włożeniem na nią obowiązków należących obecnie, co do wydziału solnego, do Zarządzającego dochodami akcyznymi gubernii Warszawskiej.

2. Skład osobisty, dodany podług etatu Warszawskiego Gubernialnego Zarządu Akcyznego, dla zwiększenia środków wydziału solnego, a mianowicie: dwóch rewizorów, jednego buchaltera i jego pomocnika, odkomenderować do rozporządzenia Zawiadującego wydziałem solnym.

3. Zarządy Komisarza Krakowskiego i warzelni soli w Ciechoćniku, oraz pisarzy magazynów solnych skarbowych w Królestwie Polskim, oddać pod bezpośredni kierunek Zawiadującego wydziałem solnym w Królestwie.

4. Oddać również pod jego zarząd wszystkie znajdujące się w rozporządzeniu Warszawskiego Gubernialnego Zarządu Akcyznego sumy pieniężne do operacyj solnych i akta dotyczące wydziału solnego.

6.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА ПО ДѢЛАМЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ НАРОДНАГО ПРОСВѢЩЕНІЯ 9-ГО АПРѢЛЯ 1871 Г.

О назначеніи при греко-униатской церкви въ с. Радечницѣ, Замостьскаго уѣзда, Люблинской губерніи, церковнаго причта.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННЫМЪ, ВЪ 4-Й ДЕНЬ МАРТА 1871 Г., ПОЛОЖЕНІЕМЪ КОМИТЕТА ПО ДѢЛАМЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО ПОСТАНОВЛЕНО:

1. Назначить при греко-униатской церкви въ с. Радечницѣ, Замостьскаго уѣзда, Люблинской губерніи, церковный причтъ въ составѣ настоятеля, причетника и церковнаго служителя; и

2. Потребную на содержаніе сего причта сумму, въ размѣрѣ, назначенному по ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОМУ 18-ГО ІЮНЯ 1866 Г. ⁽¹⁾ штату бѣлаго греко-униатскаго духовенства въ Царствѣ Польскомъ, для причтовъ перворазрядныхъ церквей, всего *шестьсотъ шестидесятъ* руб. (660 р.), отпускать съ 1-го Января 1872 г. ежегодно изъ Государственнаго Казначейства.

(С. У. и. Р. П., N. 35, 1871 г. стр. 327.)

⁽¹⁾ Дн. Зак. Т. 65, стр. 211.

6.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONA UCHWAŁA KOMITETU DO SPRAW KRÓLESTWA POLSKIEGO, ZAKOMUNIKOWANA RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA OŚWIECENIA PUBLICZNEGO DNIA 9 KWIETNIA 1871 ROKU.

O ustanowieniu przy greko-unickiej cerkwi we wsi Radeczniczy w powiecie Zamostskim, w gubernii Lubelskiej, służby cerkiewnej.

NAJWYŻEJ zatwierdzoną dnia 4-go Marca 1871 roku uchwałą Komitetu do spraw Królestwa Polskiego, postanowiono:

1. Ustanowić przy greko-unickiej cerkwi we wsi Radeczniczy, w powiecie Zamostskim, w gubernii Lubelskiej stałą służbę cerkiewną, złożoną z proboszcza, djaka i sługi cerkiewnego; i

2. Potrzebną na utrzymanie téj służby sumę, w ilości oznaczoną, w NAJWYŻEJ zatwierdzonym dnia 18 Czerwca 1866 roku ⁽¹⁾ etacie dla świeckiego greko-unickiego duchowieństwa w Królestwie Polskiem, dla służby kościelnej pierwszej kategorii, ogółem *sześćset sześćdziesiąt* rsr. (660 rsr.) wypłacać corocznie ze Skarbu Państwa poczynawszy od 1-go Stycznia 1872 roku.

⁽¹⁾ Dziennik Praw, T. 65 str. 211.

7.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА МИНИСТРОВЪ, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ ТОВАРИЩЕМЪ МИНИСТРА ФИНАНСОВЪ 17-ГО МАРТА 1871 Г.

О разрѣшеніи вывоза за границу сахара внутренняго производства, съ возвратомъ части акциза.

Вслѣдствіе ходатайства Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ и Кіевскаго, Подольскаго и Волынскаго Генералъ-Губернатора, о разрѣшеніи сахарозаводчикамъ вывоза за границу сахарнаго песка съ возвратомъ изъ Казны уплаченнаго за оный акциза, Министръ Финансовъ входилъ въ Комитетъ Министровъ по сему предмету съ представленіемъ, въ которомъ полагалъ:

1. Разрѣшить, въ видѣ временной мѣры, срокомъ до 1-го Августа 1872 года, сахарнымъ заводчикамъ и торговцамъ вывозъ за границу сахарнаго песка и рафинада, съ возвратомъ имъ изъ казны акциза по 27 коп. съ каждаго вывозимаго пуда сихъ продуктовъ.

2. При отправкѣ сахара за границу, производить свидѣтельствованіе оного въ Таможнѣ таможенному чиновнику, о чемъ и составлять актъ за подписаніемъ какъ таможеннаго чиновника, такъ и отправителя, съ обозначеніемъ въ ономъ количества вывозимаго сахара; и

3. Причитающійся акцизъ по 27 коп. съ пуда возвращать вывозителямъ изъ ближайшаго Казначейства порядкомъ, установленнымъ Министерствомъ Финансовъ для возврата акциза за вывозимыя за границу издѣлія изъ вина и спирта; а если вывозитель пожелаетъ, то изъ той же Таможни, чрезъ которую сахаръ пропущенъ.

Нынѣ Комитетъ Министровъ, выпискою изъ журналовъ оного 23-го Февраля и 9-го Марта 1871 г., далъ знать Министру Финансовъ, что Комитетъ полагалъ заключеніе его, Министра Финансовъ, утвердить, и что ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, въ 5-й день Марта 1871 г., на положеніе Комитета Высочайше соизволилъ.

(С. У. и Р. II., N. 26, 1871 г. стр. 235.)

7.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONA UCHWAŁA KOMITETU MINISTRÓW, ZAKOMUNIKOWANA RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ TOWARZYSZA MINISTRA FINANSÓW D. 17 MARCA 1871 R.

O dozwoleniu wywozu za granicę cukru miejscowej produkcji, za zwrotem części akcyzy.

Na skutek przedstawienia Namiestnika w Królestwie Polskiem i General-Gubernatora Kijowskiego, Podolskiego i Wołyńskiego, o dozwolenie fabrykantom cukru wywozu za granicę mączki cukrowej, za zwrotem ze skarbu zapłaconej od niej akcyzy, Minister Finansów przedstawił w tym przedmiocie Komitetowi Ministrów wniosek następującej treści:

1. Dozwolić, w kształcie czasowego środka, do 1-go Sierpnia 1872 roku, właścicielom cukrowni i handlującym, wywóz za granicę mączki cukrowej i rafinatu z zwrotem im ze skarbu akcyzy po 27 kopiejek od kaźdego wywożonego puda tych produktów.

2. Przy wysyłaniu cukru za granicę, odbywać ma jego rewizję na Komorze urzędnik celny, o czém spisuje się protokół, podpisany tak przez urzędnika celnego jako i przez wysyłającego, z oznaczeniem w nim ilości wysłanego cukru.

3. Przypadającą akcyzę po 27 kopiejek od puda, zwracać wysyłającym z najbliższej kasy, porządkiem ustanowionym przez Ministerstwo Finansów dla zwrotu akcyzy za wywożone za granicę wyroby z wódki i alkoholu, a jeżeli wywoźący zechce, to z téj samej Komory przez którą cukier został przepuszczony.

Komitet Ministrów, przez wypis z protokołu swego z dnia 23-go Lutego i 9-go Marca 1871 roku, zawiadomił Ministra Finansów, iż uchwalił wniosek jego zatwierdzić i, że NAJJAŚNIEJSZY PAN dnia 5-go Marca 1871 roku uchwałę Komitetu NAJWYŻEJ zatwierdzić raczył.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА (по 1-му
Департаменту).

**О воспрещеніи нижнимъ воинскимъ чинамъ входа
въ питейныя и трактирныя заведенія.**

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушалъ рапортъ Министра Внутреннихъ Дѣлъ, отъ 22-го Марта 1871 года, за № 699-мъ, слѣдующаго содержания:

Комитетъ Министровъ, рассмотрѣвъ представленіе его, Министра, отъ 15-го Января 1871 года за № 106-мъ, о воспрещеніи нижнимъ воинскимъ чинамъ входа въ питейныя и трактирныя заведенія, съ возложеніемъ ответственности за несоблюденіе сего на содержателей подобныхъ заведеній, мнѣніемъ, постановленнымъ во 2 день Марта 1871 г., положилъ:

1. Воспрещается впускать нижнихъ воинскихъ чиновъ, состоящихъ на дѣйствительной службѣ, въ заведенія, производящія раздробительную продажу крепкихъ напитковъ и поименованныя въ пунктѣ 1-мъ первой статьи приложенія къ ст. 325 Уст. о Пит. сбор., по прод. 1869 года; впускъ же въ эти заведенія нижнихъ воинскихъ чиновъ, находящихся во временномъ или безсрочномъ отпускахъ, воспрещается при пошеніи ими форменной одежды.

2. Отпускъ изъ поименованныхъ въ 1-мъ пунктѣ первой статьи приложенія къ ст. 325 Уст. о Пит. сб. заведеній состоящимъ на дѣйствительной службѣ нижнимъ воинскимъ чинамъ крепкихъ напитковъ, для потребностей воинскихъ командъ, разрѣшается не иначе какъ по представленіи на то письменныхъ дозволеній подлежащаго военнаго начальства; и

3. Содержатели означенныхъ выше заведеній, оказавшіеся виновными въ нарушеніи настоящихъ правилъ, подлежатъ ответственности по ст. 29 Устава о наказаніяхъ, налагаемыхъ Мировыми Судьями.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, въ 12-й день Марта 1871 года, положеніе Комитета Высочайше утвердить соизволил.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (1 DEPARTAMENT).

**O zabronieniu niższym stopniom wojskowym wejścia do
szynków i zakładów traktyerniczych.**

Na mocy ukazu NAJJAŚNIEJSZEGO PANA, Rządzący Senat PO PRZEDSTAWIENIU mu, raportu Ministra Spraw Wewnętrznych, z dnia 22 Marca 1871 roku, N. 699 następującej treści:

Komitet Ministrów, rozstrzygnąwszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15-go Stycznia r. b. o zabronienie niższym stopniom wojskowym wejścia do zakładów szynkowych i traktyerniczych, i o włożeniu odpowiedzialności za niezachowanie tego na utrzymujących podobne zakłady, uchwałą, przyjętą 2-go Marca 1871 roku, postanowił:

1. Zabrania się wpuszczać niższych stopni wojskowych, będących w służbie czynnej, do zakładów odbywających sprzedaż detaliczną mocnych trunków, i wymienionych w punkcie 1-m artykułu pierwszego dodatku do artykułu 325 Ustawy o podatkach od trunków, w przedłużeniu 1869 roku; wpuszczanie zaś niższych stopni będących na czasowym lub nieograniczonym urlopie zabrania się, przy noszeniu przez nich mundurowego ubrania.

2. Udzielanie z wymienionych w punkcie 1-m artykułu pierwszego dodatku do artykułu 323 Ustawy o podatkach od trunk. zakładów, będącym w służbie czynnej niższym stopniom wojskowym, mocnych trunków na potrzeby komend wojskowych, upoważnia się nie naczęj, jak po przedstawieniu na to pozwoleń pisemnych właściwej władzy wojskowej.

3. Utrzymujący wspomniane wyżej zakłady, którzy okażą się winnymi naruszenia niniejszych przepisów, podlegają odpowiedzialności według artykułu 29-go ustawy o karach, wymierzanych przez Sędziów Pokoju.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, 12-go Marca 1871 r. uchwałą Komitetu NAJWYŻEJ zatwierdzić raczył.

О таковомъ Высочайшемъ повелѣніи онъ, Министръ Внутреннихъ Дѣлъ, доводитъ до свѣдѣнія Правительствующаго Сената, для зависящихъ распоряженій.

Приказали:

Объ изъясненномъ Высочайшемъ повелѣніи, для свѣдѣнія и должнаго, до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ—указами, а другихъ—черезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равно послать указы: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ и Губернскимъ, Войсковымъ и Областнымъ Правленіямъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общиіи оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія, а въ Департаментъ Министерства Юстиціи—копію съ опредѣленія, и припечатать въ установленномъ порядкѣ, для чего Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(С. У. и Р. П., N. 31, 1871 г. стр. 283).

O takowym NAJWYŻSZYM rozkazie, Minister Spraw Wewnętrznych donosi Rządzącemu Senatowi, dla właściwych z jego strony rozporządzeń.

POLECIL:

O wzmiankowanym NAJWYŻSZYM rozkazie, dla wiadomości i właściwego kogo to dotyczyć może, wykonania, zawiadomić JEJEGO CESARSKĄ WYSOKOŚĆ Namiestnika Kaukazu, Namiestnika w Królestwie Polskiem, Ministrów i Główno-Zarządzających osobnemi wydziałami, jednych przez ukazy, a innych przez odstąpienie do akt Naczelnego prokuratora 1-go Departamentu Rządzącego Senatu kopii postanowienia Senatu; również posłać ukazy: do Generał-Gubernatorów, Wojennych Gubernatorów, Gubernatorów, Zarządów Gubernialnych, Wojennych i Prowincjonalnych; do Najświętszego zaś Rządzącego Synodu, do wszystkich Departamentów Rządzącego Senatu i Ogólnego ich Zebrania zakomunikować odpisy, a do Departamentu Ministerstwa Sprawiedliwości, — kopię postanowienia i wydrukować podług ustanowionego porządku — o czém zawiadomić Kantor Drukarni Senatu.

9.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА (по 1-му
Департаменту).

**Объ установлении срока для окончательнаго обмѣна
государственныхъ кредитныхъ билетовъ прежней
формы на билеты новаго образца.**

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушалъ представленіе Товарища Министра Финансовъ, отъ 3-го Апрѣля 1871 года, за № 3948-мъ, слѣдующаго содержанія:

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по положенію Комитета Министровъ 19 Марта 1871 г., Высочайше повелѣть соизволилъ установить, согласно съ представленіемъ Министра Финансовъ, срокъ для окончательнаго обмѣна государственныхъ кредитныхъ билетовъ прежней формы на билеты новаго образца на слѣдующихъ основаніяхъ:

1. Окончательный срокъ для обмѣна государственныхъ кредитныхъ билетовъ прежнихъ образцовъ назначается, считая съ 1-го Юля 1871 года для всѣхъ губерній Европейской Россіи, за исключеніемъ Мезенскаго уѣзда Архангельской губерніи, а также для Царства Польскаго — годовой, для жителей Мезенскаго уѣзда Архангельской губерніи, для Сибирскаго, Туркестанскаго и Закавказскаго краевъ — полугодовой.

2. Постановленіе объ окончательномъ срокѣ, назначенномъ для вымѣна государственныхъ кредитныхъ билетовъ прежнихъ образцовъ, независимо отъ обнародованія установленнымъ порядкомъ чрезъ Правительствующій Сенатъ, печатается въ Правительственномъ Вѣстникѣ, а также въ губернскихъ вѣдомостяхъ ежемѣсячно до истеченія сего срока.

3. На обязанность Начальниковъ губерній возлагается надблюдности дабы объявленія о семъ постановленіи, напечатанныя отдѣльно, были разсланы въ Волостныя Правленія въ нѣсколькихъ экземплярахъ, для выставки въ селеніяхъ, и прибиты по городамъ на рынкахъ и базарахъ и на другихъ мѣстахъ, гдѣ стекается народъ.

4. Для ускоренія и облегченія обмѣна билетовъ прежнихъ образцовъ на новыя Губернскимъ и Уѣзднымъ Казначействамъ разрѣшается обмѣнивать, на имѣющіеся у нихъ новыя билеты, билеты прежнихъ образцовъ, принадлежащіе частнымъ лицамъ, нестѣсняясь

9.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (1 DEPARTAMENT).

**O oznaczeniu terminu do ostatecznej wymiany biletów
kredytowych państwa poprzedniej formy, na bilety nowe-
go wzoru.**

Na mocy NAJWYŻSZEGO aktu, Rządzący Senat, po wysłuchaniu przedstawienia Towarzysza Finansów z dnia 3-go Kwietnia 1871 roku N. 3948, następującej treści:

NAJJAŚNIEJSZY PAN, podług uchwały Komitetu Ministrów z dnia 19 Marca 1871 r., NAJWYŻEJ polecił raczył, zgodnie z przedstawieniem Ministra Finansów, postanowić termin do ostatecznej wymiany biletów kredytowych państwa poprzedniej formy na bilety nowego wzoru na następujących zasadach:

1. Ostateczny termin wymiany biletów kredytowych państwa poprzednich wzorów, wyznacza się, licząc od 1-go Lipca 1871 r. dla wszystkich gubernij Rosyi Europejskiej, z wyłączeniem powiatu Mezeńskiego w gubernii Archangielskiej, jak również dla Królestwa Polskiego — roczny; dla mieszkańców powiatu Mezeńskiego w gubernii Archangielskiej, dla kraju syberyjskiego, turkietańskiego i zakaukaskiego — półtoraroczny.

2. Postanowienie o ostatecznym terminie wyznaczonym do wymiany biletów kredytowych państwa poprzednich wzorów, niezależnie od ogłoszenia w ustanowionym porządku przez Senat Rządzący, drukuje się także w Gońcu Urzędowym, jak również w dziennikach gubernialnych, co miesiąc do upływu tego terminu.

3. Na Naczelników gubernij wkłada się obowiązek czuwania: aby ogłoszenia o tém postanowieniu, osobno wydrukowane, były rozslane do Zarządów Gminnych w kilku egzemplarzach dla wystawienia we wsiach, i przybite w miastach na rynkach i targach i w innych miejscach gdzie zbiera się lud.

4. Dla przyspieszenia i ułatwienia wymiany biletów poprzednich wzorów na nowe, upoważnia się Kasy Gubernialne i Powiatowe do wymiany na posiadane przez nie nowe bilety poprzednich wzorów, należących do osób prywatnych, nie kępując się przytém punktem 4

при этомъ п. 4 Высочайшаго указа 13 Февраля 1868 г., по коему новые билеты каждаго достоинства обмѣниваются на нынѣшніе билеты лишь того же самаго достоинства.

5. О семъ разрѣшеніи публикуется вмѣстѣ съ постановленіемъ объ окончательномъ срокѣ вымѣна старыхъ кредитныхъ билетовъ, указанными въ п. п. 2 и 3 способами, при чемъ должно быть сдѣлано предостереженіе, что билеты прежнихъ образцовъ не будутъ принимаемы ни Казначействами, ни другими казенными мѣстами въ губерніяхъ Европейской Россіи, кромѣ Мезенскаго уѣзда Архангельской губерніи, и въ Царствѣ Польскомъ послѣ 1-го Іюля 1872 года, а въ прочихъ мѣстностяхъ послѣ 1-го Января 1873 года, и что съ того же времени пріемъ сихъ билетовъ не будетъ болѣе обязательенъ для частныхъ лицъ; и

6. Министру Финансовъ предоставляется независимо отъ изложенныхъ распоряженій принимать и другія мѣры, какія онъ признаетъ полезными, дабы настоящее постановленіе сдѣлать столь возможно болѣе гласнымъ.

О таковомъ Высочайшемъ повелѣніи онъ, Товарищъ Министра Финансовъ, доносить Правительствующему Сенату для зависящаго распоряженія относительно обнародованія онаго.

Приказали:

О таковомъ Высочайшемъ повелѣніи, для свѣдѣнія и должнаго, до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ — указами, а другихъ — чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равно послать указы: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Губернскимъ, Войсковымъ и Областнымъ Правленіямъ, Казеннымъ Палатамъ, Управленіямъ Государственныхъ имуществъ и прочимъ, подвѣдомственнымъ Правительствующему Сенату, присутственнымъ мѣстамъ и должностнымъ лицамъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить свѣдѣнія, а въ Департаментъ Министерства Юстиціи передать копію съ опредѣленія; для припечатанія же въ установленномъ порядкѣ, Копторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(С. У. и Р. Ц., X. 33, 1871 г., стр. 308)

НАЙВЫՃШЕГО указу z 13 Lutego 1868 roku, według którego nowe bilety kaŹdęj wartości wymieniają się na teraŹniejsze bilety tylko takiej samej wartości.

5. O tѣm upowaŹnieniu ogłasza się razem z postanowieniem o stanowczym terminie wymiany starych biletów kredytowych, wskazanemi w §§ 2 i 3 sposobami, przyczѣm powinno być zrobione zastrzeŹenie, Źe bilety poprzednich wzorów nie będą przyjmowane ani przez kasy, ani przez inne wiadz skarbowe w guberniach Rosyi Europejskiej, prócz powiatu Mezeñskiego w gubernii Archangielskiej, i w Królestwie Polskim, — po 1 Lipca 1872 roku, a w pozostałych miejscowościach — po 1 Stycznia 1873 roku, i Źe od tegoŹ czasu przyjmowanie tych biletów nie będzie obowiązującym dla osób prywatnych.

6. Ministrowi Finansów porucza się niezaleŹnie od wyluszczo-nych rozporządzeń, przedsiębrać inne środki, jakie uzna za poŹyteczne, aby niniejsze postanowienie uczynić o ile moŹna, najbardziej wiadomѣm dla ogólu.

O takowym NAJWYՃSZYM rozkazie Towarzysz Ministra Finansów donosi Rządzącemu Senatowi, dla właściwych z jego strony rozporządzeń.

POLECIL:

O wzmiankowanym NAJWYՃSZYM rozkazie, dla wiadomości i właściwego, kogo to dotyczyć moŹe, wykonania, zawiadomić JE-GO CESARSKĄ WYSOKOŚĆ Namiestnika Kaukazu, Namiestnika w Królestwie Polskim, Ministrów i Główno-Zarządzających osobnemi wydziałami, jednych przez указы a innych przez odstąpienie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu Rządzącego Senatowi kopii postanowienia Senatu: również posłać указы do General-Gubernatorów, Wojennych Gubernatorów, Gubernatorów, Zarządów Gubernialnych, Wojennych i Prowincjonalnych, do Izb Skarbowych, Zarządom dóbr państwa i innym urzędom i urzędnikom podwładnym Rządzącego Senatowi; do Najświętszego zaś Rządzącego Synodu, do wszystkich Departamentów Rządzącego Senatowi i Ogólnego ich zebrania zakomunikować odpisy — a do Departamentu Ministerstwa Sprawiedliwości kopię postanowienia i wydrukować podług ustanowionego porządku — o czѣm zawiadomić Kantor Drukarni Senatowi.

10.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА ПО ДѢЛАМЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ ФИНАНСОВЪ 5-ГО АПРѢЛЯ 1871 ГОДА.

Объ учрежденіи въ городахъ Варшавѣ и Люблинѣ Мануфактурныхъ Комитетовъ.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, въслѣдствіе представленія Министра Финансовъ въ Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго и по положенію онаго, въ 20-й день Марта 1871 г., Высочайше повелѣть соизволилъ:

1. Предоставить Министру Финансовъ учредить въ городѣ Варшавѣ и городѣ Люблинѣ Мануфактурные Комитеты на тѣхъ основаніяхъ, на какихъ таковыя существуютъ въ другихъ губернскихъ городахъ Имперіи. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ *О Мануфактурныхъ Комитетахъ и Корреспондентахъ въ губерніяхъ.*

17. Города, въ коихъ должны быть Мануфактурные Комитеты или Корреспонденты, назначаются, по представленію Департамента Мануфактуръ, (*) Министромъ Финансовъ.

18. Въ каждый Мануфактурный Комитетъ опредѣляется, на томъ же основаніи, какъ и въ Мануфактурный Совѣтъ (см. Учр. Минист. Финанс.) (**), не менѣе трехъ Членовъ, содержащихъ фабрикъ изъ дворянства и купечества, подъ предѣлительствомъ Губернатора.

19. Члены Мануфактурныхъ Комитетовъ и Мануфактуръ-Корреспонденты избираются Министромъ Финансовъ, по сношенію съ мѣстнымъ главнымъ начальствомъ.

20. Дѣла Мануфактурныхъ Комитетовъ, по ограниченности ихъ, производятся самими членами.

21. Должности Членовъ Мануфактурныхъ Комитетовъ и Мануфактуръ-Корреспондентовъ суть мѣста почетныя, никакого жалованья отъ казны имъ не полагается.

22. Цѣль учрежденія Мануфактурныхъ Комитетовъ и Корреспондентовъ заключается въ тѣхъ же предметахъ, какъ и Мануфактурнаго Совѣта, кромѣ вѣдѣнія выставокъ отечественныхъ произведеній и разсмотрѣнія прошеній о выдачѣ привилегій; по изслѣдованіи споровъ по предметамъ привилегій и вообще

(*) Нынѣ Департамента Торговли и Мануфактуръ.

(**) Сводъ Законовъ 1857 г. Т. I.

10.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONA UCHWAŁA KOMITETU DO SPRAW KRÓLESTWA POLSKIEGO, ZAKOMUNIKOWANA RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA FINANSÓW DNIA 5 KWIECZNIA 1871 ROKU.

O ustanowieniu Rękodzielniczych Komitetów w mieście Warszawie i Lublinie.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, w skutek przedstawienia Ministra Finansów do Komitetu do spraw Królestwa Polskiego i według jego uchwały, 20 Marca 1871 r. NAJWYŻEJ rozkazać raczył:

1. Poruczyć Ministrowi Skarbu ustanowienie w mieście Warszawie i w mieście Lublinie Komitetów Rękodzielniczych, na podstawach, na jakich takowe istnieją w innych gubernialnych miastach Cesarstwa ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ *O Rękodzielniczych Komitetach i Korespondentach w guberniach.*

17. Miasta, w których mają funkcjonować Rękodzielnicze Komitety albo korespondenci, wyznacza na przedstawienie Departamentu Rękodziel ⁽¹⁾, Minister Finansów.

18. Każdy Rękodzielniczy Komitet na tych samych zasadach jak i Rada Rękodzielnicza (patrz urządzenie Minist. Finan.) ⁽²⁾ składa się najmniej z trzech członków, posiadaczy fabryk, szlachty i duchowieństwa, pod przewodnictwem Gubernatora.

19. Członków Rękodzielniczych Komitetów i Korespondentów mianuje Minister Finansów po zniesieniu się z główną miejscową Zwierzchnością.

20. Czynności Rękodzielniczych Komitetów, z uwagi na mały ich zakres, załatwiają sami członkowie.

21. Urzędy członków Rękodzielniczych Komitetów i Korespondentów, są urzędami honorowymi i nie mają wyznaczonej pensyi ze skarbu.

22. Rękodzielnicze Komitety i Korespondenci ustanawiają się w celu załatwiania tychże samych interesów, jakie stanowią zakres działania Rady Rękodzielniczej, z wyjątkiem zarządu wystawami krajowych produktów i rozstrzygania próśb o nadanie przywilejów; rozstrzyganie jednak sporów w przedmiocie przywilejów i

⁽¹⁾ Obecnie Departamentu Handlu i Rękodziel.

⁽²⁾ Swođ Zakonow wyd. 1857 r. Tom I.

2. Для производства дѣлъ по означеннымъ Комитетамъ опредѣлить въ каждый по одному Секретарю, съ причисленіемъ его по должности и мундиру къ VIII классу, а по пенсіи къ VI разряду, и съ производствомъ содержанія Секретарю Мануфактурнаго Комитета въ городѣ Варшавѣ по двѣ тысячи рублей, а въ городѣ Люблинѣ по тысячѣ двѣсти рублей въ годъ. Сверхъ того, на наемъ писцовъ, канцелярскіе расходы, выписку книгъ и временныхъ

разбирательство, до сего относящихся, производится въ Мануфактурныхъ Комитетахъ, по особымъ о семъ правиламъ.

23. Мануфактурные Комитеты и Корреспонденты, имѣя въ виду сіи предметы (ст. 22), содѣйствуютъ онымъ, по мѣрѣ своихъ способностей.

24. Собраніе подробнѣйшихъ свѣдѣній о мануфактурахъ, фабрикахъ и заводахъ, относится къ обязанности Губернскихъ Мануфактурныхъ Комитетовъ и Мануфактуръ-Корреспондентовъ, въ тѣхъ губерніяхъ, гдѣ таковыя учреждены; дополненіе же свѣдѣній о заведеніяхъ въ губерніяхъ С.-Петербургской и Московской составляется Мануфактурнымъ Совѣтомъ и Московскимъ отдѣленіемъ его, независимо отъ вѣдомостей, представляемыхъ Губернаторами. Доставленіе свѣдѣній Мануфактурнымъ Комитетамъ и Корреспондентамъ, Мануфактурному Совѣту и Отдѣленію его, предоставляется доброй волѣ заводчиковъ, фабрикантовъ и мануфактуристовъ, въ предположеніи, что они не откажутся содѣйствовать по сему предмету намѣреніямъ правительства.

25. Для успѣшнѣйшаго достиженія цѣли въ ст. 22 предначертанной, Члены Комитетовъ и Корреспонденты распределяютъ между собою занятія по ближайшей удобности, особенно для дополненія вѣдомостей о фабрикахъ и заводахъ.

26. Свѣдѣнія о фабрикахъ, съ образцами, доставляются чрезъ Губернаторовъ; прочія же корреспонденціи и посылки Комитеты и Корреспонденты, по маловажности издержекъ, отправляютъ въ Мануфактурный Совѣтъ на свой счетъ.

27. Комитеты собираются по мѣрѣ надобности, у одного изъ Членовъ ихъ.

28. Въ Комитетахъ ведутся журналы только въ важныхъ случаяхъ. Дѣла рѣшаются по большинству голосовъ; но въ представленіяхъ Министру Финансовъ прописываются всѣ различныя мнѣнія.

29. Рѣшенія Комитетовъ имѣютъ слѣдующія степени: 1) принятіе пожелаемыхъ бумагъ къ свѣдѣнію, или приобщеніе къ дѣлу, или къ исполненію 2) требованіе разныхъ свѣдѣній; 3) отвѣты на разные вопросы и требованія; и 4) представленія въ Совѣтъ.

30. Исходящія бумаги подписываются въ Комитетахъ всеми присутствующими Членами.

31. Члены Комитетовъ, для содѣйствія къ тѣмъ суммамъ, кои опредѣлены отъ казны на пособіе въ дѣйствіяхъ Мануфактурнаго Совѣта, могутъ дѣлать добровольныя вклады.

(Сводъ Зак. изд. 1857, Т. XI, Ч. I и II, Уст. о промышл. фабрич. и заводахъ.)

2. Dla prowadzenia czynności w wspomnionych Komitetach mianować do każdego po jednym Sekretarzu, z zaliczeniem pod względem posady i munduru do VIII klasy, a pod względem pensyi emerytalnej do VI kategorii i z udzielaniem płacy Sekretarzowi Komitetu Rękodzielniczego w mieście Warszawie po dwa tysiące rubli, a w mieście Lublinie po tysiąc dwieście rubli rocznie. Oprócz tego na najęcie pisarzy, wydatki kancelaryjne, sprowadzenie książek i czasopism,

w ogóle załatwiania wszelkich kwestyj w tym przedmiocie, należy do Rękodzielniczych Komitetów które działają na podstawie właściwych przepisów.

23. Rękodzielnicze Komitety i Korespondenci, mając na uwadze wchodzące w zakres ich działania interesy (art. 22) popierają takowe, w miarę swjej możliwości.

24. Zebraniem najbardziej szczegółowych wiadomości o rękodzielniach i fabrykach zajmują się Rękodzielnicze Komitety i Korespondenci w tych guberniach, w których są ustanowieni; zebraniem zaś wiadomości o zakładach fabrycznych w gub. S. Petersburgskiej i Moskiewskiej zajmuje się Rękodzielnicza Rada i Moskiewski Oddział takowej, niezależnie od wiadomości przedstawianych przez Gubernatorów. — Dostarczenie wiadomości Rękodzielniczemu Komitetowi i Korespondentowi, Rękodzielniczej radzie i jej Oddziałowi pozostawia się dobrej woli właścicieli zakładów rękodzielniczych i fabrycznych, w przekonaniu, że nie odmówią Rządowi w tym przedmiocie swjej pomocy.

25. Dla pewniejszego osiągnięcia celu w art. 22 oznaczonego, Członkowie Komitetu i Korespondenci, czynności rozdzielają pomiędzy sobą w sposób najdogodniejszy, zwłaszcza w przedmiocie zebrania wiadomości o fabrycznych zakładach.

26. Wiadomości o fabrykach wraz z próbkami, dostarczają za pośrednictwem Gubernatorów; inne zaś korespondencye i posyłki, Rękodzielnicze Komitety i Korespondenci wysyłają do Rady Rękodzielniczej własnym kosztem, z uwagi na mało znaczny wydatek.

27. Komitety odbywają posiedzenia, w miarę potrzeby u jednego z członków.

28. Komitety spisują protokoły tylko w ważnych wypadkach. Interesy załatwiają się większością głosów, lecz w przedstawieniach do Ministra Finansów zamieszczają się i zdania mniejszości.

29. Przedmiotem decyzji Komitetu są następujące czynności: 1) Przyjęcie otrzymywanych odezw do wiadomości, lub dołączenia do akt, albo też do wykonania. 2) Żądanie różnych wiadomości. 3) Odpowiedzi na różne zapytania i żądania. 4) Przedstawienia do Rady.

30. Odezwy Komitetu podpisują się przez wszystkich członków obecnych na posiedzeniu.

31. Członkowie Komitetów, w celu powiększenia sum, wyznaczanych przez skarb dla wspierania czynności Rady Rękodzielniczej, mogą dawać dobrowolne składki.

изданий назначить на Мануфактурный Комитетъ въ городѣ Варшавѣ тысячу пятьсотъ рублей и на таковой же въ городѣ Люблинѣ тысячу рублей въ годъ.

3. Потребную на покрытие вышеозначенныхъ расходовъ суму отпускать изъ Государственнаго Казначейства, съ 1-го Января 1872 года, со внесениемъ оной въ подлежащія подраздѣленія смѣты Департамента Торговли и Мануфактуръ Министерства Финансовъ.

(С. У. и Р. II., N. 32, 1871 г. стр. 285).

wyznaczyć na Komitet Rękodzielniczy w mieście Warszawie tysiąc pięćset rubli, a na Komitet także w mieście Lublinie tysiąc rubli rocznie.

3. Potrzebną na pokrycie wyżej wspomnianych wydatków sumę udzielać ze skarbu państwa od 1 Stycznia 1872 roku, z wniesieniem jej do właściwych podziałów budżetu Departamentu handlu i rzemiosła Ministerstwa Finansów.

11.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА ПО ДѢЛАМЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ ВНУТРЕННИХЪ ДѢЛЪ 31-го МАРТА 1871 ГОДА.

О пенсіи Медицинскому Инспектору больницъ гражданскаго вѣдомства въ городѣ Варшавѣ.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, согласно положенію Комитета по дѣламъ Царства Польскаго, послѣдовавшему по представленію Министерства Внутреннихъ Дѣлъ, о пенсіи Медицинскому Инспектору больницъ гражданскаго вѣдомства въ городѣ Варшавѣ, въ 25-й день Марта 1871 г., Высочайше повелѣть соизволил: должности Медицинскаго Инспектора больницъ въ городѣ Варшавѣ присвоить право на пенсію по медицинскому положенію и затѣмъ показанный въ штатахъ Совѣтовъ Общественнаго Призрѣнія въ Привислянскихъ губерніяхъ противъ этой должности разрядъ пенсін исключить.

(С. У. и Р. II., N. 32, 1871 г. стр. 291.)

11.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONA UCHWAŁA KOMITETU DO SPRAW KRÓLESTWA POLSKIEGO, ZAKOMUNIKOWANA RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH DNIA 31 MARCA 1871 ROKU.

O pensyi emerytalnej Inspektora Lekarskiego szpitali cywilnych w mieście Warszawie.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, zgodnie z uchwałą Komitetu do spraw Królestwa Polskiego, zapadłą na przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych o pensyi emerytalnej Inspektora Lekarskiego szpitali cywilnych w mieście Warszawie, 25 Marca 1871 roku NAJWYŻEJ rozkazać raczył: posadzie Inspektora Lekarskiego szpitali w mieście Warszawie nadać prawo do pensyi emerytalnej według przepisów lekarskich i następnie wykazaną w etatach Rad dobroczynności publicznej w guberniach Nadwiślańskich w rubryce téj posady kategorię pensyi emerytalnej wykreślić.

12.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛѢНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ НАРОДНАГО ПРОСВѢЩЕНІЯ 10-ГО АПРѢЛЯ 1871 ГОДА.

Объ учрежденіи двухъ стипендій для учениковъ Варшавскихъ гимназій.

Умершій Надворный Совѣтникъ Иванъ Розмовскій, духовнымъ завѣщаніемъ 22 Ноября (4 Декабря) 1865 года, установленнымъ порядкомъ утвержденнымъ, отказалъ, между прочимъ, сумму въ 3,000 руб. на утвержденіе двухъ стипендій подъ наименованіемъ: „стипендій Розмовскаго“ для учениковъ Варшавскихъ гимназій изъ родственниковъ и свойственниковъ завѣщателя, при чемъ ближайшіе родственники должны имѣть преимущество предъ дальнѣйшими; въ случаѣ же ненахожденія ни родственниковъ, ни свойственниковъ, — для двухъ несостоятельныхъ учениковъ, безъ различія происхождения, отличающихся поведеніемъ и прилежаніемъ въ наукахъ, съ тѣмъ, что стипендіаты эти, по успѣшномъ окончаніи полного гимназическаго курса, могутъ пользоваться стипендіею и въ Университетѣ или въ другомъ высшемъ учебномъ заведеніи Привислянскаго края.

Вслѣдствіе представленія о семъ Начальства Варшавскаго учебнаго округа, не встрѣчая съ своей стороны препятствія къ учрежденію помянутыхъ стипендій на вышеизложенныхъ основаніяхъ, съ наименованіемъ оныхъ „стипендіями Розмовскаго“, Министръ Народнаго Просвѣщенія всеподданнѣйше испрашивалъ на сіе ВЫСОЧАЙШЕЕ ГОСУДАРЯ ИМПЕРАТОРА соизволеніе, каковое и послѣдовало въ 5-й день Апрѣля 1871 г.

(С: У. и Р. П., N. 35, 1871 г. стр. 332.)

12.

NAJWYŻSZY ROZKAZ ZAKOMUNIKOWANY RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA OŚWIECENIA PUBLICZNEGO DNIA 10 KWIETNIA 1871 ROKU.

O ustanowieniu dwóch stypendyów dla uczniów gimnazyów Warszawskich.

Zmarły Radea Dworu Jan Rozmowski, testamentem na dniu 22 Listopada (4 Grudnia) 1865 roku, drogą ustanowioną zatwierdzonym, zapisał pomiędzy innemi sumę 3,000 rubli na ustanowienie dwóch stypendyów, pod nazwą „Stypendyów Rozmowskiego“, dla uczniów gimnazyów Warszawskich z krewnych i powinowatych testatora, przy czém bliżsi krewni mają mieć pierwszeństwo nad dalszemi; w razie zaś braku krewnych i powinowatych, dla dwóch niezamożnych uczniów bez różnicy pochodzenia, odznaczających się sprawowaniem i pilnością w naukach, z zastrzeżeniem, że stypendyści ci, po ukończeniu z pożytkiem całego kursu gimnazyalnego, mogą korzystać ze stypendyum i w Uniwersytecie lub innym wyższym zakładzie naukowym kraju Nadwiślańskiego

W skutek przedstawienia o tém Zwierzchności Warszawskiego Okręgu Naukowego, nie znajdując ze swęj strony przeszkód do ustanowienia wspomnianych stypendyów na wyżej przytoczonych zasadach, z nazwaniem ich „Stypendyami Rozmowskiego“, Minister Oświecenia Publicznego najpoddanięj wyjednał na to NAJWYŻSZE NAJJAŚNIEJSZEGO PANA zezwolenie, które zapadło 5 Kwietnia 1871 r.

13.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛѢНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ НАРОДНАГО ПРОСВѢЩЕНІЯ 16-ГО АПРѢЛЯ 1871 ГОДА.

О предоставленіи всѣмъ воспитанникамъ учебныхъ заведеній Варшавскаго учебнаго округа, принадлежащимъ къ греко-уніатскому исповѣданію, права пользоваться стипендіями греко - уніатскаго духовнаго вѣдомства.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по всеподданнѣйшему докладу Министра Народнаго Просвѣщенія, Высочайше разрѣшить соизволилъ, въ 5-й день Апрѣля 1871 года, предоставить право пользоваться стипендіями греко-уніатскаго духовнаго вѣдомства, названными въ Высочайше утвержденномъ 18-го Юня 1866 года штатѣ греко-уніатскаго духовенства: „стипендіями для сыновей бѣдныхъ греко-уніатскихъ священниковъ“, всѣмъ, безъ различія сословій, воспитанникамъ учебныхъ заведеній Варшавскаго учебнаго округа принадлежащихъ къ греко-уніатскому исповѣданію, которые даютъ обязательство поступить въ духовное званіе по греко-уніатскому вѣдомству.

(С. У. и Р. II., N. 36, 1871 г. стр. 344.)

13.

NAJWYŻSZY ROZKAZ ZAKOMUNIKOWANY RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA OŚWIECENIA PUBLICZNEGO DNIA 16 KWIETNIA 1871 ROKU.

O nadaniu prawa wszystkim wychowañcom wyznania greko-unickiego zakładów naukowych Warszawskiego Okręgu naukowego korzystania ze stypendyów greko-unickiego wydziału duchownego.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, w skutku najpoddanego przedstawienia Ministra Oświecenia Publicznego, NAJWYŻEJ zdecydować raczył 5 Kwietnia 1871 r., nadać prawo korzystania ze stypendyów greko-unickiego wydziału duchownego, nazwanych w NAJWYŻEJ zatwierdzonym 18 Czerwca 1866 roku etacie greko-unickiego duchowieństwa: „stypendyami dla synów ubogich greko-unickich księży“, wszystkim, bez różnicy stanu, wychowañcom zakładów naukowych Warszawskiego okręgu naukowego, należącym do wyznania greko-unickiego, którzy zobowiążą się do wejścia do stanu duchownego wyznania greko-unickiego.

14.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕДѢНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ ВНУТРЕННИХЪ ДѢЛЪ 2-ГО МАЯ 1871 ГОДА.

Объ освобожденіи Управляющихъ Контрольными Палатами въ Царствѣ Польскомъ отъ званія членовъ Совѣтовъ благотворительныхъ заведеній Привисленскаго края.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по всеподданнѣйшему докладу Государственнаго Контролера, въ 9-й день Апрѣля 1871 г., Всемилоствѣйше соизволилъ освободить Управляющихъ Контрольными Палатами въ Царствѣ Польскомъ отъ званія членовъ Совѣтовъ благотворительныхъ заведеній Привисленскаго края.

(С. У. и Р. II., N. 45, 1871 г. стр. 397.)

14.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, ZAKOMUNIKOWANY RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH DNIA 2 MAJA 1871 ROKU.

O uwolnieniu Zarządzających Izbami Kontrolnemi w Królestwie Polskiem od godności Członków rad zakładów dobroczynnych kraju Nadwiślańskiego.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, na najpoddańniejsze przedstawienie Kontrolera państwa, 9-go Kwietnia 1871 r. NAJMILOSCIWIEJ raczył uwolnić Zarządzających Izbami Kontrolnemi w Królestwie Polskiem od godności członków Rad zakładów dobroczynnych kraju Nadwiślańskiego.

15.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОВЕЛѢНІЕ КОМИТЕТА ПО ДѢЛАМЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ НАРОДНАГО ПРОСВѢЩЕНІЯ 13-ГО МАРТА 1871 ГОДА.

О передачѣ Варшавской Главной Библіотеки, съ состоящими при оной нумизматическимъ кабинетомъ и музеемъ древностей въ вѣдѣніе ИМПЕРАТОРСКАГО Варшавскаго Университета.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННЫМЪ, въ 1-й день Мая 1871 г., положеніемъ Комитета по дѣламъ Царства Польскаго постановлено: Варшавскую Главную Библіотеку съ состоящими при оной нумизматическимъ кабинетомъ и музеемъ древностей передать въ непосредственное вѣдѣніе ИМПЕРАТОРСКАГО Варшавскаго Университета, съ переименованіемъ ея въ Университетскую, на нижеслѣдующихъ основаніяхъ:

1. За означенною Библіотекою сохранить значеніе открытаго для публики книгохранилища, причѣмъ порядокъ пользованія библіотекою имѣть быть установленъ особыми правилами, составленными Совѣтомъ Университета и утвержденными Министромъ Народнаго Просвѣщенія.

2. Отношенія Варшавской Университетской Библіотеки къ Университету установить на общемъ основаніи правилъ, опредѣленныхъ для Университетскихъ Библіотекъ по Высочайше утвержденному 18-го Іюня 1863 г. общему уставу Россійскихъ Университетовъ, съ тѣмъ, чтобы опредѣленіе въ должности Библіотекаря, Помощниковъ Библіотекаря и Секретаря было производимо непосредственно тою властію, которой симъ Уставомъ предоставлено утвержденіе этихъ должностныхъ лицъ, причѣмъ на должность Библіотекаря можетъ быть назначаемо только лицо, имѣющее степень не ниже кандидата, а на должности Помощниковъ Библіотекаря не ниже званія дѣйствительнаго студента одного изъ русскихъ Университетовъ.

3. Въ дополненіе къ Высочайше утвержденному 8-го Іюня 1869 года штату Варшавскаго Университета учредить слѣдующія должности:

15.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONA UCHWAŁA KOMITETU DO SPRAW KRÓLESTWA POLSKIEGO, ZAKOMUNIKOWANA RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA OŚWIECENIA PUBLICZNEGO DNIA 13 MARCA 1871 ROKU.

O oddaniu Warszawskiej Głównej Biblioteki ze znajdującymi się przy niej gabinetami numizmatycznym i muzeum starożytności, pod zarząd CESARSKIEGO Warszawskiego Uniwersytetu.

Przez NAJWYŻEJ zatwierdzoną 1-go Maja 1871 roku uchwałę Komitetu do Spraw Królestwa Polskiego, postanowiono: Warszawską Główną Bibliotekę, z znajdującymi się przy niej gabinetem numizmatycznym i muzeum starożytności, oddać pod bezpośredni zarząd CESARSKIEGO Warszawskiego Uniwersytetu, z przemianowaniem jej na Uniwersytecką, na następujących podstawach:

1. Wspomnioną bibliotekę pozostawić znaczenie otwartego dla publiczności księgozbioru, przyczemъ sposób korzystania z biblioteki ma być ustanowiony przez osobne przepisy, ułożone przez Radę Uniwersytetu, a zatwierdzone przez Ministra Oświecenia Publicznego.

2. Stosunki Warszawskiej Biblioteki Uniwersyteckiej do Uniwersytetu ustanowić na ogólnej podstawie przepisów, określonych dla Bibliotek Uniwersyteckich, według NAJWYŻEJ zatwierdzonej 18-go Czerwca 1863 roku ogólnej ustawy Uniwersytetów Ruskich, z zastrzeżeniem, aby mianowanie na posady Bibliotekarza, Pomocników Bibliotekarza i Sekretarza, dokonywane było bezpośrednio przez tę władzę, której przez niniejszą ustawę poruczono zatwierdzanie tych urzędników, przyczemъ na posadę Bibliotekarza może być mianowana tylko osoba, mająca stopień nie niższy od kandydata, a na posady Pomocników Bibliotekarza — nie niższy od rzeczywistego od studenta jednego z ruskich Uniwersytetów.

3. W uzupełnieniu zatwierdzonego 8-go Czerwca 1860 r. etatu Uniwersytetu Warszawskiego, ustanowić następujące posady:

а) Библиотекаря съ жалованьемъ по 1,200 руб. въ годъ и съ назначеніемъ ему казенной квартиры;

б) трехъ Помощниковъ Библиотекаря съ жалованьемъ по 600 руб. въ годъ каждому; и

в) Секретаря съ жалованьемъ по 450 руб. въ годъ, съ причисленіемъ первой изъ этихъ должностей къ VI классу и къ VI разряду по шитью на мундирѣ, второй — къ VIII классу и къ VIII разряду по шитью на мундирѣ, а послѣдней — къ X классу и къ X разряду по шитью на мундирѣ, и съ предоставленіемъ правъ на пенсію: Библиотекарю и Помощникамъ его по учебной службѣ, а Секретарю — по VII разряду. Сверхъ того на приобрѣтеніе книгъ для Библиотеки назначить 6,000 руб. и на канцелярскія потребности, наемъ служителей и другіе расходы 2,036 р. 82½ к. въ годъ.

4. Причитающіяся въ текущемъ году на содержаніе Варшавской Университетской Библиотеки суммы обратить на счетъ кредита назначеннаго по смѣтѣ Министерства Народнаго Просвѣщенія на 1871 годъ на содержаніе Главной Варшавской Библиотеки, а на будущее съ 1872 г., время сумму сію вносить установленнымъ порядкомъ въ подлежація подраздѣленія расходной смѣты означеннаго Министерства.

5. Существующія по штату Варшавской Главной Библиотеки должности упразднить, а занимающихъ сіи должности лицъ, если не окажется возможнымъ предоставить имъ мѣста въ Варшавской Университетской Библиотецѣ, оставить за штатомъ на общемъ основаніи.

(С. У. и Р. П., N. 49, 1871 г. стр. 456.)

а) Библиотекаря з пłaцą 1,200 rubli rocznie i wyznaczeniem mu skarbowego mieszkania;

б) trzech Pomocników Bibliotekarza, z płaцą po 600 rubli rocznie; i

в) Секретаря з пłaцą po 450 rubli rocznie, z zaliczeniem pierwszej z tych posad do VI klasy i do VI kategorii pod względem noszenia haftu na mundurze, drugiej — do VIII klasy i do VIII kategorii pod względem noszenia haftu na mundurze a ostatniej do X klasy i do X kategorii pod względem noszenia haftu na mundurze i z nadaniem praw pod względem emerytury: Bibliotekarzowi i jego Pomocnikom — według służby naukowej, a sekretarzowi według VII kategorii. Oprócz tego na nabycie książek dla Biblioteki wyznaczyć 6,000 r. rocznie, a na potrzeby kancelaryjne, najęcie służby i inne wydatki 2,036 r. 82½ kopiejek rocznie.

4. Przypadające w roku bieżącym na utrzymanie Warszawskiej Biblioteki Uniwersyteckiej sumy, zaliczyć na karb kredytu wyznaczonego w budżecie Ministerstwa Oświecenia Publicznego na utrzymanie Głównej Warszawskiej Biblioteki, a na przyszłość, poczynając od 1872 roku, sumę tę wnosić ustanowioną drogą do właściwych podziałów budżetu wydatków pomienionego Ministerstwa.

5. Istniejące według etatu Warszawskiej Głównej Biblioteki posady zwinąć, a zajmujących te posady urzędników, jeżeli nie okaże się możliwem udzielenie im miejsc w Warszawskiej Bibliotece Uniwersyteckiej, uznać za spadłych z etatu na ogólnej podstawie.

16.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА ПО ДѢЛАМЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ ФИНАНСОВЪ 22-ГО МАЯ 1871 Г.

Относительно прекращенія исправленій, по просьбамъ помѣщиковъ, ошибокъ въ первоначально поданныхъ ими объявленіяхъ, принятыхъ въ основаніе раскладки поземельнаго налога.

Пунктомъ *a* ст. 12-й Высочайше утвержденного 8-го 20 Декабря 1866 г. положенія ⁽¹⁾, о дворскомъ поземельномъ налогѣ въ губерніяхъ Царства Польскаго, предоставлено помѣщикамъ ходатайствовать объ измѣненіи окладовъ сего налога, вслѣдствіе исправленія ошибокъ, которыя могутъ оказаться, или будутъ обнаружены въ объявленіяхъ, поданныхъ владѣльцами имѣній и принятыхъ въ основаніе раскладки сего налога. Но при этомъ закономъ не опредѣленъ срокъ подачи просьбъ объ исправленіи въ упомянутыхъ объявленіяхъ ошибочныхъ показаній о пространствѣ и качествѣ земель.

Посему, и принимая во вниманіе, что по положенію 15-го Декабря 1868 года, о налогахъ съ крестьянской недвижимой собственности въ Царствѣ ⁽²⁾, заявленія крестьянъ о допущенныхъ въ описяхъ домовъ и земель ошибкахъ, допускаются лишь въ теченіи одного года отъ введенія въ дѣйствіе раскладки налоговъ, на описяхъ основанной, а со времени установленія дворскаго поземельнаго налога прошло уже 4 года, Министръ Финансовъ входилъ въ Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго съ представленіемъ о прекращеніи исправленій по просьбамъ помѣщиковъ, на основаніи п. *a* ст. 12-й Положенія 8-го (20) Декабря 1866 г. о дворскомъ поземельномъ налогѣ, ошибокъ въ первоначально поданныхъ помѣщиками объявленіяхъ, принятыхъ въ основаніе раскладки налога.

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго полагалъ означенное представленіе утвердить.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, на журналѣ Комитета, 1-го Мая 1871 г., соизволилъ написать Собственноручно: „Исполнить.“

(С. У. и Р. П., N. 49, 1871 г. стр. 457.)

⁽¹⁾ Дневн. Зак. Т. 66, стр. 99.

⁽²⁾ Дневн. Зак. Т. 69, стр. 113.

16.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONA UCHWAŁA KOMITETU DO SPRAW KRÓLESTWA POLSKIEGO, ZAKOMUNIKOWANA RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA FINANSÓW DNIA 22 MAJA 1871 ROKU.

O zaprzestaniu prostowania, w skutek próśb obywateli, omyłek, w pierwotnie podanych przez nich deklaracjach, przyjętych za podstawę rozkładu podatku gruntowego.

W punkcie *a* art. 12 NAJWYŻEJ zatwierdzonych 8 (20) Grudnia 1866 roku przepisów ⁽¹⁾ o dworskim podatku gruntowym w guberniach Królestwa Polskiego, dozwolono obywatelom wnosić podania o zmianę wysokości tego podatku, w skutku poprawienia omyłek, które mogą okazać się, lub będą wykazane w deklaracjach złożonych przez właścicieli dóbr i przyjętych za podstawę rozkładu tego podatku. Ale przytém prawo nie określiło terminu podawania próśb o poprawienie w wspomnianych deklaracjach mylnych wskazań o rozległości i klasie gruntów.

Dla tego, i zważywszy, że według przepisów z 15 Grudnia 1868 roku o podatkach od włościańskich nieruchomości w Królestwie ⁽²⁾, oświadczenia włościan o dopuszczonych w opisach domów i gruntów omyłkach, dopuszczają się tylko w ciągu jednego roku od wprowadzenia w wykonanie rozkładu podatków opartego na opisach, a od czasu ustanowienia dworskiego podatku gruntowego minęło już 4 lata, Minister Finansów wnosil do Komitetu do Spraw Królestwa Polskiego przedstawienie, o zaprzestaniu poprawiania, na prośby obywateli na mocy punktu *a* artykułu 12-go przepisów z dnia 8 (20) Grudnia 1866 roku o dworskim podatku gruntowym, omyłek w pierwotnie podanych przez obywateli deklaracjach, przyjętych za podstawę rozkładu podatku.

Komitet do Spraw Królestwa Polskiego uchwalił pomienione przedstawienie zatwierdzić.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, na protokóle Komitetu, 1-go Maja 1871 roku raczył napisać Własnoręcznie: „Wykonać.“

⁽¹⁾ Dziennik Praw T. 66, str. 99.

⁽²⁾ Dziennik Praw T. 69, str. 113.

17.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА (по 1-му
Департаменту).

О повсемѣстномъ введеніи контрольныхъ вино-измѣ-
ряющихъ снарядовъ, уменьшеніи количества осво-
бождаемаго отъ акциза перекура, замѣнѣ стекляннаго
спиртомѣра Траллеса металлическимъ и учрежденіи
Повѣрочной Экспедиціи для акцизныхъ снарядовъ.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Прави-
тельствующій Сенатъ слушали: рапортъ Товарища Министра Фи-
нансовъ, отъ 14-го Мая 1871 года, за № 1839-мъ, при коемъ пред-
ставляетъ на зависящее распоряженіе Правительствующаго Сената
копія:

1. Съ Высочайше утвержденного, 3-го Мая 1871 г., мнѣнія
Государственнаго Совѣта, о повсемѣстномъ введеніи контрольныхъ
виноизмѣряющихъ снарядовъ, уменьшеніи количества освобождае-
маго отъ акциза перекура, замѣнѣ стекляннаго спиртомѣра Трал-
леса металлическимъ и учрежденіи повѣрочной Экспедиціи для ак-
цизныхъ снарядовъ; и

2. Съ учрежденія Повѣрочной Экспедиціи для акцизныхъ
снарядовъ и росписанія должностей и расходовъ этой Экспедиціи⁽¹⁾,
удостоенныя Высочайшаго ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИ-
ЧЕСТВА разсмотрѣнія.

ПРИКАЗАЛИ:

Означенныхъ: Высочайше утвержденного мнѣнія Государ-
ственнаго Совѣта, учрежденія Повѣрочной Экспедиціи для ак-
цизныхъ снарядовъ и росписанія должностей и издержекъ сей
Экспедиціи, напечатать потребное число экземпляровъ, разо-
слать таковыя, для свѣдѣнія и должнаго, до кого касаться
будетъ, исполненія, Его Императорскому Высочеству
Намѣстнику Кавказскому, Намѣстнику въ Царствѣ Польскомъ,
Министрамъ и Главноуправляющимъ отдѣльными частями,

(1) См. С. У. и Р. П., N. 46, 1871 г. стр. 431.

17.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (1-SZY DEPARTAMENT).

O powszechném wprowadzeniu kontrolujących przyrządów
alkoholometrycznych, zmniejszeniu ilości uwalnianej od
akcyzy superaty, zastąpienia szklanego alkoholometru
przez metalowy i ustanowieniu Ekspedycyi dla sprawdza-
nia przyrządów służących do obrachowania akcyzy.

Na mocy NAJWYŻSZEGO ukazu, Rządzący Senat, PO WYŚLU-
CHANIU: raportu Towarzysza Ministra Finansów z d. 14 Maja 1871
roku N. 1839, przy którym przedstawił dla wydania właściwego roz-
porządzenia przez Rządzący Senat kopie:

1. NAJWYŻÉJ zatwierdzonego zdania Rady Państwa o pow-
szechném wprowadzeniu kontrolujących przyrządów alkoholome-
trycznych, zmniejszeniu ilości uwalnianej od akcyzy superaty, zastąpie-
niu szklanego alkoholometru Trallesa przez metalowy, i ustanie-
niu Ekspedycyi dla sprawdzania przyrządów służących do obrachowa-
niu akcyzy i

2. Ustawy Ekspedycyi dla sprawdzania przyrządów służących
do obrachowania akcyzy, i klasyfikacyi urzędów i wydatków téjże
Ekspedycyi⁽¹⁾, NAJMIŁOŚCIWÉJ rozpatrywanych przez NAJJA-
ŚNIEJSZEGO PANA.

POLECIE:

Wydrukować wymienionych: NAJWYŻÉJ zatwierdzonego zda-
nia Rady Państwa, Ustawy Ekspedycyi do sprawdzania przy-
rządów służących do obrachowania akcyzy, klasyfikacyi urzę-
dów i wydatków téjże ekspedycyi — odpowiednią liczbę egzem-
plarzy i rozesłać takowe dla wiadomości i właściwego kogo to
dotyczyć może wykonania, JEGO CESARSKIEJ WYSOKO-
ŚCI Namiestnikowi Kaukazkiemu, Namiestnikowi w Królestwie
Polskiém, Ministrom i Główno-Zarządzającym osobnemi wy-

(1) Zobacz Zbiór Praw i rozp. Rząd. N. 46. 1871 str. 431. r.

однимъ — при указахъ, а другимъ — чрезъ передачу къ Оберъ-Прокурорскимъ дѣламъ 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равнымъ образомъ разослать при указахъ: Генераль-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Губернскимъ, Войсковымъ и Областнымъ Правлѣніямъ и Управляющимъ акцизными сборами; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить при вѣдѣніяхъ, а для припечатанія въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи — при извѣстіи.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО, воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта о повсемѣстномъ введеніи контрольных виноизмѣряющихъ снарядовъ, уменьшеніи количества освобождаемаго отъ акциза перекура, замѣнѣ стекляннаго спиртомѣра Траллеса металлическимъ и учрежденіи Повѣрочной Экспедиціи для акцизныхъ снарядовъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ: Предсѣдатель Государственнаго Совѣта
3-го Мая 1871 г. **КОНСТАНТИНЪ.**

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ жур- Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ наловъ: Департаментъ Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, та Государственной разсмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ Экономіи 13-го Февраля и Общаго Собранія 12-го Апрѣля 1871 года.

о повсемѣстномъ введеніи контрольных виноизмѣряющихъ снарядовъ, уменьшеніи количества освобождаемаго отъ акциза перекура, замѣнѣ стекляннаго спиртомѣра Траллеса металлическимъ и учрежденіи Экспедиціи для повѣрки снарядовъ служащихъ для учета акциза, *мнѣніемъ положилъ:*

1. Ввести на всѣхъ винокуренныхъ заводахъ Имперіи и Царства Польскаго контрольные снаряды для учета выкуриваемаго вина, на осованіяхъ, изложенныхъ въ Высочайше утвержденномъ 8-го Іюля 1868 года мнѣніи Государственнаго Совѣта (1), съ тѣмъ, чтобы установка снарядовъ была

дѣлами, однимъ — при указахъ, а инымъ — чрезъ odstąpienie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu Rządzącego Senatu kopii postanowienia Senatu, a także rozesłać przy Ukazach: General-Gubernatorom, Wojennym Gubernatorom, Gubernatorom, Zarządom Gubernialnym, Wojennym i Prowincjonalnym i Zarządzającym Dochodami Akcyznymi; do Najświętszego zaś Rządzącego Synodu, do wszystkich Departamentów Rządzącego Senatu i Ogólnego ich Zebrania przy zakomunikowaniu odpisu, a dla wydrukowania podług ustanowionego porządku, do Kantoru Drukarni Senatu — przy zawiadomieniu.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, uchwalone zdanie Ogólnego Zebrania Rady Państwa o powszechném wprowadzeniu kontrolujących przyrządów alkoholometrycznych, zmniejszeniu ilości uwalnianej od akcyzy superaty, zastąpieniu szklanego alkoholometru Trallesa przez metalowy i ustanowieniu Ekspedycyi do sprawdzania przyrządów służących do obrachowania akcyzy, **NAJWYŻEJ** zatwierdzić raczył i polecił wykonać.

PODPISAŁ: Prezydujący w Radzie Państwa
3 Maja 1871 roku.

KONSTANTY

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołów: Departamentu Państwa i na Ogólném Zebraniu, rozstrząsnąwszy przedstawienie Ministra Finansów o powszechném z dnia 13go Lutego wprowadzeniu kontrolowych przyrządów alkoholometrycznych, zmniejszeniu ilości uwalnianej od akcyzy superaty, zastąpieniu szklanego alkoholometru Trallesa przez metalowy i ustanowieniu Ekspedycyi do sprawdzania przyrządów służących do obrachowania akcyzy, *uchwala:*

1. Wprowadzić we wszystkich gorzelniach Cesarstwa i Królestwa Polskiego kontrolujące przyrządy do obrachowania wypędzonej wódki, na zasadach wyłuszczonych w **NAJWYŻEJ** zatwierdzonej 8-go Lipca 1868 r. uchwale Rady Państwa (1) z zastrzeżeniem, żeby ustawianie przyrządów, dopełnione

(1) Dziennik Praw T. 72 str. 83.

(1) См. Дневникъ Законовъ Т. 71, стр. 83.

производима постепенно, по ближайшему усмотрѣнію Министра Финансовъ, начиная съ губерній ближайшихъ къ тѣмъ, гдѣ уже введены снаряды.

2. Предоставить Министру Финансовъ на заводахъ, снабженныхъ контрольными снарядами, освободить производство винокурения отъ соблюденія установленныхъ ст. 123, 141, 142, 149, 151 и 152 Устава о пит. сборѣ, изд. 1867 г., формальностей, на сколько это представляется возможнымъ безъ нарушенія интересовъ казны съ тѣмъ, чтобы, съ повсемѣстнымъ введеніемъ сихъ снарядовъ, онъ, Министръ, вошелъ съ представленіемъ, въ установленномъ порядкѣ, объ изданіи, согласно указанію опыта, правилъ о производствѣ винокурения при учетѣ по контрольному снаряду.

3. Взамѣнъ стекляннаго спиртомѣра Траллеса, ввести постепенно металлическій спиртомѣръ съ девятью гириями, по образцу существующаго въ Англіи, безъ изыятія при этомъ изъ употребленія, стекляннаго спиртомѣра, посредствомъ коего можетъ быть опредѣляема крѣпость вина частными лицами, а равно и чинами акцизнаго надзора, впредь до снабженія сихъ послѣднихъ новыми спиртомѣрами.

4. Упразднивъ существующую при Департаментѣ Неокладныхъ Сборовъ Экспедицію для повѣрки спиртомѣровъ, учредить вмѣсто оной, при означенномъ Департаментѣ Повѣрочную Экспедицію для акцизныхъ снарядовъ, по прилагаемымъ при семъ учрежденію Экспедиціи и росписанію должностей и издержекъ на содержаніе оной, проекты которыхъ представить на Высочайше ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА разсмотрѣніе.

5. Статью 200 Уст. о пит. сборѣ и 2 примѣчаніе къ ней, измѣненныя Высочайше утвержденнымъ 21-го Апрѣля 1869 года мнѣніемъ Государственнаго Совѣта, и статью 221 того же Устава изложить слѣдующимъ образомъ:

Ст. 200. Заводчикъ обязанъ уплатить акцизъ за все количество вина, причитающееся по смѣтному исчисленію, хотя бы даже у него былъ недокуръ, т. е. еслибы дѣйствительные выходы вина были у него менѣе чѣмъ причитается по избранной имъ нормѣ. Если же будетъ перекуръ, т. е. выходы вина будутъ болѣе нормальныхъ, то, изъ превышающаго норму выхода вина, отъ оплаты акцизомъ освобождается не болѣе опредѣленнаго количества процентовъ со всего вообще выхода вина, по слѣдующему расчету:

было stopниowo, według bliższego uznania Ministra Finansów, poczynając od gubernij bliższych tym, gdzie te przyrządy już są wprowadzone.

2. Poruczyć Ministrowi Finansów, w gorzelniachъ zaopatrzonych w kontrolne przyrządy, uwalnianie prowadzenia gorzelnictwa od zachowywania ustanowionych w art. 123, 141, 142, 149, 151 i 152 Ust. o pod. od trunków wyd. 1867 r. formalności, o ile to przedstawia się możliwѣm, bezъ zaszkodzenia interesom skarbu, z zastrzeżeniem, ażeby z powszechnѣm wprowadzeniem tychъ przyrządów, Minister wniósł przedstawienie, drogą ustanowioną, o wydanie, stosownie do wskazówek doświadczenia, przepisów o prowadzeniu gorzelnictwa przy obrachowywaniu przyrządem kontrolnym.

3. W zamianъ szklanego alkoholometru Trallesa, wprowadzić stopniowo metalowy alkoholometr z dziewięcioma gwichtami, według wzoru istniejącego w Anglii, bezъ wyłączenia przytѣm z użycia szklanego alkoholometru, za pomocą którego może być określona tęgość wódki przez osoby prywatne, jak również przez służbę nadzoru akcyznego, aż do zaopatrzenia tychъ ostatnich w nowe przyrządy.

4. Zwinąwszy istniejącą przy Departamencie Dochodów Niestałychъ Ekspedycję do sprawdzania alkoholometrów, ustanowić zamiastъ niѣj, przy tymъ Departamencie, Ekspedycję dla sprawdzania akcyznychъ przyrządów, według załączonego przy niniejszѣm urzędzenia ekspedycyi i etatu posad i wydatków na jѣj utrzymanie, których projekta przedstawić do NAJWYŻSZEGO JEGO CESARSKIEJ MOŚCI roztrząśnienia.

5. Artykuł 200-y Ust. o pod. od trunk. i 2-gą do niego uwagę, zniesione przez NAJWYŻEJ zatwierdzoną 21-go Kwiетnia 1869 roku uchwałę Rady Państwa i art. 221 tѣjże Ustawy wyłuszczyć w następujący sposób:

Art. 200. Gorzelnikъ obowiązany jest opłacić akcyzę od całej ilości wódki, przypadającѣj według anszlagowego obliczenia, chociaъby miałъ niedobór, to jest gdyby rzeczywiste wydatki wódki były u niego mniejsze niż liczy się według wybranej przez niego normy. Jeżeli zaś będzie superata, to jest wydatki wódki będą większe od normalnych, to z przenoszącego normę wydatku wódki, od opłaty akcyzy uwalnia się nie więcj nad oznaczoną ilość procentu od całego w ogóle wydatku wódki, według następującego obliczenia:

При избранной емкости на пудъ:

Причитается процентов
перекура по нормамъ:

ведр.	низш.	средн.	вышн.
Всѣхъ хлѣбныхъ припасовъ и сухаго солода 7	6.	7.	8.
Зеленаго солода 4 ² / ₃			
Картофеля и свекловицы . . 2			
Всѣхъ хлѣбныхъ припасовъ и сухаго солода 6	9.	10.	12.
Зеленаго солода 4			
Картофеля и свекловицы . . 1 ³ / ₄			

Весь же излишекъ перекура, сверхъ опредѣленнаго такимъ образомъ размѣра, подлежитъ оплатѣ акцизомъ наравнѣ съ нормальнымъ виномъ.

Примѣчаніе 2-е. Если, напримѣръ, заводчикъ производить винокурение по нормѣ въ 35° при 7 ведерной емкости, то при выходѣ въ 37°, весь перекуръ, составляющій 2° (37—35), освобождается отъ акциза, такъ какъ онъ составляетъ менѣе 7% на 37, при выходѣ въ 40° отъ акциза будутъ свободны только 2, 8° (7 на 40), а излишекъ 2, 2° будетъ подлежать оплатѣ акцизомъ вмѣстѣ съ нормою.

Ст. 221. Заводчикъ обязанъ уплатить акцизъ за все количество вина, причитающееся по смѣтному исчисленію, хотя бы даже у него былъ недокуръ, т. е. что дѣйствительные выходы вина у него были менѣе, чѣмъ причитается по избранной имъ нормѣ; если же будетъ перекуръ, т. е. выходы вина у заводчика будутъ болѣе нормальныхъ, то изъ сего излишка противъ нормы предоставляется безакцизно заводчику, при винокурении по высшей нормѣ, 12%, а при низшей 8%, со всего вообще выхода вина; весь же излишекъ перекура сверхъ означенныхъ размѣровъ подлежитъ оплатѣ полнымъ акцизомъ.

6. Изложенныя въ п. 5 правила привести въ дѣйствіе съ періода винокурения 187²/₃ г. г., т. е. съ 1-го Юля 1872 года; и

7. Исчисленную росписаніемъ должностей и расходовъ Повѣрочной Экспедиціи для акцизныхъ снарядовъ сумму, по 29,200 руб. въ годъ, вносить, начиная съ будущаго 1872 года, въ подлежащія подраздѣленія смѣты Департамента Неокладныхъ Сборовъ, въ настоящемъ же году обратить, на содержаніе Экспедиціи сумму, имѣющую остаться свободною за упраздненіемъ существующей при семъ Департаментъ Экспедиціи для повѣрки спиртомѣровъ, предоставивъ

При выбранной объѣмности на пудъ:

Личы сія процентовъ superaty
według norm:

wiadер	нижшій	середній	вышшій
Wszystkich materyałów zbo- żowych i suchego słodу . 7	6	7	8
Zielonego słodу 4 ² / ₃			
Kartofli i buraków 2			
Wszystkich materyałów zbo- żowych i suchego słodу . 6	9	10	12
Zielonego słodу 4			
Kartofli i buraków 1 ³ / ₄			

Cała zaś przewyżka superaty ponad oznaczony w ten sposób rozmiar, podlega opłacie akcyzy na równi z normalną wódką.

Uwaga 2-ga. Jeżeli naprzykład gorzelnik prowadzi pędzenie wódki według normy 35° przy 7-wiadowej objętości, to przy wydatku 37°, cała superata stanowiąca 2° (37—35) uwalnia się od akcyzy, ponieważ stanowi mniej niż 7% od 37°; przy wydatku 40° od akcyzy będzie uwolnione tylko 2,8 (7 od 40), a przewyżka 2,2 będzie podlegała opłacie akcyzy na równi z normą.

Art. 221. Gorzelnik obowiązany jest zapłacić akcyzę od całej ilości wódki, przypadającej według anszlagowego obliczenia, chociażby miał niedobór, to jest, gdyby rzeczywiste wydatki wódki były u niego mniejsze niż przypada według выбранной przez niego normy; jeżeli zaś będzie superata, to jest gorzelnik będzie miał wydatki wódki większe od normalnych, to od tej przewyżki nad normę pozostawia się gorzelnikowi bez akcyzy: przy pędzeniu wódki według wyższej normy — 12%, a według niższej normy — 8% od całego w ogóle wydatku wódki; cała zaś przewyżka superaty nad oznaczone rozmiary, podlega opłacie całkowitej akcyzy.

6. Wyłuszczone w punkcie 5-ym przepisy wprowadzić w wykonanie do kresu pędzenia wódki 1872/3 r., то jest od 1 Lipca 1872 r.

7. Obliczoną w etacie posad i wydatków Ekspedycyi do sprawdzania przyrządów akcyzynych sumę po 29,200 rs. rocznie, wnosić, poczynając od przyszłego 1872 r., do właściwych poddziałów budżetu Departamentu Niestalych Dochodów, w roku bieżącym zaś obrócić na utrzymanie Ekspedycyi sumę, mającą pozostać wolną po zwinięciu istniejącej przy Departamencie Ekspedycyi, do sprawdzania alkoholometrów, powierzając przytém Ministrowi Finansów brakującą część

при этомъ Министру Финансовъ недостающую затѣмъ часть расхода на содержаніе вновь учреждаемой Экспедиціи, сколько на сіе причитаться будетъ по расчету съ 1-го Августа 1871 года, обратить на остатки отъ кредитовъ, назначенныхъ по смѣтѣ Департамента Неокладныхъ Сборовъ на 1871 годъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П., N. 46, 1871 г. стр. 430.)

rozechodu na utrzymanie nowo ustanowionej Ekspedycyi, ile na to będzie wypadło według obliczenia od 1 Sierpnia r. b., zaczerpnąć z remanentów kredytów, wyznaczonych w budżecie Departamentu Dochodów Niestalych na 1871 rok.

Oryginał podpisany w protokołach przez Prezydujących i Członków (27 Maja 1871 r.).

18.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА ПО ДѢЛАМЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ ВНУТРЕННИХЪ ДѢЛЪ 18-ГО МАЯ 1871 ГОДА.

Объ учрежденіи при Канцеляріи Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ должности чиновника особыхъ порученій для занятій дѣлами по юридической части.

Министръ Внутреннихъ Дѣлъ представилъ, при рапортѣ своемъ, Правительствующему Сенату выписку изъ Высочайше утвержденного 8-го Мая 1871 года журнала Комитета по дѣламъ Царства Польскаго, слѣдующаго содержания:

Выписка изъ журнала Комитета по дѣламъ Царства Польскаго 27-го Апрѣля 1871 года.

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, въ засѣданіи 27-го Апрѣля 1871 г., разсматривалъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ, отъ 24-го того же Апрѣля, за № 909-мъ, объ учрежденіи при Намѣстникѣ въ Царствѣ Польскомъ должности чиновника особыхъ порученій для занятій по дѣламъ юридическимъ.

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, имѣя въ виду, что въ настоящее время разсматривается проектъ введенія въ губерніяхъ Царства Польскаго Судебныхъ Уставовъ Имперіи, нашелъ, что представленное нынѣ предположеніе Министра Внутреннихъ Дѣлъ объ учрежденіи при Намѣстникѣ въ Царствѣ должности чиновника особыхъ порученій для занятій по юридическимъ дѣламъ можетъ быть утверждено лишь въ видѣ временной мѣры.

На семь основаній Комитетъ по дѣламъ Царства, по соглашенію съ Генералъ-Фельдмаршаломъ Графомъ Бергомъ, постановилъ:

1. Учредить при Канцеляріи Намѣстника въ Царствѣ, временно, должность чиновника особыхъ порученій для занятій дѣлами по юридической части, съ отнесеніемъ этой должности къ V классу и съ присвоеніемъ лицу, которое на эту должность будетъ назначено, содержания по *два тысячи пяти сотъ рублей* въ годъ; и

18.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONA UCHWAŁA KOMITETU DO SPRAW KRÓLESTWA POLSKIEGO, ZAKOMUNIKOWANA RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH DZIA 18 MAJA 1871 ROKU.

O ustanowieniu przy Namiestniku w Królestwie Polskiem urzędnika do szczególnych poruczeń do zajęć czynnościami sądowymi.

Minister Spraw Wewnętrznych przy raporcie przedstawił Rządzącemu Senatowi wypis, z NAJWYŻEJ zatwierdzonego dnia 8 Maja 1871 roku, protokołu Komitetu do spraw Królestwa Polskiego, następującej treści:

Wypis z protokołu Komitetu do spraw Królestwa Polskiego z dnia 27 Kwietnia 1871 roku.

Komitet do spraw Królestwa Polskiego, na posiedzeniu 27-go Kwietnia 1871 roku, roztrząsał przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych, z dnia 24 tegoż miesiąca o ustanowieniu przy Namiestniku w Królestwie Polskiem posady urzędnika do szczególnych poruczeń do zajęć czynnościami sądowymi.

Komitet do spraw Królestwa Polskiego, zważywszy, że obecnie roztrząsa się projekt wprowadzenia do Królestwa Polskiego Ustaw sądowych Cesarstwa, uznał, że przedstawiony obecnie projekt Ministra Spraw Wewnętrznych o ustanowieniu przy Namiestniku w Królestwie posady urzędnika do szczególnych poruczeń do zajęć czynnościami sądowymi, może być zatwierdzony tylko w kształcie czasowego środka.

Na téj podstawie Komitet do Spraw Królestwa Polskiego, po porozumieniu się z Generał-Feldmarszałkiem hr. Bergem, *uchwalił*:

1. Ustanowić przy Kancelaryi Namiestnika w Królestwie, czasowo posadę urzędnika do szczególnych poruczeń do zajęć czynnościami wydziału sądowego, z zaliczeniem téj posady do V-jej klasy i wyznaczeniem osobie, która będzie mianowana na tę posadę, po *dwie tysiące pięćset rubli* rocznie.

2. Потребный на сей предмет расходъ въ семь году отнести на кредитъ, назначенный по смѣтѣ Государственнаго Казначейства, на чрезвычайные по сему Казначейству расходы, а съ 1-го Января 1872 г. внести въ смѣту Министерства Внутреннихъ Дѣлъ.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, на журналъ Комитета, 8-го Мая 1871 г., соизволимъ написать Собственноручно „Исполнить.“

(С. У. и Р. П., N. 49, 1871 г. стр. 462.)

2. Potrzebny na ten przedmiot rozechód, zaliczyć w tym roku na rachunek kredytu wyznaczonego w budżecie Kasy Państwa na nadzwyczajne w téj kasie wydatki, a od 1-go Stycznia 1872 roku wniesć do budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

NAJJASNIEJSZY PAN, na protokóle Komitetu, 8-go Maja 1871 roku, raczył napisać Własnoręcznie: „Wykonać.“

19.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА ПО ДѢЛАМЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ НАРОДНАГО ПРОСВѢЩЕНІЯ 21-ГО МАЯ 1871 ГОДА.

О назначеніи при греко-униатской церкви въ г. Бѣлѣ, Сѣдлецкой губерніи, церковнаго причта.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННЫМЪ, ВЪ 8-й ДЕНЬ МАЯ 1871 Г., ПОЛОЖЕНІЕМЪ КОМИТЕТА ПО ДѢЛАМЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО ПОСТАНОВЛЕНО:

1. Назначить при греко-униатской церкви (по-реформатской) въ г. Бѣлѣ, Сѣдлецкой губерніи, церковный причтъ въ составѣ: священника и причетника.

2. Потребную на содержаніе сего причта сумму, въ размѣрѣ *трехсотъ семидесяти пяти рублей* (375 р.) въ годъ, отпускать, начиная съ 1-го Января 1872 г., изъ Государственнаго Казначейства, со внесеніемъ оной въ смѣту Министерства Народнаго Просвѣщенія.

(С. У. и Р. П., N. 50, 1871 г. стр. 469.)

19.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONA UCHWAŁA KOMITETU DO SPRAW KRÓLESTWA POLSKIEGO, ZAKOMUNIKOWANA RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA OŚWIECENIA PUBLICZNEGO DNIA 21 MAJA 1871 ROKU.

O ustanowieniu przy greko-unickiej cerkwi w mieście Biele, w gubernii Siedleckiej, służby kościelnej.

NAJWYŻEJ zatwierdzoną dnia 8 Maja 1871 r. uchwałą Komitetu do spraw Królestwa Polskiego postanowiono:

1. Ustanowić przy greko-unickiej cerkwi (po reformackiej) w mieście Biele, w gubernii Siedleckiej, cerkiewną służbę składającą się z księdza i djaka.

2. Potrzebną na utrzymanie téj służby sumę, w ilości *trzystu siedmdziiesięciu pięciu rubli* (375 r.) na rok, wydawać, poczynając od dnia 1-go Stycznia 1872 r. ze Skarbu Państwa i włączyć takową do etatu Ministerstwa Oświecenia Publicznego.

20.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА (по 1-му
ДЕПАРТАМЕНТУ).

О распространении дѣйствія п. 2 ст. 679 Т. II. ч. 1
Св. Зак. Губ. Учрежд. и Высочайше утвержден-
наго въ 28-й день Ноября 1866 г. мнѣнія Государ-
ственнаго Совѣта на губерніи: Царства Польскаго.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Прави-
тельствующій Сенатъ слушалъ рапортъ Товарища Министра Финан-
совъ, отъ 25 Мая 1871 г., за № 3004-мъ, слѣдующаго содержания:

Пунктомъ 2-мъ ст. 679-й Т. II ч. 1 Св. Зак. изд. 1857 г. вмѣ-
нено въ обязанность Начальникамъ губерній Имперіи представлять
ЕГО ИМПЕРАТОРСКОМУ ВЕЛИЧЕСТВУ полугодовыя вѣдомости
объ успѣхѣ поступленія казенныхъ податей и сборовъ въ губерніи,
по формѣ, устанавливаемой, на основаніи Высочайше утвержден-
наго въ 28-й день Ноября 1866 года мнѣнія Государственнаго Со-
вѣта, Министромъ Финансовъ, по соглашенію съ Министромъ Вну-
треннихъ Дѣлъ и Управляющимъ Первымъ Отдѣленіемъ Собствен-
ной ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА Канцеляріи.

Принимая во вниманіе, что съ устройствомъ въ Царствѣ Поль-
скомъ губернскихъ административныхъ учрежденій на общихъ съ гу-
берніями Имперіи основаніяхъ, на учрежденія сіи должно быть
распространено дѣйствіе общихъ законоположеній, Министръ Фи-
нансовъ входилъ въ Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго
съ представленіемъ о распространеніи дѣйствія п. 2-го ст. 679 Т. II
ч. 1 Св. Зак. Губ. Учрежд. и Высочайше утвержденного въ 28-й
день Ноября 1866 г. мнѣнія Государственнаго Совѣта на губерніи:
Варшавскую, Калишскую, Кѣлецкую, Ломжинскую, Люблинскую,
Петровскую, Плоцкую, Радомскую, Сувалкскую и Сѣдлецкую.

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго полагалъ означенное
представленіе утвердить.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ на журналѣ Комитета 8-го Мая
1871 г. соизволилъ написать Собственноручно: „Исполнить.“

20.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (1-SZY DEPARTAMENT).

O rozciągnięciu mocy obowiązującej p. 2 art. 679 T. II c. 1.
Sводу Zakonow, o Władzach Gubernialnych i Najwyżej
zatwierdzonego dnia 28 Listopada 1866 roku zdania Rady
Państwa do gubernij Królestwa Polskiego.

Na mocy NAJWYŻSZEGO ukazu, Rządzący Senat po wysłu-
chaniu raportu Towarzysza Ministra Finansów, z dnia 25-go Maja
1871 roku, N. 3004, następującej treści:

Przez punkt 2-gi art. 679-go t. II cz. 1 Sводу Zak., wyd. 1857
roku, włożono na Naczelników gubernij obowiązek przedstawiania
JEGO CESARSKIEJ MOŚCI półrocznych wykazów o postępie wpły-
wu podatków i opłat skarbowych w gubernii, według wzoru ustano-
wionego na mocy zatwierdzonej 28 Listopada 1866 r. uchwały Rady
Państwa, przez Ministra Finansów, po porozumieniu z Ministrem
Spraw Wewnętrznych i z Zarządzającym I-szym wydziałem przybocz-
nej JEGO CESARSKIEJ MOŚCI kancelaryi.

Zważywszy, że z organizacją w Królestwie Polskiem władz
administracyjnych na wspólnych z guberniami Cesarstwa podstawach,
na władze te powinno być rozciągnięte działanie ogólnych przepisów
prawa, Minister Finansów wniósł do Komitetu do spraw Królestwa
Polskiego przedstawienie o rozciągnięciu działania p. 2-go art. 679
t. II, cz. 1 Sw. Zak., o władz. gubern. i NAJWYŻEJ zatwierdzonej
28-go Listopada 1866 r. uchwały Rady Państwa, na gubernie: War-
szawską, Kaliszską, Kielecką, Łomżyńską, Lubelską, Petrokowską,
Płocką, Radomską, Suwałkską i Siedlecką.

Komitet do spraw Królestwa Polskiego uchwalił wspomniane
przedstawienie zatwierdzić.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, na protokół Komitetu, 8 Maja 1871 r.
raczył napisać Własnoręcznie: „Wykonać.“

О таковомъ Высочайшемъ повелѣніи онъ, Товарищъ Министра Финансовъ, доноситъ Правительствующему Сенату, для распубликованія.

ПРИКАЗАЛИ:

Объ изясненномъ Высочайшемъ повелѣніи, для свѣдѣнія и должнаго, до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ — указами, а другихъ — чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равно послать указы: Губернаторамъ и Губернскимъ Правленіямъ 10-ти губерній Царства Польскаго; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить свѣдѣнія, въ Департаментъ Министерства Юстиціи — копію съ опредѣленія, и принечатать въ установленномъ порядкѣ, для чего Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(С. У. и Р. П., N. 50, 1871 г. стр. 496.)

О таковомъ НАЙВЫՃՅՅԻՄъ розказіе, Товарищъ Министра доініосі Rządzącemu Senatowi dla zapublikowania.

POLECIE:

O wzmiankowanym NAJWYՃՅՅԻՄъ rozkazіе, dla wiadomości i właściwego, kogo to dotyczeć może, wykonania, zawiadomić JEJEGO CESARSKĄ WYSOKOŚĆ Namiestnika Kaukazu, Namiestnika w Królestwie Polskim, Ministrów, i Główno-Zarządzających osobnemi wydziałami, jednych — przez указы, a innych — przez odstąpienie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu Rządzącego Senatu kopii decyzji Senatu; również przesłać указы do Gubernatorów i Rządów Gubernialnych 10 gubernij Królestwa Polskiego; Najświętszemu zaś Rządzącemu Synodowi, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i Ogólnemu ich Zebraniu zakomunikować odpisy, a Departamentowi Ministerstwa Sprawiedliwości — kopię decyzji, i wydrukować według ustanowionego porządku — o czym zawiadomić Kantor Drukarni Senatu.

21.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА (ПО 1-МУ
ДЕПАРТАМЕНТУ).

Объ облегченіи участи нѣкоторыхъ преступниковъ, въ
ознаменованіе дня рожденія Его Императорскаго
Высочества Великаго Князя Георгія Алексан-
дровича.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Прави-
тельствующій Сенатъ слушали предложеніе Министра Юстиціи, отъ
15-го Мая 1871 года, за № 9463-мъ, слѣдующаго содержанія:

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, согласно положенію Комитета
Министровъ, объ облегченіи участи нѣкоторыхъ преступниковъ,
въ ознаменованіе дня рожденія Его Императорскаго Высо-
чества Великаго Князя Георгія Александровича, из-
волилъ, въ 13-й день Мая 1871 года, Всемилостивѣйше по-
велѣть:

1. Лицамъ, сосланнымъ за политическія преступленія, съ ли-
шеніемъ всѣхъ правъ состоянія, или съ лишеніемъ всѣхъ особен-
ныхъ лично и по состоянію присвоенныхъ правъ и преимуществъ,
равно отданнымъ, съ лишеніемъ правъ, въ военную службу, и ко-
торые, на основаніи Всемилостивѣйшихъ повелѣній 1866
и 1868 годовъ, приобрѣли право переселиться изъ мѣстъ ссылки на
жительство подъ надзоромъ полиціи въ Европейскую Россію, или
получили въ Сибири право приписаться къ сельскимъ или город-
скимъ обществамъ, а также тѣмъ политическимъ преступникамъ,
лишеннымъ всѣхъ правъ состоянія, которые по особымъ Всемило-
стивѣйшимъ повелѣніямъ удостоились быть переведенными изъ
Сибири на жительство подъ надзоромъ полиціи во внутреннія гу-
берніи Россіи или въ Царство Польское, если послѣ того они ни
въ чемъ предосудительномъ не замѣчены, возвратитъ прежнія права
состоянія, но безъ правъ на прежнее имущество тѣхъ изъ нихъ, ко-
торые были лишены сего судебными приговорами.

21.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (1-SZY DEPARTAMENT).

O ulżeniu losu niektórych przestępców na pamiątkę dnia
urodzenia Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego
Księcia Jerzego Aleksandrowicza.

Na mocy NAJWYŻSZEGO ukazu, Rządzący Senat po WYŚLU-
CHANIU przedstawienia Ministra Sprawiedliwości, z dnia 15-go Ma-
ja 1871 roku, N. 9463, następującej treści:

NAJJAŚNIEJSZY PAN, zgodnie z uchwałą Komitetu Mini-
strów, o ulżeniu losu niektórych przestępców, na pamiątkę dnia
urodzenia Jego CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEGO
KSIĘCIA JERZEGO ALEKSANDROWICZA, raczył, 13-go Maja
1871 roku, NAJMIŁOŚCIWIEJ rozkazać:

1. Osobom, zesłanym za polityczne przestępstwa, z pozbawie-
niem wszelkich praw stanu, lub z pozbawieniem wszystkich szczegól-
nych osobiście lub według stanu przynależnych przywilejów, jak
również oddanym, z pozbawieniem praw, do służby wojskowej, któ-
re na zasadzie NAJMIŁOŚCIWSZYCH rozkazów z 1866 i 1868 roku
nabyły prawo przesiedlenia się z miejsc zesłania na mieszkanie pod
dozorem policyi do Rosyi Europejskiej, lub otrzymały w Syberyi
prawo zapisywania się do gmin wiejskich lub miejskich, jak rów-
nież politycznym przestępcom pozbawionym wszystkich praw sta-
nu, którzy na mocy NAJMIŁOŚCIWSZYCH rozkazów z r. 1866 i 1868
przeniesieni zostali z Syberyi na mieszkanie pod dozorem policyi
do wewnętrznych gubernij Rosyi lub do Królestwa Polskiego, jeżeli
potém nie byli notowani za nie naganego, powrócić poprzednie
prawa stanu, ale bez praw do poprzedniego majątku, jeżeli zostali
pozbawieni takowego wyrokiem sądowym.

2. Возвращаемыя симъ ссылкой права состоянія даровать и законнымъ ихъ дѣтямъ, рожденнымъ послѣ ихъ осужденія.

3. Для облегченія матеріальнаго положенія такихъ лицъ, если они находятся въ Европейской Россіи не менѣе двухъ лѣтъ и настоящее ихъ поведеніе одобряется, освободить ихъ отъ надзора полиціи съ дозволеніемъ имъ жить повсемѣстно, за исключеніемъ столицъ и столичныхъ губерній, уроженцамъ же Царства Польскаго и Западныхъ губерній, за исключеніемъ и сихъ губерній, а лицамъ, принадлежавшимъ къ духовному сословію Римско-Католическаго вѣроисповѣданія, кромѣ того, и за исключеніемъ Царства Польскаго, съ оставленіемъ въ своей силѣ воспрещенія всѣмъ имъ вступать въ Государственную и Общественную службу.

4. Политическихъ пресупниковъ, находящихся какъ на поселеніи, такъ и въ каторжной работѣ, въ томъ числѣ и сосланныхъ въ періодъ времени съ 1-го Января 1866 по 1-е Января 1871 года, если они, кромѣ политическихъ, не были обвинены въ другихъ уголовныхъ преступленіяхъ и со времени ссылки вели себя одобрительно и будутъ признаны благонадежными, обративъ въ разрядъ сосланныхъ на житье, съ лишеніемъ всѣхъ особенныхъ лично и по состоянію присвоенныхъ правъ и преимуществъ; и

5. Лицамъ, сосланнымъ въ Сибирь въ административномъ порядкѣ, по приговорамъ обществъ и получившимъ, на основаніи дѣйствующихъ законовъ, разрѣшеніе на временное пребываніе въ Европейской Россіи, предоставить право возвратиться въ прежнія общества, если таковыя пожелаютъ ихъ принять.

О такомъ Всемилоостивѣйшемъ повелѣніи ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА онъ, Министръ Юстиціи, предлагаетъ Правительствующему Сенату для зависящаго распоряженія.

Приказали:

О такомъ Высочайшемъ ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА повелѣніи, для свѣдѣнія и должнаго, до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомити Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ — указами, и другихъ — чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Привѣтствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равно послать указы: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ и Губернскимъ, Войсковымъ и Областнымъ

2. Powracane tym zesłanym prawa stanu, nadać i prawym ich dzieciom urodzonym po ich osądzeniu.

3. Dla ulżenia materyalnego położenia takich osób, jeżeli znajdują się w Rosyi Europejskiej nie mniej dwóch lat i obecne ich prowadzenie jest chwalebne, uwolnić ich z pod dozoru policyi, z dozwoleniem im mieszkać wszędzie, z wyłączeniem stolic i gubernij stołecznych, a będącym rodem z Królestwa Polskiego i gubernij Zachodnich, z wyłączeniem i tych gubernij, osobom zaś należącym do stanu duchownego wyznania Rzymsko-Katolickiego, oprócz tego i z wyłączeniem Królestwa Polskiego, z pozostawieniem w swęj mocy zabronienia im wszystkim wstępowania do służby rządowej i publicznej.

4. Politycznych przestępców, znajdujących się tak na osiedleniu, jak i w ciężkich robotach, w tęj liczbie i zesłanych w okresie od 1-o Stycznia 1866 roku do 1-go Stycznia 1871 roku, jeżeli oprócz o polityczne nie byli obwinieni o inne kryminalne przestępstwa, i podczas zesłania prowadzili się chwalebnie i będą uznani za zasługujących na zaufanie, przenieść do kategorii zesłanych na mieszkanie, z pozbawieniem wszystkich szczególnych osobiście i według stanu przynależnych praw i przywilejów.

5. Osobom zesłanym do Syberyi drogą administracyjną, na mocy uchwał gmin, które na zasadzie obowiązujących praw otrzymały upoważnienie do czasowego przebywania w Rosyi Europejskiej, nadać prawo powrócenia do poprzednich gmin, jeżeli takowe zechcą ich przyjąć.

O takim NAJMIŁOŚCIWSZYM rozkazie JEGO CESARSKIEJ MOŚCI Minister Sprawiedliwości zawiadomił Senat Rządzący dla odpowiedniego rozporządzenia.

POLECIL:

O wzmiankowanym NAJWYŻSZYM rozkazie, dla wiadomości i właściwego, kogo to dotyczyć może, wykonania, zawiadomić JEGO CESARSKĄ WYSOKOŚĆ Namiestnika Kaukazu, Namiestnika w Królestwie Polskiem, Ministrów i Główno-Zarządzających osobnemi wydziałami, jednych — przez ukazy, a innych — przez odstąpienie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu Rządzącego Senatu kopii decyzji Senatu, również przesłać ukazy: do Generał-Gubernatorów, Wojennych Gubernatorów, Gubernatorów i Zarządów Gubernialnych, Wojennych i Prowincjonalnych, Najświętszemu zaś Rządzącemu Synodowi

Правленіямъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія, а въ Департаментъ Министерства Юстиціи — копію съ опредѣленія; для припечатанія же въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(С. У. и Р. II, N. 42, 1871 г. стр. 386.)

i wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu zakomunikować odpisy, a Departamentowi Ministerstwa Sprawiedliwości kopią decyzji, i dla wydrukowania według ustanowionego porządku — zawiadomić Kantor Drukarni Senatu.

22.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА, ПРЕДСТАВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ ТОВАРИЩЕМЪ МИНИСТРА ФИНАНСОВЪ 21-ГО МАЯ 1871 ГОДА.

О главныхъ основаніяхъ устройства земскихъ кредитныхъ учреждений.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта о главныхъ основаніяхъ устройства земскихъ кредитныхъ учреждений, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ: Предсѣдатель Государственного Совѣта
17-го Мая 1871 г. *КОНСТАНТИНЪ.*

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ журналовъ: Департаментъ Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, та Государственной разсмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ Экономіи 30-го Сентября 1870 г., 16, 20, о земскихъ банкахъ, мнѣніемъ положили: взамѣнъ 23 и 27-го Января, сего проекта и въ разъясненіе ст. 68 Положенія 3 и 13-го Февраля, о земскихъ учрежденіяхъ, предоставляющей губернскимъ, такъ и уѣзднымъ земскимъ собраніямъ ходатайствовать 17-го Марта и 3-го апрѣля и Общаго собранія 26-го апрѣля 1871 года.

1. Въ видахъ воспособленія мѣстному землевоздѣлыванію и сопряженнымъ съ нимъ отраслямъ промышленности, предоставляется, какъ губернскимъ, такъ и уѣзднымъ земскимъ собраніямъ учреждать кредитныя установленія:

а) для выдачи долгосрочныхъ ссудъ подъ залогъ недвижной собственности той губерніи или уѣзда, посредствомъ выпуска процентныхъ закладныхъ листовъ, погашаемыхъ ежегодно по тиражу и обезпеченныхъ, сверхъ залоговъ подъ

22.

НАИВЫЖѢЙ ЗАТВЕРДЖЕНОЕ ЗДАНІЕ РАДЫ ПАНСТВА ЗАКОМУНИКОВАНЕ РЗАДЗАЦЕМУ СЕНАТОВИ ПРЗЕЗ ТОВАРИЗША МИНИСТРА ФИНАНСОВЪ ДНІА 21 МАЈА 1871 РОКУ.

О главныхъ засадахъ для устройства институтуи кредытовъх здемскыхъ.

НАЈАШНЕІСЗЫ ПАВ, уchwalone na Ogólném Zebraniu zdanie Rady Państwa o głównych zasadach dla urządzenia instytucyj kredytowych ziemskich, NAJWYŻEJ zatwierdzić raczył i rozkazał wykonać.

PODPISAL: Prezydujący w Radzie Państwa
17 Maja 1871 roku. *KONSTANTY.*

Зданіе Рады Паństwa.

Wypis z protokółów: Rada Państwa w Departamencie Ekonomii Departamentu Eko- Państwa i na Ogólném zebraniu, roztrząsnąwszy nomii Państwa z dnia przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych i wniesiony przez niego projekt zasadniczej ustawy o ziemskich bankach, uchwaliła: w zamian tego projektu 16, 20, 23 i 27 Stycznia; 3 i 13 Lutego; 17 i w wyjaśnieniu art. 68-go Ustawy o instytucjach Marca i 3 Kwietnia i ziemskich, nadającego gubernialnym ziemskim zebraniom prawo starania się o ustanowienie ziemskich banków, postanowić:

1. W celu przyjęcia w pomoc miejscowej uprawie ziemi i połączonym z nią gałęziom przemysłu, dozwala się tak gubernialnym jako i powiatowym ziemskim zebraniom ustanawiać instytucje kredytowe:

a) dla udzielania długoterminowych pożyczek na zastaw nieruchomości téj gubernii lub powiatu, za pomocą wypuszczenia procentowych listów zastawnych, umarzanych corocznie przez losowanie i zabezpieczonych, oprócz zastawów na

кои выданы ссуды, круговымъ ручательствомъ заемщиковъ, либо основнымъ банковымъ капиталомъ; въ семъ послѣднемъ случаѣ — сумма выпущенныхъ листовъ, при обезпеченіи оныхъ основнымъ капиталомъ, безъ круговаго ручательства заемщиковъ, не должна превышать сей капиталъ болѣе, чѣмъ въ десять разъ; или

- б) для приѣма вкладовъ и выдачи краткосрочныхъ ссудъ подъ учетъ векселей и подъ залогъ движимыхъ цѣнностей, съ тѣмъ, чтобы операціи сіи, или были обезпечены основнымъ банковымъ капиталомъ на сумму не менѣе одной десятой принимаемыхъ на себя банкомъ обязательствъ, или были производимы на началахъ взаимнаго кредита.

2. Операціи, означенныя въ пунктахъ а и б ст. 1-й, не могутъ быть соединяемы въ одномъ и томъ же кредитномъ установленіи.

3. Чистыя прибыли отъ операцій земскихъ кредитныхъ учреждений, основные капиталы коихъ образованы будутъ изъ остатковъ отъ земскихъ сборовъ, должны быть, за отчисленіемъ процентовъ въ запасные капиталы и покрытіемъ расходовъ по управленію, обрацаемы, по усмотрѣнію земскихъ собраний, на усиленіе основныхъ капиталовъ этихъ учреждений, или на удовлетвореніе настоятельныхъ нуждъ земства и особенно на усиленіе кредита, потребнаго крестьянскому населенію, учрежденіемъ ссудо-сберегательныхъ кассъ.

4. При составленіи и утвержденіи уставовъ земскихъ кредитныхъ учреждений принимаются къ руководству:

- а) по земскимъ банкамъ, учреждаемымъ для долгосрочнаго кредита, Высочайше утвержденные Уставы: Херсонскаго земскаго банка, Общества взаимнаго поземельнаго кредита и Харьковскаго земельного банка; (1)
- б) по земскимъ банкамъ, учреждаемымъ для приѣма вкладовъ и краткосрочныхъ ссудъ, новѣйшіе Высочайше утвержденные Уставы акціонерныхъ банковъ и предпочтительно обществъ взаимнаго кредита.

5. Предварительно открытія дѣйствій земскаго кредитнаго установленія, составленный для онаго земскимъ Собраніемъ Уставъ долженъ быть рассмотрѣнъ и утвержденъ Министромъ Финансовъ

(1) См. Соб. Узак. и Расп. Прав. за 1867 г., а также N. 32 и N. 45, 1871 г.

которыя zostały udzielone, solidarném порѣченіемъ dłużników, albo kapitałem zakładowym; w tym ostatnim razie, suma wypuszczonych listów, przy zabezpieczeniu ich kapitałem zakładowym bez solidarnego poręczenia, nie powinna przewyższać tego kapitału więcej nad dziesięć razy; albo

- b) dla przyjmowania wkładów i udzielania krótkoterminowych pożyczek na dyskonto weksli albo na zastaw ruchomych wartości, pod warunkiem, aby operacye te były zabezpieczone kapitałem zakładowym nie mniejszym od jednej dziesiątej przyjmowanych przez bank na siebie zobowiązań, albo były dokonywane na zasadach wzajemnego kredytu.

2. Operacye, wyluszczone w punktach а і b artykułu 1-go nie mogą być połączone w jednej i téj samej kredytowej instytucji.

3. Czyste zyski z operacyj instytucyj kredytowych ziemskich, których zakładowe kapitały będą utworzone z remanentów opłat ziemskich, powinny być, po odtrąceniu procentów na kapitał zapasowy i po pokryciu rozchodu na zarząd, obracane, według uznania zebrania ziemskich, na powiększenie zakładowych kapitałów tych instytucyj, albo na zaspokojenie naglących potrzeb ziemstwa, i szczególnie na wzmocnienie kredytu potrzebnego ludności włościańskiej, przez zakładanie kas pożyczkowych i oszczędności.

4. Przy układaniu i zatwierdzaniu instytucyj kredytowych ziemskich przyjmuje się za правило:

- а) co do banków ziemskich, ustanowionych dla długoterminowego kredytu, NАЖВЫЖЕJ zatwierdzone ustawy chersońskiego banku ziemskiego, товариства взаимного кредиту gruntowego і charkowskiego banku gruntowego (1);
- б) co do ziemskich banków, ustanowionych dla przyjmowania wkładów і pożyczek krótkoterminowych, najnowsze NАЖВЫЖЕJ zatwierdzone ustawy banków акcyjnych і переважно товариств взаимного кредиту.

5. Przed otwarciem czynności instytucji kredytowej ziemskiej, ułożona dla niej przez zebranie ziemskie uchwała, powinna być roztrząśniona і zatwierdzona przez Ministra Finansów, po porozumie-

(1) Patrz Zbiór praw і rozp. за r. 1867 а также N. 32 і 45 1871 r.

по соглашенію съ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ, и опубликовано Правительствующимъ Сенатомъ въ Собраніи узаконеній и распоряженій Правительства;

6. Въ тѣхъ случаяхъ, когда въ проектированныхъ Уставахъ земскихъ кредитныхъ учреждений введены будутъ такія отступленія отъ вышеуказанныхъ Высочайше утвержденныхъ банковыхъ Уставовъ, которыя Министръ Финансовъ признаетъ существенными и заслуживающими уваженія, онъ, по соглашенію съ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ, входитъ о семъ съ представленіемъ, въ установленномъ законодательномъ порядкѣ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. И., N. 50, 1871 г. стр. 485.)

niu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i ogłoszona przez Senat Rządzący w „Zbiorze praw i rozporządzeń Rządu.“

6. W razie, kiedy w projektowanych ustawach instytucyj kredytowych ziemskich, wprowadzane będą takie zboczenia od wyżej wspomnianych ustaw bankowych, które Minister Finansów uzna za ważne i zasługujące na uwzględnienie, to, po porozumieniu się z Ministrem Spraw Wewnętrznych, wnosi o to przedstawienie, przepisana drogą prawodawczą.

Oryginał podpisany w protokółach przez Prezydujących i Członków.

23.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА ПО ДѢЛАМЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ НАРОДНАГО ПРОСВѢЩЕНІЯ 18-го Іюня 1871 года.

О капиталахъ, завѣщанныхъ въ пользу греко-уніатскаго духовенства.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННЫМЪ ПОЛОЖЕНІЕМЪ КОМИТЕТА ПО ДѢЛАМЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО, СОСТОЯВШИМЪ 25-го Мая 1871 года, постановлено:

Капиталы, завѣщанные въ пользу греко-уніатскаго духовенства съ условіемъ совершенія богослуженій, заупокойныхъ поминовеній и другихъ духовныхъ обязанностей, оставить въ пользованіи сего духовенства.

(С. У. и Р. П., N. 58, 1871 г. стр. 653)

23.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONA UCHWAŁA KOMITETU DO SPRAW KRÓLESTWA POLSKIEGO ZAKOMUNIKOWANA RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA OŚWIECENIA PUBLICZNEGO DNIA 18 CZERWCA 1871 ROKU.

O kapitałach legowanych na rzecz duchowieństwa greko-unickiego.

Przez NAJWYŻEJ zatwierdzoną uchwałę Komitetu do spraw Królestwa Polskiego, zapadłą 25 Maja 1871 roku, postanowiono:

Kapitały legowane na rzecz greko-unickiego duchowieństwa, z warunkiem odprawiania mszy, żałobnych nabożeństw i innych obowiązków duchownych, pozostawić w użytkowaniu tego duchowieństwa.

24.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА (по 1-му
Департаменту).

О порядкѣ принятія пожертвованій въ пользу общественныхъ учреждений въ губерніяхъ Царства Польскаго.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали:

во 1-хъ) рапортъ Министра Внутреннихъ Дѣлъ, отъ 30-го Іюня 1871 года, за № 6591, слѣдующаго содержания:

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по положенію Комитета по дѣламъ Царства Польскаго, состоявшемуся 1 Іюня 1871 г. о порядкѣ принятія пожертвованій въ пользу общественныхъ учреждений въ губерніяхъ Царства Польскаго, Высочайше повелѣть соизволилъ:

1. Въ разрѣшеніе вопроса о порядкѣ принятія пожертвованій, дѣлаемыхъ въ пользу духовныхъ, благотворительныхъ и общественныхъ учреждений въ губерніяхъ Царства постановить:

1. На принятіе означенныхъ пожертвованій должно быть испрашено разрѣшеніе того начальства, въ вѣдѣніи коего состоитъ учрежденіе, въ пользу котораго пожертвованіе сдѣлано, и для сего выписки изъ дарственныхъ записей и духовныхъ завѣщаній должны быть сообщаемы нотаріусами:

- а) Варшавской Православной Консисторіи, — когда пожертвованіе дѣлается въ пользу церквей и учреждений православнаго исповѣданія;
- б) Губернскимъ Правленіямъ, — когда пожертвованіе сдѣлано въ пользу городовъ (кроме г. Варшавы), тюремъ, церквей и духовныхъ учреждений (кроме Православнаго и Греко-униатскаго исповѣданія), а также когда пожертвованіе относится до разныхъ вѣдомствъ;
- в) Попечителю Варшавскаго Учебнаго Округа, когда пожертвованіе сдѣлано въ пользу учебныхъ заведеній или учащихся;

24.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (1-SZY DEPARTAMENT).

О порядку przyjmowania darowizn na rzecz instytucyj publicznych w guberniach Królestwa Polskiego.

Na mocy NAJWYŻSZEGO ukazu, Rządzący Senat po WYSŁUCHANIU:

1-o) raportu Ministra Spraw Wewnętrznych, z dnia 30 Czerwca 1871 roku N. 6951, następującej treści:

NAJJAŚNIEJSZY PAN, stosownie do uchwały Komitetu do spraw Królestwa Polskiego, zapadłej 1-go Czerwca 1871 roku, o porządku przyjmowania darowizn na rzecz instytucyj publicznych w guberniach Królestwa Polskiego, NAJMIŁOŚCIWIEJ rozkazać raczył:

1. W rozstrzygnięciu kwestyi, o porządku przyjmowania darowizn, na rzecz duchownych, dobroczynnych i publicznych instytucyj w guberniach Królestwa Polskiego postanowić:

1. Na przyjęcie wspomnianych darowizn powinno być uzyskane upoważnienie zwierzchności, w zawiadywaniu której znajduje się instytucya, na rzecz której zrobiona została darowizna, i dla tego wypisy z aktów darowizn i testamentów powinny być komunikowane przez Rejentów:

- a) Warszawskiemu Konsystorzowi Prawosławnemu, jeżeli darowizna robi się na rzecz cerkwi i instytucyj wyznania prawosławnego;
- b) Rządowi Gubernialnym, kiedy darowizna zrobiona jest na rzecz miast (z wyjątkiem Warszawy), więzień, kościołów i instytucyj duchownych (oprócz wyznań prawosławnego i greko-unickiego), jak również kiedy darowizna dotyczy różnych władz;
- c) Kuratorowi Warszawskiego Okręgu Naukowego, kiedy darowizna zrobiona jest na rzecz zakładów naukowych lub uczących się;

- а) Холмской Епархіальной Консисторіи, въ случаѣ пожертвованій въ пользу церквей и учреждений Греко-униатскаго исповѣданія;
- б) Губернскимъ и Городскому Варшавскому Совѣтамъ Общественнаго Призрѣнія, когда пожертвованіе сдѣлано въ пользу благотворительныхъ заведеній;
- в) Магистрату г. Варшавы, когда пожертвованіе сдѣлано въ пользу сего города.

2. Означенныя въ предыдущей статьѣ начальственные лица и учреждения, по полученіи отъ нотаріусовъ выписей или разрѣшають принятіе пожертвованій сами въ предѣлахъ предоставленной имъ въ семъ отношеніи власти, или же входятъ съ представленіемъ въ то Министерство, въ вѣдомствѣ коего состоятъ.

Таковыя представленія разрѣшаются Министерствами согласно установленному въ Имперіи порядку, съ тѣмъ, что принятіе пожертвованій въ пользу Римско-Католическихъ церквей и духовныхъ учреждений разрѣшается Министерствомъ Внутреннихъ Дѣлъ, по сношеніи съ Министерствомъ Финансовъ.

II. Въ дополненіе ст. 24 Высочайше утвержденного 19-го Іюня 1870 г. положенія объ управленіи благотворительными заведеніями въ губерніяхъ Царства (1), постановить, что къ числу дѣлъ, подлежащихъ окончательному разрѣшенію Губернскихъ Совѣтовъ принадлежать дѣла о принятіи всякаго рода пожертвованій въ пользу благотворительныхъ заведеній, за исключеніемъ лишь пожертвованій условныхъ, т. е. такихъ, коими возлагается на учрежденіе какія либо обязательства и условія.

На принятіе таковыхъ пожертвованій Губернскіе Совѣты должны испрашивать разрѣшеніе Министерства Внутреннихъ Дѣлъ.

О таковомъ Высочайшемъ повелѣніи онъ, Министръ Внутреннихъ Дѣлъ, доноситъ Правительствующему Сенату, для зависящихъ съ его стороны, въ установленномъ порядкѣ, распоряженій; и во 2-хъ) *справку*.

Приказали:

Объ изъясненіи Высочайшемъ повелѣніи, для свѣдѣнія и должнаго, до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ, Министровъ

(1) Дневникъ Законовъ Т. 70. стр. 199

- д) Хоѣмскому консысторзowi dyeceyzalnemu, w razie darowizny na rzecz kościołow i instytucyj wyznania greko-unickiego;
- e) Gubernialnym i Warszawskіej Miejskiej Radom Dobroczytności Publicznej, kiedy darowizna zrobiona jest na rzecz zakładow dobroczynnych;
- f) Magistratowi miasta Warszawy, kiedy darowizna zrobiona jest na rzecz tego miasta.

2. Zwierzchnicy i władze zwierzchnicze wspomniane w poprzednim artykule, po otrzymaniu od rejentów wypisów albo decydują przyjęcie darowizn sami w granicach danej im pod tym względem władzy, albo wnoszą przedstawienie do Ministerstwa, któremu są podwładne.

Takie przedstawienia rozstrzygają się przez Ministerstwo odpowiednio do ustanowionego w Cesarstwie porządku, z zastrzeżeniem że przyjęcie darowizn na rzecz rzymsko-katolickich kościołow i instytucyj duchownych, rozstrzyga Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, po porozumieniu się z Ministerstwem Finansów.

II. W uzupełnieniu artykułu 24-go NAJWYŻEJ zatwierdzonej 19-go Czerwca 1870 roku, ustawy o zarządzie zakładami dobroczynnymi w guberniach Królestwa (1), postanowić, że do liczby spraw, podlegających ostatecznej decyzji Rad Gubernialnych należą wszystkie sprawy o przyjęciu darowizn na rzecz zakładów dobroczynnych, z wyłączeniem darowizn warunkowych, to jest takich, które wkładają na instytucje jakiegokolwiek obowiązki i warunki.

Na przyjęcie takich darowizn Rady Gubernialne powinny uzyskać upoważnienie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

O takowym NAJWYŻSZYM rozkazie Minister Spraw Wewnętrznych, donosi Rządzącemu Senatowi, dla wydania, podług ustanowionego porządku, właściwych rozporządzeń; i

2-o) PO ROZPOZNANIU akt dotyczących tego przedmiotu.

POLECIL:

O wzmiankowanym NAJWYŻSZYM rozkazie, dla wiadomości i właściwego, kogo to dotyczyć może, wykonania, zawiadomić JEJEGO CESARSKĄ WYSOKOŚĆ Namiestnika Kaukazu, Namiestnika w Królestwie Polskim, Ministrów i Główno-Zarządzają-

(1) Dziennik Praw T. 70 str. 199.

и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ — указами, а другихъ — чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената, а равно послать указы Губернаторамъ и Губернскимъ Правленіямъ 10-ти губерній Царства Польскаго; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія, а въ Департаментъ Министерства Юстиціи — копію съ опредѣленія, и припечатать въ установленномъ порядкѣ, для чего Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(С. У. и Р. П., N. 64, 1871 г. стр. 794.)

cych osobnemi wydziałami, jednych — przez ukazy, a innych — przez odstąpienie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu Rządzącego senatu kopii decyzji Senatu, również posłać ukazy do Gubernatorów i Rządów Gubernialnych 10-ciu gubernij Królestwa Polskiego, Najświętszemu zaś Rządzącemu Synodowi, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i Ogólnemu ich Zebraniu, zakomunikować odpisy, — a Departamentowi Ministerstwa Sprawiedliwości — kopię postanowienia i wydrukować podług ustanowionego porządku — o czém zaawiadomić Kantor Drukarni Senatu.

25.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛѢНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ НАРОДНАГО ПРОСВѢЩЕНІЯ 5-ГО Іюня 1871 года.

Объ учрежденіи стипендіи въ Калишской Гимназіи.

Умершій Войцѣхъ Морковскій, духовнымъ завѣщаніемъ 1 (13) Октября 1863 года, установленнымъ порядкомъ утвержденнымъ, назначилъ, между прочимъ, сумму въ 1,200 руб. на учрежденіе одной стипендіи, съ наименованіемъ „стипендію Морковского“, для отличающагося поведеніемъ ученика первыхъ четырехъ классовъ Калишской Гимназіи, изъ рода Морковскихъ, или же изъ рода жены завѣщателя, Скотницкихъ, а въ случаѣ ненахожденія соискателя изъ названныхъ фамилій, — для несостоятельнаго ученика той же гимназіи примѣрнаго поведенія, по выбору училищнаго начальства.

Вслѣдствіе представленія о семъ Попечителя Варшавскаго Учебнаго Округа, не встрѣчая съ своей стороны препятствія къ учрежденію названной стипендіи на вышеизложенныхъ основаніяхъ, съ наименованіемъ оной „стипендію Морковского“, Министръ Народнаго Просвѣщенія всеподданнѣйше испрашивалъ на сіе ВЫСОЧАЙШЕЕ ГОСУДАРЯ ИМПЕРАТОРА соизволеніе, каковое и послѣдовало во 2-й день Іюня 1871 г.

(С. У. и Р. Н., N. 54, 1871 г. стр. 595.)

25.

НАЙВЫ՚ШЫЙ РОЗКАЗ, ЗАКОМУНИКОВАНЫ РЪАДЪАЦЕМУ СЕНАТОВИ ПРЪЕЗ МИНИСТРА О՚ШВЕЦЕНІА PUBLICZNEGO DNIA 5-GO CZERWCA 1871 ROKU.

O ustanowieniu stypendyum w gimnazyum Kaliszskim.

Zmarły Wojciech Morkowski, testamentem z 1-go (13-go) Października 1863 roku, w drodze przepisanej zatwierdzonym, wyznaczył pomiędzy innemi sumę 1,200 rubli na ustanowienie jednego stypendyum z nazwą „stypendyum Morkowskiego,“ dla odznaczającego się sprawowaniem ucznia pierwszych czterech klas gimnazyum Kaliszskiego z rodziny Morkowskich, albo z rodziny żony testatora, Skotnickich, a w razie braku współubiegającego się z pomienionych rodzin — dla niezamożnego ucznia tegoż gimnazyum wzorowego sprawowania się, według wyboru zwierzchności naukowej.

W skutek przedstawienia o tém Kuratora Warszawskiego Okręgu naukowego, Minister Oświecenia Publicznego, nie znajdując ze swęj strony przeszkód do ustanowienia wspomnionego stypendyum na wyż wymienionych warunkach, z nadaniem mu nazwy „stypendyum Morkowskiego,“ najpoddanniej wyjednywał na to NAJWY՚SZE JEGO CESARSKIĘJ MO՚SCI zezwolenie, które nastąpiło dnia 2-go Czerwca 1871 roku.

26.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА (ПО 1-МУ
ДЕПАРТАМЕНТУ).

Съ приложеніемъ Устава объ акцизѣ съ табаку.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали рапортъ Товарища Министра Финансовъ, отъ 22-го Іюня 1871 года, за № 408-мъ, при коемъ представляетъ, на зависящее распоряженіе Правительствующаго Сената, копии съ Высочайше утвержденныхъ 4 (16) Іюня 1871 г. Устава объ акцизѣ съ табаку и мнѣнія Государственнаго Совѣта по проекту сего Устава.

Означенное мнѣніе слѣдующаго содержанія:

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ по проекту Устава объ акцизѣ съ табаку, *мнѣніемъ положило*:

1. Проектъ устава объ акцизѣ съ табаку представить на Высочайшее ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА утвержденіе.

2. По воспослѣдованіи Высочайшаго утвержденія, уставъ этотъ ввести въ дѣйствіе: въ Европейской Россіи и Царствѣ Польскомъ съ 1-го Января 1872 г., а въ Западной и Восточной Сибири съ 1-го Іюля того же 1872 года.

3. Съ введеніемъ въ дѣйствіе новаго табачнаго устава, всѣ изданныя до того времени по этой части, какъ въ Имперіи, такъ и въ Царствѣ Польскомъ, постановленія отмѣнить, за исключеніемъ лишь нынѣ существующихъ правилъ о порядкѣ судопроизводства по нарушеніямъ акциза съ табаку (Уст. объ акц. съ табаку, Свод. Зак. Т. V, по прод. 1863 и 1868 г. г. ст. 197—219), которыя оставить въ своей силѣ.

4. Предоставить Министру Финансовъ:

а) опредѣлять размѣры содержанія вновь учреждаемымъ по табачному акцизу контролерамъ, съ тѣмъ, чтобы размѣръ этотъ для каждаго лица въ отдѣльности не превышалъ 600 руб. въ годъ; и

26.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (1-SZY DEPARTAMENT)

O ustawie o akcyzie od tytoniu.

Na mocy NAJWYŻSZEGO ukazu, Rządzący Senat, po wysłuchaniu raportu, z dnia 22 Czerwca 1871 roku N. 408, przy którym Towarzysz Ministra Finansów, przedstawił Rządzącemu Senatowi, dla wydania właściwego rozporządzenia, kopię, NAJWYŻEJ dnia 4 (16) Czerwca 1871 roku zatwierdzonej Ustawy o akcyzie od tytoniu i zdanie Rady Państwa w przedmiocie projektu rzeczonej ustawy, następującej treści:

Rada Państwa w połączonych Departamentach Ekonomii Państwa i Praw, i na Ogólném Zebraniu, rozstrząsnąwszy przedstawienie Ministra Finansów, w przedmiocie projektu ustawy o akcyzie od tytoniu, *uchwaliła*:

1. Projekt ustawy o akcyzie od tytoniu przedstawić do NAJWYŻSZEGO JEGO CESARSKIEJ MOŚCI zatwierdzenia.

2. Po nastąpieniu NAJWYŻSZEGO zatwierdzenia, wprowadzić w wykonanie tę ustawę: w Rosyi Europejskiej i Królestwie Polskiem od 1-go Stycznia 1872 roku a w Zachodniej i Wschodniej Syberii od 1-go Lipca tegoż 1872 roku.

3. Z wprowadzeniem w wykonanie nowej ustawy tytoniowej, znieść wszystkie wydane dotychczas w tym przedmiocie, tak w Cesarstwie, jak i w Królestwie Polskiem, postanowienia, z wyłączeniem tylko przepisów o postępowaniu sądowém co do przekroczeń akcyzy od tytoniu (Ust. o akc. od tyt. Sw. Zak. t. V, w przedłuż. 1863 i 1868 roku artykuł 197—219), które pozostawić w swęj mocy.

4. Poruczyć Ministrowi Finansów:

a) określanie wysokości płacy dla nowo ustanowionych w wydziale tytoniowym kontrolerów, z zastrzeżeniem, aby wysokość płacy dla każdej osoby pojedynczo nie przekraczała 600 rub.

6) потребную на содержаніе сихъ лицъ сумму вносить, начиная съ 1872 года, въ смѣты Департамента Неокладныхъ Сборовъ.

5. Предоставить Главноуправляющему II Отдѣленіемъ Собственной ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Канцеляріи заключающіяся въ уставѣ объ акцизѣ съ табаку постановленія о взысканіяхъ за нарушенія правилъ сего устава, внести, по принадлежности, въ Уложеніе о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ и въ уставъ о наказаніяхъ, налагаемыхъ мировыми судьями, въ замѣнѣ статей 718—735 Уложенія (изд. 1866 г.).

На мнѣніи написано:

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта по проекту устава объ акцизѣ съ табаку, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ: Предсѣдатель Государственного Совѣта
КОНСТАНТИНЪ.

Приказали:

О таковомъ Высочайше утвержденномъ мнѣніи Государственного Совѣта, съ приложеніемъ экземпляра устава, для свѣдѣнія и должного, до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ — указами, а другихъ — чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равно послать указы: Генераль-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Губернскимъ, Войсковымъ и Областнымъ Правленіямъ, Казеннымъ Палатамъ и Управляющимъ Акцизными Сборами; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить свѣдѣнія, а въ Департаментъ Министерства Юстиціи передать копію съ опредѣленія; для припечатанія же въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

b) wnoszenie potrzebnej na płacę dla tych osób sumy, poczynając od 1872 roku, do budżetu Departamentu Dochodów Niestających.

5. Poruczyć Główno Zarządzającemu II-gim Wydziałem Przybocznej JEGO CESARSKIEJ MOŚCI Kancelaryi, zawierające się w ustawie o akcyzie od tytoniu postanowienia o karach za przekroczenie téj ustawy, wprowadzić, odnośnie, do kodeksu kar głównych i poprawczych i do ustawy o karach wymierzanych przez Sędziów Pokoju w zamian artykułów 718 — 765 kodeksu (wyd. 1866 r.).

Na zdaniu Rady Państwa napisano:

NAJJAŚNIESZY PAN, uchwalone zdanie Rady Państwa na Ogólném jej Zebraniu w przedmiocie projektu ustawy o akcyzie od tytoniu, NAJWYŻEJ zatwierdzić raczył i rozkazał wykonać.

PODPISAŁ: Prezydujący w Radzie Państwa
KONSTANTY.

POLECIL:

O takowym, NAJWYŻEJ zatwierdzoném zdaniu Rady Państwa, przy dołączeniu egzemplarza ustawy, dla wiadomości i właściwego, kogo to dotyczyć może, wykonania, zawiadomić JEGO CESARSKĄ WYSOKOŚĆ Namiestnika Kaukazu, Namiestnika w Królestwie Polskiem, Ministrów i Główno-Zarządzających osobnemi wydziałami, jednych przez ukazy — innych przez odstąpienie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu Rządzącego Senatu; również posłać ukazy do Generał-Gubernatorów, do Zarządów Gubernialnych, Wojennych i Prowincjonalnych, do Izb Skarbowych i Zarządzających Dochodami Akcyznymi; do Najświętszego zaś Rządzącego Synodu, do wszystkich Departamentów Rządzącego Senatu i do Ogólnego ich Zebrania zakomunikować odpisy, a do Departamentu Ministerstwa Sprawiedliwości, kopię postanowienia, i wydrukować podług ustanowionego porządku — o czém zawiadomić Kantor Drukarni Senatu.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано: „Быть по сему.“

Въ Эмсъ,

4 (16) Июня 1871 года.

УСТАВЪ ОБЪ АКЦИЗЪ СЪ ТАБАКУ.

ВВЕДЕНІЕ.

1. Дѣйствіе сего Устава распространяется на всѣ части Имперіи, за исключеніемъ Закавказскаго края.

2. Табакъ раздѣляется на сырой и приготовленный. Сырымъ табакомъ признаются табачные листья и стебельки, высушенные и вывѣтренные, въ папушахъ или связкахъ, не свернутые въ рули или кароты. Приготовленнымъ табакомъ считаются:

- a) листья и стебельки, свернутые въ рули и кароты;
- b) табакъ тертый и крошенный, нюхательный и курительный;
- c) сигары, папирсы, пахитосы, табакитосы и вообще всякаго рода табакъ, свернутый или завернутый въ табачные листья, бумагу, соломѣ и т. п.;
- d) табачные крошки и вытерки.

3. Разводители табаку могутъ продавать собственный свой табакъ въ листьяхъ и стебелькахъ, папушахъ или другаго рода связкахъ, вѣсомъ не менѣ пуда, на плантаціяхъ, ярмаркахъ и торгахъ, оптомъ и въ розницу, какъ для внутренняго потребленія, такъ и для вывоза за границу. Продажа табаку на ярмаркахъ и торгахъ дозволяется табакоразводителямъ только съ воевъ.

Примѣчаніе. Въ губерніяхъ Царства Польскаго разведеніе табаку внутренняго произрастенія подчиняется правиламъ, установленнымъ въ ст. 11 сего Устава.

4. Акцизъ съ приготовленнаго табаку внутренней выдѣлки взимается посредствомъ бандеролей въ размѣрѣ, установленномъ особымъ тарифомъ.

5. Привозный табакъ иностранный оплачивается установленными таможенными пошлинами и, по очищеніи сихъ пошлинъ, выпускается изъ таможенъ, съ соблюденіемъ правилъ, въ семъ Уставѣ постановленныхъ.

6. Лица, желающія содержать заведенія для приготовленія и продажи табаку, кромѣ соблюденія общихъ постановленій о про-

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano: „Tak ma być.“

w Ems

4 (16) Czerwca 1871 r.

USTAWA O AKCYZIE OD TYTONIU.

WSTĘP.

1. Działanie ustawy niniejszej rozciąga się na wszystkie części Cesarstwa, z wyjątkiem Kraju Zakaukaskiego.

2. Tytón rozdziela się na surowy i przysposobiony. Za tytón surowy uważają się tytóniowe liście i łodygi, wysuszone i wywietrzone, w papuszkach lub wiązkach, nie zwinięte w role lub karoty. Za tytón przysposobiony uważają się:

- a) liście i łodygi zwinięte w role i karoty;
- b) tabaka tarta i tytón krajany, do zażywania i palenia;
- c) cygara, papierosy, pakietosy, tabakitosy i w ogóle wszelkiego rodzaju tytón obwinięty w liście tytóniowe, papier, słomę i t. p.;
- d) tytóniowe okruszyny i wycierki.

3. Plantatorowie tytóniu mogą sprzedawać własny swój tytón w liściach i łodygach, papuszkach i innego rodzaju wiązkach, wagi nie mniejszej od puda, na plantacjach, jarmarkach i targach, hurtownie i detalicznie, tak dla wewnętrznej konsumpcji jak i dla wywozu za granicę. Sprzedaż tytóniu na jarmarkach i targach pozwala się plantatorom tytóniu tylko z wozów.

Uwaga. W guberniach Królestwa Polskiego uprawa tytóniu krajowego pochodzenia podlega przepisom zawartym w § 11 niniejszej ustawy.

4. Akcyza od przysposobionego tytóniu za pomocą krajowego wyrobu pobiera się za pośrednictwem banderoli, w wysokości ustanowionej przez oddzielną taryfę.

5. Zagraniczny tytón sprowadzany opłaca ustanowione cło i po opłacie tego cła wypuszcza się z komór, z zachowaniem przepisów w niniejszej ustawie postanowionych.

6. Osoby pragnące utrzymywać zakłady do przysposabiania i sprzedaży tytóniu, oprócz zachowania ogólnych postanowień o pro-

изводствѣ торговли, обязаны брать ежегодно особыя акцизные свидетельства.

7. Развозъ всякаго рода табаку производится не иначе, какъ по провознымъ свидетельствамъ.

8. Наблюденіе за правильнымъ производствомъ табачной промышленности возлагается на акцизный надзоръ.

9. Министру Финансовъ предоставляется право объяснять и дополнять сей Уставъ подробными правилами, на сколько это по ходу дѣла представится необходимымъ, съ тѣмъ лишь, чтобы объясненія и дополненія эти не противорѣчили постановленіямъ сего Устава. (1)

РАЗДѢЛЪ ПЕРВЫЙ.

О порядкѣ производства табачной промышленности и взиманія акциза съ табаку.

ГЛАВА ПЕРВАЯ.

О разведеніи табаку.

10. Разведеніе табаку предоставляется лицамъ всѣхъ состояній.

11. Въ губерніяхъ Царства Польскаго разведеніе табаку подчиняется слѣдующимъ правиламъ:

- a) Каждая табачная плантація должна занимать пространство не менѣе 140 квадратныхъ сажень и при томъ составлять непремѣнно сплошной участокъ;
- b) Разведеніе табаку въ смѣшеніи съ другими растеніями воспрещается;
- c) Разводители табаку обязаны, не позже 1 Мая каждого года письменно объявлять мѣстному акцизному надзору или непосредственно, или чрезъ мѣстное городское, либо сельское начальство, гдѣ и какое пространство земли назначается ими подъ табачную плантацію;
- d) Въ Іюль мѣсяцъ каждого года производится бургомистрами или гминными войтами всѣмъ табачнымъ плантаціямъ опись, которая должна быть провѣряема акцизнымъ надзоромъ; и

(1) Инструкція въ объясненіе и дополненіе Устава объ акцизѣ съ табаку, утвержденная Министромъ Финансовъ 10 Ноября 1871 года припечатана въ N. 104 С. У. и Р. II. 1871 г. стр. 1305.

wadzeniu handlu, obowiązane są brać corocznie oddzielne świadectwa akcyzne.

7. Rozwożenie wszelkiego rodzaju tytoniu odbywa się nie inaczej, jak za świadectwami transportowymi.

8. Czuwanie nad zastosowaniem się do przepisów o przemyśle tytoniowym, wkłada się na służbę akcyzną.

9. Ministrowi Finansów nadaje się prawo objaśniania i uzupełniania niniejszej ustawy przez szczegółowe przepisy, o ile to w dalszym biegu sprawy okaże się koniecznym, z zastrzeżeniem, żeby te objaśnienia i uzupełnienia nie były sprzeczne z postanowieniami niniejszej ustawy (1).

DZIAŁ PIERWSZY

O porządku prowadzenia przemysłu tytoniowego i poboru akcyzy od tytoniu.

ROZDZIAŁ PIERWSZY

O uprawie tytoniu.

10. Uprawa tytoniu dozwala się osobom wszelkich stanów.

11. W guberniach Królestwa Polskiego uprawa tytoniu ulega następującym przepisom:

- a) Każda plantacya tytoniowa powinna zajmować przestrzeń nie mniejszą od 140 sążni kwadratowych i przytém stanowić niepodzielny kawałek;
- b) Uprawa tytoniu w połączeniu z innemi roślinami zabrania się.
- c) Plantatorowie tytoniu obowiązani są, nie później jak 1 Maja każdego roku, zawiadamiać na piśmie, miejscową służbę akcyzną, bezpośrednio lub za pośrednictwem miejscowej zwierzchności miejskiej lub wiejskiej, gdzie i jaką przestrzeń gruntu przeznaczają pod plantacyę tytoniową;
- d) W Lipcu każdego roku, Burmistrze lub Wójei Gmin sporządzają opis wszystkich plantacyj tytoniowych, który powinien być sprawdzony przez służbę akcyzną;

(1) Instrukcyja objaśniająca i dopełniająca ustawę o akcyzie od tytoniu, zatwierdzona przez Ministra Finansów d. 10 Listopada 1871 r. wydrukowana w N. 104 *Sobrania zakonienij i rasporiazenij prawitelstwa* 1871 r. str. 1305.

- д) Табакопроизводители обязаны, до 31 Декабря каждого года, всё собранное ими с плантаций табачные листья продать табачным фабрикантам, или вывезти в другие части Империи или за границу, или перевезти в ближайший город и сложить на собственный счет в особое нанятое ими помещение, состоящее под надзором акцизного управления.

ГЛАВА ВТОРАЯ.

О приготовления табаку и табачных фабриках.

12. Приготовление, т. е. выделка из табачных листьев и стебельков внутреннего произрастения или привозных, табаку тертого и крошеного для нюхания и курения, также рулей, карот, сигар, папирос, нахитос и т. п., дозволяется только на табачных фабриках; но производители табаку могут из листьев, на их плантациях добываемых, готовить в своих жилищах табак для собственного с их семейством употребления, не иначе, как посредством обыкновенного ручного ножа; приготовленный таким способом табак воспрещается продавать посторонним лицам.

13. Лицам, не имеющим табачных фабрик и не занимающимся изготовлением или продажей машин и инструментов, воспрещается иметь крошительные станки или какие либо другие снаряды для крошения, толчения или растирания табаку. Равномерно воспрещается вить фабрик крошеа, толчение или растирание табаку или приготовление сигар и папирос посредством особо приглашаемых или нанятых для сего людей.

14. Все станки и снаряды для крошки, толчения или растирания табаку, находящиеся на табачных фабриках, должны быть заявлены акцизному надзору, который обязан прикладывать к ним клейма или печати и, при всяком передвижении их из одной местности в другую, выдавать на провоз или перенос их свидетельства.

15. Табачные фабрики могут быть учреждаемы купцами обих гильдий и лицами, имеющими гильдейские свидетельства, только в столицах, портовых, губернских и уездных городах, но не иначе, как с ведома губернского акцизного управления и со взятием установленных акцизных свидетельств.

- е) Plantatorowie tytoniu obowiązani są do 31 Grudnia każdego roku wszystkie zebrane przez nich z plantacy liście tytoniowe sprzedać fabrykantom tytoniowym albo wywieść do innych części Cesarstwa lub za granicę, albo przywieźć do najbliższego miasta i złożyć, własnym kosztem, do osobnego najętego przez nich lokalu pozostającego pod nadzorem Zarządu Akcyznego.

ROZDZIAŁ DRUGI.

O przysposobieniu tytoniu w fabrykach tytoniowych.

12. Przysposabianie, to jest wyrabianie z liści i łodyg tytoniowych krajowej produkcji lub zagranicznych, tabaki tartej i tytoniu krajowego do zażywania i palenia, jak również ról, karot, cygar, papierosów, pakietosów i t. p., dozwala się tylko w fabrykach tytoniowych; ale plantatorowie tytoniu mogą z liści otrzymywanych na ich plantacjach, przysposabiać w swych mieszkaniach tyton dla własnego z rodzinami użytku, nie inaczej jednak jak za pomocą zwykłego ręcznego noża; przysposobiony w ten sposób tyton zabrania się sprzedawać osobom postronnym.

13. Osobom nie mającym fabryk tytoniowych i nie zajmującym się wyrobem maszyn i narzędzi, zabrania się mieć warsztaty do krajania lub inne jakie przyrządy do krajania, tłuczenia i tarcia tytoniu i tabaki. Również zabrania się zewnątrz fabryk krajanie, tłuczenie i tarcie tytoniu i tabaki lub przysposabianie cygar i papierosów za pośrednictwem tylko do tego używanych lub najętych ludzi.

14. Wszystkie warsztaty i przyrządy do krajania, tłuczenia lub tarcia tytoniu i tabaki w fabrykach tytoniowych znajdujące się, powinny być zadeklarowane służbie akcyznej, która obowiązana jest przykładac na nich stemple lub pieczęcie, i przy wszelkiem ich przemieszczaniu z jednej miejscowości do drugiej, udzielać świadectwa na przewożenie lub przenoszenie.

15. Fabryki tytoniowe mogą być zakładane przez kupców obydwóch gildyj i osoby mające świadectwa gildyjne tylko w stolicach, oraz w miastach portowych, gubernialnych i powiatowych, ale nie inaczej, jak za wiedzą Gubernialnego Zarządu Akcyznego i po wzięciu ustanowionych świadectw akcyznych.

Примѣчаніе. Открытія на основаніи дѣйствовавшихъ узаконеній, по особымъ разрѣшеніямъ Министерства Финансовъ, табачныя фабрики въ нѣкоторыхъ заштатныхъ городахъ, торговыхъ мѣстечкахъ и фабричныхъ селеніяхъ, а равно въ колоніи Золотурнъ, Николаевского уѣзда, Самарской губерніи, остаются на прежнемъ основаніи, впредь до закрытія оныхъ, по всякое капитальное исправленіе или перестройка занимаемыхъ ими помѣщеній, а равно переносъ въ другой домъ или зданіе, воспрещаются.

16. Каждый желающій вновь открыть табачную фабрику и имѣющій на то, по ст. 15, право обязанъ подать о томъ въ губернскае управленіе акцизными сборами прошеніе на гербовой бумагѣ въ 70 копѣекъ и приложить подробное описаніе фабрики, съ показаніемъ: 1) части города, улицы и дома, въ которыхъ учреждается фабрика; 2) числа зданій и комнатъ, предназначенныхъ для фабрики, съ приложеніемъ плана размѣщенія оной; если же для храненія табаку имѣются особыя запасныя кладовыя внѣ фабрики, то онѣ также вносятся въ описаніе; 3) числа выходовъ изъ фабрики; и 4) числа фабричныхъ снарядовъ, предназначенныхъ для крошки, толченія и растиранія табаку.

Примѣчаніе. Такое же описаніе представляется и существующими фабриками въ теченіе полугода со дня изданія сихъ правилъ.

17. По удостовѣреніи, что предположенная къ открытію фабрика соответствуетъ установленнымъ на сей предметъ правиламъ, акцизное управленіе выдаетъ надлежащее о томъ свидѣтельство.

18. На каждую изъ табачныхъ фабрикъ назначается по одному или нѣсколько контролеровъ, смотря по обширности производства и другимъ условіямъ устройства фабрикъ.

19. Никакое количество приготовленнаго табаку не должно быть отпускаемо съ фабрики иначе, какъ въ цѣлыхъ помѣщеніяхъ, съ означеніемъ на оныхъ имени фабриканта или фирмы фабрики, сорта, цѣны и вѣса табаку или числа сигаръ и папиросъ, и съ оклейкою сихъ помѣщеній узаконенными бандеролями.

20. Владѣльцы табачныхъ фабрикъ обязаны ежегодно выбирать изъ казны для каждой фабрики бандеролей:

а) въ С.-Петербургѣ, Москвѣ, Ригѣ, Одессѣ и во всѣхъ городахъ Царства Польскаго на сумму не менѣе 10,000 р.; и

б) во всѣхъ прочихъ городахъ и мѣстахъ — не менѣе 6,000 р.

Увѣра. Заłożone na podstawie poprzednio obowiązujących przepisów, na mocy osobnych upoważnień Ministra Finansów, fabryki tytoniowe w niektórych miastach nie powiatowych, handlowych miasteczkach i wioskach fabrycznych, jak również w kolonii Żołoturń w powiecie Niżańskim w gubernii Samarskiej, pozostają na poprzedniej podstawie, aż do czasu ich zamknięcia, ale wszelka gruntowna reparacja lub przebudowanie zajmowanych przez nie lokali, jak również przeniesienie do innego domu lub budowli, zabraniają się.

16. Każdy pragnący założyć nową fabrykę tytoniową, a mający do tego według art. 15-go prawo, obowiązany jest podać o to do Gubernialnego Zarządu Dochodów Akcyznych prośbę na papierze stemplowym za 70 kopiejek i dołączyć szczegółowy opis fabryki, z wskazaniem: 1) cyrkulu miasta, ulicy i domu w którym się zakłada fabryka; 2) liczby budowli i pokoi przeznaczonych na fabrykę z dołączeniem jej planu sytuacyjnego; jeżeli zaś do zachowania tytoniu są osobne zapasowe składy zewnątrz fabryki, takowe zamieszczają się także w opisie; 3) liczby wyjść z fabryki; 4) liczby fabrycznych przyrządów przeznaczonych do krajania, tłuczenia i tarcia tytoniu i tabaki.

Uwaga. Takież opis składają i istniejące fabryki w ciągu półrocza od dnia wydania niniejszych przepisów.

17. Po przekonaniu się, że zamierzająca się otworzyć fabryka, odpowiada ustanowionym w tym przedmiocie przepisom, Zarząd Akcyzny udziela właściwe na to świadectwo.

18. Do każdej z fabryk tytoniowych przeznacza się jeden lub kilku kontrolerów, stosownie do rozległości produkcyi i innych warunków urządzenia fabryki.

19. Żadna ilość przysposobionego tytoniu nie powinna być wypuszczona z fabryki inaczej, jak w całkowitych paczkach, z oznaczeniem na nich nazwiska fabrykanta lub firmy fabryki, gatunku, ceny, i wagi tytoniu i tabaki lub ilości cygar lub papierosów, i z oklejeniem tych paczek przepisaniem bänderolami.

20. Właściciele fabryk tytoniowych obowiązani są wybierać corocznie ze skarbu dla każdej fabryki bänderoli:

a) w St. Petersburgu, Moskwie, Rydze, Odesie i we wszystkich miastach Królestwa Polskiego za sumę nie mniejszą od 10,000 rubli; i

b) we wszystkich innych miastach i miejscach — nie mniejszą od 6,000 rubli.

Примѣчаніе. Табачнымъ фабрикамъ, которыя будутъ устроены въ городахъ Сибири, въ 6-ти лѣтній срокъ со времени утвержденія сего Устава, предоставляется слѣдующая льгота въ размѣрѣ выбора бандеролей: въ первые три года каждая фабрика можетъ выбирать бандеролей на сумму не менѣе 1,500 руб., а въ послѣдующіе три года—на сумму не менѣе 3,000 руб.

21. Въ счетъ годовой пропорціи, фабрики должны приобрѣтать причитающееся за полгода количество бандеролей въ теченіе каждого полугодія, тѣ изъ нихъ, кои не выберутъ въ какое либо полугодіе опредѣленной пропорціи бандеролей, закрываются немедленно. Фабрика, по этой причинѣ закрытая, можетъ быть вновь открыта въ теченіе того же года не иначе, какъ по дополнительной выборкѣ обязательнаго количества бандеролей, какое съ нея причиталось бы за весь годъ по самый день ея возобновленія. По прошествіи года, таковая фабрика можетъ быть вновь открыта только по предварительной выборкѣ количества бандеролей, причитающагося за цѣлое полугодіе сверхъ узаконенной годовой пропорціи, которая затѣмъ выбирается фабрикою въ порядкѣ, выше сею статьею опредѣленномъ.

22. Для табачныхъ фабрикъ, открытыхъ до времени распу-бликованія сего Устава, за исключеніемъ губерній Царства Польскаго, допускается слѣдующая постепенность въ размѣрѣ подлежащихъ выбору бандеролей:

- а) для обѣихъ столицъ, Риги и Одессы: въ первый годъ послѣ введенія сего Устава должно быть выбрано бандеролей не менѣе 4,000 руб., во второй годъ—не менѣе 6,000 р., въ третій—не менѣе 8,000 руб., а въ четвертый—не менѣе 10,000 руб.; и
- б) для прочихъ мѣстностей: въ первый годъ—не менѣе 2,000 руб., во второй—не менѣе 4,000 р., въ третій—5,000 р. и въ четвертый—не менѣе 6,000 руб.

23. Табакъ внутренняго приготовленія должно упаковывать внутри самой фабрики, съ оклейкою узаконенными бандеролями въ помѣщенія слѣдующаго размѣра:

Нюхательный: а) тертый, въ картузы, обложенные внутри оловянными листами или одною бумагою; въ жестянки, стеклянные или глиняныя банки, вѣсомъ въ $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$, 1, 2 и 3 фунта; б) не тертый, въ руляхъ и каротахъ, въ $\frac{1}{2}$, 1, 2, 3 и 4 фунта.

Увага. Фабрыкомъ тытѣниowym, кѣтѣре заложено zostaną въ miastach Syberyi въ ciągu 6 lat od daty zatwierdzenia niniejszej ustawy, nadaje się następująca ulga w rozmiarze wybierania banderoli: въ ciągu pierwszych trzech lat każda fabryka może wybierać banderoli за сумę не менѣе 1,500 r., а въ ciągu następnych trzech lat — за сумę не менѣе 3,000 rubli.

21. Na rachunek rocznej proporcji, fabryki powinny nabywać przypadającą na pół roku ilość banderoli въ ciągu każdego półrocza; те з них, кѣтѣре не wybiorą въ jakimkolwiek bądź półroczu oznaczonej proporcji banderol, bezzwłocznie się zamykają. Fabryka з tego powodu zamknięta może być nanowo otwarta въ ciągu tegoż roku nie inaczej, jak po dodatkowym wybraniu obowiązującej ilości banderoli, jakaby на nią przypadła за cały rok, po sam dzień jej przywrócenia. Po upływie roku, fabryka taka może być на nowo otwarta tylko po poprzednim wybraniu ilości banderoli przypadającej за całe półrocze, oprócz przepisanej rocznej proporcji, кѣтѣра następnie wybiera się przez fabrykę porządkiem powyżej въ niniejszym artykule oznaczonym.

22. Dla fabryk tytoniowych, otwartych przed ogłoszeniem niniejszej ustawy, з wyłączeniem gubernij Królestwa Polskiego, dopuszcza się następujące stopniowanie въ rozmiarze podlegających wybieraniu banderol:

- a) dla obydwóch stolic, Rygi i Odessy: въ pierwszym roku po wprowadzeniu niniejszej ustawy powinno być wybrane banderol за 4,000 rubli, въ drugim roku — за 6,000 rubli, въ trzecim — за 8,000 rubli, въ czwartym zaś — за 10,000 rubli.
- b) dla innych miejscowości: въ pierwszym roku — за 2,000 rubli, въ drugim — за 4,000 rubli, въ trzecim — за 5,000 rubli, въ czwartym zaś — за 6,000 rubli.

23. Tytón krajowego wyrobu należy zapakowywać wewnątrz samej fabryki, з oklejeniem ustanowionemi banderolami въ paczki następującego rozmiaru.

Tabakę do zażywania: а) tartą — въ papierowe paczki, wyłożone wewnątrz cynfolią lub samym papierem, въ blaszanki, szklane lub gliniane słoiki, wagi $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$, 1, 2 i 3 funtowe; б) nie tartą — въ rolach i karotach $\frac{1}{2}$, 1, 2, 3 i 4 funtowych.

Курительный: а) крошенный, въ картузы, ящики и жестянки въ $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$, 1, 2 и 3 фун.; б) рули и кароты въ $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$, 1, 2, 3 и 4 фун.; в) сигары и папиросы, въ пачки, коробки и ящики въ 5, 10, 25, 50, 100 и 250, а папиросы, кроме того, и въ 500 штукъ.

Примѣчаніе 1-е. Означенный въ сей статьѣ вѣсъ табаку разумѣется netto, безъ сосудовъ и обертки.

Примѣчаніе 2-е. Жестяныя, стеклянныя и глиняныя помѣщенія должны быть непременно обернуты бумагою, на которую наклеивается бандероль такъ, чтобы, безъ поврежденія онаго, нельзя было вскрыть бумажной обертки.

24. Цѣна табаку, сигаръ и папиросъ, со включеніемъ цѣны бандероля, въ размѣрахъ, узаконенныхъ по тарифу, должна быть напечатана или вытиснена грифомъ на самомъ помѣщеніи съ табакомъ.

25. Имя владѣльца фабрики или фирма оной должны быть означены на самомъ помѣщеніи съ табакомъ или на приклеенномъ къ нему этикетѣ. На табакѣ и сигарахъ внутренняго приготовленія изъ иностранныхъ листьевъ не воспрещается фабрикантамъ надписывать: табакъ Американскій, Турецкій, Havanna, Portorico, Domingo, Regalia и т. п.

Примѣчаніе. Запрещается держать на фабрикѣ порожнія или упакованныя съ табакомъ помѣщенія, безъ означенія на оныхъ клейма или фирмы фабрики.

26. Фабрикантъ обязанъ, для храненія запаса сыраго табаку имѣть при фабрикѣ или отдѣльно отъ оной особую кладовую, которая должна находиться за печатью и ключами акцизнаго надзора и хозяина фабрики; приемъ сыраго табаку въ кладовую и отпускъ его на фабрику для переработки производится всегда по вѣсу, въ присутствіи контролера. Воспрещается табачнымъ фабрикантамъ производить изъ сихъ кладовыхъ, равно какъ изъ фабрики продажу сыраго табаку.

Примѣчаніе. Табачный фабрикантъ можетъ уступить или продать партію сыраго табаку другому табачному фабриканту или содержателю табачнаго склада, но не иначе, какъ съ запискою въ подлежащую книгу и съ увѣдомленіемъ о томъ акцизнаго надзора, для надлежащей отмѣтки въ книгахъ покупателя.

27. Запасы крошеннаго и толченаго табаку должны быть хранены въ особомъ помѣщеніи на фабрикѣ. Въ случаѣ же недостатка

Тытѳн до palenia: а) krajany — w paczki papierowe, pudełka drewniane i blaszanki $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$, 1, 2 i 3 funtowe; б) role i karoty $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$, 1, 2, 3 i 4 funtowe; в) cygara i papierosy — w paczki, pudełka tekturowe i drewniane po 5, 10, 25, 50, 100 i 250 sztuk, a papierosy oprѳcz tego i po 500 sztuk.

Uwaga 1-a. Oznaczona w niniejszym artykule waga tyтѳniu i tabaki rozumie się netto, bez naczyн i obwoluty.

Uwaga 2-a. Blaszane, szklane, i gliniane naczynia po winny być koniecznie obwinіete w papier, na który nakleja się banderola, tak żeby bez jej uszkodzenia nie meżna było otworzyć papierowej obwoluty.

24. Cena tyтѳniu i tabaki, cygar i papierosѳw z włączeniem ceny banderoli w rozmiarach, ustanowionych przez taryfę, powinna być wydrukowana lub wycіsnіeta stemplem na samej paczce z tyтѳniem.

25. Nazwisko własciciela fabryki lub firma takowej powinna być oznaczona na samej paczce z tyтѳniem lub na przyklejonej do niej etykiecie. Na tyтѳniu tabace i cygarach krajowego wyrobu z liści zagranicznych nie zabrania się napisywać: tyтѳн amerykański, turecki, Havanna, Portorico, Domingo, Regalia i t. p.

Uwaga. Zabrania się trzymać w fabryce próżne lub upakowane z tyтѳniem paczki, bez oznaczenia na nich stempla lub firmy fabryki.

26. Fabrykant obowіazany jest, dla zachowywania surowego tyтѳniu, mieć przy fabryce, lub osobno od niej oddzielny skłад, który powinien znajdować się pod kluczem i pieczęcią władzy akcyznej i własciciela fabryki; przyjmowanie surowego tyтѳniu do skłადu i wydawanie takowego do fabryki dla przerobienia, odbywa się zawsze na wagę, w obecności kontrolera. Zabrania się fabrykantom tyтѳniowym sprzedawać tyтѳн surowy z tych skłადѳw, jak rѳwnież z fabryk.

Uwaga. Fabrykant tyтѳniowy może ustąpić lub sprzedać partyę surowego tyтѳniu drugiemu fabrykantowi tyтѳniowemu lub utrzymującemu skłად tyтѳniowy, lecz nie inaczej jak z zapisaniem do własciwей księgi i zawiadomieniem o тѳm władzy akcyznej, dla własciwego zaznaczenia w księгах kupującego.

27. Zapasy krajanego tyтѳniu i tartей tabaki, powinny być zachowane w osobnym lokalu w fabryce. W razie zaś braku tego loka-

сего помѣщенія, дозволяется перевозить табакъ для храненія въ особыя кладовыя и вѣтѣ фабрики, но не иначе, какъ съ вѣдома акцизнаго надзора. Таковыя запасы съ крошенымъ и толченымъ табакомъ подлежатъ контролю, установленному ст. 26 для запасовъ сыраго табаку.

Примѣчаніе. Упомянутые въ ст. 26 и 27 запасы сыраго, крошеннаго и толченнаго табаку должны быть складываемы по родамъ и сортамъ, съ обозначеніемъ на каждой кипѣ или тюкѣ вѣса онаго, и при томъ въ такомъ порядкѣ, чтобы надзоръ могъ удобно считать число помѣщеній съ табакомъ.

28. При фабричныхъ кладовыхъ, а также и на самой фабрикѣ, должны быть вѣрные вѣсы съ клейменными коромысломъ и гириями, или десятичные.

29. Для храненія и оптовой продажи приготовленныхъ обандероленныхъ издѣлій, фабрикантъ обязанъ имѣть при фабрикѣ особую кладовую, не имѣющую съ фабрикою внутренняго сообщенія. Изъ такой кладовой не можетъ быть отпускаемо въ продажу табаку менѣе 20 фун., сигаръ менѣе 1,000 шт. и папиросъ менѣе 4,000 шт. Продажа и отпускъ приготовленныхъ издѣлій изъ другихъ помѣщеній фабрики воспрещается. Равнымъ образомъ не дозволяется, подъ какимъ бы то ни было предлогомъ, вносить или хранить въ кладовой съ обандероленнымъ табакомъ табачныя издѣлія, бандеролями не оклеенныя.

30. Вѣтѣ фабрики и совершенно отъ оной отдѣльно, табачный фабрикантъ можетъ имѣть лавки для розничной продажи своихъ издѣлій, со взятіемъ на каждую лавку установленнаго акцизнаго свидѣтельства.

31. Каждая табачная фабрика должна занимать одно или нѣсколько отдѣльныхъ строеній, расположенныхъ въ одномъ мѣстѣ, съ особымъ дворомъ. Въ этихъ зданіяхъ и на дворѣ ихъ не должно быть никакихъ, не принадлежащихъ къ фабрикѣ, заведеній, или лавокъ, и могутъ имѣть жительство въ оныхъ только хозяинъ фабрики съ своимъ семействомъ, мастера, прислуга и рабочіе. Фабрика должна имѣть на улицѣ одинъ только выходъ и надъ нимъ вывѣску съ надписью крупными буквами: „табачная фабрика“; а окна въ подвальномъ и нижнемъ этажахъ должны быть снабжены проволоочными сѣтками.

Примѣчаніе. Фабрики въ столицахъ и городахъ, указанныхъ въ ст. 15, открытыя до изданія сего Устава и не соотвѣтствующія въ чемъ либо, по устройству своему, правиламъ

лу, дозволяя się przewozić tytón do zachowania do osobnych składów i zewnątrz fabryki, ale nie inaczej jak za wiedzą władzy akcyznej. — Zapasy takie tytóniu krajanego i tabaki tłuczonej, podlegają kontroli ustanowionej w art. 26-tym dla zapasu surowego tytóniu.

Uwaga. Wspomniane w art. 26 i 27 zapasy tytóniu surowego, tytóniu krajanego i tabaki tłuczonej, powinny być składane, według gatunku i rodzajów, z oznaczeniem na każdej kupie lub pace wagi i przy tém w takim porządku, żeby służba akcyzna mogła łatwo policzyć liczbę pak z tytóniem.

28. Przy składach fabrycznych, jak również w samej fabryce, powinny być dokładne wagi z ostęplowanym balansem i gwichkami lub dziesiętne.

29. Do zachowywania i hurtownej sprzedaży obanderolowanych wyrobów, fabrykant obowiązany jest mieć przy fabryce oddzielny skład, nie mający z fabryką wewnętrzną komunikacji. Z takiego składu nie może być wydawane na sprzedaż tytóniu i tabaki mniej jak 20 funtów, cygar mniej niż 1,000 sztuk, papierosów mniej niż 4,000 sztuk. Sprzedaż i wydawanie przysposobionych wyrobów z innych lokalów fabryki, zabrania się. Również nie pozwala się pod jakimkolwiek bądź pozorem, wносить lub zachowywać w składzie z obanderolowanym tytóniem, wyroby tytóniowe banderolami nie oklejone.

30. Zewnątrz fabryki i zupełnie od niej oddzielnie, fabrykant tytóniowy może mieć sklepy do sprzedaży detalicznej swych wyrobów z wzięciem na każdy sklep ustanowionego świadectwa akcyznego.

31. Każda fabryka tytóniowa powinna zajmować jeden lub kilka budynków, leżących w jednym miejscu, z osobnym podwórzem. — W tych budynkach i na podwórzu nie powinno być żadnych nie należących do fabryki zakładów lub sklepów, i mieszkać w nich mogą tylko właściciel z swą rodziną, majstrowie, służba i robotnicy. Fabryka powinna mieć tylko jedno wyjście na ulicę i nad nié sztyld z napisem wielkimi literami: „fabryka tytóniowa“, okna zaś w suterrenach i na dolnym piętrze powinny być zaopatrzone w siatki druciane.

Uwaga. Fabryki w stolicach i miastach wymienionych w art. 15, otwarte przed wydaniem niniejszej ustawy i nie odpowiedzialnie w czemkolwiek bądź, pod względem swego urządzenia,

какъ сей, такъ и предшествующихъ 26, 27 и 29 статей, должны быть приведены въ требуемое оными устройство не далѣе, какъ въ теченіе двухъ лѣтъ со дня обнародованія сего Устава, подъ опасеніемъ, въ противномъ случаѣ, закрытія ихъ.

32. Владѣльцы табачныхъ фабрикъ и управляющіе оными обязаны имѣть неослабное наблюденіе, чтобы мастеровые, рабочіе и служители не уносили съ фабрики необандероленного табаку, папирсъ и сигаръ. Въ случаѣ подозрѣнія, надзору предоставляется требовать, чтобы, при выходѣ рабочихъ изъ фабрики, они подвергались осмотру въ присутствіи контролера.

33. По окончаніи работъ, тѣ помѣщенія фабрики, гдѣ есть табакъ и необандероленные табачныя издѣлія, ежедневно опечатываются печатями контролера и фабриканта до слѣдующаго утра, при чемъ фабриканту не воспрещается входить на фабрику и въ тѣ часы, когда она должна быть запечатана, но не иначе, какъ въ сопровожденіи контролера.

Примѣчаніе. Фабрикантъ обязанъ отвести контролеру, безплатно, при фабрикѣ, отдѣльную чистую и свѣтлую комнату съ отопленіемъ.

34. Должностныя лица акцизнаго управленія имѣютъ право свободнаго входа въ табачную фабрику во всякое время, когда производится на оной работа; въ то же время, когда работъ на фабрикѣ не производится, не иначе, какъ при уважительномъ подозрѣніи, обще съ мѣстной полиціею и понятыми и съ приглашеніемъ хозяина или его прикащика.

35. Табачные фабриканты обязаны вести слѣдующія книги:

- a) о приходѣ и расходѣ запаса сыраго табаку въ фабричной кладовой;
- б) о приходѣ и расходѣ табаку, поступающаго для переработки на фабрику;
- в) о приходѣ и расходѣ бандеролей и обандероленныхъ издѣлій на фабрикѣ.

Примѣчаніе 1-е. Фабриканты, имѣющіе, на основаніи ст. 27 сего Устава, особыя внѣ фабрики кладовыя для храненія запаса крошеннаго и толченаго табаку, а также имѣющіе запасы выработанныхъ и упакованныхъ, но необандероленныхъ табачныхъ издѣлій, обязаны, кромѣ того, вести приходо-расходныя книги и объ этомъ табакѣ.

преписомъ такъ нижеизложеннаго какъ и poprzednichъ 26, 27 i 29 artykułów, powinny być doprowadzone do wymaganego przez nie urzędzenia, nie później jak w ciągu dwóch lat od ogłoszenia niniejszej ustawy, pod zagrożeniem, w przeciwnym razie, ich zamknięciem.

32. Właściciele fabryk tytoniowych i zarządzający takowemi obowiązani są bazustannie czuwać, aby rzemieślnicy, robotnicy i oficjaliści nie wynosili z fabryki nie obanderolowanego tytoniu, tabaki, papierosów i cygar. W razie podejrzenia, władza akcyzna może wymagać, aby przy wychodzeniu z fabryki robotników, takowi ulegali rewizji w obecności kontrolera.

33. Po skończeniu robót, lokale fabryki, gdzie jest tyton i nieobanderolowane wyroby tytoniowe, codziennie opieczętowywują się pieczęciami kontrolera i fabrykanta do następującego rana, przyczem fabrykantowi dozwala się wchodzić do fabryki w godzinach, kiedy takowa powinna być opieczętowana, ale nie inaczej jak w towarzystwie kontrolera.

Uwaga. Fabrykant obowiązany jest udzielić kontrolerowi bezpłatnie przy fabryce osobny, czysty i jasny pokój z opałem.

34. Urzędnicy Zarządu Akcyznego mają prawo wolnego wejścia do fabryki tytoniowej w każdym czasie, kiedy w niej idzie robota; w czasie zaś kiedy w fabryce nie idzie robota, nie inaczej, jak przy zasługującym na uwzględnienie podejrzeniu, wspólnie z miejscową policją i z świadkami, i z zawiadaniem właściciela lub jego rządcy.

35. Fabrykanci tytoniowi obowiązani są prowadzić następujące książki:

- a) przychodu i rozchodu zapasu surowego tytoniu w składzie fabrycznym;
- b) przychodu i rozchodu tytoniu wchodzącego do fabryki dla przerobienia;
- c) przychodu i rozchodu banderol i obanderolowanych wyrobów w fabryce;

Uwaga 1-a. Fabrykanci, mający na podstawie § 27 niniejszej ustawy oddzielne, zewnątrz fabryki, składy do zachowywania tytoniu krajanego i tabaki tłuczonej, jak również mający zapasy wyrobionych i upakowanych, ale nie obanderolowanych wyrobów tabaczych, obowiązani są oprócz tego prowadzić książki przychodu i rozchodu tego tytoniu.

Примѣчаніе 2-е. Формы шнуровыхъ книгъ, а также порядокъ заготовленія и веденія оныхъ, устанавливаются Министеромъ Финансовъ.

36. Всякій приходъ и расходъ табаку долженъ быть записываемъ въ книги ежедневно.

Примѣчаніе. Случающіяся въ книгахъ описки не должны быть подчищаемы и замарываемы, но зачеркиваются такъ, чтобы написанное можно было прочесть.

37. По истеченіи каждаго мѣсяца, фабрикантъ обязанъ сводить въ книгахъ итоги и затѣмъ не далѣе, какъ въ теченіе первыхъ десяти дней наступившаго мѣсяца, представлять въ мѣстное акцизное управленіе выписки изъ тѣхъ книгъ.

38. Приходорасходныя книги должны быть сохраняемы въ цѣлости на попеченіи фабриканта или его управляющаго и предъявляемы по всякому требованію должностныхъ лицъ, свидѣтельствующихъ фабрику или фабричныя кладовыя.

39. По окончаніи года, фабрикантъ переноситъ остатки изъ прежнихъ книгъ въ новыя, и вѣрность сего переноса свидѣтельствуется контролеромъ; книги же истекшаго года представляются на ревизію установленнымъ порядкомъ.

40. Учетъ табачныхъ фабрикъ и принадлежащихъ къ нимъ кладовыхъ производится:

- a) по сравненію количества поступившаго въ кладовыя сырого, крошеннаго и толченаго табаку—съ количествомъ табаку, отпущеннаго изъ оныхъ на фабрику для переработки, и приготовленныхъ изъ него табачныхъ издѣлій; и
- b) по сравненію количества и сортовъ выбранныхъ фабрикантомъ бандеролей — съ количествомъ выпущенныхъ въ продажу обандероленныхъ издѣлій.

41. Для учета количества табаку, употребленнаго на приготовленіе сигаръ и папиросъ, фабрикантъ обязанъ предъявить акцизному надзору образцы всѣхъ сортовъ и видовъ папиросъ и сигаръ, изготовляемыхъ на его фабриктъ. Акцизный надзоръ, въ присутствіи фабриканта, приводитъ въ извѣстность, сколько на 1,000 штукъ каждаго сорта и вида означенныхъ издѣлій потребно табаку, обозначая каждый сортъ и видъ издѣлій особымъ номеромъ. Образцы эти, не менѣе 10 шт. каждаго рода сигаръ и папиросъ, должны храниться на фабриктъ, за печатью фабриканта и акцизнаго надзора.

Примѣчаніе. Если фабрикантъ желаетъ дѣлать новый родъ папиросъ или сигаръ, то обязанъ предварительно заявить

Увага 2-а. Формы книгъ шнуровыхъ, какъ również sposób zaopatrzenia się w nie, i ich prowadzenia, ustanawia Minister Finansów.

36. Każdy przychód i rozchód tytoniu powinien być zapisywany do ksiąg codziennie.

Uwaga. Zdarzające się w księgach omyłki, nie powinny być podskrobywane, ani przekreślane, ale zakreślają się tak, aby można było przeczytać napisane.

37. Po upływie każdego miesiąca fabrykant obowiązany jest podsumować książki, a potem, nie później jak w ciągu pierwszych dziesięciu dni następnego miesiąca, przedstawiać do miejscowego Zarządu Akcyznego wyciągi z tych ksiąg.

38. Książki przychodu i rozchodu powinny być zachowywane w całości przez fabrykanta lub jego zarządzającego i przedstawiane na wszelkie żądanie urzędników rewidujących fabrykę lub skład fabryki.

39. Po skończeniu roku fabrykant przenosi remanenta z poprzednich ksiąg do nowych, a zgodność tego przeniesienia poświadcza kontroler; książki zaś upłynionego roku składają się do rewizji, drogą ustanowioną.

40. Obrachowanie fabryk tytoniowych i należących do nich składów dokonywa się:

- a) przez porównanie ilości weszłego do składów surowego i krajanego tytoniu i tłuczonej tabaki, — z ilością tytoniu wydawanego z nich do fabryki dla przerobienia i przygotowanych z niego wyrobów tytoniowych; i
- b) przez porównanie ilości i gatunków wybranych przez fabrykanta bänderoli — z ilością oddanych na sprzedaż obänderolowanych wyrobów.

41. Dla obrachowania ilości tytoniu użytego na wyrobienie cygar i papierosów, fabrykant jest obowiązany przedstawić władzy akcyznej wzory wszystkich gatunków i rodzajów papierosów i cygar wyrabianych w jego fabryce. Służba akcyzna w obecności fabrykanta próbuje, ile na 1,000 sztuk każdego rodzaju i gatunku wymienionych wyrobów potrzeba tytoniu oznaczając każdy gatunek i rodzaj osobnym numerem. Wzory te, przynajmniej po 10 sztuk każdego rodzaju cygar i papierosów, powinny być zachowywane w fabryce z pieczęcią fabrykanta i władzy akcyznej.

Uwaga. Jeżeli fabrykant pragnie robić nowy rodzaj papierosów albo cygar, obowiązany jest poprzednio zawiadomić

о томъ акцизному надзору, для опредѣленія количества табаку, потребнаго на сіи издѣлія. Выпускъ въ продажу сигаръ и папирсъ до представленія образцовъ не дозволяется.

42. Въ фабричныхъ кладовыхъ, гдѣ хранятся приготовленныя необандеролённые издѣлія, каждый родъ и видъ издѣлій долженъ быть складываемъ отдѣльно, въ порядкѣ, доступномъ для повѣрки ихъ, и на помѣщеніяхъ съ табакомъ должны быть обозначены вѣсъ и сортъ, а на папирсахъ и сигарахъ, кромѣ того, нумера ихъ и количество.

43. Если, при ревизіи фабрики, акцизный надзоръ найдетъ приготовленныя необандеролённые издѣлія въ кладовой не въ надлежащемъ порядкѣ, то имѣетъ право требовать отъ фабриканта потребное число рабочихъ для немедленнаго приведенія издѣлій въ установленный порядокъ. Если же на помѣщеніяхъ съ табакомъ не будетъ означенъ вѣсъ и сортъ ихъ, а съ папирсами и сигарами кромѣ того, номеръ и количество ихъ, то ревизующій фабрику чиновникъ имѣетъ право вскрыть означенныя помѣщенія, перевѣситъ и пересчитать находящіеся въ нихъ издѣлія.

44. Частная повѣрка фабрикъ и принадлежащихъ къ нимъ кладовыхъ производится акцизнымъ надзоромъ не менѣе одного раза въ мѣсяцъ, а генеральная — не менѣе одного раза въ годъ, и чаще, если при частной повѣркѣ будетъ обнаружена неявка табаку, превышающая установленный размѣръ.

Примѣчаніе. Для ревизіи, какъ частной, такъ и генеральной, содержатель фабрики обязанъ давать ревизующему лицу потребное число рабочихъ.

45. При частной повѣркѣ, акцизный надзоръ удостоверяется лишь наглядно, состоитъ ли на лицо на фабрикѣ и въ запасныхъ кладовыхъ то количество табаку, какое значится по книгамъ фабрики. Кромѣ того, надзоръ обращаетъ вниманіе на слѣдующіе предметы:

- a) не употребляются ли для приготовления табаку такіе станки и снаряды, которые не заявлены надзору;
- b) содержатся ли запасы сырого табаку и приготовленныхъ табачныхъ издѣлій въ порядкѣ, указанномъ закономъ;
- c) не производится ли продажа приготовленнаго табаку прямо съ фабрики;
- z) имѣются ли на весь поступающій на фабрику и въ кладовыя сырой табакъ оправдательные документы, и не поступаетъ ли на фабрику сырой табакъ тайно отъ надзора;

о тѣмъ władzę akcyzną dla oznaczenia ilości tytoniu potrzebnej na te wyroby. Wystawienie na sprzedaż cygar i papierosów przed złożeniem wzorów nie pozwala się.

42. W składach, gdzie zachowują się przygotowane, nieobanderolowane wyroby, każdy rodzaj i gatunek wyrobów powinien być składany oddzielnie, w porządku dogodnym dla ich sprawdzenia, a na pakach z tytoniem powinny być oznaczone waga i gatunek, na papierosach zaś i cygarach, oprócz tego ich numer a i ilość.

43. Jeżeli przy rewizji fabryki, władza akcyzna znajdzie w składzie przygotowane nieobanderolowane wyroby nie w należyтым porządku, to ma prawo żądać od fabrykanta potrzebnej liczby robotników, dla bezzwłocznego doprowadzenia wyrobów do ustanowionego porządku. Jeżeli zaś na pakach z tytoniem nie będą oznaczone ich waga i gatunek, a — z papierosami i cygarami, oprócz tego ich numer i ilość, to rewidujący fabrykę urzędnik ma prawo otworzyć wspomniane paki, przeważyć i przeliczyć znajdujące się w nich wyroby.

44. Szczegółowe sprawdzanie fabryk i należących do nich składów odbywa władza akcyzna przynajmniej raz na miesiąc, a jeneralne — przynajmniej raz na rok i częściej, jeżeli przy szczegółowym sprawdzaniu okaże się brak tytoniu, przewyższający ustanowiony rozmiar.

Uwaga. Do rewizji tak szczegółowej, jak i jeneralnej, właściciel fabryki obowiązany jest dawać osobie rewidującej potrzebną ilość robotników.

45. Przy szczegółowym sprawdzaniu władza akcyzna przekonywa się tylko powierzchownie czy znajduje się w fabryce i zapasowych składach taka ilość tytoniu, jaka zapisana jest w książkach. Oprócz tego władza zwraca uwagę na następujące przedmioty:

- a) czy dla przygotowania tytoniu nie używają się takie warstwy i przyrządy, o których władza nie była zawiadomiona;
- b) czy zapasy surowego tytoniu i przygotowanych wyrobów tytoniowych utrzymują się w porządku przez prawo wskazanym;
- c) czy nie odbywa się sprzedaż wyrobionego tytoniu wprost z fabryki;
- d) czy są usprawiedliwiające dowody na wszystkich tytoni surowy wchodzący do fabryki i składów, i czy nie sprowadza się do fabryki surowy tyton potajemnie przed władzą;

- д) не производит ли фабрикантъ торговли сырымъ табакомъ;
- е) вѣрно ли вписаны въ книги тѣ свѣдѣнія, которыя должны быть въ оныя внесены;
- ж) выдѣлываются ли папиросы и сигары тѣхъ самыхъ сортовъ и видовъ, какіе заявлены были фабрикантомъ;
- з) правильно ли обандероливаются и упаковываются выпускаемые изъ фабрики табачныя издѣлія; и
- и) выбирается ли на фабрику своевременно установленное количество бандеролей.

О результатахъ частной ревизіи прописывается акцизнымъ чиновникомъ въ шнуровыхъ книгахъ, съ показаніемъ дня и часа; въ случаѣ же обнаруженія какихъ либо нарушеній, составляется, установленнымъ порядкомъ, протоколъ, при чемъ ревизующее лицо, смотря по важности случая, можетъ приступить къ перевѣскѣ табаку частями, или же къ генеральной повѣркѣ.

46. При генеральной повѣркѣ фабрики и принадлежащихъ къ оной кладовыхъ, ревизующій приводитъ въ извѣстность по книгамъ остатокъ табаку, перевѣшивая весь находящійся на фабрику и въ запасныхъ кладовыхъ табакъ, сличаетъ вѣсъ онаго съ исчисленнымъ по книгамъ остаткомъ и, за тѣмъ, выводитъ неавку или излишекъ табаку. О результатахъ таковой повѣрки составляется, за подписью ревизующаго и владѣльца фабрики или управляющаго оною, протоколъ, въ трехъ экземплярахъ, изъ коихъ одинъ остается при книгахъ, другой отсылается въ мѣстное и третій въ губернское акцизнаго управленія.

47. При храненіи листового табаку въ кладовой допускается убыль въ вѣсѣ противъ количества, записаннаго на приходъ по книгамъ: для табаку внутренняго произрастенія—не болѣе, какъ 10%, а для привознаго иностраннаго—не болѣе, какъ на 3%.

48. При фабричномъ производствѣ табачныхъ издѣлій, утрата противъ количества сырого табаку, отпущеннаго на фабрику для приготовления, допускается не болѣе, какъ на 7%.

Примѣчаніе. Если фабрикантъ, въ предупрежденіе порчи сырого табаку во время храненія въ кладовой, пожелаетъ обратить имѣющійся у него запасъ сего табаку въ крошеный или толченый, подвергая оный сушкѣ искусственнымъ способомъ, то обязанъ заявить о томъ акцизному надзору, который отпускаетъ каждый разъ на фабрику сырой табакъ для таковой сушки не иначе, какъ по вѣсу, и принимаетъ приготовленный изъ него крошеный и толченый табакъ въ запасную кла-

- е) czy fabrykant nie prowadzi handlu surowym tytoniem;
- f) czy zgodnie zapisane są do ksiąg wiadomości, jakie powinny być do nich wniesione;
- g) czy papierosy i cygara wyrabiane są w takich gatunkach i rodzajach, jakie wskazał fabrykant;
- h) czy właściwie banderolują się i pakują wychodzące z fabryki wyroby tytoniowe; i
- i) czy fabryka wybiera w właściwym czasie ustanowioną ilość banderol.

О результатахъ szczegółowych rewizyj, urzędnik akcyzny zaznacza w ksiązkach sznurowych, przy oznaczeniu dnia i godziny; w razie zaś zauważenia jakich przekroczeń, spisuje się w drodze ustanowionego protokołu, przyczem osoba rewidująca, stosownie do ważności wypadku, może przystąpić do częściowego przeważenia tytoniu, lub do jeneralnego sprawdzenia.

46. Przy jeneralnem sprawdzeniu fabryki i należących do niej składów, rewidujący, na mocy ksiąg oblicza remanent tytoniu, waży wszystek znajdujący się w fabryce i zapasowych składach tyton, porównywa jego wagę z obliczonym według ksiąg remanentem, i wnioskuję z tego o braku lub przewyżce tytoniu. O rezultatach takiego sprawdzenia, spisuje się protokół podpisany przez rewidującego i właściciela fabryki lub zarządzającego takową, w trzech egzemplarzach, z których jeden pozostaje przy księgach, drugi odsyła się do miejscowego a trzeci do gubernialnego Zarządu Akcyznego.

47. Przy zachowywaniu tytoniu w liściach w składzie dopuszcza się ubytek na wadze w porównaniu z ilością zapisaną w księgach w przychodzie: tytoniu krajowego pochodzenia—nie więcej jak 10%, a zagranicznego, sprowadzonego —nie więcej jak 3%.

48. Przy fabrycznem wyrabianiu wyrobów tytoniowych, ubytek w porównaniu z ilością surowego tytoniu, oddanego do fabryki dla przerobienia, dopuszcza się nie więcej jak 7%.

Uwaga. Jeżeli fabrykant dla zapobieżenia zepsuciu się surowego tytoniu podczas zachowywania go w składzie, zechce posiadać zapas tego tytoniu przerobić na tyton krajany lub tabakę, przy pomocy sztucznego suszenia, to obowiązany jest zawiadomić o tém władzę akcyzną, która za każdym razem wydaje do fabryki tyton surowy do takiego suszenia, nie inaczej, jak według wagi i przyjmuje wyrobione z niego tyton krajany i tabakę do zapasowego składu, także według wagi; przyczem

довую также по вѣсу; при чемъ оказавшаяся противъ первоначальнаго вѣса утрата выписывается въ расходъ. При храненіи сего табаку въ кладовой и дальнѣйшей затѣмъ переработкѣ на фабрикѣ въ табакъ курительный, нюхательный и папиросы, никакой болѣе утраты не допускается.

49. Если при генеральной повѣркѣ фабрики и принадлежащихъ къ оной кладовыхъ, окажется въ вѣсѣ наличнаго табаку, противъ значащагося по книгамъ количества, неаявка, превышающая определенную ст. 47 и 48 сего Устава убыль, то владѣлецъ фабрики обязанъ внести въ Казначейство, не позже семи дней со дня ревизіи: за недостающее сверхъ нормы количество табаку на фабрикѣ и въ запасныхъ кладовыхъ съ крошенымъ, толченымъ и приготовленнымъ табакомъ по 12 руб. съ каждаго пуда, а въ кладовой съ листовымъ табакомъ по 3 руб. съ каждаго пуда. Ревизующій фабрику акцизный чиновникъ составляетъ расчетъ о причитающемся съ фабриканта по сей статьѣ акцизѣ, записываетъ о томъ въ подлежащую книгу, сноситъ оказавшуюся неаявку въ расходъ и наблюдаетъ за своевременнымъ взносомъ акциза.

50. Если неаявка табаку превышаетъ вдвое установленную закономъ норму, такъ, что даетъ поводъ предполагать умышленную утайку табаку, то о причинѣ ея акцизный надзоръ производитъ дознание (ст. 254 Уст. Угол. Суд.) и составляетъ протоколъ (ст. 1131 Уст. Угол. Суд.), которому дается установленный закономъ ходъ, но при семъ не останавливается, ни въ какомъ случаѣ, взысканіе причитающагося съ фабриканта, за недостающее количество табаку акциза.

51. Въ случаѣ неплатежа акциза, за недостающее количество табаку, по истеченіи семидневнаго срока, арестуется наличный табакъ, находящійся въ фабричныхъ кладовыхъ и на фабрикѣ, въ размѣрѣ неуплаченнаго акциза, и продается съ торговъ въ размѣрѣ недоимки.

52. Оказавшійся, при повѣркѣ фабрики и принадлежащихъ къ оной кладовыхъ, излишекъ записывается въ подлежащія шнуровыя книги приходомъ и о причинѣ онаго производится акцизнымъ надзоромъ дознание. Если, при этомъ, будетъ обнаружено, что означенный излишекъ образовался въ слѣдствіе приобрѣтенія фабрикантомъ сыраго табаку тайно, безъ записки онаго въ шнуровыя книги, то владѣлецъ фабрики подвергается законной отвѣтственности, установленнымъ порядкомъ.

оказуяcy сię w porównaniu z pierwszą wagą ubytek zapisuje się do rozchodu. Przy zachowywaniu tego tytoniu w składzie i dalszej potem przeróbce na tyton do palenia, tabakę do żywania i papierosy, żaden więcej ubytek nie dopuszcza się.

49. Jeżeli przy jeneralnym sprawdzeniu fabryki i należących do niej składów, okaże się w wadze znajdującego się tytoniu brak w porównaniu z ilością zapisaną w ksiązkach, przewyższający oznaczony w art. 47 i 48 niniejszej ustawy ubytek, to właściciel fabryki obowiązany jest wnieść do kasy, nie później jak w ciągu siedmiu dni od dnia rewizji: za brakującą nad normę ilość tytoniu — w fabryce i w zapasowych składach tytoniu krajanego, tabaki i wyrobów tytoniowych — po 12 rsr. od puda, a — w składzie tytoniu w liściach po 3 rsr. od puda. Rewidujący fabrykę urzędnik akcyzny, układa obrachunek przypadającej od fabrykanta według niniejszego artykułu akcyzy, zapisuje o tém do właściwej księgi, przenosi brak jaki się okazał do rozchodu i czuwa nad wniesieniem w właściwym czasie akcyzy.

50. Jeżeli brak tytoniu przewyższa dwa razy ustanowioną normę, i tém samém daje powód do przypuszczenia umyślnego zatajenia tytoniu, o przyczynie takiego braku akcyzna władza wyprowadza śledztwo (art. 254 ust. post. sąd. krym.) i spisuje protokół (art. 1131 ust. post. sąd. krym.), któremu nadaje się bieg ustanowiony przez prawo, ale przytém w żadnym razie nie wstrzymuje się ściągnięcie przypadającej od fabrykanta za brakującą ilość tytoniu akcyzy.

51. W razie niezapłacenia akcyzy za brakującą ilość tytoniu, po upływie siedmiodniowego terminu sekwestruje się tyton znajdujący się w składach fabrycznych i w fabryce, w rozmiarze nieopłaconej akcyzy i sprzedaje się przez licytację w rozmiarze zaległości.

52. Przewyżka, jaka się okaże przy sprawdzeniu fabryki i należących do niej składów, zapisuje się na przychód do właściwych ksiąg sznurowych, a o jej przyczynie władza akcyzna wyprowadza śledztwo. Jeżeli przy tém okaże się, że wspomniona przewyżka utworzyła się w skutku nabycia przez fabrykanta surowego tytoniu tajemnie, bez zapisania go do ksiąg sznurowych, to właściciel fabryki podlega odpowiedzialności sądowej w drodze ustanowionej.

ГЛАВА ТРЕТЬЯ.

О бандероляхъ.

53. Бандероли готовятся разныхъ цвѣтовъ, съ извѣстными знаками, надлежащихъ размѣровъ, въ Экспедиціи Заготовленія Государственныхъ Бумагъ и рассылаются, кромѣ мѣстъ вѣдомства Министерства Финансовъ, въ Городскія Управы, Думы и Ратуши.

54. Цвѣтъ, форма, знаки и надписи бандеролей устанавливаются Министромъ Финансовъ.

55. Акцизъ за бандероли на табакъ взимается на основаніи приложеннаго при семъ тарифа.

56. Кто имѣетъ акцизное свидѣтельство на табачную фабрику, тотъ можетъ, съ предъявленіемъ онаго, самъ или чрезъ посланнаго, безъ особаго письменнаго требованія, получать бандероли, но не иначе, какъ цѣльными листами, за наличныя деньги, или съ рассрочкою въ платежѣ акциза.

Примѣчаніе. По акцизнымъ свидѣтельствамъ на склады, лавки и лавочки бандероли не отпускаются.

57. Бандероли могутъ быть отпускаемы въ кредитъ только тѣмъ фабрикантамъ, которые представляютъ, въ обеспечение исправнаго платежа слѣдующей за оныя суммы, надлежащія залоги, рубль за рубль. Общая сумма этого кредита въ теченіе года не ограничивается; но одновременно онъ никогда не долженъ превышать $\frac{1}{4}$ части количества бандеролей, взятыхъ для фабрики въ теченіе предшествовавшаго года; для вновь учреждаемыхъ фабрикъ кредитъ этотъ, въ теченіе перваго года по открытіи, не можетъ превышать $\frac{1}{2}$ части годовой пропорціи бандеролей, которую фабрикантъ обязанъ выбрать на основаніи ст. 20 и 22 сего Устава.

58. Въ обеспечение исправнаго платежа денегъ, слѣдующихъ за выданные въ кредитъ бандероли, принимаются въ залогъ только процентныя бумаги, допускаемыя къ приему въ обеспечение таможенныхъ пошлинъ, по тѣмъ цѣнамъ, какія будутъ устанавливаемы на каждое полугодіе Министромъ Финансовъ по таможенному вѣдомству.

59. Владѣлецъ фабрики обязанъ окончательно внести рассроченный ему въ теченіе года за бандероли акцизъ не позже 31-го Декабря каждаго года. Въ случаѣ неисправности въ платежѣ рас-

ROZDZIAŁ TRZECI.

O banderolach.

53. Banderole przygotowują się różnych kolorów, z pewnemi znakami, należytych rozmiarów, w Ekspedycyi do przygotowywania papierów rządowych i rozsyłają się, oprócz władz wydziału Ministerstwa Finansów, do Urzędów Miejskich, Rad Miejskich i Ratuszów.

54. Kolor, formę, znaki i napisy banderol ustanawia Minister Finansów.

55. Akcyza za banderole na tytón pobiera się na mocy dołączonej do niniejszego taryfy.

56. Kto ma świadectwo akcyzne na fabrykę tytoniową, ten może za okazaniem takowego, sam lub przez posłańca, bez oddzielnego żądania na piśmie, otrzymywać banderole, ale nie inaczej jak całemi arkuszami, za gotowiznę lub z rozłożeniem na raty opłaty akcyzy.

Uwaga. Na mocy świadectw akcyznych na склады, sklepy i sklepiki, banderole nie udzielają się.

57. Banderole mogą być udzielane na kredyt tylko tym fabrykantom, którzy złożą na zapewnienie regularnej wypłaty przypadającej za nie sumy, należyte kaucye, rubel za rubel. Ogólna suma tego kredytu w ciągu roku nie ogranicza się, ale jednorazowo nigdy nie powinien przewyższać $\frac{1}{4}$ części ilości banderol, wziętych dla fabryki w ciągu poprzedniego roku; dla nowo zakładanych fabryk, kredyt ten, w ciągu pierwszego roku po założeniu, nie może przewyższać $\frac{1}{2}$ części rocznej proporcji banderol, jaką fabrykant obowiązany jest wybrać na mocy art. 20 i 22 niniejszej ustawy.

58. Na zapewnienie regularnej wypłaty pieniędzy, przypadających za wydane na kredyt banderole, przyjmują się na kaucye tylko procentowe pieniądze, dopuszczane do przyjmowania na zabezpieczenie cel, według cen, jakie będą ustanowione na każde półrocze przez Ministra Finansów w wydziale celnym.

59. Właściciel fabryki obowiązany jest ostatecznie wnieść rozłożoną mu na raty w ciągu roku akcyzę nie później jak 31 Grudnia każdego roku. W razie nieregularności w wypłacie rozłożonych na

сроченныхъ денегъ, взысканіе немедленно обращается на залоги, а при недостаточности ихъ — на имущество должника.

Кромѣ того, фабрикантъ, оказавшійся неисправнымъ плательщикомъ, въ первый разъ лишается дальнѣйшей разсрочки до совершенной уплаты числящейся на немъ недоимки. При вторичной неисправности онъ можетъ воспользоваться разсрочкою только по истеченіи года со дня исполненія акцизной недоимки, а при повтореніи неисправности въ третій разъ, лишается навсегда права пользоваться выборомъ бандеролей подъ залоги.

60. Залоги освобождаются по мѣрѣ уплаты акциза; но, по желанію владѣльца фабрики, подъ освобождающіеся залоги или части оныхъ могутъ быть отпущены ему въ кредитъ новые бандероли, въ размѣрѣ, опредѣленномъ въ ст. 57.

61. Правила о приѣмѣ, храненіи и освобожденіи залоговъ, представленныхъ въ обеспеченіе исправнаго взноса денегъ, за выданные въ кредитъ бандероли, а также о порядкѣ выдачи изъ Казначейства бандеролей подъ залоги, устанавливаются Министромъ Финансовъ.

62. Тѣмъ присутственнымъ и полицейскимъ мѣстамъ, въ которыхъ производится публичная продажа конфискованнаго табаку, бандероли отпускаются, по требованію акцизныхъ управленій, и не цѣлыми листами, но по мѣрѣ надобности.

63. Перепродавать и передавать бандероли воспрещается.

Примѣчаніе. На всѣ поступающіе на фабрику бандероли должно быть наложено, въ самый день полученія оныхъ, клеймо фабриканта, въ присутствіи контролера.

64. Порядокъ наклейки бандеролей на помѣщенія съ табакомъ устанавливается Министромъ Финансовъ.

65. Бандероли на табачныя издѣлія должны быть налагаемы соответственно цѣнѣ, вѣсу, или счету, согласно съ указаннымъ тарифомъ.

66. Помѣщенія съ табакомъ, сигарами и папиросами должны имѣть полный вѣсъ и число, означенныя на бандеролѣ. Разность въ вѣсѣ табаку, пока онъ находится на фабрикѣ или въ фабричной кладовой, допускается: въ нюхательномъ до 4%, а въ курительномъ до 5%, въ разныхъ сосудахъ и видахъ, считая одинъ табакъ netto; внѣ фабрики или фабричной кладовой допускается на убыль: въ первомъ случаѣ 6%, а во второмъ 7% противъ нормальнаго вѣса. За оказавшуюся разность выше показанной, а равно за всякую

раты pieniędzy, беззвѣлочно заглѣбѣ зціага сїе з кауцы, а в razie niedostatecznoŝci, z majątku dłuŝnika.

Oprócz tego fabrykant, który okazał się nieregularnym płatnikiem, na pierwszy raz pozbawia się dalszego rozłożenia na raty aż do zupełnego zapłacenia ciążącój na nim zaległoŝci. Przy powtórnej nieregularnoŝci, może korzystać z rozłożenia na raty tylko po upływie roku od dnia zapłacenia zaległoŝci akcyznej, a przy ponowieniu nieregularnoŝci trzeci raz, pozbawia się na zawsze prawa korzystania z wybierania banderoli na kaucye.

60. Kaucye uwalniają się w miarę wypłaty akcyzy; ale na żądanie właściciela fabryki, na uwolnione kaucye lub ich części mogą być wydawane na kredyt nowe banderole, w rozmiarze wskazanym w art. 57.

61. Przepisy o przyjmowaniu, przechowywaniu i uwalnianiu kaucyj, złożonych na zapewnienie regularnego wnoszenia pieniędzy za udzielone na kredyt banderole, jak również o sposobie udzielania z kas banderol na kredyt, ustanawia Minister Finansów.

62. Władzom rządowym i policyjnym, u których odbywają się licytacje publiczne konfiskowanego tytoniu, banderole wydają się na żądanie Zarządów Akcyznych i nie całemi arkuszami ale w miarę potrzeby.

63. Zabrania się sprzedawać i ustępować banderole.

Uwaga. Na wszystkich banderolach, które wchodzą do fabryki, powinien być przyłożony, w sam dzień ich wejścia, stempel fabrykanta w obecności kontrolera.

64. Porządek naklejania banderol na paczki z tytoniem, ustanawia Minister Finansów.

65. Banderole na wyroby tabaczne, powinny być nakładane odpowiednio cenie, wadze lub liczbie, stosownie do ustanowionej taryfy.

66. Paczki z tytoniem, tabaką, cygarami i papierosami powinny mieć całkowite wagę i liczbę, oznaczone na banderoli. Różnica w wadze tytoniu i tabaki, dopóki znajdują się w fabryce lub składzie fabrycznym, dopuszcza się w tabace do 4%, a w tytoniu do 5%, w różnych naczyniach i kształtach, licząc sam tyton netto; zewnątrz fabryki i fabrycznych składów dopuszcza się na ubytek: w pierwszym wypadku 6%, a w drugim 7%, stosunkowo do normalnej wagi. Za różnicę, jaka by się okazała wyżej nad wymienioną, jak również za

въ счетъ сигаръ и папирсъ, отвѣтствуетъ тотъ, чье клеймо или печать приложены въ бандеролу.

ГЛАВА ЧЕТВЕРТАЯ.

Объ акцизныхъ свидѣтельствахъ.

67. Фабрика, дѣйствующая безъ установленныхъ акцизныхъ свидѣтельствъ, почитается тайною.

68. Кто желаетъ открыть или продолжать содержаніе табачной фабрики, склада для оптовой продажи табаку, лавки или лавочки, или производить продажу табаку для мѣстной раскурки или въ разносъ, а равно продажу русскаго листового табаку въ развозъ, тотъ обязанъ взять предварительно, на каждый годъ, акцизное свидѣтельство, въ теченіе предшествующихъ сему году Ноября и Декабря мѣсяцевъ. Дозволяется брать акцизное свидѣтельство и въ теченіе года, съ платежемъ полной годовой цѣны, если свидѣтельство берется до 1-го Юля, и полугодовой цѣны, если оно берется послѣ этого срока. Заведеніе не можетъ быть открыто и продажа табаку не допускается прежде взятія свидѣтельства.

Примчаніе 1-е. На вновь учреждаемыя табачныя фабрики выдаются акцизные свидѣтельства не иначе, какъ по предъявленіи на открытіе оныхъ разрѣшенія губернскаго акцизнаго управленія (ст. 17).

Примчаніе 2-е. Для заведеній, торгующихъ крѣпкими напитками, для которыхъ взятіе свидѣтельствъ на раскурку табаку обязательно, свидѣтельства сии замѣняются особо установленными для сего Министромъ Финансовъ марками, которыя наклеиваются Казначействами на нитейные патенты, при выдачѣ оныхъ, со взиманіемъ опредѣленнаго за табачныя свидѣтельства, по роду ихъ, сбора.

69. За акцизные годовыя свидѣтельства на право приготвленія и продажи табаку взимаются слѣдующая плата.

1) На табачныя фабрики:

Въ обѣихъ столицахъ, Ригѣ и Одессѣ и во всѣхъ городахъ Царства Польскаго по 300 руб., въ другихъ мѣстахъ по 150 руб.

2) На склады для оптовой продажи:

а) исключительно листового табаку внутренняго произрастенія: въ обѣихъ столицахъ, Ригѣ и Одессѣ по 100 руб., а въ другихъ мѣстахъ по 30 руб.;

wszelką różnicę w liczbie cygar i papierosów, odpowiedzialny jest ten, czyj stempel lub pieczęć przyłożone na banderoli.

ROZDZIAŁ CZWARTY.

O świadectwach akcyznych.

67. Fabryka, funkcjonująca bez ustanowionych świadectw akcyznych, uważa się za tajemną.

68. Kto pragnie otworzyć, lub w dalszym ciągu prowadzić fabrykę tytoniową, skład do sprzedaży hurtownej tytoniu, sklepy i sklepiki, lub odbywać sprzedaż tytoniu do wypalenia na miejscu lub za pomocą roznoszenia, lub sprzedaż russkiego tytoniu w liściach za pomocą rozwożenia, ten obowiązany jest wziąć poprzednio, na każdy rok, świadectwo akcyzne w ciągu poprzedzających ten rok miesięcy Listopada i Grudnia. Dozwala się brać świadectwo akcyzne i w ciągu roku, po opłaceniu całkowitej rocznej ceny, jeżeli świadectwo bierze się przed 1-ym Lipca, i półrocznej ceny, jeżeli bierze się po tym terminie. Zakład nie może być otwarty i sprzedaż tytoniu nie dopuszcza się przed wzięciem świadectwa.

Uwaga 1-a. Na nowo zakładane fabryki tytoniowe udzielają się świadectwa nie inaczej, jak po złożeniu upoważnienia Gubernialnego Zarządu Akcyznego, na otwarcie takowych.

Uwaga 2-a. Dla zakładów handlujących gorącemi trunkami, dla których obowiązujące jest wzięcie świadectw na palenie tytoniu, świadectwa te zastępują się przez osobno ustanowione dla tego przez Ministra Finansów marki, które, naklejają się przez kasy na patenta od trunków przy ich wydaniu po uiszczeniu oznaczonej, za świadectwa tytoniowe, według ich rodzaju, opłaty.

69. Za roczne świadectwa akcyzne na prawo wyrabiania i sprzedaży tytoniu, pobiera się następująca opłata.

1) Na fabryki tytoniowe:

W obydwóch stolicach, w Rydze, Odesie i we wszystkich miastach Królestwa Polskiego po 300 r., w innych miejscach po 150 r.

2) Na składy do sprzedaży hurtownej:

a) wyłącznie tytoniu w liściach krajowej produkcji: w obu stolicach, w Rydze i Odesie po 100 rubli, a w innych miejscach po 30 rubli.

б) всякаго рода табаку внутренняго произрастенія и иностраннаго, въ сыромъ и приготовленномъ видѣ: въ обѣихъ столицахъ, Варшавѣ, Ригѣ и Одессѣ по 150 р., а въ другихъ мѣстахъ по 50 руб.

Примѣчаніе. Въ губерніяхъ Царства Польскаго, въ оптовыхъ складахъ можетъ быть открываема продажа приготовленныхъ обандероленныхъ табачныхъ издѣлій какъ заграничныхъ, такъ и внутренней выдѣлки, а листового табаку — исключительно привознаго.

3) На разничную продажу:

а) въ табачныхъ лавкахъ и другихъ торговыхъ помѣщеніяхъ, листового табаку внутренняго произрастенія и приготовленнаго табаку внутренней выдѣлки и иностраннаго: въ столицахъ, Варшавѣ, Ригѣ и Одессѣ по 25 руб., а въ другихъ мѣстахъ по 15 руб.;

б) въ табачныхъ лавочкахъ и другихъ торговыхъ помѣщеніяхъ, — листового и приготовленнаго табаку, исключительно внутренней выдѣлки: въ столицахъ, Варшавѣ, Ригѣ и Одессѣ по 10 р., въ другихъ мѣстахъ по 5 руб.

Примѣчаніе. Въ губерніяхъ Царства Польскаго раздробительная продажа всякаго листового табаку воспрещена, а потому и сказанное въ п. п. а и б, относительно продажи листового табаку, до сихъ губерній не относится.

в) для куренія на мѣстѣ:

1) для ренсковыхъ погребовъ, гостиницъ, кафе-ресторановъ, меблированныхъ квартиръ, овощныхъ и фруктовыхъ лавокъ, кондитерскихъ, клубовъ, кофейныхъ домовъ, подворій, рестораций и трактировъ: въ столицахъ и Варшавѣ по 20 руб., въ губернскихъ и портовыхъ городахъ по 10 р., въ другихъ мѣстахъ по 5 руб.

Примѣчаніе. Изъ меблированныхъ квартиръ, овощныхъ и фруктовыхъ лавокъ и кондитерскихъ разумѣются въ означенномъ пунктѣ только тѣ, которыя, по приложенію къ ст. 31 Уст. Город. и Сельск. Хоз. Т. XII Св. Зак. (по продолж. 1863 г.), отнесены въ трактирнымъ заведеніямъ.

2) для погребовъ, продающихъ только русскія вина, портерныхъ и пивныхъ лавокъ, питейныхъ домовъ, шинковъ и корчемъ, харчевень и постоялыхъ дворовъ, кухмистерскихъ столовъ для приходящихъ и городскихъ галлерей съ пра-

б) wszelkiego rodzaju tytoniu krajowego pochodzenia i zagranicznego w kształcie surowym i wyrobionym: w obydwóch stolicach, w Warszawie, Rydze i Odesie po 150 rub., a w innych miejscach po 50 rubli.

Uwaga. W guberniach Królestwa Polskiego, w składach hurtownych może być otwierana sprzedaż przygotowanych obanderolowanych wyrobów tabaczych, tak zagranicznych jak i krajowego wyrobu, tytoniu zaś w liściach — tylko wyłącznie sprządzanego.

3) Na sprzedaż detaliczną:

а) w sklepach tytoniowych i innych lokalach handlowych — tytoniu w liściach krajowego pochodzenia i przygotowanego tytoniu krajowej produkcji i zagranicznego: w stolicach, Warszawie, Rydze i Odesie po 25 rubli a w innych miejscach po 15 rubli;

б) w sklepach tytoniowych i innych lokalach handlowych — tytoniu w liściach i przysposobionego wyłącznie krajowego wyrobu: w stolicach, Warszawie, Rydze i Odesie po 10 r., w innych miejscach po 5 rubli.

Uwaga. W guberniach Królestwa Polskiego sprzedaż detaliczna wszelkiego tytoniu w liściach jest zabronioną, i dlatego i przepisy w punktach а и б co do sprzedaży tytoniu w liściach, do gubernij tych nie stosują się;

с) do palenia na miejscu:

1) dla handlów win, hotelów, café-restaurant, mieszkań umeblowanych, owocarni, cukierni, klubów, kawiarni, domów zajezdnych, restauracyj i traktyerni: w stolicach i w Warszawie po 20 rub., w miastach gubernialnych i portowych po 10 rubli, w innych miejscach po 5 rubli.

Uwaga. Mieszkania umeblowane, owocarnie i cukiernie, rozumieją się w niniejszym punkcie tylko te, które według dodatku do art. 31 Ust. Miejsk. i Wiejsk. Gosp. T. XII Sw. Zak. (w przedłuż. z 1863 roku), zaliczone są do zakładów traktierniczych;

2) dla handlów sprzedających tylko ruskie wina, szynków piwa i porteru, domów szynkowych, szynków i karczemi, herbatni i zajazdów, garkuchni dla przychodzących i miejskich galeryj z prawem trzymania stołu i sprzedaży trunków: w stolicach

вомъ держать столъ и продавать напитки: въ столицахъ и Варшавѣ по 10 руб., въ губернскихъ и портовыхъ городахъ по 5 руб., въ другихъ мѣстахъ по 3 руб.: и

3) для буфетовъ повсемѣстно, при театрахъ, станціяхъ желѣзныхъ дорогъ, на пароходахъ и пароходныхъ пристаняхъ и т. п. по 5 руб.

е) въ разность табачныхъ издѣлій, для продажи цѣльными, обандеролёнными помѣщеніями: въ столицахъ, Варшавѣ, Ригѣ и Одессѣ по 5 р., въ другихъ мѣстахъ по 3 руб.

4) На право развоза для продажи русскаго листового табаку повсемѣстно, исключая губерній Царства Польскаго, по 5 руб.

Примѣчаніе 1. Объ открываемыхъ на ярмаркахъ Нижегородской, Ирбитской, Коренной, Ростовской, Харьковской (Крещенской), Кіевской (Контрактовой) и Полтавской (Ильинской): временныхъ оптовыхъ складовъ всякаго рода табаку 50 руб.

торговыхъ помѣщеній всякаго рода для розничной торговли табакомъ листовымъ и выдѣланнымъ . . . 5 —
трактирныхъ и другихъ заведеній за право куренія на мѣстѣ 3 —

Примѣчаніе 2-е. Министру Финансовъ предоставляется по соглашенію съ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ, измѣнять и дополнять распредѣленіе мѣстностей по разрядамъ въ отношеніи платы за акцизные свидѣтельства, но съ тѣмъ, чтобы измѣненія эти были всегда вводимы въ дѣйствіе только съ 1-го Января слѣдующаго года.

70. Акцизные свидѣтельства на приготовленіе и продажу табаку пишутся на бланкахъ, изготовляемыхъ по особой формѣ, въ Экспедиціи Заготовленія Государственныхъ Бумагъ и разсылаемыхъ, кромѣ мѣстъ вѣдомства Министерства Финансовъ, въ Городскія Управы, Думы и Ратуши, которыя обязаны о выдаваемыхъ ими акцизныхъ свидѣтельствахъ и установленныхъ примѣчаніемъ 2-мъ къ ст. 68 маркахъ увѣдомлять мѣстный акцизный надзоръ.

ГЛАВА ПЯТАЯ.

О торговлѣ табакомъ вообще.

71. Покупка сыраго табаку внутренняго произрастенія у табакоразводителей пудовыми связками или помѣщеніями дозволяется

и въ Варшавѣ по 10 руб., въ городахъ губернскихъ и портовыхъ по 5 руб., въ иныхъ мѣстахъ по 8 рублі; и

3) для буфетовъ wszędzie, przy teatrach, stacyach kolei żelaznych, na parostatkach i w przystaniach parostatków i t. p. po 5 rubli;

d) do roznoszenia wyrobów tytoniowych dla sprzedaży w całych obanderolowanych paczkach: w stolicach, Warszawie, Rydze i odesie po 5 rub., w innych miejscach po 3 rub.

4) на право розвоженія для sprzedawania ruskiego tytoniu w liściach wszędzie, z wyjątkiem gubernij Królestwa Polskiego, po 5 rub.

Uwaga 1-a. Od otwieranych na jarmarkach: Niższonowogrodzkim, Irbickim, Korennym, Rostowskim, Charkowskim (na Trzy-Króle), Kijowskim (na kontrakta) i Połtawskim (na ś. Eljasza) czasowych hurtownych składów wszelkiego rodzaju

tytoniu 50 rub.
handlowych zakładów wszelkiego rodzaju dla handlu detalicznego tytoniem w liściach i wyrobach . . . 5 —
traktyernicznych i innych zakładów dla palenia na miejscu 3 —

Uwaga 2-a. Ministrowi Finansów służy prawo porozumiewania się z Ministrem Spraw Wewnętrznych co do zmieniania i uzupełniania rozkładu miejscowości według kategorii pod względem opłaty za świadectwa akcyzne, ale z zastrzeżeniem, aby zmiany te wprowadzane były w wykonanie tylko od 1-go Stycznia następującego roku.

70. Świadectwa akcyzne na przygotowywanie i sprzedaż tytoniu piszą się na blankietach, przygotowanych według właściwej formy, w Ekspedycji wyrabiania Papierów Rządowych i rozsyłanych oprócz władz wydziału Ministerstwa Finansów, do Urzędów Miejskich Rad Miejskich i Ratuszów, które obowiązane są o wydanych przez nie świadectwach akcyznych i ustanowionych w uwadze 2 do art. 62 markach, zawiadamiać miejscową władzę akcyzną.

ROZDZIAŁ PIĄTY.

O handlu tytoniem w ogóle.

71. Kupno surowego tytoniu krajowej produkcji od plantatorów tytoniu w pудowych wiązkach lub pakach, dozwala się osobom

лицамъ всѣхъ состояній повсемѣстно; тѣ же изъ сихъ лицъ, которыя занимаются продажей табаку купленнаго у табакоразводителей, обязываются брать ежегодно установленное на торговлю табакомъ акцизное свидѣтельство.

72. Содержаніе складовъ для оптовой продажи исключительно русскаго сыраго табаку внутренняго произрастенія дозволяется купцамъ обѣихъ гильдій и лицамъ, имѣющимъ купеческія свидѣтельства, съ соблюденіемъ правилъ, нижеслѣдующими статьями постановленныхъ, и со взятіемъ на каждый таковой складъ законнаго акцизнаго свидѣтельства.

Примѣчаніе. Дѣйствіе 71 и 72 ст. сего устава не распространяется на губерніи Царства Польскаго, гдѣ покупка сыраго табаку внутренняго произрастенія предоставляется исключительно табачнымъ фабрикантамъ и содержаніе складовъ для оптовой продажи сего табаку воспрещается.

73. Склады для оптовой продажи всякаго табаку, т. е. какъ русскаго, такъ и привознаго, въ сыромъ и приготовленномъ видѣ, могутъ содержать только купцы первой гильдіи, по узаконеннымъ акцизнымъ свидѣтельствамъ. Изъ складовъ сихъ сырой табакъ русскій и привозный иностранный можетъ быть продаваемъ количествами не менѣе трехъ пудовъ; при чемъ иностранный табакъ дозволяется продавать только на табачныя фабрики и торговцамъ, имѣющимъ таковыя же табачныя склады. Табакъ приготовленный, какъ внутренней выдѣлки, такъ и привозный, отпускается въ лавки и лавочки, а равно и потребителямъ, въ указанныхъ помѣщеніяхъ, оклеенныхъ бандеролями, количествомъ не менѣе двадцати фунтовъ, сигары не менѣе 1,000, а папиросы не менѣе 4,000 штукъ. Продажа приготовленнаго табаку менѣе сего количества признается розничною и не можетъ производиться изъ складовъ.

Примѣчаніе. Правила, въ статьяхъ 72 и 73 изъясненныя, не относятся до складовъ сыраго табаку въ магазинахъ или амбарахъ разводителей онаго.

74. Изъ табачныхъ лавокъ дозволяется розничная продажа, подъ установленными бандеролями, всѣхъ сортовъ приготовленнаго табаку внутренней выдѣлки и привознаго. Содержать табачныя лавки могутъ купцы и лица, имѣющія гильдейскія свидѣтельства, со взятіемъ на каждую законнаго акцизнаго свидѣтельства.

75. Лица, торгующія по свидѣтельствамъ на мелочной торговлѣ, могутъ содержать однѣ табачныя лавочки по узаконеннымъ для нихъ акцизнымъ свидѣтельствамъ. Изъ сихъ табачныхъ лавочекъ

всѣхъ станѣхъ wszędzie; te zaś osoby, które zajmują się sprzedażą tytoniu kupionego od plantatorów tytoniu, obowiązane są brać corocznie, ustanowione do handlu tytoniem świadectwo akcyzne.

72. Utrzymywanie składŃ hurtownej sprzedaży wyłącznie ruskiego surowego tytoniu krajowego pochodzenia, pozwala się kupcom obydwŃch gildyj i osobom mającym świadectwa kupieckie, przy zachowaniu przepisŃw w poniższych artykułach ustanowionych, i po wzięciu na każdy taki skład ustanowionego świadectwa akcyznego.

Uwaga. Art. 71 i 72 niniejszej ustawy, nie mają mocy obowiązującej w guberniach Królestwa Polskiego, w których kupno surowego tytoniu krajowej produkcji, pozostawia się wyłącznie fabrykantom tytoniowym i utrzymywanie składŃ hurtownej sprzedaży tego tytoniu zabrania się.

73. Składy dla hurtownej sprzedaży wszelkiego tytoniu, to jest tak ruskiego, jak sprowadzanego, w kształcie surowym i przerobionym, mogą utrzymywać tylko kupcy pierwszej gildyi na mocy ustanowionych świadectw akcyznych. Ze składŃ tych surowy tyton ruskim i sprowadzany, nie może być sprzedawany, w ilości mniejszej od trzech pudŃw; przytѣm tyton zagraniczny pozwala się sprzedawać tylko do fabryk tytoniowych i handlarzom, mającym takie same składy tytoniowe. Tyton przygotowany, tak krajowego wyrobu jak i sprowadzany, sprzedawać można do sklepŃw i sklepikŃw, jak równieŃ i konsumentom, w wyŃżej opisanych paczkach, oklejonych banderolami, w ilości nie mniejszej od dwudziestu funtŃw, cygara w ilości nie mniejszej 1,000, a papierosy 4,000 sztuk. SprzedaŃz wyrobionego tytoniu w mniejszej ilości uważa się za detaliczną i nie może odbywać się ze składŃw.

Uwaga. Przepisy zamieszczone w art. 72 i 73 nie dotyczą składŃw surowego tytoniu w magazynach lub spichrzach jego plantatorów.

74. Ze sklepŃw tytoniowych pozwala się sprzedaŃz detaliczna, z ustanowionymi banderolami, wszelkiego rodzaju przygotowanego tytoniu krajowego wyrobu i sprowadzanego. Utrzymywać sklepy tytoniowe mogą kupcy i osoby mające świadectwa gildyjne, po wzięciu na każdy sklep ustanowionego akcyznego świadectwa.

75. Osoby handlujące na mocy świadectw na handel kramarski mogą utrzymywać tylko sklepiki tytoniowe, na mocy ustanowionych dla nich świadectw akcyznych. Z tych sklepikŃw tytoniowych dozwala

дозволяется продавать въ розницу, подъ установленными бандеролями, табакъ нюхательный и курительный, сигары, папиросы только внутреннего приготовления.

76. Розничная продажа сырого табаку русскаго произрастения дозволяется только изъ лавокъ и лавочекъ, по установленнымъ для нихъ акцизнымъ свидѣтельствамъ. Исключеніе составляютъ склады при плантаціяхъ, изъ которыхъ дозволяется розничная продажа табаку безъ сихъ свидѣтельствъ. Розничная продажа привознаго иностраннаго табаку въ листьяхъ и стебелькахъ повсемѣстно воспрещается.

Примѣчаніе. Изложенное въ сей статьѣ правило о розничной продажѣ сырого русскаго табаку не распространяется на губерніи Царства Польскаго.

77. Безъ взятія свидѣтельства на мелочной торгъ, по одному только табако-акцизному свидѣтельству, дозволяется содержать, не болѣе впрочемъ одной табачной лавочки, слѣдующимъ лицамъ:

- a) оставшимся по смерти священно и церковно-служителей вдовамъ и незамужнимъ дочерямъ;
- b) отставнымъ и безсрочно-отпускнымъ нижнимъ чинамъ, поступившимъ на службу до 10-й ревизіи; и
- e) вдовамъ, женамъ и не замужнимъ дочерямъ вышесказанныхъ нижнихъ чиновъ.

Но льгота сія распространяется только на тѣхъ женъ и незамужнихъ дочерей, которыхъ отецъ, мать или мужъ сами не содержатъ табачной лавочки въ мѣстѣ ихъ общаго жительства.

78. Не воспрещается въ табачныхъ лавкахъ и лавочкахъ продажа другихъ предметовъ, на законномъ основаніи, а равномѣрно продажа табаку и сигаръ въ магазинахъ, лавкахъ и лавочкахъ, для торговли другими товарами учрежденныхъ; по хозяева послѣднихъ должны имѣть на право продажи табаку установленное свидѣтельство.

Примѣчаніе. Кубанскіе казаки, на основаніи Высочайше дарованныхъ имъ привилегій, могутъ, въ предѣлахъ своихъ земель, производить продажу табаку, подъ установленными бандеролями, въ лавкахъ вмѣстѣ съ прочими товарами, безъ взятія гильдейскихъ свидѣтельствъ, по однимъ только акцизнымъ свидѣтельствамъ, на табачныя лавки установленнымъ.

79. Въ трактирныхъ и питейныхъ заведеніяхъ, равно какъ и во всѣхъ другихъ заведеніяхъ, означенныхъ въ 3 пунктѣ лит. в ст. 69, если они имѣютъ установленныя табако-акцизные свидѣтель-

ла сія продавать детально, з установленными бандеролями, табакъ, тытѣн, цыгара, папиросы только krajowego wyrobu.

76. Detaliczna sprzedaż surowego tytoniu ruskiego pochodzenia pozwala się tylko ze sklepów i sklepików na mocy ustanowionych dla nich świadectw akcyznych. Wyjątek stanowią składy przy plantacjach, z których pozwala się detaliczna sprzedaż tytoniu bez tych świadectw. Detaliczna sprzedaż sprowadzanego zagranicznego tytoniu w liściach i łodygach wszędzie zabrania się.

Uwaga. Zamieszczony w niniejszym artykule przepis o detalicznej sprzedaży surowego ruskiego tytoniu, nie ma mocy obowiązującej w guberniach Królestwa Polskiego.

77. Bez posiadania świadectwa na handel kramarski, na mocy jedynie tytoniowo-akcyznego świadectwa pozwala się utrzymywać, nie więcej zresztą nad jeden sklepik tytoniowy, następującym osobom:

- a) pozostałym po śmierci kapłanów i służby kościelnej wdowom i niezamężnym córkom;
- b) dymisyonowanym i nieograniczenie urlopowanym niższym stopniom, którzy weszli do służby przed 10-ą rewizją; i
- c) wdowom, żonom i niezamężnym córkom wyżej wymienionych niższych stopni.

Ale przywilej ten posiadają te żony i niezamężne córki, których ojciec, matka lub mąż, sami nie utrzymują sklepiu tytoniowego, w miejscu wspólnego ich zamieszkania.

78. W sklepach i sklepikach tytoniowych nie zabrania się sprzedaż na zasadzie prawnej innych przedmiotów, jak również i sprzedaż tytoniu i cygar w magazynach, sklepach i sklepikach, założonych dla handlu innemi przedmiotami; ale właściciele ich powinni mieć na prawo sprzedaży tytoniu ustanowione świadectwo.

Uwaga. Kozacy Kubańscy na mocy Najwyższej nadanych im przywilejów, mogą w granicach swych ziem, odbywać sprzedaż tytoniu z ustanowionymi banderolami, w sklepach z innemi towarami, bez wzięcia świadectw gildyjnych, na zasadzie samych tylko świadectw akcyznych ustanowionych dla sklepów tytoniowych.

79. W zakładach traktjernihych i szynkowych, również jak i we wszystkich zakładach wymienionych w punkcie 3 pod lit. c, art. 69, jeżeli takowe mają ustanowione tytoniowo-akcyzne świadectwa

предназначены для безотложной отправки съ транспортомъ или по почтѣ, по требованію покупателей.

Примѣчаніе. Если, при осмотрѣ табачнаго заведенія, акцизный надзоръ найдетъ въ ономъ закрытыя на глухо помѣщенія, безъ печатей или удостовѣренія акцизнаго надзора, то имѣетъ право, въ случаѣ сомнѣнія вскрывать означенныя помѣщенія, для удостовѣренія въ томъ, не находится ли въ оныхъ необандероленныхъ табачныхъ издѣлій.

86. Въ торговыхъ заведеніяхъ, неимѣющихъ на право продажи табаку установленныхъ свидѣтельствъ, воспрещается держать помѣщенія съ табакомъ, сигарами или папиросами, закрытыя или открытыя, подъ предлогомъ собственнаго употребленія торговцевъ.

87. Табачныя издѣлія продаются по той цѣнѣ, которая на нихъ выставлена, но не воспрещается дѣлать уступку противъ цѣнъ означенныхъ на помѣщеніяхъ.

Примѣчаніе. Акцизному надзору и всѣмъ вообще покупателямъ предоставляется въ каждомъ открытомъ торговомъ заведеніи выбирать готовые помѣщенія съ табачными издѣліями, уплачивая за нихъ только ту цѣну, которая на нихъ выставлена. Содержатель торговаго заведенія не имѣетъ права въ семь случаѣ заявлять, что издѣлія эти уже проданы.

88. Всѣ вообще заведенія, въ которыхъ продается табакъ, какъ туземный, такъ и иностранный, всякаго рода и во всѣхъ видахъ, должны имѣть надъ каждымъ входомъ вывѣску, соотвѣтствующую акцизному свидѣтельству, по которому производится ими торговля табакомъ.

89. Всѣ вообще лица, производящія оптовую торговлю табакомъ сырымъ и приготовленнымъ, какъ внутренняго произрастенія, такъ и привознымъ, обязаны вести книги о приходѣ и расходѣ табаку, по формѣ и согласно правиламъ, какія будутъ установлены Министромъ Финансовъ для фабричныхъ кладовыхъ, а также доставлять въ акцизное управленіе срочныя свѣдѣнія о своихъ запасахъ табаку.

90. Ревизія оптовыхъ табачныхъ складовъ производится по правиламъ, установленнымъ ст. 44—47 и 49—52.

91. Содержатели оптовыхъ складовъ обязаны хранить сырой табакъ въ порядкѣ, установленномъ для фабричныхъ кладовыхъ и имѣть при складѣ вѣрные вѣсы съ клейменными коромысломъ и гириями, или десятичные.

клеяныхъ или забитыхъ jeżeli opakowania te nie są przeznaczone do bezzwłocznego wysłania transportem lub pocztą, na żądanie kupujących.

Uwaga. Jeżeli przy rewizji zakładu tytoniowego władza akcyzna znajdzie w nim takie ślepe pakunki bez pieczęci lub poświadczenia władzy akcyznej, to ma prawo, w razie wątpliwości, otwierać je dla przekonania się, czy nie znajdują się w nich nieobanderolowane wyroby tytoniowe.

86. W zakładach handlowych, nie mających na prawo sprzedawania tytoniu ustanowionych świadectw, zabrania się trzymać paczki z tytoniem, tabaką, cygarami lub papierosami, zamknięte lub otwarte pod pozorem jakoby dla własnego użycia handlujących.

87. Wyroby tytoniowe sprzedają się po cenie, która na nich jest wystawiona, ale nie zabrania się robić ustępstwa od ceny oznaczonej na paczkach.

Uwaga. Władzy akcyznej i w ogóle wszystkim kupującym pozwala się w każdym otwartym zakładzie handlowym wybierać gotowe paczki, z wyrobami tytoniowymi, płacąc za nie tylko taką cenę, jaka jest ustanowiona. Właściciel zakładu handlowego nie ma prawa w tym wypadku oznajmiać, że wyroby te już są sprzedane.

88. W ogóle wszystkie zakłady, w których sprzedaje się tyton, tak krajowy jak i zagraniczny, wszelkiego rodzaju i we wszystkich kształtach, powinny mieć nad każdym wejściem szyld odpowiedni świadectwu akcyznemu, na mocy którego prowadzi handel tytoniem.

89. Wszystkie w ogóle osoby, prowadzące hurtowny handel tytoniem surowym i wyrobionym, tak krajowego pochodzenia, jak i sprowadzanym, obowiązane są prowadzić książki przychodu i rozchodu tytoniu, według formy i stosownie do przepisów, jakie będą ustanowione przez Ministra Finansów dla składów fabrycznych, jak również składać do Zarządów akcyznych terminowe świadectwa o swych zapasach tytoniu.

90. Rewizja hurtownych składów tytoniowych, odbywa się według przepisów ustanowionych w art. 44 — 47 i 49 — 52.

91. Utrzymujący składy hurtowne obowiązani są zachowywać tyton surowy w porządku ustanowionym dla składów fabrycznych i mieć przy składzie dokładne wagi z ostępowanym balansem i gwichami, albo dziesiętne.

92. Оптовые склады, въ которыхъ производится торговля исключительно приготовленнымъ обандероленнымъ табакомъ, не подвергаются установленнымъ въ ст. 90 ревизіямъ, и акцизный надзоръ ограничивается наблюденіемъ, чтобы изъ сихъ складовъ не производилось торговли необандероленными или неправильно обандероленными табачными издѣліями и чтобы табакъ, сигары и папиросы не выпускались изъ оныхъ въ продажу въ меньшемъ количествѣ противъ установленнаго ст. 73 сего Устава.

93. Акцизный надзоръ имѣетъ право входить въ заведенія, гдѣ производится торговля табакомъ, во всякое время, пока заведеніе открыто; если же, по возникшему уважительному подозрѣнію, окажется надобность войти въ торговое заведеніе въ почное время, то акцизный надзоръ обязанъ для сего пригласить полицейскаго чиновника, понятыхъ и хозяина заведенія или его прикащика.

94. Если противузаконное дѣйствіе по приготовленію табаку и табачныхъ издѣлій на фабрикѣ, или по выпуску ихъ съ фабрики, совершено безъ вѣдома и участія фабриканта повѣреннымъ его, или кѣмъ либо изъ людей, находящихся при фабрикѣ или фабричныхъ кладовыхъ, то денежнымъ взысканіямъ и наказаніямъ, определеннымъ въ семъ Уставѣ подвергаются одни виновные, и лишь въ случаѣ ихъ несостоятельности денежные взысканія обращаются на фабриканта. Если же противузаконное дѣйствіе, за которое, на основаніи настоящаго Устава, полагается денежное взысканіе, будетъ совершено въ складѣ для оптовой продажи табаку или вообще въ какомъ бы то ни было торговомъ заведеніи, или на табачной плантаціи, хотя бы прикащикомъ, сидѣльцемъ или рабочимъ, то денежное взысканіе, во всякомъ случаѣ, прямо обращается на содержателя табачнаго склада, торговаго заведенія или разводителя табаку.

95. На большихъ ярмаркахъ, поименованныхъ въ примѣчаніи 1 къ ст. 96, торговля табакомъ производится не иначе, какъ по установленнымъ для оныхъ акцизнымъ свидѣтельствамъ, за исключеніемъ табакоразводителей, продающихъ свой табакъ съ возовъ. На всѣхъ прочихъ ярмаркахъ отъ торгующихъ табакомъ не требуется взятія акцизныхъ свидѣтельствъ.

92. Składy hurtowne, w których odbywa się handel wyłącznie przygotowanym, obanderolowanym tytoniem, nie ulegają ustanowionym w art. 90 rewizjom, i władza akcyzna ogranicza się na czuwaniu, aby w tych składach nie odbywał się handel nieobanderolowanymi lub niewłaściwie obanderolowanymi wyrobami tytoniowymi i żeby tytón, tabaka, cygara i papierosy nie były z nich sprzedane w ilości mniejszej od ustanowionej w art. 73 niniejszej ustawy.

93. Władza akcyzna ma prawo wchodzić do zakładów, w których odbywa się handel tytoniem, w każdym czasie dopóki zakład jest otwarty; jeżeli zaś z powodu wynikłego, zasługującego na uwzględnienie podejrzenia, okaże się potrzeba wejścia do zakładu w czasie nocnym, to władza akcyzna obowiązana jest zawezwać do tego urzędnika policyjnego, świadków i właściciela zakładu lub jego rządcy.

94. Jeżeli przeciwna prawu czynność pod względem przygotowania tytoniu i wyrobów tytoniowych w fabryce, lub przy wypuszczeniu ich z fabryki, dokonana została, bez wiedzy i udziału fabrykanta, przez jego pełnomocnika lub kogokolwiek z jego ludzi znajdujących się w fabryce lub składach fabrycznych, to karom pieniężnym i innym oznaczonym w niniejszej ustawie, podlegają winni dopuszczonego naruszenia ustawy, i tylko w razie ich niezamożności, kary pieniężne regulują się do fabrykanta. Jeżeli zaś przeciwna prawu czynność, za którą na mocy niniejszej Ustawy, przypada kara pieniężna, będzie dokonana w składzie hurtownej sprzedaży tytoniu lub w ogóle w jakimkolwiek bądź zakładzie handlowym, lub w plantacji tytoniowej przez rządcę, pełnomocnika lub robotnika, to kara pieniężna wprost reguluje się do utrzymującego zakład tytoniowy, zakład handlowy lub plantatora tytoniu.

95. Na wielkich jarmarkach wymienionych w uwadze 1 do art. 69, handel tytoniem odbywa się nie inaczej, jak na mocy ustanowionych dla nich świadectw akcyznych, z wyłączeniem plantatorów tytoniu, sprzedających swój tytón z wozów. Na wszystkich innych jarmarkach, od handlujących tytoniem nie wymaga się wykupienia świadectw akcyznych.

ГЛАВА ШЕСТАЯ.

О торговлѣ табакомъ иностраннымъ.

96. Выписка изъ-за границы иностраннаго табаку въ листьяхъ и стебелькахъ, а равно и всякаго приготовленнаго, дозволяется только купцамъ 1 гильди, имѣющимъ акцизное свидѣтельство на содержание склада для оптовой продажи табаку. Табачные фабриканты могутъ равномерно выписывать изъ-за границы табакъ въ листьяхъ и стебелькахъ для выдѣлки изъ онаго издѣлій на своихъ фабрикахъ.

97. Привозный сырой табакъ, въ листьяхъ и стебелькахъ, за уплатою пошлины по тарифу, отпускается изъ таможенъ купцамъ, имѣющимъ акцизные свидѣтельства на табачные склады, и табачнымъ фабрикантамъ въ цѣльныхъ и закрытыхъ помѣщеніяхъ, какъ-то: кипахъ, куляхъ, мѣшкахъ, ящикахъ или бочкахъ, вѣсомъ не менѣе трехъ пудовъ въ каждой партіи табаку.

98. Привозный табакъ приготовленный, по оплатѣ тарифныхъ пошлинъ, прежде выпуска изъ таможни, долженъ быть, въ самой таможнѣ, оклеенъ бандеролями, для привознаго табаку установленными, съ платою по три коп. (независимо отъ таможенныхъ пошлинъ) за каждый бандероль, на матеріалъ и работу.

99. Если получившій изъ таможни табакъ или сигары, обложенные установленными на привозные издѣлія бандеролями, пожелаетъ представить ихъ вновь въ таможню для перекладки въ другія помѣщенія, то обязанъ, заявить о томъ мѣстному акцизному по табаку надзору, для полученія отъ него билета на провозъ табаку до таможни. Таможня же, удостовѣривъ, чрезъ управляющаго или члена своего, въ цѣлости и полномъ количествѣ бандеролей, первоначально наклеенныхъ, разрѣшаетъ перекладку табаку и сигаръ въ другія помѣщенія, при чемъ взимаетъ по три коп. за каждый новый бандероль, не возвращая денегъ, уплаченныхъ за прежніе бандероли, подлежащіе истребленію, на ящикахъ, съ непремѣннымъ уничтоженіемъ герба и другихъ знаковъ.

100. Приготовленный табакъ безъ бандеролей, а равно бандероли безъ табаку, ни кому, ни подъ какимъ предлогомъ, не выдаются изъ таможень.

ROZDZIAŁ SZÓSTY.

O handlu tytóniem zagranicznym.

96. Sprowadzanie z zagranicy tytóniu zagranicznego, w liściach i lodygach, jak również i wszelkiego przygotowanego tytóniu, pozwala się tylko kupcom 1-jej gildyi mającym świadectwo akcyzne na utrzymywanie składu hurtownej sprzedaży tytóniu. Fabrykanci tytóniowi mogą również sprowadzać z zagranicy tytón w liściach i lodygach, dla przygotowania z niego wyrobów w swych fabrykach.

97. Sprowadzany tytón surowy w liściach i lodygach, po opłaceniu cła według taryfy, wydaje się z komory kupcom, mającym świadectwa akcyzne na składy tytóniowe, i fabrykantom tytóniowym, w całych zamkniętych kolisach, jako to: pakach, workach, skrzyniach lub beczkach, wagi nie mniejszej od trzech pudów w każdej partyi tytóniu.

98. Sprowadzony tytón przygotowany, po opłacie cła według taryfy, przed wydaniem z komory powinien być na komorze oklejony banderolami dla zagranicznego tytóniu ustanowionemi, po opłaceniu po 3 kop. (niezależnie od cła) od każdej banderoli, na materiał i robotę.

99. Jeżeli ten kto otrzymał z komory tytón lub cygara obłożone ustanowionemi dla zagranicznych wyrobów banderolami, zechce powtórnie przedstawić je na komorze dla przepakowania w inne paczki, to obowiązany jest zawiadomić o tém miejscową władzę akcyzną do tytóniu, dla otrzymania od niej biletu na przewóz tytóniu do komory. Komora zaś, przekonawszy się za pośrednictwem swego Zarządzającego lub członka o całości i całkowitej ilości banderol pierwotnie naklejonych, zezwala na przepakowanie tytóniu i cygar do innych pak, przy czém pobiera po 3 kop. za każdą nową banderolę, nie zwracając pieniędzy, zapłaconych za poprzednie banderole które powinny być zniszczone na poprzednich paczkach, w ten sposób, aby herb i inne znaki bezwarunkowo były zniszczone.

100. Przygotowany tytón bez banderol, jak również banderole bez tytóniu, nikomu, pod żadnym pozorem, nie wydają się z komory.

101. Иностранный табакъ въ листьяхъ и стебелькахъ — по уплатѣ пошлины, а приготовленный по наложеніи бандеролей, долженъ быть вывозимъ изъ таможенъ не иначе, какъ по особымъ провознымъ ярлыкамъ, которые выдаются самою таможеню, со взиманіемъ за каждый по тридцати коп. платы.

102. По одному провозному ярлыку нельзя провонить изъ таможенъ табакъ сырой вмѣстѣ съ табакомъ приготовленнымъ. Если же нѣкоторое количество того и другаго отпускается съ однимъ возникомъ, то они должны быть упакованы отдѣльно, и на каждое долженъ быть взятъ особый ярлыкъ.

ГЛАВА СЕДЬМАЯ.

О порядкѣ развоза табаку.

103. Всякій табакъ приготовленный, равно иностранный въ листьяхъ и стебелькахъ, долженъ быть развозимъ не иначе, какъ по провознымъ свидѣтельствамъ и въ цѣльныхъ закрытыхъ помѣщеніяхъ, какъ-то: кинахъ, куляхъ, мѣшкахъ, ящикахъ или бочкахъ, а сырой табакъ внутренняго произрастенія и въ связкахъ вѣсомъ не менѣе пуда. Таможенные провозные ярлыки, на основаніи предшедшихъ статей выдаваемые на провозъ изъ таможни табаку, служатъ вмѣсто провозныхъ свидѣтельствъ только до мѣста назначенія.

104. Для провоза сыраго табаку внутренняго произрастенія, провозныя свидѣтельства выдаются отъ акцизнаго надзора, или отъ сельскаго начальства; для провоза же табаку сыраго и приготовленнаго, какъ внутренняго произрастенія, такъ и иностраннаго, приобретаемаго съ табачныхъ фабрикъ или изъ оптовыхъ складовъ, выдаются провозныя свидѣтельства самими содержателями сихъ заведеній, за ихъ же подписью.

105. Въ провозномъ свидѣтельствѣ должны быть, за подписью лица, выдающаго оное, ясно обозначены:

- a) количество и качество отправляемаго табаку, съ означеніемъ числа отдѣльныхъ мѣстъ, ихъ вѣса и знаковъ;
- b) имя отправителя, день отправленія и мѣсто, откуда табакъ высылается;
- c) мѣсто назначенія и лицо, которому онъ адресованъ. Въ остающемся въ книгѣ талонѣ эти отмѣтки дѣлаются вкратцѣ.

101. Zagraniczny tytón w liściach i łodygach, — po opłaceniu cła, a przygotowany po nałożeniu banderol, powinien być wywożony z komor nie inaczej, jak na mocy osobnych świadectw, które wydaje sama komora, pobierając za każde po trzydzieści kopiejek opłaty.

102. Na mocy jednego świadectwa nie można przewozić z komor tytoniu surowego razem z tytoniem przygotowanym. Jeżeli zaś pewna ilość jednego i drugiego odsyła się przez jednego furmana, to powinny być upakowane oddzielnie i na każdy powinno być wzięte osobne świadectwo.

ROZDZIAŁ SIÓDMY.

O porządku rozwożenia tytoniu.

103. Wszelki tytón przygotowany, również jak zagraniczny w liściach i łodygach, powinien być rozwożony nie inaczej, jak na mocy świadectw transportowych i w całkowitych zamkniętych kolisach, jako to: pakach, workach, skrzyniach lub beczkach, a surowy tytón krajowej produkcji i w wiązkach wagi nie mniejszej od jednego puda. Świadectwa komory, na mocy poprzednich artykułów wydawane, na przewóz tytoniu z komory, służą zamiast świadectw transportowych tylko do miejsca przeznaczenia.

104. Dla przewozu surowego tytoniu krajowej produkcji, transportowe świadectwa udziela władza akcyzna lub zwierzchność wiejska; dla przewożenia zaś tytoniu surowego i przygotowanego, tak krajowego jak i zagranicznego pochodzenia, nabywanego z fabryk tytoniowych lub składów hurtownych, wydają świadectwa transportowe sami właściciele tych zakładów, ze swym podpisem.

105. W świadectwie transportowym z podpisem osoby wydającej takowe, powinno być wyraźnie oznaczone:

- a) ilość i jakość tytoniu wysłanego, przy oznaczeniu liczby oddzielnych kolis, ich wagi i znaków;
 - b) nazwisko wysyłającego, dzień wysłania i miejsce zkad tytón się wysyła;
 - c) miejsce przeznaczenia i osoba, do której jest adresowany.
- Na pozostającym w książce talonie, te wiadomości za-

106. Корневые книги с бланками провозных свидетельств, разсылаемые к акцизным надзирателям, их помощникам и к сельским начальствам, заготавливаются на счет казны, а за книги, посылаемые к табачным фабрикантам и оптовым складчикам, взывается с них стоимость тех книг.

Примечание. Места и лица, выдающие провозные свидетельства, по израсходовании полученных ими в корешках бланков, обязаны хранить сии корешки, с остающимися в них талонами, в целости, в продолжение года со времени выдачи последнего провозного свидетельства, на случай могущих потребоваться справок.

107. В одном транспорте, по одному провозному свидетельству, не может быть перевозим сырой табак вместе с приготовленным, а равно табак иностранный вместе с русским. В случае одновременного отправления сих разных сортов табаку, отправитель должен упаковать их отдельно и на каждый взять особое провозное свидетельство.

108. Акцизный надзор, по желанию отправителя, обязан свидетельствовать партии табаку перед отправкою, чтобы удостовериться, что в помещенных не содержится приготовленного табаку без бандеролей. О таковом освидетельствовании надзор отмечает особою надписью на самом провозном свидетельстве, а на помещения с табаком накладывает свои печати. В случае следования транспортов по провозному свидетельству без подобного засвидетельствования и без печатей надзора, должностные лица оного могут остановить транспорт и приступить к проверке внутреннего содержания мест.

109. Табакопроизводителям, для провоза табаку собственного произведения, выдаются провозные свидетельства без предъявления каких бы то ни было документов; прочие же лица, для получения провозных свидетельств, предъявляют акцизному надзору или сельскому начальству удостоверение, что отправляемый табак приобретен отправителем законными путями, а именно:

- a) в случае приобретения от производителей, удостоверение сих последних или местной сельской власти; и
- b) в случае провоза из других мест, провозные свидетельства или таможенные ярлыки, по которым табак привезен до того места, откуда отправляется.

110. Провозные свидетельства и таможенные ярлыки, при которых привезен табак, должны храниться у фабрикантов

106. Пóлоправные книжки с бланкетами свидетельств транспортных, розсылаемые к надзорам акцизным, их помощникам и заведующим сельским, готовят на счет казны, а за книжки посылаемые фабрикантам табачным и оптовому складчику, берет на себя их стоимость.

Увѣга. Вѣдѣ и особы выдающѣ свидетельства транспортныя, по вычерпанію полученныхъ черезъ нихъ въ пол-опрѣ бланкетѣ, обязаны сѣ заховыватъ те пол-опрѣ въ остальномъ въ нихъ талонами, въ цѣлости, въ теченіи года со времени выдачи послѣдняго свидетельства транспортного, на случай могущей заступить потребности справокъ.

107. Въ одномъ транспортѣ, за однимъ свидетельствомъ транспортнымъ, не можетъ быть перевозимъ табакъ сырой вмѣстѣ съ приготовленнымъ, какъ равно табакъ иностранный вмѣстѣ съ русскимъ. Въ случаѣ одновременнаго отправления этихъ разныхъ сортовъ табачнаго, отправитель долженъ упаковать ихъ отдѣльно и на каждый взять особое свидетельство транспортное.

108. Власть акцизная на заданіе посылающаго, обязана есть ревизовать партіи табачныя передъ ихъ отправленіемъ, для убѣжденія сѣ, что въ нихъ не содержится приготовленнаго безъ бандеролей табаку. О таковомъ освидѣтельствованіи надзоръ отмѣчаетъ особымъ надписью на самомъ провозномъ свидетельствѣ, а на помещения съ табакомъ накладываетъ свои печати. Въ случаѣ следованія транспортовъ по провозному свидетельству безъ подобнаго засвидѣтельствованія и безъ печатей надзора, должностныя лица оного могутъ остановить транспортъ и приступить къ проверкѣ внутренняго содержанія мѣстъ.

109. Табакопроизводителямъ, для перевозки табачнаго собственнаго произведенія, выдаются свидетельства транспортныя безъ представленія какихъ бы то ни было документовъ; другіе же лица, для полученія провозныхъ свидетельствъ, представляютъ акцизному надзору или сельскому начальству удостовѣреніе, что отправляемый табакъ приобретен отправителемъ законными путями, а именно:

- a) въ случаѣ покупки отъ производителей, удостовѣреніе сихъ послѣднихъ или мѣстной сельской власти; и
- b) въ случаѣ перевозки изъ другихъ мѣстъ, провозныя свидетельства или таможенныя ярлыки, по которымъ табакъ привезенъ до того мѣста, откуда отправляется.

110. Провозныя свидетельства и таможенныя ярлыки, при которыхъ привезенъ табакъ, должны храниться у фабрикантовъ

и торговцевъ, какъ доказательство, при повѣркѣ фабричнаго производства и правильной торговли табакомъ.

111. Продажа табаку, слѣдующаго по провознымъ свидѣтельствамъ, въ пути дозволяется только цѣльными помѣщеніями, съ роспискою покупателя на провозномъ свидѣтельствѣ. Розничная продажа перевозимаго по провознымъ свидѣтельствамъ табаку, съ развязкою кипъ или вообще мѣсть, воспрещается.

Примѣчаніе. Иностранный листової табакъ повсемѣстно, а листової табакъ внутренняго произрастенія въ губерніяхъ Царства Польскаго, ни въ какомъ случаѣ, не можетъ быть продаваемъ въ пути, хотя бы и цѣльными помѣщеніями.

112. Въ случаѣ перемѣны противъ выданнаго провознаго свидѣтельства мѣста назначенія табаку, хозяинъ или возчикъ обязанъ о томъ объявить мѣстному акцизному надзору на пути, для надлежащей о томъ отмѣтки на провозномъ свидѣтельствѣ.

113. Провозныя свидѣтельства и таможенные ярлыки при перевозкахъ табаку должны быть предъявляемы во всякое время акцизному надзору, по его востребованію. Если, при освидѣтствованіи провозимаго табаку, всѣ помѣщенія окажутся, по сличеніи съ провозными документами, на лицо и въ цѣлости, а между тѣмъ въ вѣсѣ табаку обнаружится уменьшеніе или увеличеніе противъ означеннаго въ провозныхъ документахъ, свыше допускаемаго настоящимъ Уставомъ (ст. 116) процента усышки или отсырѣнія, то съ владѣльца транспорта взыскивается, въ видѣ начета: въ случаѣ уменьшенія вѣса — за все недостающее количество, сверхъ допускаемаго процента усышки, по три рубля съ пуда, при чемъ неполный пудъ принимается за полный; въ случаѣ же увеличенія вѣса табаку — излишнее количество онаго, сверхъ допускаемаго процента отсырѣнія, конфискуется.

Примѣчаніе. Транспорты съ табакомъ, слѣдующимъ при провозныхъ свидѣтельствахъ, согласно статьѣ 108 акцизнымъ надзоромъ засвидѣтельствованныхъ, подвергаются только поверхностной повѣркѣ числа и знаковъ помѣщеній и цѣлости печатей надзора, къ нимъ приложенныхъ; а внутренней подробной повѣркѣ могутъ быть подвергнуты только въ случаѣ, если печати окажутся взломанными или число и знаки помѣщеній не будутъ соответствовать означеннымъ въ провозномъ свидѣтельствѣ.

114. Учрежденія и лица, занимающіяся отпавкою тяжестей, обязаны соблюдать во всей точности правила о развозкѣ табаку

тѣмъ и handlarzy, jako dowód przy sprawdzeniu produkcji fabrycznej i regularnego handlu tytóniem.

111. Sprzedaż tytóniu, przewożonego za świadectwem transportowém, w drodze, dozwala się tylko całemi kolisami, przy pokwitowaniu nabywcy, na świadectwie transportowém. Detaliczna sprzedaż tytóniu przewożonego za świadectwami transportowemi, połączona z rozpakowywaniem pak albo w ogóle kolis, zabrania się.

Uwaga. Zagraniczny tytón w liściach wszędzie, a tytón w liściach krajowej produkcji w guberniach Królestwa Polskiego w żadnym razie nie może być sprzedawany w drodze, nawet i całemi kolisami.

112. W razie zmiany oznaczonego w wydaném świadectwie transportowém miejsca przesyłki tytóniu, właściciel albo furman obowiązany jest zawiadomić o tém miejscową władzę w trakcie przewożenia, dla należytego zaznaczenia tego na świadectwie transportowém.

113. Świadectwa transportowe i świadectwa komory przy transportach tytóniu, powinny być okazywane w każdym czasie władzy akcyznej na jej żądanie. Jeżeli przy rewizji przewożonego tytóniu, po porównaniu z dokumentami transportowemi, wszystkie kolisy będą się znajdowały i będą w całości, a jednak w wadze tytóniu okaże się, w porównaniu z wagą oznaczoną w dokumentach transportowych, zmniejszenie lub powiększenie wyższe nad ustanowiony przez niniejszą Ustawę (art. 116) procent na wyschnięcie lub zawilgncięcie, to od właściciela transportu ściągają się, tytułem deficytu: w razie zmniejszenia wagi — za całą brakującą ilość, po potrąceniu ustanowionego procentu na wyschnięcie, po 3 ruble od puda, przy czém niecałkowity pud przyjmuje się za całkowity; w razie zaś powiększenia wagi — zbytowa jego ilość, po potrąceniu ustanowionego procentu na zawilgncięcie, konfiskuje się.

Uwaga. Transporta z tytóniem, przewożone za świadectwami transportowemi stosownie do art. 108 poświadczonemi przez władzę akcyzną, ulegają tylko powierzchownemu sprawce do ilości i oznak kolisów, oraz całości pieczęci władzy akcyznej na nich położonych; wewnętrznemu zaś szczegółowemu sprawdzeniu mogą ulegać tylko w wypadku, jeżeli pieczęcie będą naruszone lub ilość i oznaki kolisów nie będą odpowiadały wymienionym w świadectwie transportowém.

114. Instytucje i osoby, zajmujące się wysyłaniem ciężarów, obowiązane są zachowywać w całej ścisłości przepisy o rozwożeniu

и не отправлять ни какой партии онаго безъ провознаго свидѣтельства. Почтовое вѣдомство принимаетъ для пересылки приготовленный табакъ не иначе, какъ обложенный бандеролями. Въ случаѣ доставленія, для отсылки, приготовленного табаку, не обложеннаго бандеролями, почтовое вѣдомство, учрежденія и всѣ лица, занимающіяся отправкою тяжестей, обязаны передавать тотъ табакъ мѣстному акцизному надзору, для поступленія съ нимъ, какъ съ корчемнымъ.

115. Табакъ, застигнутый въ пути или на мѣстѣ назначенія онаго безъ провознаго свидѣтельства или таможеннаго ярлыка, а также провозимый по провозному свидѣтельству или ярлыку, выданнымъ для другой партии табаку, подлежитъ задержанію, какъ корчемный, и провозитель подвергается ниже установленному взысканію, независимо отъ наказанія, которому онъ можетъ подлежать, если въ транспортѣ окажется табакъ необандероленный или иностранный, контрабандою водворенный. Если въ транспортѣ безъ провознаго свидѣтельства окажется только приготовленный табакъ, оклеенный узаконенными бандеролями, то табакъ сей возвращается провозителю, по уплатѣ штрафа за неимѣніе провознаго свидѣтельства.

116. На могущее послѣдовать въ пути отсыреніе или усышку листового табаку допускается разность противъ вѣса, въ провозномъ свидѣтельствѣ или ярлыкѣ означеннаго: для табаку внутренняго произрастенія — не болѣе какъ на 10%, а для иностраннаго — не болѣе какъ на 3%; излишекъ вѣса, превышающій означенный размѣръ, признается корчемнымъ табакомъ и подлежитъ конфискаціи.

Примѣчаніе. При полученіи транспорта съ табакомъ, фабриканту или содержателю оптоваго склада предоставляется взвѣсить табакъ въ присутствіи акцизнаго надзора и, если разность въ вѣсѣ не превышаетъ закономъ установленную, то записать табакъ въ книгу по наличному вѣсу. Если же фабрикантъ или складчикъ не пожелаетъ взвѣсить табакъ, то обязанъ записать его на приходѣ въ книгу полнымъ вѣсомъ, какой означенъ въ провозномъ документѣ.

тытѣнію и не высылать żadnej partyi takowego bezъ свидѣтельства transportowego. Władze pocztowe przyjmują do przesłania tytѣni przygotowane nie inaczej, jakъ obłożony banderolami. W razie dostawienia do wysłania tytѣniu przygotowanego nie obłożonego banderolami, władze pocztowe, instytucje i wszystkie osoby zajmujące się wysyłaniem ciężarów, obowiązane są składać takowy miejscowej władzy akcyznej, dla postąpienia z nim jakъ z defraudowanym.

115. Tytѣni ujęty w drodze lub w miejscu dostawy bezъ świadectwa transportowego lub świadectwa komory, lub przewożony za świadectwem transportowym lub świadectwem komory, wydanem dla innej partyi tytѣniu, ulega zatrzymaniu, jako defraudowany, i przewożący ulega niżej ustanowionej karze, niezależnie od kary, jakiej podlega, jeżeli w transporcie okaże się tytѣni nieobanderolowany, lub zagraniczny, sprowadzony sposobem kontrabandy. Jeżeli w transporcie bezъ świadectwa transportowego okaże się tylko tytѣni przygotowany, oklejony ustanowionymi banderolami, to tytѣni ten zwraca się przewożącemu takowy, po zapłaceniu kary pieniężnej za nieposiadanie świadectwa transportowego.

116. Na mogące nastąpić w drodze zawilgncienie lub wyschnięcie tytѣniu w liściach, dopuszcza się różnica stosunkowo do wagi oznaczonej w świadectwie transportowym lub w świadectwie komory: dla tytѣniu krajowej produkcji — nie więcej jakъ 10%, a dla zagranicznego — nie więcej jakъ 3%; przewyżka wagi, nad oznaczony rozmiar, uznaje się za tytѣni defraudowany i ulega konfiskacie.

Uwaga. Przy otrzymaniu transportu z tytѣniem, fabrykantowi lub utrzymującemu skład hurtowny, pozwala się przeważyć tytѣni w obecności władzy akcyznej, i jeżeli różnica w wadze nie przewyższa ustanowionej przez prawo, zapisać ten tytѣni do księgi według jego rzeczywistej wagi. Jeżeli zaś fabrykant lub składnik nie zechce przeważyć tytѣniu, to obowiązany jest zapisać go do przychodu w całkowitej wadze, jaka jest oznaczona w dokumencie transportowym.

ГЛАВА ВОСЬМАЯ.

О привозѣ табаку изъ великаго княжества Финляндскаго и Закавказскаго края.

117. Табакъ всякаго рода изъ Великаго Княжества Финляндскаго въ Имперію можетъ быть привозимъ какъ моремъ, такъ и по желѣзной дорогѣ, соединяющей Имперію и Финляндію, съ уплатою таможенныхъ пошлинъ наравнѣ съ иностраннымъ, и съ соблюденіемъ притомъ всѣхъ тѣхъ таможенныхъ постановленій, которыя, для привоза табаку изъ чужихъ краевъ, установлены.

118. Табакъ, въ Закавказскомъ краѣ приготовляемый, не можетъ быть продаваемъ безъ бандеролей въ прочихъ частяхъ Имперіи.

119. Желаящій вывезти во внутреннія губерніи приготовленный изъ табачныхъ листьевъ Закавказскихъ плантацій табакъ крошечный, тертый, въ сигарахъ, папиросахъ, руляхъ и каротахъ, обязанъ:

во первыхъ, уложить оный въ установленныя 23 статьею сего Устава помѣщенія, съ соблюденіемъ предписанныхъ въ той же статьѣ правилъ;

во вторыхъ, на помѣщенія съ табакомъ наклеить бандероли, опредѣленные для табаку внутренняго приготовленія по бандерольному тарифу, съ соблюденіемъ установленныхъ правилъ для наклеива бандеролей; и

въ третьихъ, согласно съ 24 статьею, на помѣщеніяхъ выставить продажную цѣну, соотвѣтственно наложенному бандеролію.

120. Обложеніе бандеролями помѣщеній съ вывозимыхъ во внутреннія губерніи табакомъ Закавказскаго произрастенія, равно и упаковка онаго въ ящики, тюки и т. п., должны быть производимы въ присутствіи мѣстнаго полицейскаго начальства, которое, въ удостовѣреніе того, что бандероли наклеены и табакъ упакованъ въ присутствіи полиціи, обязано прикладывать полицейскую печать къ ящикамъ или тюкамъ, въ которые уложены помѣщенія съ табакомъ, и снабжать отправителя, за своею подписью и приложеніемъ казенной печати, свидѣтельствомъ, въ которомъ должно быть показано качество и количество или всѣхъ табаку, число какъ помѣщеній, такъ и тюковъ или другихъ мѣстъ, имя и фамилія отправителя, съ удостовѣреніемъ, что показанный въ свидѣтельствѣ табакъ дѣйствительно Закавказскаго произрастенія, и что онъ обло-

ROZDZIAŁ ÓSMY.

O sprowadzaniu tytoniu z Wielkiego Księstwa Finlandzkiego i kraju Zakaukaskiego.

117. Tytón wszelkiego rodzaju może być sprowadzany z Wielkiego Księstwa Finlandzkiego do Cesarstwa tak morzem, jak i koleją żelazną łączącą Cesarstwo z Finlandyą, przy 'opłacie cła, na równi z zagranicznym i przy zachowaniu przytém wszystkich przepisów celnych o sprowadzaniu tytoniu z zagranicy.

118. Tytón przygotowany w kraju Zakaukaskim nie może być sprzedawany bez banderol w innych miejscach Cesarstwa.

119. Pragnący przewieźć do wewnętrznych gubernij przygotowane z liści tytoniowych plantacyj Zakaukaskich — tytón krajany, tabakę tartą, cygara, papierosy, role, karoty, obowiązany jest:

naprzód upakować takowe w paki ustanowione w art. 23 niniejszej Ustawy, przy zachowaniu zawartych w tymże samym artykule przepisów;

powtórę, na paki z tytoniem nakleić banderole, przepisane dla tytoniów krajowego wyrobu według taryfy banderol, przy zachowaniu przepisów o naklejanii banderol, i

po trzecie, stosownie do art. 24, na pakach oznaczyć cenę sprzedaży, odpowiednią do naklejonej banderoli.

120. Obłożenie banderolami paczek z wywożonym do wewnętrznych gubernij tytoniem Zakaukaskiej produkcyi, również i upakowanie takowego w skrzynie, paki i t. p., powinny być dokonywane w obecności miejscowej zwierzchności policyjnej, która na dowód tego, że banderole zostały naklejone i tytón upakowany w obecności policyi, obowiązana jest przykładać pieczęć policyjną na skrzyniach i pakach, w które zapakowane są paczki z tytoniem i zaopatrywać wysyłającego w świadectwo ze swym podpisem i przyłożeniem pieczęci rządowej, w którym powinien być wykazany gatunek i ilość lub waga tytoniu, liczba tak paczek, jak i pak albo innych kolis, imię i nazwisko wysyłającego, przy poświadczeniu, że wykazany w świadectwie tytón jest rzeczywiście produkcyi Zakaukaskiej i że jest obłożony odpowiedniami, podług przepisów, banderolami. Wiadomości o czasie

женъ установленнымъ порядкомъ надлежащими бандеролями. Свѣдѣнія же о времени и мѣстѣ, когда и куда табакъ отправляется и кому адресованъ, должны быть означены въ провозныхъ свидѣтельствахъ, подъ опасеніемъ, въ противномъ случаѣ, взысканія, опредѣленнаго въ 179 статьѣ сего Устава.

Примѣчаніе. Сырой табакъ Закавказскаго произрастенія можетъ быть вывозимъ изъ того края во внутреннія губерніи не иначе, какъ по свидѣтельствамъ мѣстнаго полицейскаго начальства о дѣйствительномъ происхожденіи того табаку изъ Закавказскаго края и съ означеніемъ въ нихъ всѣхъ тѣхъ свѣдѣній, которыя установлены для провозныхъ свидѣтельствъ.

121. Обязанность таможеннаго надзора по Кавказской линіи, равно какъ и Черноморскихъ и Каспійскихъ портовыхъ таможенъ, при слѣдованіи чрезъ оныя партій табаку съ печатями мѣстнаго полицейскаго начальства Закавказскаго края, и сопровождаемыхъ вышеозначеннымъ свидѣтельствомъ того же начальства, ограничивается однимъ поверхностнымъ осмотромъ транспортовъ, для удостовѣренія лишь въ томъ, что дѣйствительно провозится тотъ самый табакъ, какой означенъ въ свидѣтельствѣ. Если же будутъ слѣдовать транспорты съ табакомъ безъ свидѣтельства, или хотя и со свидѣтельствами, но безъ приложенія къ тюкамъ и мѣстамъ печатей полицейскаго начальства Закавказскаго края, то таможенный надзоръ или портовые таможи приступаютъ къ повѣркѣ внутренняго содержанія мѣстъ съ табакомъ, и, если по вскрытіи всѣхъ сихъ мѣстъ, окажется необандероленный табакъ, то таковой не долженъ быть признаваемъ Закавказскимъ и не допускается къ дальнѣйшему слѣдованію во внутреннія губерніи.

Примѣчаніе 1-е. При проѣзжающихъ чрезъ Кавказскую линію пропускаются безъ бандеролей начатые: пачка нюхательнаго и картузь курительнаго табаку, а сигаръ и папировъ не болѣе одной сотни на каждое лицо; находящіеся при нихъ табачныя издѣлія въ большихъ противъ сего количествахъ пропускаются не иначе, какъ съ наложеніемъ таможеннымъ или акцизнымъ надзоромъ бандеролей, установленныхъ для соответствующихъ табачныхъ издѣлій внутренняго приготавленія высшаго сорта и со взиманіемъ опредѣленной за нихъ платы.

Примѣчаніе 2-е. Сырой табакъ, не сопровождаемый свидѣтельствомъ, установленнымъ въ примѣчаніи къ 120 ст.

и мѣстцу, kiedy i gdzie tytoń wysła się i do kogo jest adresowany, powinny być zamieszczone w świadectwach transportowych, pod karą postanowioną w art. 179 niniejszej Ustawy.

Uwaga. Surowy tytoń Zakaukaskiej produkcy może być wywożony z tego kraju do wewnętrznych gubernij nie inaczej, jak za świadectwami miejscowej zwierzchności policyjnej o rzeczywistém pochodzeniu tego tytoniu z kraju Zakaukaskiego, i przy zamieszczeniu w nich wszystkich wiadomości, jakie są ustanowione dla świadectw transportowych.

121. Władze celne na linii Kaukaskiej, również jak i komory portowe Czarnomorskie i Kaspijskie, przy prowadzeniu przez nie partij tytoniu z pieczęciami miejscowej zwierzchności policyjnej kraju Zakaukaskiego, i posiadających wyżej wspomniane świadectwa tejże zwierzchności, obowiązane są do odbywania powierzchownej tylko rewizji transportów, dla przekonania się jedynie, iż rzeczywiście przewozi się ten sam tytoń, który jest oznaczony w świadectwie. Jeżeli zaś będą przechodziły transporty bez świadectw, albo chociaż ze świadectwami lecz bez pieczęci zwierzchności policyjnej kraju Zakaukaskiego na pakach i kolisach, to władza celna lub komory portowe przystępują do sprawdzenia tego co się znajduje wewnątrz kolis z tytoniem, i jeżeli po otwarciu wszystkich tych kolis okaże się tytoń nieobanderolowany, to takowy nie powinien być uznawany za Zakaukazki, i nie dozwala się na dalsze jego przewiezienie do wewnętrznych gubernij.

Uwaga 1-a. Przejeżdżający przez linię Kaukazką mogą przewozić bez banderol, zaczęte: paczkę tabaki i paczkę tytoniu, zaś cygar i papierosów nie więcej nad jedną setkę na jedną osobę; posiadane przez nich wyroby tytoniowe w większej nad powyżej wskazaną ilości, mogą przewozić nie inaczej, jak po przyłożeniu przez władzę celną lub akcyzną banderol, ustanowionych dla odpowiednich wyrobów tytoniowych krajowego wyrobu wyższego gatunku, i po pobraniu oznaczonej za nie opłaty.

Uwaga 2-a. Tytoń surowy bez świadectwa ustanowionego w uwadze do artykułu 120-go niniejszej Ustawy

сего Устава, не долженъ быть признаваемъ Закавказскимъ и къ дальнѣйшему слѣдованію во внутреннія губерніи не допускается.

122. Дозволяется принимать отъ частныхъ лицъ, для пересылки съ почтою изъ Закавказскаго края во внутреннія губерніи, въ количествѣ, опредѣленномъ почтовыми правилами, приготовленный во всѣхъ видахъ въ Закавказскомъ краѣ тамошняго произрастения табакъ, обложенный бандеролями, установленными для табаку внутренняго приготовления, но только въ такомъ случаѣ, если къ тюкамъ и мѣстамъ приложена печать полицейскаго начальства Закавказскаго края, и табакъ сопровождается установленнымъ въ статьѣ 120 свидѣтельствомъ того начальства; безъ сего же свидѣтельства и безъ приложенныхъ къ тюкамъ и мѣстамъ съ табакомъ полицейскихъ печатей, табакъ для пересылки съ почтою изъ Закавказскаго края во внутреннія губерніи не принимается.

123. Сухопутный привозъ во внутреннія губерніи изъ Закавказскаго края, чрезъ Кавказскую линію, всякаго иностраннаго табаку, какъ въ приготовленномъ, такъ и въ сыромъ видѣ, воспрещается. Дозволеніе же вывоза турецкаго и персидскаго табаку изъ Закавказскихъ въ другіе Россійскіе порты, съ доплатою въ провозныхъ портахъ пошлинъ по общему тарифу, остается въ своей силѣ и, въ слѣдствіе того, предоставляется торгующимъ вносить сію дополнительную пошлину, буде пожелаютъ, и въ самомъ Закавказскомъ краѣ, а именно: въ Тифлисской таможнѣ, Потійской и Бакинской карантинно-таможенныхъ конторахъ, которыя обязаны въ таковыхъ случаяхъ накладывать на вывозимый табакъ установленные для иностраннаго табаку бандероли, со взысканіемъ причитающихся за оныя денегъ, и выдавать провозителямъ свидѣтельства о внесеніи ими сей пошлины и о обложеніи табаку бандеролями, по каковымъ свидѣтельствамъ Россійскія портовые таможенные мѣста имѣютъ табакъ сей пропускать безпрепятственно.

Примѣчаніе. Дозволяется вывозъ изъ Тифлиса сыраго иностраннаго табаку собственно по военно-грузинской дорогѣ для табачныхъ фабрикъ и оптовыхъ складовъ въ Терской области, съ соблюденіемъ правилъ установленныхъ въ Высочайше утвержденномъ 22-го Апрѣля 1870 г. положеніи Кавказскаго Комитета.

124. Табакъ всякаго рода, изъ Закавказскаго края во внутреннія губерніи водворяемый, долженъ быть развозимъ не иначе, какъ по выданнымъ отъ акцизнаго надзора провознымъ свидѣтель-

не повиненъ быть uznawany за Zakaukazki i dalsze jego przewiezienie do wewnetrznych gubernij nie pozwala się.

122. Dozwala się przyjmować od osób prywatnych dla przesłania pocztą z kraju Zakaukazkiego do wewnetrznych gubernij, w ilości określonej przepisami pocztowymi, przygotowany w kraju Zakaukazkim, tytón tamtejszego pochodzenia, we wszelkich gatunkach, obłożony banderolami ustanowionymi dla tytóniu krajowego wyrobu, ale tylko w takim razie, jeżeli do pak i kolis przyłożona będzie pieczęć zwierzchności policyjnej kraju Zakaukazkiego i do tytóniu dołączone będzie ustanowione w artykule 120 świadectwo téjże zwierzchności; bez tego świadectwa i bez przyłożonych do pak i kolis z tytóniem pieczęci policyjnych, tytón do przesłania pocztą z kraju Zakaukazkiego do wewnetrznych gubernij nie przyjmuje się.

123. Przewóz lądem z kraju Zakaukazkiego do gubernij wewnetrznych, przez linię Kaukazką, wszelkiego tytóniu zagranicznego, tak przygotowanego jak i surowego, zabrania się. Pozwolenie zaś wywożenia tytóniu tureckiego i perskiego z portów Zakaukazkich do innych ruskich, przy dopłacie w portach tych cła według głównej taryfy pozostaje w swjej mocy, i w skutku tego dozwala się handlującym, to cło dodatkowe opłacić jeżeli zechcą, i w samym kraju Zakaukazkim, a mianowicie na komorze Tyfliskiej, w kantorach kwarrantannowo-celnych Potyjskim i Bakińskim, które obowiązane są w takich wypadkach nakładać na tytón wywożony ustanowione dla zagranicznego tytóniu banderole, po pobraniu przypadających za to pieniędzy, i udzielać przewożącym świadectwa o opłaceniu przez nich tego cła i obłożeniu tytóniu temi banderolami, na mocy których to świadectw ruskie władze celne mają przepuszczać ten tytón bez przeszkód.

Uwaga. Dozwala się wywóz z Tyflisu surowego tytóniu zagranicznego jedynie drogą wojskowo-gruzińską wskazany dla fabryk tytóniowych i składów hurtownych w obwodzie Terskim, przy zachowaniu przepisów ustanowionych w NAJWYŻEJ zatwierdzonej 22 Kwietnia 1870 roku uchwale Komitetu Kaukazkiego.

124. Tytón wszelkiego rodzaju z kraju Zakaukazkiego do wewnetrznych gubernij prowadzany powinien być rozwożony nie inaczej, jak za świadectwami transportowymi wydanymi przez władzę

ствамъ, и, въ случаѣ неимѣнія таковыхъ или таможенныхъ провозныхъ ярлыковъ, подлежить задержанію, какъ корчемный или контрабандный.

125. Для вывоза изъ Закавказскаго края во внутреннія губерніи табаку тамошняго внутренняго приготовления и иностраннаго, казначейства Закавказскаго края снабжаются всѣми сортами бандеролей, опредѣленными для табаку и сигаръ внутренняго приготовления, Екатериноградскій и Кизлярскій таможенные надзоры — только бандеролями для высшаго сорта сего табаку и сигаръ, согласно съ статьею 121 сего устава; а Тифлисская таможня и Потійская и Бакинская карантинно-таможенные конторы — бандеролями, для иностраннаго табаку назначенными. Бандероли изъ Казначействъ Закавказскаго края можетъ получать всякій, сколько пожелаетъ, но не иначе, какъ цѣльными листами, за наличныя деньги и съ роспискою въ полученіи.

ГЛАВА ДЕВЯТАЯ.

О вывозѣ табаку внутренняго произрастенія и приготовления за границу.

126. Вывозъ сыраго табаку внутренняго произрастенія за границу предоставляется плантаторамъ и купцамъ обѣихъ гильдій, съ соблюденіемъ всѣхъ по сему Уставу узаконенныхъ правилъ для развоза табаку.

127. Фабрикантъ, желающій отправлять свои табачныя издѣлія за границу, обязывается всякій разъ приглашать мѣстный акцизный надзоръ, для освидѣтельствованія предназначенныхъ къ вывозу помѣщеній, которыя могутъ быть, безъ обложенія бандеролями, перевозимы въ таможню, за печатями надзора и съ его удостовѣреніемъ о количествѣ отправляемаго табаку. Таможня, освидѣтельствовавъ вновь сіи помѣщенія, выдаютъ отправителю свидѣтельство, о дѣйствительномъ вывозѣ за границу безбандерольнаго табаку, съ фабрики подъ печатями надзора отпущеннаго, которое должно быть представлено акцизному надзору въ теченіе полугода; въ случаѣ же непредставленія въ сей срокъ свидѣтельства таможни, содержатель фабрики обязанъ внести причитающійся за все количество акцизъ по высшему сорту табаку.

акцыzną, а в разіе не posiadania takowych lub świadectw komory, ulega zatrzymaniu, jako przemycony albo defraudowany.

125. Dla wywozu z kraju Zakaukaskiego do wewnętrznych gubernij tytoniu, tamecznego tak krajowego jak i zagranicznego wyrobu zaopatrują się kasy kraju Zakaukaskiego we wszystkie gatunki banderol, ustanowione dla tytoniu tabaki i cygar krajowego wyrobu, Jekaterinogradzka i Kizlarska władze celne — tylko w banderole dla wyższego gatunku tytoniu, tabaki i cygar, stosownie do art. 122 niniejszej Ustawy, zaś komora Tyfliska i kantory kwarantannowo-celne Potijskiej i Bakińskiej — w banderole dla tytoniu zagranicznego przeznaczone. Banderole z kas kraju Zakaukaskiego, może otrzymywać każdy ile zechce, ale nie inaczej jak w całych arkuszach, za gotowiznę i po pokwitowaniu z odbioru.

ROZDZIAŁ DZIEWIĄTY.

O wywożeniu tytoniu produkcji i wyrobu krajowego za granicę.

126. Wywożenie surowego tytoniu krajowej produkcji za granicę, dozwala się plantatorom i kupcom obudwóch gildyj, przy zachowaniu wszystkich w tej ustawie postanowionych przepisów dla rozwożenia tytoniu.

127. Fabrykant, pragnący wysłać swe wyroby tytoniowe za granicę, obowiązany jest za każdym razem wzywać miejscową władzę akcyzną dla zrewidowania przeznaczonych do wywozu pak, które mogą być bez obłożenia banderolami przewożone na komory, z pieczęciami władzy akcyjnej, i jej poświadczeniem o ilości wysyłanego tytoniu. Komory zrewidowawszy na nowo te paki, wydają wysyłającemu świadectwo o rzeczywistém wywiezieniu za granicę tytoniu nieobbanderolowanego, z fabryki pod opiekętowaniem przez władzę akcyzną wyprawionego, które powinno być okazane władzy akcyjnej w ciągu pół roku; w razie zaś nie okazania w tym terminie świadectwa komory, właściciel fabryki obowiązany jest opłacić przypadającą za całą ilość akcyzę, ustanowioną dla wyższego gatunku tytoniu.

128. При вывозѣ за границу обандероленныхъ табачныхъ издѣлій, акцизъ за сии бандеролы, ни въ какомъ случаѣ, не возвращается.

129. Лицамъ, неимѣющимъ собственныхъ фабрикъ, не возбраняется отправлять за границу, безъ уплаты акциза и безъ оклейки бандеролами, табачныя издѣлія, на фабрикахъ приобрѣтенныя, подъ фабричными этикетками и клеймами, но не иначе, какъ прямо съ тѣхъ табачныхъ фабрикъ, гдѣ они приобрѣтены, и съ соблюденіемъ порядка, установленнаго статьею 127-ю, подъ отвѣтственностію фабрикантовъ.

РАЗДѢЛЪ ВТОРОЙ.

Объ управленіи по табачному сбору.

ГЛАВА ПЕРВАЯ.

Составъ управленія.

130. Общее управленіе дѣлами, до акциза съ табаку относящимися, принадлежитъ Министерству Финансовъ, по Департаменту Неокладныхъ Сборовъ, на обязанности коего лежитъ заготовленіе бандеролей, акцизныхъ свидѣтельствъ и марокъ, а равно разсылка оныхъ по принадлежности.

131. Мѣстное завѣдываніе табачнымъ доходомъ въ губерніяхъ и областяхъ возлагается на губернскія управленія акцизными сборами.

132. Воспрещается должностнымъ лицамъ акцизнаго управленія въ той губерніи, гдѣ они находятся на службѣ, имѣть или содержать табачныя плантаціи, фабрики, оптовые склады, или другія какія либо заведенія, торгующія табакомъ.

133. Для спеціальнаго надзора за табачными фабриками состоятъ при акцизномъ управленіи контролеры, которые могутъ быть опредѣляемы изъ всѣхъ сословій, безъ правъ государственной службы. Лица сии опредѣляются губернскими управляющими акцизными сборами, по представленіямъ надзирателей, и, при поступленіи на службу по акцизному вѣдомству, приводятся къ присягѣ, на общемъ основаніи, а во время служенія пользуются всѣми служебными пре-

128. W razie wywozu za granicę obanderolowanych wyrobów tytoniowych, akcyza za te banderole w żadnym razie nie zwraca się.

129. Osobom nie posiadającym własnych fabryk, nie wzbrania się wysyłać za granicę bez opłaty akcyzy i bez oklejenia banderolami, wyroby tytoniowe nabyte w fabrykach, z fabrycznymi etykietami i stemplami, ale nie inaczej, jak wprost z fabryk tytoniowych, gdzie zostały nabyte i przy zachowaniu porządku ustanowionego w art. 127, pod odpowiedzialnością fabrykantów.

DZIAŁ DRUGI.

O zarządzie dochodami od tytoniu.

ROZDZIAŁ PIERWSZY.

Skład zarządu.

130. Ogólny zarząd sprawami dotyczącymi akcyzy od tytoniu, należy do Ministerstwa Finansów w Departamencie Niestalych Dochodów, obowiązek którego stanowi przygotowanie banderol, akcyznych świadectw i marek, jak również rozesłanie ich gdzie należy.

131. Miejscowe zawiadywanie dochodem od tytoniu w guberniach i obwodach, wkłada się na gubernialne zarządy dochodami akcyznymi.

132. Zabrania się urzędnikom zarządu akcyznego w tej gubernii, gdzie znajdują się w służbie, mieć lub utrzymywać tytoniowe plantacje, fabryki, składy hurtowne, lub inne jakie zakłady tytoniem handlujące.

133. Do specjalnego nadzoru nad fabrykami tytoniowymi ustanawiają się przy zarządzie akcyznym kontrolerzy, którzy mogą być mianowani ze wszystkich stanów, bez przywilejów wszakże służby rządowej. Osoby te są mianowane przez gubernialnych zarządzających dochodami akcyznymi na przedstawienia nadzorców, i przy wstąpieniu do służby w wydziale akcyznym, składają przysięgę, według osobnych przepisów a podczas służby korzystają ze wszystkich przywilejów służ-

имуществами, исключая правъ на чины и пенсін. Число сихъ должностныхъ лицъ соразмѣряется съ количествомъ табачныхъ фабрикъ и размѣромъ оныхъ.

134. Управляющему акцизными сборами принадлежитъ, на тѣхъ же основаніяхъ, какъ по питейному сбору, общее наблюденіе за исполненіемъ, на всемъ пространствѣ губерніи или области, законовъ и правилъ Устава объ акцизѣ съ табаку, въ видахъ охраненія казеннаго интереса по табачному сбору и принятія всѣхъ, необходимыхъ для этой цѣли, законныхъ мѣръ. На немъ же лежитъ и отвѣтственность за успѣшный ходъ дѣлъ акцизнаго управленія.

135. При исполненіи своихъ обязанностей, всѣ лица, принадлежащія къ акцизному надзору, должны предъявлять открытые о своемъ званіи листы, которыми снабжаются отъ начальства.

136. Должностнымъ лицамъ акцизнаго надзора предоставляется, въ случаѣ открытія корчемства табакомъ, преслѣдовать корчемниковъ въ другой сосѣдній уѣздъ или губернію, давая о семъ знать немедленно мѣстной полиціи.

137. По объявленіямъ отъ мѣстной городской и сельской полиціи и по доносамъ частныхъ лицъ, о незаконныхъ по табачной промышленности дѣйствіяхъ, акцизный надзоръ обязанъ производить немедленно дознаніе и, если таковыя дѣйствительно окажутся, то принимать надлежащія мѣры къ ихъ пресѣченію и преслѣдованію виновныхъ.

138. Въ установленные ст. 71 Устава о питейномъ сборѣ путевые журналы должностныя лица акцизнаго управленія вносятъ также свои дѣйствія по части надзора за табачною промышленностію и, кромѣ того, дѣлаютъ надлежащія отмѣтки о ревизіяхъ въ шнуровыхъ книгахъ фабрикъ и оптовыхъ складовъ.

139. Жалобы на дѣйствія надзирателей акцизныхъ сборовъ, ихъ помощниковъ и фабричныхъ контролеровъ приносятся управляющему акцизными сборами, а на дѣйствія ревизоровъ и управляющихъ акцизными сборами — въ Департаментъ Неокладныхъ Сборовъ.

140. Изъ денежныхъ взысканій за нарушеніе правилъ Устава объ акцизѣ съ табаку и денегъ, выручаемыхъ продажей конфискованныхъ предметовъ, одна половина назначается доносителямъ, открывателямъ или поимщикамъ нарушителей сего Устава, чтобы они ни были, исключая должностныхъ лицъ акцизнаго управленія и кон-

bowыхъ, зъ выключеніемъ правъ до rang и emeryтуры. Личба tych urzęd-
ników odpowiada ilości fabryk tytoniowych i ich rozmiarowi.

134. Do zarządzającego dochodami akcyznymi należy, na tych samych zasadach, jak co do dochodu od trunków, ogólne czuwanie nad wykonaniem na całej powierzchni guberni lub obwodu, praw i przepisów ustawy o akcyzie od tytoniu, w celu zabezpieczenia interesu skarbu pod względem dochodu tytoniowego i przedsięwzięcia wszystkich potrzebnych w tym celu, prawnych środków. Na nim też ciąży odpowiedzialność za pomyślny bieg spraw zarządu akcyznego.

135. Przy wykonywaniu swych obowiązków, wszystkie osoby należące do władzy akcyznej, powinny okazywać listy otwarte poświadczające o sprawowanym przez nie urzędzie, w jakie zaopatruje je zwierzchność.

136. Urzędnikom władzy akcyznej, pozwala się, w razie wykrycia defraudacyi tytoniem, ścigać defraudantów do drugiego sąsiedniego powiatu lub guberni, zawiadamiając o tém bezzwłocznie miejscową policję.

137. Na mocy doniesień miejscowej policji, miejskiej i wiejskiej, i denuncyacyi osób prywatnych o bezprawnych w przemyśle tytoniowym czynnościach, władza akcyzna obowiązana jest bezzwłocznie wyprowadzić śledztwo i, jeżeli takowe okażą się rzeczywiście, przedsiębrać właściwe środki do ich zatamowania i pociągnięcia do odpowiedzialności winnych.

138. Do ustanowionych w art. 71 Ustawy o dochodzie od trunków, dzienników podróży, urzędnicy akcyznego zarządu zapisują także swe czynności pod względem nadzoru nad przemysłem tytoniowym, i oprócz tego robią właściwe zaznaczenia o rewizjach w sznurowych księgach fabryk i składów hurtownych.

139. Skargi na czynności nadzorców dochodów akcyznych, ich pomocników i kontrolerów fabrycznych, zanoszą się do zarządzającego dochodami akcyznymi, a na działania rewizorów i zarządzających akcyznymi dochodami — do Departamentu Niestalych Dochodów.

140. Z kar pieniężnych za przekroczenie Ustawy o akcyzie od tytoniu i z pieniędzy otrzymywanych ze sprzedaży przedmiotów konfiskowanych, jedna połowa przeznaczona jest dla denuncyantów, tych co wykryli lub ujeli przekraczających tę ustawę, bez względu na ich osobistość, z wyłączeniem urzędników zarządu akcyznego i kontrolerów

тролеровъ на фабрикахъ, а другая обращается въ казну. Когда не было открывателя, то принадлежащая ему часть поступаетъ также въ казну.

141. Съ дохода отъ продажи бандеролей и акцизныхъ свидѣтельствъ отчисляется ежегодно $1\frac{1}{2}\%$, которые причисляются къ процентному отчисленію отъ другихъ акцизныхъ сборовъ и назначаются на вознагражденіе служащихъ въ Департаментѣ Неокладныхъ Сборовъ и должностныхъ лицъ управленія акцизными сборами, на основаніи правилъ, изданныхъ для распредѣленія процентнаго вознагражденія, отчисляемаго отъ питейнаго дохода.

ГЛАВА ВТОРАЯ.

О власти и обязанностяхъ по табачному сбору Губернаторовъ и Полиціи.

142. По наблюденію за производствомъ и торговлею табакомъ, губернатору предоставляется та же власть, какая, по ст. 90—95 Устава о питейномъ сборѣ въ Имперіи (изд. 1867 г.) и 91—96 ст. Устава о семъ же сборѣ въ Царствѣ Польскомъ (изд. 1866 г.), предоставлена ему въ отношеніи питейной промышленности.

143. Городскія и уѣздныя полиціи, также волостныя и сельскія власти, содѣйствуютъ акцизному надзору къ задержанію нарушителей акцизныхъ о табакѣ правилъ и до свѣдѣнія онаго доводятъ о всякомъ незаконномъ по табачной промышленности дѣйствіи, ими открытомъ. Общая полиція наблюдаетъ, чтобы выдѣлка и продажа табаку и издѣлій изъ онаго производились не иначе, какъ по установленнымъ настоящимъ Уставомъ правиламъ.

144. По предмету возлагаемаго собственно на акцизные управленія надзора за исполненіемъ фабрикантами и содержателями оптовыхъ складовъ правилъ о порядкѣ производства и торговли табакомъ сырымъ и приготовленнымъ, общая полиція дѣйствуетъ лишь въ слѣдствіе требованія акцизнаго надзора.

Примѣчаніе. Министру Финансовъ предоставляется, по соглашенію съ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ, издать подробную инструкцію для полиціи городской, уѣздной и сельской, относительно ихъ обязанностей по надзору за производствомъ табачной промышленности.

въ фабрикахъ, а другая переходитъ на казну. Когда не было открывателя, то принадлежащая ему часть также переходитъ на казну.

141. Z dochodu ze sprzedaży banderol i świadectw akcyznych potrąca się corocznie $1\frac{1}{2}\%$, które dołączają się do procentowego potrącenia z innych dochodów akcyznych i przeznaczają się na wynagrodzenie dla urzędników Departamentu Niestających Dochodów i zarządu dochodami akcyznymi, na zasadzie przepisów wydanych co do rozdziału wynagrodzenia procentowego, potrącanego z dochodu od trunków.

ROZDZIAŁ DRUGI.

O władzy i obowiązkach gubernatorów i policyi względem zarządu dochodami od tytoniu.

142. Pod względem czuwania nad wyrobem i handlem tytoniu, gubernatorowi nadaje się taka sama władza, jak według artykułów 90 — 95 Ustawy o dochodzie od trunków w Cesarstwie (wydanej 1867 r.) i art. 91 — 96 Ustawy o tymże dochodzie w Królestwie Polskiem (wyd. 1866 r.) nadana mu jest względem przemysłu trunkowego.

143. Policye miejskie i powiatowe, jak również władze gminne i gromadzkie, pomagają władzy akcyznej do zatrzymania przekraczających akcyzne przepisy o tytoniu i zawiadamiają ją o wszelkiej bezprawnej w przemyśle tytoniowym czynności, przez nie wykrytej. Wszystkie władze policyi czuwają, aby wyrób i sprzedaż tytoniu i wyrobów z niego, odbywały się nie inaczej, jak według przepisów w niniejszej Ustawie postanowionych.

144. Względem poruczonego jedynie zarządom akcyznym nadzoru nad wykonywaniem przez fabrykantów i utrzymujących hurtowne składy przepisów o porządku produkowania tytoniu surowego i przygotowanego i handlu takowym, władze policyjne działają tylko w razie żądania władzy akcyznej.

Uwaga. Ministrowi Finansów porucza się, po porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, ułożenie szczegółowej instrukcyi dla policyi miejskiej, powiatowej i wiejskiej, co do jej obowiązków względem nadzoru nad przemysłem tytoniowym.

РАЗДѢЛЪ ТРЕТІЙ.

О взысканіяхъ за нарушеніе постановленій объ акцизѣ
съ табаку.

ГЛАВА ПЕРВАЯ.

О взысканіяхъ за нарушеніе постановленій объ акцизѣ
съ табаку табакоразводителями, торговцами табакомъ
и провозителями табаку.

145. Разводители табаку, за продажу ими, безъ акцизнаго свидѣтельства, табаку, разведеннаго не на ихъ плантаціяхъ, подвергаются конфискаціи всего означеннаго табаку, какъ продаваемаго ими, такъ и найденнаго у нихъ, и денежному взысканію, за каждое такое нарушеніе, не свыше пяти рублей.

146. Разводители табаку, виновные въ продажѣ на ярмаркахъ и торгахъ табаку своего произрастенія безъ акцизнаго свидѣтельства, не съ возовъ, или въ провозѣ онаго въ означенныя мѣста безъ укладки въ связки или помѣщенія, или хотя и въ связкахъ или помѣщеніяхъ, по вѣсомъ менѣе пуда, подвергаются, за каждое такое нарушеніе, денежному взысканію по пятидесяти коп.

147. Разводители табаку въ Царствѣ Польскомъ, за разведеніе ими табаку тайно, безъ объявленія, или несвоевременное объявленіе кому слѣдуетъ о томъ, гдѣ и какое пространство земли назначается ими подъ табачную плантацію, за разведеніе онаго на меньшемъ противъ опредѣленнаго симъ Уставомъ пространствѣ, или въ смѣшеніи съ другими растеніями; за удержаніе у себя собраннаго съ собственныхъ плантацій табаку послѣ назначеннаго симъ Уставомъ срока (31 Декабря), — подвергаются конфискаціи всего тайно или неправильно разведеннаго, либо удержаннаго у себя, табаку и денежному взысканію не свыше двадцати пяти рублей.

Примѣчаніе. Когда нѣтъ возможности привести въ точную извѣстность количество дѣйствительно собраннаго съ плантацій табаку, то въ основаніе расчета принимается, что съ каждыя 200 квадратныхъ футовъ земли, засаженной та-

DZIAŁ TRZECI.

O karach za przekroczenie postanowień o akcyzie
od tytoniu.

ROZDZIAŁ PIERWSZY.

O karach za przekroczenie postanowień o akcyzie od tytoniu
przez plantatorów tytoniu, handlujących tytoniem
i przewożących tytoni.

145. Plantatorowie tytoniu, za sprzedaż bez akcyznego świadectwa, tytoniu wyprodukowanego nie na ich plantacjach, podlegają konfiskacie wszystkiego wspomnianego tytoniu, tak przez nich sprzedawanego, jak i znalezione u nich, i karze pieniężnej, za każde takie przekroczenie, nie przenoszącej pięciu rubli.

146. Plantatorowie tytoniu, winni sprzedaży na jarmarkach i targach tytoniu swojej produkcji bez świadectwa akcyznego, nie z wozów, albo przewożenia takowego do miejsc oznaczonych bez zapakowania w wiązki lub paki, albo chociaż w wiązkach lub pakach, ale wagi nie dochodzącej puda, podlegają za każde takie przekroczenie karze pieniężnej po pięćdziesiąt kopiejek.

147. Plantatorowie tytoniu w Królestwie Polskiem za plantowanie przez nich tytoniu tajemnie, bez zadeklarowania, komu należy, lub w niewłaściwym czasie o tém, gdzie i jaką przestrzeń gruntu przeznaczają pod plantację tytoniową; za plantowanie go na mniejszej niż oznaczona w niniejszej Ustawie przestrzeni, lub w pomieszczeniu z innymi roślinami; za zatrzymanie u siebie zebranego z własnych plantacji tytoniu, po wyznaczonym w niniejszej Ustawie terminie (31 Grudnia) — podlegają konfiskacie wszystkiego tajemnie lub niewłaściwie plantowanego albo zatrzymanego u siebie tytoniu i karze pieniężnej nie przenoszącej dwudziestu pięciu rubli.

Uwaga. Kiedy niema możliwości dokładnego obliczenia ilości rzeczywiście zebranego z plantacji tytoniu, to za podstawę obliczenia przyjmuje się, że z każdych 200 kwadratowych stóp gruntu, zasianych tytoniem, zebrano po 5 funtów 40 zo-

бакомъ, собрано по 5 ф. 40 золотн. сыраго табаку, или съ каждой десятины по 79 пуд. 25 фунт.

148. Кто, не разводя самъ табакъ, будетъ готовить оный домашнимъ образомъ, тотъ, независимо отъ конфискаціи всего найденнаго у него табаку и издѣлій изъ онаго, а также инструментовъ и всего служащаго для приготовления табачныхъ издѣлій, подвергается денежному взысканію не свыше двадцати пяти рублей. Тому же подвергается разводитель табаку за домашнее приготовленіе табаку и табачныхъ издѣлій, съ нарушеніемъ предписанныхъ для того настоящимъ Уставомъ правилъ.

149. Разводители табаку, за продажу табачныхъ издѣлій своего домашнего приготовления, подвергаются конфискаціи всего найденнаго у нихъ приготовленнаго табаку и, сверхъ того, денежному взысканію двухъ рублей съ cadaго фунта приготовленнаго для продажи табаку или съ каждой сотни сигаръ и папиросъ. Количество менѣ фунта табаку принимается за цѣлый фунтъ, а менѣ сотни сигаръ или папиросъ за цѣлую сотню.

150. Кто, не имѣя табачной фабрики и не занимаясь изготовленіемъ или продажей машинъ и инструментовъ, будетъ держать у себя крошительные станки или какіе либо другіе снаряды для крошки, толченія, или растиранія табаку, тотъ, сверхъ конфискаціи сихъ станковъ снарядовъ и инструментовъ, подвергается денежному взысканію не свыше пятидесяти рублей.

Тѣмъ же взысканію и конфискаціи подвергаются табачные фабриканты, не предъявившіе акцизному надзору, для приложенія клейма или печати, всѣхъ имѣющихся у нихъ станковъ и снарядовъ, служащихъ для крошки, толченія или растиранія табаку, а равно и провозители такихъ станковъ и снарядовъ безъ установленнаго свидѣтельства на ихъ провозъ или переносъ.

151. За приготовленіе въ фабрикѣ сигаръ или папиросъ посредствомъ особо приглашенныхъ или нанятыхъ для того людей, виновный въ томъ подвергается конфискаціи всего найденнаго табаку, снарядовъ, орудій и посуды, и, сверхъ того, съ него взыскивается не свыше двадцати пяти рублей.

152. Кто будетъ крошить, толочь или растирать табакъ въ фабрикѣ, или имѣть тайно, т. е. безъ установленнаго акцизнаго свидѣтельства или по акцизному свидѣтельству, полученному неправильно, табачную фабрику или складъ для оптовой продажи табаку, или будетъ производить торговлю сырымъ табакомъ въ развозъ, не имѣя на то права по правиламъ сего Устава, тотъ за сие подвер-

лотниковъ суrowого тытону, czyli z kaźdej diesiatiny po 79 pudów 25 funtów.

148. Kto nie plantując tytoniu, będzie go przygotowywał nie w fabryce, ten niezależnie od skonfiskowania wszystkiego znalezione go u niego tytoniu i wyrobów z niego, jak również narzędzi i wszystkiego tego co służy do przygotowania wyrobów tytoniowych, ulega karze pieniężnej nie przenoszącej dwudziestu pięciu rubli. Tejże karze podlega plantator tytoniu za domowe przygotowywanie tytoniu i wyrobów tytoniowych, z przekroczeniem ustanowionych w tym przedmiocie przez niniejszą ustawę przepisów.

149. Plantatorowie tytoniu, za sprzedaż wyrobów tytoniowych swego domowego przygotowania, ulegają konfiskacie wszystkiego znalezione go u nich przygotowanego tytoniu i oprócz tego karze pieniężnej po dwa ruble od każdego funta przygotowanego na sprzedaż tytoniu lub tabaki, albo od każdej setki cygar i papierosów. Płość mniejsza od funta tytoniu lub tabaki przyjmuje się za cały funt, a mniejsza od setki cygar i papierosów za całą setkę.

150. Kto nie mając fabryki tytoniowej i nie zajmując się wyrobem lub sprzedażą maszyn i narzędzi, będzie trzymał u siebie warsztaty do krajania lub jakiekolwiek inne narzędzia do krajania tytoniu, tłuczenia lub tarcia tabaki, ten, oprócz konfiskaty tych warsztatów, przyrządów i narzędzi, podlega karze pieniężnej nie przenoszącej pięćdziesięciu rubli.

Tęże karze i konfiskacie podlegają fabrykanci tytoniowi, którzy nie przedstawili władzy akcyznej do przyłożenia stempla lub pieczęci wszystkich znajdujących się u nich warsztatów i przyrządów, służących do krajania tytoniu, tłuczenia i tarcia tabaki, jak również przewożący te warsztaty i przyrządy bez ustanowionego świadectwa na ich przewożenie lub przenoszenie.

151. Za przygotowywanie zewnątrz fabryki cygar i papierosów przy pomocy wezwanych lub najętych jedynie do tego ludzi, winny tego podlega konfiskacie wszystkiego znalezione go tytoniu, przyrządów narzędzi i naczyń, oprócz tego ściaga się od niego kara, nie przenosząca dwudziestu pięciu rubli.

152. Kto będzie krajał tyton, tłukł lub tarł tabakę zewnątrz fabryki, albo będzie posiadał tajemnie, to jest bez ustanowionego świadectwa akcyznego, lub na mocy świadectwa akcyznego otrzymanego niewłaściwie, fabrykę tytoniową albo skład do hurtownej sprzedaży tytoniu, albo będzie prowadził handel surowym tytoniem za pomocą rozwożenia, nie mając do tego prawa według przepisów niniejszej Usta-

гается взысканію тройной цѣны акцизнаго свидѣтельства, какое ему имѣть слѣдовало, и конфискаціи всего найденнаго у него табачн. инструментовъ и всего служащаго къ приготовленію табачныхъ издѣлій и, сверхъ того, лишается на одинъ годъ права заниматься приготовленіемъ табаку и торговлею онымъ.

Тому же подвергается:

- 1) тотъ, кто, объявля мѣстному губернскому акцизному управленію о намѣреніи своемъ завести табачную фабрику, откроетъ ее до полученія установленнаго акцизнаго свидѣтельства и станетъ выпускать съ нея табакъ; и
- 2) табачный фабрикантъ, который будетъ имѣть тайно отъ акцизнаго надзора складъ табаку.

153. Кто будетъ уличенъ въ выпускъ съ табачной фабрики, или вообще въ продажѣ, уступкѣ, развозѣ, разносѣ, или разсылкѣ табачныхъ издѣлій, безъ бандеролей, или съ разрѣзанными или разорванными бандеролями, или подъ бандеролями, уже служившими однажды для оклейки помѣщеній съ табачными издѣліями, или табаку внутренняго приготовленія подъ бандеролями, для иностраннаго табаку установленными, или подъ бандеролями не надлежащей по тарифу стоимости, тотъ, сверхъ конфискаціи всего табаку, какъ вовсе безъ бандеролей, такъ и съ ненадлежащими бандеролями, подвергается, смотря по обстоятельствамъ, уменьшающимъ или увеличивающимъ вину: въ первый разъ — денежному взысканію не свыше ста рублей, во второй — двухъ сотъ рублей, въ третій — четырехъ сотъ рублей и конфискаціи всего найденнаго у него табаку, а фабрикантъ, сверхъ того, конфискаціи инструментовъ и всего служащаго для приготовленія табачныхъ издѣлій на той фабрикѣ, изъ которой необандероленные или неправильно обандероленные табачные издѣлія выпущены; фабрика же или заведеніе, гдѣ такіа издѣлія продавались, закрываются, съ запрещеніемъ ихъ содержателю на будущее время готовить табачные издѣлія и производить ими торговлю.

154. Кто будетъ уличенъ въ покупкѣ безбандерольнаго приготовленнаго табаку, хотя бы не для продажи, а для собственнаго употребленія, тотъ за сіе подвергается, сверхъ конфискаціи всего необандероленного таяку, денежному взысканію не свыше двадцати пяти руб.

155. Фабриканты, содержатели оптовыхъ складовъ и всѣ вообще торгующіе табачными издѣліями, за продажу оныхъ высшими цѣнами противу выставленныхъ на помѣщеніяхъ, подвергаются кон-

вы, ten za to podlega karze potrójnej ceny świadectwa akcyznego, jakie powinien był posiadać i konfiskacie wszystkiego znalezioneго u niego tytoniu, narzēdzi, i wszystkiego tego co służy do przygotowywania wyrobów tytoniowych i oprócz tego na rok pozbawia się prawa zajmowania się przygotowywaniem tytoniu i handlu takowym.

Tymże karom podlega:

- 1) ten, kto oznajmiwszy miejscowemu Gubernialnemu Zarządowi Akcyznemu o swym zamiarze założenia fabryki tytoniowej, otworzy takową przed otrzymaniem ustanowionego świadectwa akcyznego i zacznie sprzedawać z niej tyton; i
- 2) fabrykant tytoniowy, który będzie posiadał bez zawiadomienia o tém władzy akcyznej skład tytoniu.

153. Komu będzie dowiedzione wydawanie z fabryki tytoniowej, albo w ogóle sprzedaż, ustępowanie, rozwożenie, roznoszenie lub rozsyłanie wyrobów tytoniowych bez banderol, albo z rozciętymi lub rozerwanymi banderolami, albo z banderolami, które już raz służyły do oklejania paczek z wyrobami tytoniowymi, albo tytoniu krajowego wyrobu z banderolami ustanowionymi dla zagranicznego tytoniu, albo z banderolami niewłaściwej według taryfy ceny, ten, oprócz skonfiskowania wszystkiego tytoniu, tak zupełnie bez banderol jak i z niewłaściwymi banderolami, podlega, stosownie do okoliczności łagodzących lub powiększających winę: za pierwszy raz — karze pieniężnej nie mniejszej od stu rubli, za drugim razem — dwustu rubli, za trzecim razem — czterystu rubli i konfiskacie wszystkiego znalezioneго u niego tytoniu, a fabrykant niezależnie od tego — konfiskacie narzēdzi i wszystkiego tego, co służy do przygotowywania wyrobów tytoniowych w tej fabryce, z której nieobanderolowane, lub niewłaściwie obanderolowane wyroby tytoniowe zostały wydane; fabryka zaś lub zakład, w których takie wyroby były sprzedawane zamyka się, przy zabronieniu utrzymującym je w przyszłości, przygotowywać wyroby tytoniowe i prowadzić niemi handel.

154. Komu będzie dowiedzione kupno przygotowanego tytoniu bez banderol, choćby nie na sprzedaż, lecz dla własnego użytku, ten ulega za to, niezależnie od konfiskaty wszystkiego nieobanderolowanego tytoniu, karze pieniężnej nie wyższej od dwudziestu pięciu rubli.

155. Fabrykanci, utrzymujący hurtowne składy i w ogóle wszyscy handlujący tytoniowymi wyrobami, za sprzedaż ich po wyższych cenach od ustanowionych na paczkach, podlegają konfiskacie

фискаціи всѣхъ неправильно продаваемыхъ табачныхъ издѣлій и, сверхъ того, взысканію втрое высшей по тарифу цѣны бандеролей на тотъ родъ табачныхъ издѣлій, которыя проданы неправильно.

156. За выпускъ съ табачной фабрики приготовленныхъ, упакованныхъ и обандероленныхъ табачныхъ издѣлій, но не въ цѣльныхъ или не въ установленныхъ для того помѣщеніяхъ, не въ томъ количествѣ, или не того вѣсу, какъ предписано настоящимъ Уставомъ, безъ означенія на каждомъ помѣщеніи продажной цѣны грифомъ, или печатными буквами или цифрами, и вообще безъ соблюденія правилъ, предписанныхъ въ статьяхъ 19, 23—25, 66 и 84 сего Устава, относительно свѣдѣній, которыя должны быть означаемы на помѣщеніяхъ, самыхъ помѣщеній, а также установленныхъ Министромъ Финансовъ (ст. 64) касательно способа наложенія бандеролей на помѣщеніе, содержатель табачной фабрики, за каждое помѣщеніе съ табачными издѣліями, по которому допущено одно изъ означенныхъ выше отступленій, подвергается денежному взысканію: въ первые три раза—двойной цѣны бандероля, наложеннаго на такое помѣщеніе, въ слѣдующіе за тѣмъ три раза—тройной цѣны бандероля, а за тѣмъ — каждый разъ взысканію цѣны бандероля вчетверо.

157. Если съ табачной фабрики будутъ выпущены обандероленные табачныя издѣлія безъ провознаго свидѣтельства отъ фабриканта, или хотя и по провозному свидѣтельству, но написанному несогласно съ правилами сего Устава, то фабрикантъ подвергается за каждое такое нарушеніе, денежному взысканію не свыше десяти рублей.

158. Если на табачной фабрикѣ будутъ находиться порожнія или укупоренныя съ табакомъ помѣщенія, безъ означенія на нихъ клейма или фирмы фабрики, то за сіе взыскивается не свыше десяти руб.

159. Если фабрика, закрытая за невыборъ бандеролей на опредѣленную симъ Уставомъ сумму, окажется послѣ того въ дѣйствіи, безъ соблюденія правила статьи 21 сего Устава, то фабрикантъ подвергается отвѣтственности, на основаніи ст. 152, какъ за тайное содержаніе табачной фабрики.

160. За перепродажу или передачу купленныхъ въ казнѣ бандеролей, не наклеенныхъ на табакъ или табачныя издѣлія, виновные подвергаются, независимо отъ конфискаціи перепроданныхъ или переданныхъ бандеролей, взысканію: перепродавшій или передав-

всѣхъ нелегально продаваемыхъ вырѣзковъ табачныхъ и прочихъ этого описанія потроной цѣны бандеролъ по тарифу, установленной для этого сорта вырѣзковъ табачныхъ, которые были проданы нелегально.

156. За выданіе з фабрики табачной приготовленныхъ, запакowanych и обандероленныхъ вырѣзковъ табачныхъ, але не в цѣловитыхъ или не в установленныхъ для этого паккахъ, не в тѣй ilości, або не тѣй wagi, якъ jest przepisane niniejszą Ustawą, bezъ oznaczenia na paczce ceny sprzedażnej stemplem, або drukowanymi literami lub cyframi, i w ogóle bezъ zachowania przepisówъ установionychъ w art. 19, 23, 25, 66 i 84 niniejszej Ustawy, względemъ wiadomości jakie powinny być zamieszczane na paczkachъ, nieminiejъ względemъ samychъ paczekъ, jakъ równieżъ przepisówъ установionychъ przez Ministra Finansówъ (art. 46) względemъ sposobu nakładania banderolъ на paczki, utrzymujący fabrykę табачную, за każdą paczką w której dopuszczone zostało jedno zъ wyżej wymienionychъ zbroczeń, podlega karze pieniężnej: за pierwsze trzy razy — podwójnej ceny banderoli, nałożonej на taką paczkę, за następne trzy razy — potrójnej ceny banderoli, а po тѣмъ за każdy razъ karze ceny banderoli w czwórnasób.

157. Jeżeli z фабрики табачной będą wydane obanderolowane wyroby табачные безъ świadectwa transportowego od фабриканта, або chociaż за świadectwemъ transportowymъ, але napisanémъ niezgodnie zъ przepisami niniejszej ustawy, то фабрикантъ podlega за każde takie przekroczenie, karze pieniężnej nie mniejszej odъ dziesięciu rubli.

158. Jeżeli w fabryce табачной będą się znajdowały próżne lub upakowane zъ tytoniemъ i tabaką paczki, bezъ umieszczenia на нихъ stempla lub firmy фабрики, то за то się nie wyżej dziesięciu rubli.

159. Jeżeli фабрика zamknięta за niewybranie banderolъ за oznaczoną w niniejszej Ustawie sumę, okaże się następnie w ruchu, bezъ zachowania przepisu zawartego w art. 21 niniejszej Ustawy, то фабрикантъ ulega odpowiedzialności, на podstawie art. 152, jakъ за tajemne utrzymywanie фабрики табачной.

160. За одпрзеданіе lub oddanie kupionychъ od skarbu banderolъ, nie naklejonychъ на tytonъ lub wyroby табачные, winni ulegają, niezależnie odъ konfiskaty одпрзеданныхъ lub oddanychъ banderolъ, karze pieniężnej: ten kto одпрзедалъ lub oddał — w trójnasób, а nabywca —

ший—тройной, а приобретший—двойной цѣны бандеролей, и во всякомъ случаѣ, первый не менѣ пятидесяти рублей, а второй не менѣ двадцати пяти руб.

161. Табачный фабрикантъ, за непримененіе присвоеннаго его фабричѣ клейма къ бандеролямъ, покупаемымъ имъ въ счетъ обязательной годовой пропорціи, или за примѣненіе клейма не въ присутствіи контролера, подлежитъ, каждый разъ, денежному взысканію не свыше трехъ рублей.

162. Табачные фабриканты, за продажу сыраго табаку изъ своихъ кладовыхъ или фабрики, безъ вѣдома акцизнаго управленія, подвергаются, независимо отъ конфискаціи всего неправильно продаваемаго табаку, денежному взысканію: въ первый разъ—не свыше двадцати пяти рублей, во второй разъ—пятидесяти руб., въ третій и послѣдующіе разы—сверхъ денежнаго взысканія не свыше ста рублей, конфискаціи всего найденнаго у нихъ, какъ на фабричѣ, такъ и въ кладовыхъ, табаку.

Тому же подвергаются содержатели складовъ для оптовой торговли табакомъ, за продажу иностраннаго сыраго табаку не тѣмъ лицамъ и не въ тѣ мѣста, какъ предписано настоящимъ Уставомъ, а равно и розничныя торговцы табакомъ, за продажу иностраннаго сыраго табаку.

163. Въ Царствѣ Польскомъ оптовые складчики, за торговлю сырымъ табакомъ, кромѣ иностраннаго, а всѣ прочіе торговцы—за продажу какого бы то ни было сыраго табаку, подвергаются взысканіямъ и конфискаціи, въ предъидущей (162) статьѣ опредѣленнымъ.

164. За тайный, безъ вѣдома контролера, приемъ или отпускъ сыраго табаку на табачной фабричѣ или въ фабричной кладовой, фабрикантъ подвергается въ первый разъ—взысканію не свыше ста рублей и лишается права содержать табачную фабрику и торговать табакомъ въ теченіе одного года; во второй разъ—взысканію не свыше двухъ сотъ рублей и лишенію правъ по содержанію табачной фабрики и торговлѣ табакомъ въ продолженіи двухъ лѣтъ; въ третій разъ—взысканію не свыше трехъ сотъ рублей и лишается навсегда права содержать табачную фабрику и торговать табакомъ.

165. Если содержатель склада для оптовой торговли табакомъ приметъ въ свой складъ или выпуститъ изъ онаго сырой табакъ тайно, безъ провозныхъ документовъ и записки въ книгу, то весь

в двѣнасъб цены бандерол, а в каждомъ випадку первый не мнѣе какъ пѣдъдзесіат рублі, а другой не мнѣе какъ двадзесіа пѣц рублі.

161. Fabrykant tytoniowy, za nieprzyłożenie właściwego ję fabryce stempla na banderolach, nabywanych przez niego na rachunek obowiązkowej rocznej proporcji, lub za przyłożenie stempla nie w obecności kontrolera, podlega za każdym razem karze pieniężnej nie wyższej od trzech rubli.

162. Fabrykanci tytoniowi za sprzedaż surowego tytoniu z swoich składów lub fabryki, bez zawiadomienia o tém władzy akcyznej, podlegają, niezależnie od konfiskaty wszystkiego niewłaściwie sprzedanego tytoniu, karze pieniężnej: za pierwszym razem — nie wyższej od dwudziestu pięciu rubli, za drugim razem — pięćdziesięciu rubli, za trzecim i następnymi razami — niezależnie od kary pieniężnej nie wyższej od stu rubli, konfiskacie wszystkiego znalezione u nich tak w fabryce, jak i w składzie tytoniu.

Takim samym karom podlegają utrzymujący składy hurtownej sprzedaży tytoniu, za sprzedaż zagranicznego surowego tytoniu nie tym osobom i nie do tych miejsc jak jest przepisane niniejszą Ustawą, jak również detaliczni handlarze tytoniem, za sprzedaż zagranicznego surowego tytoniu.

163. W Królestwie Polskiem, składnicy hurtowni, za handel surowym tytoniem oprócz zagranicznego, a wszyscy inni handlarze — za sprzedaż jakiegokolwiek bądź surowego tytoniu, podlegają karom i konfiskacie tytoniu w poprzednim (162) artykule oznaczonym.

164. Za tajemne, bez wiedzy kontrolera, przyjęcie lub wydanie surowego tytoniu w fabryce tytoniowej lub w składzie fabrycznym, fabrykant podlega za pierwszym razem — karze pieniężnej nie wyższej od stu rubli i utracą prawa utrzymywania fabryki tytoniowej i hadlowania tytoniem w ciągu jednego roku; za drugim razem — karze pieniężnej nie wyższej od dwustu rubli przy pozbawieniu prawa utrzymywania fabryki i handlu tytoniem w ciągu dwóch lat; za trzecim razem — karze pieniężnej nie przenoszącej trzystu rubli, utracą na zawsze prawo utrzymywania fabryki tytoniowej i hadlowania tytoniem.

165. Jeżeli utrzymujący skład hurtownej sprzedaży tytoniu przyjmie do swego składu albo wyda z niego tyton tajemnie, bez dokumentów transportowych i zapisania do książki, to wszystek tajem-

тайно, принятый или выпущенный табакъ подлежит конфискаціи, и, сверхъ того, виновный подвергается взысканіямъ, определеннымъ въ ст. 162.

166. За приготовленіе на табачной фабрикѣ, безъ предварительнаго заявленія акцизному надзору, сигаръ и папиросъ не тѣхъ сортовъ и видовъ, какіе предъявлены сему надзору въ образцахъ, фабрикантъ подвергается денежному взысканію — за каждую сотню папиросъ, приготовленныхъ не по предъявленнымъ образцамъ, не свыше трехъ рублей, а за каждую сотню сигаръ — пяти рублей.

167. За неимѣніе на табачной фабрикѣ, при оптовомъ или фабричномъ складѣ табаку, установленныхъ вѣсовъ, фабрикантъ или оптовой складчикъ подвергается денежному взысканію не свыше двадцати пяти руб.

Тому же взысканію подвергается табачный фабрикантъ, содержатель табачнаго склада, лавки, лавочки или заведенія, въ которомъ производится раскурочная продажа табаку, за неимѣніе надъ своимъ заведеніемъ вѣсъки и вообще за каждое несоблюденіе предписанныхъ симъ Уставомъ правилъ о вѣскахъ, а также за невыставленіе выданнаго ему акцизнаго свидѣтельства на видномъ мѣстѣ въ своемъ заведеніи.

168. Если въ одномъ строеніи или на одномъ дворѣ съ табачной фабрикой будутъ находиться, вопреки сему Уставу, принадлежащія къ табачной фабрикѣ заведенія или лавки, то, за каждое такое заведеніе или лавку, взыскивается съ содержателя фабрики не свыше ста рублей, а самыя заведенія и лавки немедленно закрываются. За всѣ прочія отступленія отъ правилъ, установленныхъ ст. 31 сего Устава для устройства табачныхъ фабрикъ, содержатели оныхъ подвергаются взысканію не свыше двадцати пяти рублей, и если въ теченіе пятнадцати дней замѣченныя отступленія не будутъ устранены, то дѣйствіе фабрики приостанавливается впредь до приведенія оной въ надлежащее устройство.

169. Если въ строеніяхъ, занимаемыхъ табачною фабрикою, или на одномъ съ нею дворѣ, будутъ проживать лица, къ фабрикѣ не принадлежащія, то лица сии немедленно удаляются, а за допущеніе ихъ на жительство содержатель фабрики подвергается, за каждое лицо, денежному взысканію не свыше десяти рублей.

170. За храненіе въ фабричной кладовой необандероленныхъ табачныхъ издѣлій вмѣстѣ съ обандероленными, всѣ найденныя необандероленные табачныя издѣлія конфискуются.

не przyjęty lub wydany tytón podlega konfiskacie, i oprócz tego winny ulega karom oznaczonym w artykule 162.

166. Za przygotowywanie w fabryce tytoniowej, bez poprzedniego zawiadomienia o tém władzy akcyznj, cygar i papierosów nie tych gatunków i rodzajów, jakie były okazane téj władzy we wzorach, fabrykant podlega karze pieniężnej — za każdą setkę papierosów przygotowanych nie według okazanych wzorów, nie wyższej od trzech rubli, a za każdą setkę cygar — pięciu rubli.

167. Za nieposiadanie w fabryce tytoniowej, przy hurtownym lub fabrycznym składzie tytoniu oznaczonych wag, fabrykant lub składnik hurtowny ulega karze pieniężnej nie wyższej od dwudziestu pięciu rubli.

Tejże karze podlega fabrykant tytoniowy, utrzymujący tytoniowy skład, sklep, sklepik i zakład w którym odbywa się sprzedaż tytoniu dla wypalenia na miejscu, za nieposiadanie nad swym zakładem szyldu i w ogóle za każde niezachowanie ustanowionych niniejszą Ustawą przepisów o szyldach, jak również za nieumieszczenie udzielonego mu świadectwa akcyznego na widoczném miejscu w swym zakładzie.

168. Jeżeli w jednej budowlі, lub w jednym podwórzu z fabryką tytoniu będą się znajdowały wbrew niniejszej Ustawie, nie należące do fabryki tytoniowej zakłady albo sklepy, to za każdy taki zakład lub sklep ściągają się od utrzymującego fabrykę kara nie wyższa od stu rubli, a same zakłady lub sklepy bezzwłocznie się zamykają. Za wszystkie inne zboczenia od przepisów ustanowionych w art. 31 niniejszej Ustawy co do urządzenia fabryk tytoniowych, utrzymujący takowe ulegają karze nie wyższej od dwudziestu pięciu rubli, a jeżeli w ciągu piętnastu dni wskazane zboczenia nie zostaną usunięte, to bieg fabryki wstrzymuje się aż do czasu doprowadzenia jęj do należytego urządzenia.

169. Jeżeli w budowlach zajmowanych przez fabrykę tytoniową lub w jednym z nią podwórzu będą mieszkali osoby do fabryki nie należące, to osoby te bezzwłocznie się wydalają, a za dopuszczenie ich na mieszkanie fabrykant podlega za każdą osobę karze nie wyższej od dziesięciu rubli.

170. Za zachowywanie w fabrycznym składzie nieobanderolowanych wyrobów tytoniowych wraz z obanderolowanymi, wszystkie znalezione nieobanderolowane wyroby tytoniowe konfiskują się.

171. За упаковку въ помещенія приготовленныхъ табачныхъ издѣлій внѣ фабрики, когда при этомъ не произошло никакого ущерба для доходовъ казны, фабрикантъ подвергается денежному взысканію не свыше двадцати пяти рублей.

Тому же взысканію подвергается табачный фабрикантъ, за производство торговли своими табачными издѣліями, подъ установленными бандеролями, не изъ особой кладовой, лавки или лавочки а прямо съ фабрики, если при этомъ не произошло никакого ущерба для доходовъ казны.

172. Кто будетъ производить торговлю сырымъ табакомъ или табачными издѣліями, не имѣя на то требуемаго симъ Уставомъ акцизнаго свидѣтельства, тотъ подвергается за сіе денежному взысканію тройной цѣны свидѣтельства, какое ему имѣть слѣдовало.

Кто будетъ производить торговлю сырымъ табакомъ или табачными издѣліями не согласно со взятымъ свидѣтельствомъ, какъ то: будетъ продавать изъ фабричной кладовой или оптоваго склада табачныя издѣлія въ количествѣ менѣе дозволеннаго, или изъ оптоваго склада сырой туземный или иностранный табакъ не оптомъ, а въ розницу, или изъ табачной лавочки приготовленныхъ иностранныхъ табачныхъ издѣлій, или въ заведеніи для раскурочной продажи торговать табачными издѣліями на выносъ, или производить раскурочную продажу табаку, не имѣя акцизнаго свидѣтельства на такую продажу, тотъ подвергается денежному взысканію двойной цѣны свидѣтельства, какое ему слѣдовало имѣть по роду производимой имъ торговли.

173. Табачные фабриканты и содержатели складовъ для оптовой торговли табакомъ, за неведение или неправильное веденіе всѣхъ требуемыхъ симъ Уставомъ книгъ или которой либо изъ нихъ, когда не было при томъ сокрытія сыраго табаку и табачныхъ издѣлій, или бандеролей, подвергаются: въ первый и второй разъ денежному взысканію не свыше пятидесяти рублей, въ третій—ста рублей, а въ четвертый и слѣдующіе разы, сверхъ денежнаго взысканія не свыше ста рублей, закрытію фабрики или склада и запрещенію содержать оныя въ теченіе одного года.

174. За неисправное веденіе на табачныхъ фабрикахъ и складахъ для оптовой продажи табаку требуемыхъ симъ Уставомъ книгъ какъ то: за поправки, подчистки и помарки допущенныхъ въ книгахъ описокъ, за приписки между строками и статьями безъ оговорокъ, за несведеніе итоговъ и другія, тому подобныя, неправильности, а также за непредставленіе или несвоевременное представле-

171. За запакowanie w paczki przygotowanych wyrobów tytoniowych zewnątrz fabryki, kiedy przy tém nie zrzadzono żadnego uszczerbku w dochodach skarbu, fabrykant podlega karze pieniężnej nie wyższej od dwudziestu pięciu rubli.

Tejże karze podlega fabrykant tytoniowy za prowadzenie handlu swemi wyrobami tytoniowymi, z ustanowionemi banderolami, nie z osobnego składu, sklepu lub sklepiku, ale wprost z fabryki, jeżeli przy tém nie zrzadzono żadnego uszczerbku w dochodach skarbu.

172. Kto będzie prowadził handel surowym tytoniem lub wyrobami tytoniowymi, nie mając na to wymaganego przez niniejszą ustawę świadectwa akcyznego, ten podlega za to karze w trójnasób ceny świadectwa, jakie powinien był posiadać.

Kto będzie prowadził handel surowym tytoniem lub wyrobami tytoniowymi, niezgodnie z posiadanem świadectwem, jako to: będzie sprzedawał ze składu fabrycznego lub hurtownego wyroby tytoniowe, w ilości mniejszej od dozwolonej, lub ze składu hurtownego surowy tyton krajowy lub zagraniczny nie hurtem ale detalicznie, lub z sklepiku tytoniowego zagraniczne przygotowane wyroby tytoniowe, albo w zakładzie do sprzedaży dla wypalenia na miejscu sprzedawał wyroby tytoniowe dla użycia zewnątrz zakładu, albo odbywał sprzedaż tytoniu dla wypalenia na miejscu bez posiadania świadectwa akcyznego na taką sprzedaż, ten podlega karze pieniężnej w dwójnasób ceny świadectwa, jakie powinien był posiadać według rodzaju prowadzonego przezeń handlu.

173. Fabrykanci tytoniowi i utrzymujący składy hurtownej sprzedaży tytoniu, za nieprowadzenie lub niewłaściwe prowadzenie wszystkich wymaganych przez niniejszą Ustawę ksiązek, lub którejkolwiek bądź z nich, kiedy przy tém nie było zatajenia surowego tytoniu i wyrobów tytoniowych lub banderol, ulegają: za pierwszym i drugim razem karze pieniężnej nie wyższej od pięćdziesięciu rubli, za trzecim razem—stu rubli, a za czwartym i następными razami, niezależnie od kary pieniężnej nie wyższej od stu rubli, zamknięciu fabryki lub składu, i zabronieniu utrzymywania takowych w ciągu jednego roku.

174. Za nieporządne prowadzenie w fabrykach tytoniowych i składach hurtownej sprzedaży tytoniu, wymaganych przez niniejszą Ustawę ksiązek, jako to, za poprawki, podskrobywania popełnianych w ksiązkach omyłek, za wpisywanie pomiędzy wierszami i pozycjami bez omówień, za niepodsumowania i tym podobne nieformalności, jak również za nieprzedstawienie lub przedstawienie w niewłaściwym cza-

ніе сихъ книгъ на ревизію или выписокъ изъ нихъ акцизному управленію, когда это требуется настоящимъ Уставомъ, за несвоевременное взятіе новыхъ книгъ отъ акцизнаго управленія и прочія отступленія отъ правилъ отчетности по оптовой торговлѣ табакомъ, выдѣлкѣ табачныхъ издѣлій и выпуску ихъ съ фабрикъ, когда при томъ нѣтъ утайки табаку или табачныхъ издѣлій, ни другихъ дѣйствій, клонящихся къ нанесенію ущерба акцизному доходу, виновные подвергаются, смотря по обстоятельствамъ, увеличивающимъ или уменьшающимъ вину, денежному взысканію не свыше пятидесяти рублей.

175. Табачные фабриканты и содержатели складовъ для оптовой продажи табаку, за нехраненіе требуемыхъ снмъ Уставомъ книгъ, или переплетенныхъ корешковъ отъ выданныхъ ими провозныхъ свидѣтельствъ, а также за необъявленіе установленнымъ порядкомъ о покражѣ или истребленіи тѣхъ книгъ или корешковъ пожаромъ, наводненіемъ или инымъ несчастнымъ случаемъ, подвергаются денежному взысканію не свыше пятидесяти рублей.

176. Табачные фабриканты и содержатели складовъ для оптовой торговли табакомъ, за нехраненіе въ продолженіе установленнаго Министромъ Финансовъ срока, или скрытіе провозныхъ документовъ на полученный ими табакъ, а также и другихъ какихъ бы то ни было оправдательныхъ документовъ, требуемыхъ правилами сего Устава, если однако при этомъ не будетъ обнаружено нанесеніе ущерба доходамъ казны, подвергаются, каждый разъ, денежному взысканію не выше десяти рублей.

177. Торговцевъ табачными издѣліями, у котораго будутъ найдены въ заведеніи открытыя обандероленныя помѣщенія или сосуды съ табачными издѣліями, кромѣ необходимыхъ для показанія товара и въ дозволенномъ симъ Уставомъ количествѣ, подвергается денежному взысканію не свыше десяти рублей и конфискаціи содержащагося въ нихъ табаку.

Тому же подвергаются:

- 1) разносчики—за продажу табачныхъ издѣлій не пѣльными помѣщеніями, а поштучно, а также за имѣніе на своихъ лоткахъ открытыхъ помѣщеній съ табакомъ или табачными издѣліями и за подачу набитыхъ трубокъ; и
- 2) содержатели заведеній для торговли табакомъ и табачными издѣліями—за храненіе и выставленіе въ ихъ заведеніяхъ на полкахъ и окнахъ порожнихъ необандероленныхъ сигарныхъ ящиковъ и другихъ табачныхъ помѣщеній.

sie książek tych do rewizyi albo wyciągów z nich do zarządu akcyz-
nego, kiedy tego wymaga niniejsza Ustawa, za wzięcie w niewłaści-
wym czasie nowych książek od zarządu akcyznego i inne zboczenia od
przepisów rachunkowości w hurtownym handlu tytóniem, w przygoto-
wywaniu tytóniowych wyrobów i wydawaniu ich z fabryk, kiedy przy
tém nie ma zatajenia tytóniu lub wyrobów tytóniowych, ani innych
czynności dążących do sprawienia uszczerbku dochodowi akcyznemu,
winni ulegają, stosownie do okoliczności łagodzących lub obostrzają-
cych winę, karze pieniężnej nie wyższej od pięćdziesięciu rubli.

175. Fabrykanci tytoniowi i utrzymujący składy hurtownej sprzedaży tytoniu, za nieutrzymywanie wymaganych przez niniejszą Ustawę książek, jak również pół-oprawnych talonów od wydanych przez nich świadectw transportowych, jak również za niezawiadomienie w porządku ustanowionym o ukradzeniu lub zniszczeniu tych książek lub talonów przez pożar, wylew, lub inny nieszczęśliwy wypadek, podlegają karze nie przenoszącej pięćdziesięciu rubli.

176. Fabrykanci tytoniowi i utrzymujący składy hurtownej sprzedaży tytoniu, za niezachowywanie w ciągu ustanowionego przez Ministra Finansów terminu, albo zatajenie dokumentów transportowych na otrzymany przez nich tyton, jak również innych jakichkolwiek bądź usprawiedliwiających dokumentów wymaganych przez niniejszą ustawę, jednakże jeżeli przytém nie będzie wykryte zrzadzenie uszczerbku dochodom skarbu, podlegają za każdym razem karze pieniężnej nie przenoszącć dziesięciu rubli.

177. Handlujący wyrobami tytoniowymi, u którego będą znalezione w zakładzie otwarte paczki lub naczynia z wyrobami tytoniowymi, oprócz niezbędnych dla pokazania towaru, i w dozwolonej przez niniejszą Ustawę ilości, podlega karze pieniężnej nie wyższej od dziesięciu rubli i konfiskacie zawierającego się w nich tytoniu.

Tymże karom ulegają:

- 1) roznosiciele — za sprzedaż wyrobów tytoniowych nie całkocemi paczkami, lecz na sztuki, jak również za posiadanie w swych koszykach otwartych paczek z tytoniem i wyrobami tytoniowymi i za podawanie nałożonych fajek;
- 2) utrzymujący zakłady handlu tytoniem i wyrobami tytoniowymi—za zachowywanie i wystawianie w ich zakładach na półkach i oknach pustych nieobanderolowanych pudełek od cygar i innych tytoniowych paczek.

178. Если въ торговомъ заведеніи, не имѣющемъ акцизнаго свидѣтельства на торговлю табакомъ и табачными издѣліями, будутъ находиться закрытыя или открытыя помѣщенія съ табачными издѣліями, хотя бы подъ предлогомъ собственнаго употребленія, то содержатель того заведенія подвергается взысканію, выше сего опредѣленному (ст. 172) за торговлю табакомъ и табачными издѣліями безъ акцизнаго свидѣтельства.

179. За отправку и провозъ табачныхъ издѣлій, обложенныхъ бандеролями, но безъ требуемыхъ симъ Уставомъ провозныхъ документовъ, или съ такими документами, по выданнымъ для другой партіи табаку, если при этомъ не было нанесено ущерба доходамъ казны, виновные подвергаются, каждый разъ, денежному взысканію не выше десяти рублей.

180. Сырой табакъ, застигнутый на пути или на мѣстѣ назначенія безъ требуемыхъ симъ Уставомъ провозныхъ документовъ, или съ провозными документами, выданными для другой партіи табаку, подлежитъ конфискаціи.

Примѣчаніе. Правило сіе не распространяется на сырой табакъ, провозимый разводителями съ своихъ плантацій въ сусильни, магазины или амбары, находящіеся при ихъ жилищахъ.

181. Если въ транспортѣ табаку будетъ находиться, по одному провозному документу и въ одной упаковкѣ, сырой табакъ вмѣстѣ съ приготовленнымъ, или табакъ иностраннаго произрастенія вмѣстѣ съ туземнымъ, то отправитель, за каждое такое нарушеніе, подвергается денежному взысканію не выше двадцати пяти рублей.

182. Сырой табакъ, провозимый, хотя и съ установленными провозными документами, но не въ надлежащей упаковкѣ, а именно: табакъ иностранный не въ цѣльныхъ и закрытыхъ помѣщеніяхъ, а внутренняго произрастенія не въ такихъ же помѣщеніяхъ, или въ связкахъ вѣсомъ менѣе пуда (ст. 103) — подлежитъ конфискаціи.

183. Если въ транспортѣ табаку, снабженномъ установленными провозными документами, окажутся помѣщенія или связки табаку безъ такихъ документовъ, то конфискуется одинъ лишь табакъ, на который нѣтъ провозныхъ документовъ.

184. За продажу въ пути табаку, провозимаго по узаконеннымъ провознымъ документамъ, не цѣльными помѣщеніями, а въ розницу, съ развязкою кишъ или мѣстъ, или хотя и цѣльными помѣщеніями, но безъ требуемой настоящимъ Уставомъ росписки покупателя на провозномъ документѣ, виновные въ продажѣ подвергаются

178. Jeżeli w zakładzie handlowym nie mającym świadectwa akcyznego na handel tytoniem i wyrobami tytoniowymi, będą się znajdowały zamknięte lub otwarte paczki z wyrobami tytoniowymi choćby pod pozorem własnego użytku, to utrzymujący taki zakład podlega karze wyżej (art. 172) określonej za handel tytoniem i wyrobami tytoniowymi bez świadectwa akcyznego.

179. Za wysyłanie i przewóz wyrobów tytoniowych, obłożonych banderolami, ale bez wymaganych przez niniejszą Ustawę dokumentów transportowych, lub z takimi dokumentami, ale wydanymi dla innej partyi tytoniu, jeżeli przytém nie było uszczerbku w dochodach skarbu, winni podlegają za każdym razem karze pieniężnej nie wyższej od dziesięciu rubli.

180. Tytón surowy, ujęty w drodze lub w miejscu przesyłki, bez wymaganych przez niniejszą Ustawę dokumentów transportowych lub z dokumentami transportowymi wydanymi dla innej partyi tytoniu, podlega konfiskacie.

Uwaga. Przepis ten nie rozciąga się na tytón surowy, przewożony przez plantatorów ze swych plantacyj do suszarni, magazynów lub spichrzów, znajdujących się przy ich mieszkaniach.

181. Jeżeli w transporcie tytoniu, za jednym dokumentem transportowym i w jednym opakowaniu będzie przywożony tytón surowy razem z przygotowanym, lub tytón zagranicznej produkcji razem z krajowym, to wysyłający za każde takie przekroczenie podlega karze nie wyższej od dwudziestu pięciu rubli.

182. Surowy tytón przewożony chociaż z ustanowionymi dokumentami transportowymi, ale nie w należytem opakowaniu, a mianowicie tytón zagraniczny nie w całkowitych i zamkniętych pakach, a krajowej produkcji, nie w takich samych pakach, lub w wiązkach wagi mniejszej od puda (art. 103) — podlega konfiskacie.

183. Jeżeli w transporcie tytoniu, zaopatrzonym w ustanowione dokumenta transportowe, okażą się paki lub wiązki tytoniu bez takich dokumentów to konfiskuje się tylko tytón, na który nie ma dokumentów transportowych.

184. Za sprzedaż na drodze tytoniu, przewożonego z ustanowionymi dokumentami transportowymi, nie całemi pakami lecz detalicznie, przy rozpakowywaniu pak albo kolis, albo chociaż całemi pakami, ale bez wymaganego przez niniejszą ustawę pokwitowania na dokumencie transportowym, winni sprzedaży podlegają karze pienięż-

денежному взысканію по три руб. за каждый пудъ неправильно проданнаго табаку, считая части пуда за цѣлый пудъ.

185. Если транспортъ сыраго табаку, провозимаго по установленнымъ провознымъ документамъ, перемѣнить въ пути мѣсто своего назначенія, безъ объявленія о томъ мѣстному акцизному надзору и безъ отмѣтки онаго о томъ на провозныхъ документахъ, то виновный въ такомъ нарушеніи подвергается денежному взысканію не свыше десяти рублей.

Тому же взысканію подвергается отправитель сыраго табаку, если въ выданномъ имъ провозномъ свидѣтельствѣ не будутъ заключаться всѣ требуемыя симъ Уставомъ (ст. 105) свѣдѣнія.

186. Въ случаѣ открытія противоуказнаго привоза сыраго табаку и табачныхъ издѣлій изъ мѣстъ, на которыя не распространяется дѣйствіе Устава объ акцизѣ съ табаку, или изъ-за границы, поступаетъ на основаніи общихъ таможенныхъ узаконеній (ст. 1583 и 1823 Уст. Тамож., по прод. 1868 г.).

187. Когда виновные въ означенномъ въ ст. 186 противуказномъ дѣяніи оказали поимщикамъ и открывателямъ сопротивленіе, сопровождавшееся насильственными дѣйствіями, то они сверхъ взысканій, на основаніи помянутой 186 ст., если при сопротивленіи не сдѣлано другаго болѣе важнаго преступленія, подвергаются:

лишенію всѣхъ особенныхъ, лично и по состоянію присвоенныхъ правъ и преимуществъ и ссылкѣ на житіе въ одну изъ отдаленныхъ губерній, кромѣ Сибирскихъ или отдачѣ въ рабочій домъ по четвертой степени 33 статьи Уложенія о Наказаніяхъ.

188. Провозители по найму, не знавшіе о неправильномъ приобращеніи табаку и табачныхъ издѣлій, не подвергаются никакому взысканію, если при задержаніи не оказали сопротивленія и не сдѣлали насилія поимщикамъ и указали нанимателей.

189. Кто изъ участвующихъ въ противуказной выдѣлкѣ, провозѣ или продажѣ табаку и табачныхъ издѣлій донесетъ о томъ начальству и откроетъ своихъ соучастниковъ, тотъ освобождается отъ всякаго наказанія.

190. Взятшіе акцизное свидѣтельство на приготовленіе табаку, или на торговлю табакомъ или табачными издѣліями, въ случаѣ нарушенія правилъ, предписываемыхъ торговыми постановленіями и таможеннымъ Уставомъ, подлежатъ за сіе взысканіямъ, независимо отъ взысканій за несоблюденіе настоящаго Устава.

нѣй по три ruble за каждый pud niewłaściwie sprzedanego tytoniu, licząc części puda za cały pud.

185. Jeżeli transport surowego tytoniu, przewożonego za ustanowionymi transportowymi dokumentami przemieniony w drodze miejsce przesyłki, bez zawiadomienia o tém miejscowej władzy akcyznej i bez zaznaczenia przez tę ostatnią w dokumentach transportowych, to winny takiego przekroczenia podlega karze pieniężnej nie wyższej od dziesięciu rubli.

Tejże karze podlega wysyłający surowy tyton, jeżeli w daném przezeń świadectwie nie będą się znajdowały wszystkie wymagane przez niniejszą Ustawę (art. 105) wiadomości.

186. W razie wykrycia nieprawego przywozu surowego tytoniu i wyrobów tytoniowych z miejsc, w których nie ma mocy obowiązującej Ustawa o akcyzie od tytoniu, albo z zagranicy, postępuje się na zasadzie ogólnych postanowień celnych (art. 1583 i 1823 Ust. celn. w przedłuż. 1868 roku).

187. Kiedy winni przeciwniej prawu czynności, oznaczonej w art. 186, okazali ujmującym i wykrywającym ich, opór, przy użyciu gwałtownych środków, to oprócz kar, na zasadzie powyższego, 186 artykułu, jeżeli przy oporze nie popełniono innego ważniejszego przestępstwa, podlegają:

pozbawieniu wszelkich szczególnych osobiście i według stanu służących im praw i przywilejów, i zesłaniu na mieszkanie do jednej z odległych gubernij, oprócz Syberyjskich, albo oddaniu do domu roboczego według czwartego stopnia art. 33 Kodexu Kar.

188. Przewożący najemni, nie wiedzący o niewłaściwem nabyciu tytoniu i wyrobów tytoniowych, nie podlegają żadnej karze, jeżeli przy zatrzymaniu nie stawili oporu i nie popełnili gwałtu względem ujmujących ich, i wskazali tych co ich najęli.

189. Kto z uczestniczących w przeciwnym prawu przygotowywaniu, przewożeniu lub sprzedaży tytoniu i wyrobów tytoniowych doniesie o tém, uwalnia się od wszelkiej kary.

190. Ci, którzy wzięli świadectwo akcyzne na przygotowywanie tytoniu, albo na handel tytoniem albo wyrobami tytoniowymi, w razie przekroczenia przepisów o handlu i Ustawy celnej, podlegają za takie przekroczenia karom, niezależnie od kar za niezachowanie przepisów niniejszej Ustawy.

191. За недопущеніе должностныхъ лицъ акцизнаго управленія или полиціи къ исполненію ихъ обязанностей по надзору за разведеніемъ, приготовленіемъ, продажою или провозомъ табаку и табачныхъ издѣлій, а также за имѣніемъ и провозомъ крошительныхъ станковъ и другихъ инструментовъ и снарядовъ для крошенія, толченія и растиранія табаку, виновныя въ томъ лица, смотря по обстоятельствамъ, сопровождавшимъ такое нарушеніе, подвергаются денежному взысканію, не свыше ста рублей.

192. За поддѣлку упоминаемыхъ въ настоящемъ Уставѣ бандеролей, акцизныхъ свидѣтельствъ, документовъ или иныхъ бумагъ, а также печатей, за употребленіе поддѣланныхъ или участіе въ ихъ поддѣлкѣ, виновные, независимо отъ наказаній, постановленныхъ въ ст. 554 Улож. о Наказ. (изд. 1866 г.), подвергаются, если занимались разведеніемъ, приготовленіемъ или продажою табаку, конфискаціи всего найденнаго въ ихъ домѣ, складѣ, лавкѣ или лавочкѣ табаку, а на фабрикѣ, кромѣ того, и снарядовъ, орудій и припасовъ, служащихъ для приготовленія табаку и табачныхъ издѣлій.

193. Не считается повтореніемъ нарушенія правилъ сего Устава, когда оно совершено, хотя и не въ первый разъ, но по истеченіи года со времени состоявшагося за прежнее приговора. Правило это примѣняется во всѣхъ тѣхъ случаяхъ, когда нарушеніемъ не причинено ущерба доходамъ казны.

ГЛАВА ВТОРАЯ.

О взысканіяхъ за нарушеніе постановленій о надзорѣ по акцизу съ табаку должностными лицами акцизнаго управленія и чиновниками другихъ вѣдомствъ.

194. Должностныя лица акцизнаго управленія за имѣніе или содержаніе табачной фабрики, оптоваго табачнаго склада или другаго заведенія, производящаго торговлю табакомъ, а равно и въ разведеніи табаку въ предѣлахъ той губерніи, гдѣ находятся на службѣ, независимо отъ взысканій, которымъ могутъ подлежать на основаніи общихъ постановленій сего Устава, подвергаются отрѣшенію отъ должности.

195. За утрату бандеролей, лица, которымъ ввѣрено ихъ храненіе, подвергаются, сверхъ отвѣтственности по закону за растрату казеннаго имущества, денежнымъ взысканіемъ вдвое противъ цѣны утраченныхъ бандеролей на табакъ внутренняго приготовленія;

191. Za niedopuszczenie urzędników zarządu akcyznego lub policyi do pełnienia ich obowiązków pod względem nadzoru nad uprawą, przygotowywaniem, sprzedażą i przewożeniem tytoniu i wyrobów tytoniowych, a także nad posiadaniem i przewożeniem warsztatów i innych narzędzi i przyrządów do krajania tytoniu, tłuczenia i tarcia tabaki, winni, stosownie do okoliczności towarzyszących takiemu przekroczeniu, podlegają karze pieniężnej nie wyższej od stu rubli.

192. Za podrabianie wspomnianych w niniejszej ustawie banderol, akcyznych świadectw, dokumentów i innych papierów, jak również pieczęci, za udział w ich podrabianiu lub użycie podrabianych, winni, niezależnie od kar postanowionych w ar. 554 kodeksu kar (wyd. w 1866 r.), podlegają, jeżeli się zajmowali uprawą, przygotowywaniem lub sprzedażą tytoniu, konfiskacie wszystkiego znalezionej w ich domu, składzie lub sklepiku tytoniu, a w fabryce oprócz tego, przyrządów, narzędzi, i zapasów służących do przygotowywania tytoniu i wyrobów tytoniowych.

193. Nie uważa się za powtórzenie przekroczenia przepisów niniejszej ustawy, jeśli takowe popełnione zostało, chociaż nie pierwszy raz, ale po upływie roku od czasu wydanego za poprzednie wyroku. Przepis ten stosuje się we wszystkich wypadkach, kiedy przez przekroczenie nie sprawiono uszczerbku w dochodach skarbu.

ROZDZIAŁ DRUGI.

O karach za przekroczenie postanowień o nadzorze nad akcyzą od tytoniu przez urzędników zarządu akcyznego i innych władz.

194. Urzędnicy zarządu akcyznego za posiadanie lub utrzymywanie fabryki tytoniowej, hurtownego składu tytoniu lub innego zakładu prowadzącego handel tytoniem, jak również za uprawę tytoniu w granicach téj gubernii, w której urzędują, niezależnie od kar jakim mogą ulegać na zasadzie ogólnych postanowień niniejszej Ustawy, podlegają usunięciu z posady.

195. Za zagubienie banderol, osoby, którym powierzone jest ich zachowywanie, podlegają, niezależnie od opowiedzialności według prawa za strwonienie własności skarbowej, karom pieniężnym, w dwójnasób ceny zagubionych banderoli dla tytoniu krajowej produkcji, na ko-

а въ таможенныхъ—за каждый бандероль на иностранный табакъ, по одному рублю.

196. За утрату бланковъ таможенныхъ ярлыковъ и провозныхъ свидѣтельствъ на табакъ мѣстами и лицами, которымъ они посылаются для выдачи табакоразводителямъ и табачнымъ торговцамъ, взыскивается съ виновныхъ, за каждый потерянный бланкъ: таможенныхъ ярлыковъ—по десяти рублей, а провозныхъ свидѣтельствъ по одному рублю.

197. Если полиція или вообще лица, коимъ порученъ надзоръ за предупрежденіемъ незаконныхъ, выдѣлки, развоза и продажи табаку, по полученіи извѣщенія или объявленія о такихъ нарушеніяхъ подкрѣпленнаго доказательствами, не примутъ немедленно установленныхъ къ преслѣдованію за сіе мѣръ, то они, независимо отъ наказаній, установленныхъ вообще за нарушеніе обязанностей службы, подвергаются такому же денежному взысканію, какому подлежатъ виновные въ злоупотребленіи.

198. За всѣ преступленія и проступки по службѣ, въ предшедшихъ статьяхъ именно не означенные, должностныя лица, коимъ порученъ надзоръ за исполненіемъ Устава объ акцизѣ съ табаку подвергаются наказаніямъ за нарушеніе обязанностей службы, опредѣленнымъ въ раздѣлѣ V Уложенія о Наказаніяхъ.

199. Лица, исключенныя изъ службы, отрѣшенныя или удаленныя отъ должности по акцизному управленію, лишаются слѣдующаго имъ по ст. 141 сего Устава, но еще не выданнаго, процентнаго вознагражденія.

Подписалъ: Предсѣдатель Государственнаго Совѣта
КОНСТАНТИНЪ.

Приложеніе къ ст. 55.

Тарифъ бандеролей по табачному акцизу и продажныхъ цѣнъ табаку, сигаръ и папиросъ.

Наименованіе и сорты табаку.	Цѣна табаку со включеніемъ бандероля.		Цѣна одного бандероля.	
			Руб.	Коп.
Табакъ курительный и нюхательный.				
V СОРТЪ.				
3 фунта	Не выше	36 коп.	—	12
1 „	„ „	12 „	—	4

morach zaś—за każdą banderolę dla tytoniu zagranicznego po jednym rublu.

196. Za zgubienie blankietów świadectw komory i świadectw transportowych na tytón, przez te władze i osoby, którym porucza się wydawanie takich świadectw plantatorom tytoniu i handlarzom tytoniowym, ściaga się od winnych za każdy zgubiony blankiet: świadectw komory — po dziesięć rubli, zaś świadectw transportowych — po jednym rublu.

197. Jeżeli policja lub w ogóle osoby, którym poruczony jest nadzór nad zapobieżeniem nieprawemu przygotowywaniu, rozwożeniu i sprzedaży tytoniu, po otrzymaniu doniesienia lub zawiadomienia o takich przekroczeniach, opartego na dowodach, nie przedsięwzją bezzwłocznie ustanowionych dla wykrycia tego środków, to niezależnie od kar ustanowionych w ogóle za przekroczenie obowiązków służby, podlegają takiej samej karze pieniężnej, jakiej podlegają winni nadużycia.

198. Za wszystkie przestępstwa i przekroczenia w służbie, w poprzednich artykułach szczegółowo nie wymienione, urzędnicy, którym poruczony jest nadzór nad wykonaniem Ustawy o akcyzie od tytoniu, podlegają karom za przekroczenie obowiązków służby, określonych w rozdziale V Kodeksu Kar.

199. Osoby, wykluczone ze służby, usunięte lub oddalone z posad w zarządzie akcyznym tracą prawo do przypadającego im według art. 141 niniejszej Ustawy, ale jeszcze nie wydanego wynagrodzenia procentowego.

PODPISAL: Prezydujący w Radzie Państwa
KONSTANTY

Dodatek do art. 55.

Taryfa banderol akcyzy tytoniowej i cen sprzedaży tytoniu, tabaki, cygar i papierosów.

Nazwa i gatunki tytoniu	Cena tytoniu z włączeniem banderoli		Cena jednej banderoli	
			Rub.	Kop.
Tytón i tabaka:				
V. GATUNEK.				
3 funty	Nie wyżej	36 kop.	—	12
1 „	„	12 kop.	—	4

Наименованіе и сорты табаку.	Цѣна табаку со включе- ніемъ бандероля.	Цѣна одного бандероля.	
		Руб.	Коп.
$\frac{1}{2}$ фунта	Не выше 6 коп. . . .	—	2
$\frac{1}{4}$ "	" " 3 "	—	1
$\frac{1}{8}$ "	" " $1\frac{1}{2}$ "	—	$\frac{1}{2}$
IV СОРТЪ.			
3 фунта	Не выше 72 коп. . . .	—	24
1 "	" " 24 "	—	8
$\frac{1}{2}$ "	" " 12 "	—	4
$\frac{1}{4}$ "	" " 6 "	—	2
$\frac{1}{8}$ "	" " 3 "	—	1
III СОРТЪ.			
3 фунта	Не выше 1 р. 44 коп. . . .	—	48
1 "	" " 48 "	—	16
$\frac{1}{2}$ "	" " 24 "	—	8
$\frac{1}{4}$ "	" " 12 "	—	4
$\frac{1}{8}$ "	" " 6 "	—	2
II СОРТЪ.			
3 фунта	Не выше 2 р. 88 коп. . . .	—	96
1 "	" " 96 "	—	32
$\frac{1}{2}$ "	" " 48 "	—	16
$\frac{1}{4}$ "	" " 24 "	—	8
$\frac{1}{8}$ "	" " 12 "	—	4
I СОРТЪ.			
3 фунта	Отъ 3 р. 48 коп. . . .	1	56
1 "	" 1 " 16 "	—	52
$\frac{1}{2}$ "	" 58 "	—	26
$\frac{1}{4}$ "	" 29 "	—	13
$\frac{1}{8}$ "	" $14\frac{1}{2}$ "	—	$6\frac{1}{2}$
Напиросы:			
III СОРТЪ.			
Ящики въ 250 штукъ	Не выше 75 коп. . . .	—	$22\frac{1}{2}$
" " 100 "	" " 30 "	—	9

Nazwa i gatunki tytóniu	Cena tytóniu z włączeniem banderoli	Cena jednej banderoli	
		Rub.	Kop.
$\frac{1}{2}$ funta	Nie wyżej 6 kop. . . .	—	2
$\frac{1}{4}$ "	" " 3 "	—	1
$\frac{1}{8}$ "	" " $1\frac{1}{2}$ "	—	$\frac{1}{2}$
IV GATUNEK.			
3 funty	Nie wyżej 72 kop. . . .	—	24
1 "	" " 24 "	—	8
$\frac{1}{2}$ "	" " 12 "	—	4
$\frac{1}{4}$ "	" " 6 "	—	2
$\frac{1}{8}$ "	" " 3 "	—	1
III GATUNEK.			
3 funty	Nie wyżej 1 r. 44 kop. . . .	—	48
1 "	" " 48 "	—	16
$\frac{1}{2}$ "	" " 24 "	—	8
$\frac{1}{4}$ "	" " 12 "	—	4
$\frac{1}{8}$ "	" " 6 "	—	2
II GATUNEK.			
3 funty	Nie wyżej 2 r. 88 kop. . . .	—	96
1 "	" " 96 "	—	32
$\frac{1}{2}$ "	" " 48 "	—	16
$\frac{1}{4}$ "	" " 24 "	—	8
$\frac{1}{8}$ "	" " 12 "	—	4
I GATUNEK.			
3 funty	Od 3 r. 48 kop. . . .	1	56
1 "	" 1 " 16 "	—	52
$\frac{1}{2}$ "	" 58 "	—	26
$\frac{1}{4}$ "	" 29 "	—	13
$\frac{1}{8}$ "	" $14\frac{1}{2}$ "	—	$6\frac{1}{2}$
Papierosy.			
III GATUNEK.			
Pudełka po 250 sztuk	Nie wyżej 75 kop. . . .	—	$22\frac{1}{2}$
" " 100 "	" " 30 "	—	9

Наименование и сорта табаку.	Цена табаку со включе- нием бандероля.	Цена одного бандероля.	
		Руб.	Коп.
Пачки въ 25 штукъ . .	Не выше	7 1/2 коп.	— 2 1/4
" " 10 " . .	" "	3 " .	— 1
" " 5 " . .	" "	1 1/2 " .	— 1/2
II СОРТЪ.			
Ящики въ 250 штукъ .	Не выше 1 р.	25 коп.	— 37 1/2
" " 100 " .	" "	50 " .	— 15
Пачки " 25 " .	" "	12 1/2 " .	— 3 3/4
" " 10 " .	" "	5 " .	— 1 1/2
" " 5 " .	" "	2 1/2 " .	— 3/4
I СОРТЪ.			
Ящики въ 250 штукъ .	Отъ 1 р.	62 1/2 коп.	— 75
" " 100 " .	" "	65 " .	— 30
Пачки " 25 " .	" "	16 1/2 " .	— 7 1/2
" " 10 " .	" "	6 1/2 " .	— 3
" " 5 " .	" "	3 1/2 " .	— 1 1/2
Сигары:			
III СОРТЪ.			
Ящики въ 250 штукъ .	Не выше 2 р.	50 коп.	— 75
" " 100 " .	" " 1 "	" .	— 30
Пачки " 25 " .	" " 25 " .	" .	— 7 1/2
" " 10 " .	" " 10 " .	" .	— 3
" " 5 " .	" " 5 " .	" .	— 1 1/2
II СОРТЪ.			
Ящики въ 250 штукъ .	Не выше 5 р.	" .	— 1 50
" " 100 " .	" " 2 " .	" .	— 60
Пачки " 25 " .	" " 50 коп.	" .	— 15
" " 10 " .	" " 20 " .	" .	— 6
" " 5 " .	" " 10 " .	" .	— 3

Nazwa i gatunki tytoniu	Cena tytoniu z włączeniem banderoli	Cena jednej banderoli	
		Rub.	Kop.
Paczki po 25 sztuk .	Nie wyżej	7 1/2 kop.	— 2 1/4
" " 10 " .	" "	3 " .	— 1
" " 5 " .	" "	1 1/2 " .	— 1/2
II GATUNEK.			
Pudełka po 250 sztuk .	Nie wyżej 1 r.	25 kop.	— 37 1/2
" " 100 " .	" "	50 " .	— 15
Paczki " 25 " .	" "	12 1/2 " .	— 3 3/4
" " 10 " .	" "	5 " .	— 1 1/2
" " 5 " .	" "	2 1/2 " .	— 3/4
I GATUNEK.			
Pudełka po 250 sztuk .	Od 1 r.	62 1/2 kop.	— 75
" " 100 " .	" "	65 " .	— 30
Paczki " 25 " .	" "	16 1/2 " .	— 7 1/2
" " 10 " .	" "	6 1/2 " .	— 3
" " 5 " .	" "	3 1/2 " .	— 1 1/2
Cygara.			
III GATUNEK.			
Pudełka po 250 sztuk .	Nie wyżej 2 r.	50 kop.	— 75
" " 100 " .	" " 1 " .	" .	— 30
Paczka " 25 " .	" " 25 " .	" .	— 7 1/2
" " 10 " .	" " 10 " .	" .	— 3
" " 5 " .	" " 5 " .	" .	— 1 1/2
II GATUNEK.			
Pudełka po 250 sztuk .	Nie wyżej 5 r.	— kop.	— 1 50
" " 100 " .	" " 2 " .	" .	— 60
Paczka " 25 " .	" " 50 " .	" .	— 15
" " 10 " .	" " 20 " .	" .	— 6
" " 5 " .	" " 10 " .	" .	— 3

Наименованіе и сорты табаку.	Цѣна табаку со включе- ніемъ бандероля.	Цѣна одного бандероля.	
		Руб.	Коп.
I СОРТЪ.			
Ящики въ 250 штукъ .	Отъ 6 р.	.	2 50
„ „ 100 „ .	„ 2 „ 40 коп.	.	1 —
Пачки „ 25 „ .	„ 60 „	.	— 25
„ „ 10 „ .	„ 24 „	.	— 10
„ „ 5 „ .	„ 12 „	.	— 5

Примѣчаніе. При исчисленіи цѣнъ бандеролей для пачекъ папиросъ III сорта въ 10 и 5 шт. по цѣнѣ бандероля для сотни такихъ папиросъ, дроби $\frac{9}{10}$ и $\frac{9}{20}$ приняты за 1 и $\frac{1}{2}$ коп., а при опредѣленіи продажныхъ цѣнъ для пачекъ папиросъ I сорта въ 25 и 5 шт., вмѣсто $\frac{1}{4}$ коп. назначено для удобства, за незначительнымъ обращеніемъ монеты въ $\frac{1}{4}$ коп., $\frac{1}{2}$ коп.

Подписалъ: Предсѣдатель Государственнаго Совѣта
КОНСТАНТИНЪ.

(С. У. и Р. II, N. 62, 1871 г. стр. 749.)

Nazwa i gatunki tytoniu	Cena tytoniu z włączeniem banderoli	Cena jednej banderoli	
		Rub.	Kop.
I GATUNEK.			
Pudełka po 250 sztuk .	Od 6 r. — kop,	2	50
„ „ 100 „ .	„ 2 „ 40 „ .	1	—
Paczka „ 25 „ .	„ 60 „ .	—	25
„ „ 10 „ .	„ 24 „ .	—	10
„ „ 5 „ .	„ 12 „ .	—	5

Uwaga. Przy obliczeniu ceny banderoli dla papierosów III gatunku po 10 i 5 sztuk według ceny banderol dla setek takich papierosów, ułamki $\frac{9}{10}$ i $\frac{9}{20}$ przyjęte zostały za 1 i $\frac{1}{2}$ kop., a przy oznaczeniu cen sprzedaży paczek papierosów I gatunku po 25 i 5 sztuk, zamiast $\frac{1}{4}$ k. wyznaczono dla dogodności, z powodu małego obiegu $\frac{1}{4}$ kopiejkowej monety $\frac{1}{2}$ kop.

Podpisał: Prezydujący w Radzie Państwa
KONSTANTY.

27.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА (по I-му
ДЕПАРТАМЕНТУ).

О примѣненіи къ тѣмъ изъ эмигрантовъ уроженцевъ Царства Польскаго, а также Сѣверо и Югозападнаго края, кои пожелаютъ возвратиться въ Россію, дѣйствія тѣхъ повелѣній и распоряженій, кои были изданы по сему предмету послѣ возстанія 1830 года.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушалъ предложеніе Управляющаго Министерствомъ Юстиціи, отъ 29-го Іюня 1871 г., за № 15385-мъ, слѣдующаго содержанія:

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО Высочайше повелѣть соизволило:

Къ тѣмъ изъ эмигрантовъ уроженцевъ Царства Польскаго, а также Сѣверо и Югозападнаго края, кои пожелаютъ возвратиться въ Россію, примѣнить дѣйствіе тѣхъ повелѣній и распоряженій, кои были изданы по сему предмету послѣ возстанія 1830 года въ томъ смыслѣ, что всякій уроженецъ названныхъ губерній, самовольно удалившійся за границу, по добровольномъ возвращеніи въ Россію, подлежитъ законному преслѣдованію подлежащихъ судебныхъ учрежденій, рѣшеніе коихъ, по постановленіи приговора, повергается вмѣстѣ съ участіемъ подсудимаго, благоусмотрѣнію ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА.

О таковомъ Высочайшемъ повелѣніи, сообщенномъ Исправляющимъ должность Главнаго Начальника III Отдѣленія Собственной ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА Канцеляріи для подлежащихъ распоряженій, онъ, Управляющій Министерствомъ Юстиціи, предлагаетъ Правительствующему Сенату къ исполненію.

Приказали:

О таковомъ Высочайшемъ повелѣніи, для свѣдѣнія и должнаго, до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ, Министровъ и Главно-

27.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (1-SZY DEPARTAMENT).

O zastosowaniu do emigrantów urodzonych w Królestwie Polskiem, a także w Północno- i Południowo-Zachodnim kraju, którzy zechcą powrócić do Rosyi, tych rozkazów i rozporządzeń, jakie były wydane w tym przedmiocie po powstaniu 1830 roku.

Na mocy NAJWYŻSZEGO ukazu, Rządzący Senat po wysłuchaniu przedstawienia Zarządzającego Ministerstwem Sprawiedliwości z dnia 29 Czerwca 1871 roku N. 13385, następującej treści:

NAJJAŚNIEJSZY PAN NAJWYŻEJ polecić raczył:

Do emigrantów urodzonych w Królestwie Polskiem, a także w Północno- i Południowo-Zachodnim kraju, którzy życzą powrócić do Rosyi, zastosować rozkazy i rozporządzenia, jakie były wydane w tym przedmiocie po powstaniu w 1830 roku, w tém znaczeniu, że każdy mieszkaniec urodzony w wymienionych guberniach, który samowolnie wydalіł się za granicę, po dobrowolnym powrocie do Rosyi odeślany będzie przed właściwy sąd, którego wyrok, po zapadnięciu swém, przedstawiony zostanie, dla zaіdecydowania o losie podsądnego, do NAJWYŻSZEGO uznania.

O takowym NAJWYŻSZYM rozkazie, zakomunikowanym przez Pełniącego obowiązki Głównego Naczelnika III-go Oddziału Własnej NAJJAŚNIEJSZEGO PANA Kancelaryi, dla wydania odpowiednich rozporządzeń, Zarządzający Ministerstwem Sprawiedliwości, zawiadamia Rządzący Senat dla wykonania.

POLECIE:

O wzmiankowanym NAJWYŻSZYM rozkazie, dla wiadomości i właściwego, kogo to dotyczyć może, wykonania, zawiadomić JEJEGO CESARSKĄ WYSOKOŚĆ Namiestnika Kaukazu, Namiestnika w Królestwie Polskiem, Ministrów, i Główno-Zarzą-

управляющихъ отдѣльными частями, однихъ—указами, а другихъ — чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равно послать указы: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Губернскимъ, Областнымъ и Войсковымъ Правленіямъ, Судебнымъ Палатамъ: С.-Петербургской, Московской, Харьковской, Казанской, Одесской, Саратовской и Тифлисской и Палатамъ Гражданскаго и Уголовнаго Суда; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія, а въ Департаментъ Министерства Юстиціи—копію съ опредѣленія, и припечатать въ установленномъ порядкѣ, для чего Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(С. У. и Р. II., N. 61, 1871 г. стр. 730.)

dzających osobnemi wydziałami, jednych — przez ukazy, a innych — przez odstąpienie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu Rządzącego Senatu kopii decyzji Senatu; również przesyłać ukazy do Generał-Gubernatorów, Wojennych Gubernatorów, Gubernatorów, Zarządów Gubernialnych, Obwodowych i Wojennych, Izb Sądowych: S. Petersburgskiej, Moskiewskiej, Charkowskiej, Kazańskiej, Odesskiej, Saratowskiej i Tyfliskiej i do Izb Cywilnego i Kryminalnego Sądu; Najświętszemu zaś Rządzącemu Synodowi, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i Ogólnemu ich Zebraniu zakomunikować odpisy, a Departamentowi Ministerstwa Sprawiedliwości — kopię decyzji, i wydrukować według ustanowionego porządku — o czém zawiadomić Kantor Drukarni Senatu.

28.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА (по 1-му
ДЕПАРТАМЕНТУ).

Съ приложеніемъ деклараціи о предоставленіи Велико-
британіи тѣхъ же выгодъ относительно торговыхъ
клеймъ, которыя Указомъ 27-го Мая 1870 года
предоставлены Франціи.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Прави-
тельствующій Сенатъ слушали предложеніе Управляющаго Мини-
стерствомъ Юстиціи, отъ 6-го Іюля 187 года, за № 13799-мъ, при
коемъ предлагаетъ Правительствующему Сенату, вмѣстѣ съ рус-
скимъ переводомъ, копію съ подписанной 29 Іюня (11 Іюля) 1871 г.
Управляющимъ Министерствомъ Иностранныхъ Дѣлъ и Великобри-
танскимъ Посломъ въ С.-Петербургѣ Министерской Декларации,
о предоставленіи Великобританіи тѣхъ же выгодъ относительно
торговыхъ клеймъ, которыя Указомъ 27-го Мая 1870 г. предosta-
влены Франціи.

ПРИКАЗАЛИ:

Означенной деклараціи, напечатавъ потребное число экзем-
пляровъ, разослать таковыя, для повсемѣстнаго обнародованія
Его Императорскому Высочеству Намѣстнику Кавказ-
скому, Намѣстнику въ Царствѣ Польскомъ, Министрамъ
и Главноуправляющимъ отдѣльными частями, однимъ — при
указахъ, а другимъ — чрезъ передачу къ Оберъ-Прокурор-
скимъ дѣламъ 1-го Департамента Правительствующаго Се-
ната копій съ опредѣленія Сената; равнымъ образомъ послать
при указахъ: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губерна-
торамъ, Губернаторамъ, Войсковому Наказному Атаману Вой-
ска Донскаго, Градоначальникамъ, С.-Петербургскому и Мос-
ковскому Оберъ-Полиціймейстерамъ, Губернскимъ, Войсковымъ
и Областнымъ Правленіямъ, Судебнымъ Палатамъ: С.-Петер-
бургской, Московской, Харьковской, Казанской, Саратовской,
Одесской и Тифлисской, Палатамъ Гражданскаго и Уголовна-
го Суда, Казеннымъ, Прибалтійской Палатѣ Государственныхъ

28.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (1-SZY DEPARTAMENT).

O nadaniu Wielkiej Brytanji takich samych praw co do
cech handlowych, jakie przez Ukaz z dnia 27 Maja 1870 r.
nadane zostały Francji.

Na mocy NAJWZSZEGO UKAZU Rządzący Senat, po WY-
SZUCHANIU przedstawienia Zarządzającego Ministerstwem Spra-
wiedliwości, z dnia 6 Lipca 1871 r. № 13799, przy którym zakomuni-
kował Rządzącemu Senatowi, kopię, wraz z tłumaczeniem na ruski
język, Deklaracyi Ministeryalnej, podpisanęj dnia 29 Czerwca (11 Li-
pca) 1871 r. przez Zarządzającego Ministerstwem Spraw Wewnętrz-
nych, i przez Posła Wielkiej Brytanii w Petersburgu, o nadaniu Wiel-
kiej Brytanii takich samych praw co do cech handlowych, jakie przez
Ukaz z dnia 27 Maja 1870 r. nadane zostały Francji.

POLECIE:

Wydrukować odpowiednią liczbę egzemplarzy wzmiankowanej
deklaracyi i przesłać takowe, dla podania do publicznej wiado-
mości, do JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI Namiestnika
Kaukazu, Namiestnika w Królestwie Polskiem, Ministrów i Głó-
wnie zarządzających osobnemi wydziałami, do jednych — przy
ukazach, a do innych przy odstąpieniu do akt Naczelnego Pro-
kuratora 1-go Departamentu Rządzącego Senatu kopii postano-
wienia Senatu; również przesłać przy ukazach: do Generał-Gu-
bernatorów, Wojennych Gubernatorów, Gubernatorów, do Woj-
skowego Nakaźnego Atamana Wojsk dońskich, do Prezydentów
miast, Ober-Policmajstrów St.-Petersburgskiego i Moskiewskie-
go, Zarządów Gubernialnych Wojskowych i Obwodowych, do
Izb Sądowych: St.-Petersburgskiej, Moskiewskiej, Charkow-
skiej, Kazańskiej, Saratowskiej, Odeskiej i Tyfliskiej, do Izb Cy-
wilnego i Kryminalnego Sądu, Izb Skarbowych, do Izby Nadbal-
tyckiej dóbr Państwa, Zarządów Gubernialnych dóbr państwa

Имущество, Губернским Управлением Государственных Имуществ и всем прочим, подвѣдомственнымъ Правительствующему Сенату, присутственнымъ мѣстамъ и должностнымъ лицамъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во все Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить при вѣдѣніяхъ, а для припечатанія въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи — при извѣстіи.

Д Е К Л А Р А Ц І Я. (*)

Въ слѣдствіе признанной Правительствомъ ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА ИМПЕРАТОРА Всероссийскаго и Правительствомъ Ея Величества Королевы Соединенныхъ Королевствъ Великобританіи и Ирландіи необходимости точнѣе опредѣлить и сдѣлать болѣе дѣйствительными условія, содержащіяся въ статьѣ XX Трактата о торговлѣ и мореплаваніи, заключеннаго между Россією и Соединеннымъ Королевствомъ Великобританіи и Ирландіи 31 Декабря (12 Января) 1858го года, нижеподписавшіеся, будучи къ сему надлежащимъ образомъ уполномочены, условились о нижеслѣдующихъ статьяхъ.

Статья 1.

Выпускъ въ продажу или въ обращеніе произведеній, снабженныхъ поддѣльными русскими или англійскими фабричными клеймами, въ какой бы странѣ оныя ни были поддѣланы, будетъ почитаться за обманное дѣйствіе, запрещенное въ предѣлахъ обоихъ Государствъ, и виновные въ ономъ будутъ подлежать: въ Россіи наказаніямъ, опредѣленнымъ статьями 173—176 и 181 Устава

(*) D É C L A R A T I O N.

Le Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur de Russie et le Gouvernement de Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande, ayant reconnu nécessaire de préciser et de rendre plus efficaces les stipulations contenues dans l'article XX du Traité de commerce et de navigation conclu entre la Russie et le

i do wszystkich innych zarządów i urzędników podwładnych Rządzącego Senatu; do Najświętszego zaś Rządzącego Synodu, wszystkich Departamentów Rządzącego Senatu i Ogólnego ich Zebrania przy zakomunikowaniu kopii postanowienia Senatu — do Kantoru zaś Drukarni Senatu dla wydrukowania podług ustanowionego porządku — przy zawiadomieniu.

D E K L A R A C Y A.

W skutek uznanej przez Rząd NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA Wszech-Rossyi i przez Rząd Najjaśniejszej Królowej Połączonych Królestw Wielkobrytanii i Irlandyi konieczności określenia dokładniej i uczynienia bardziej skutecznymi warunków zamieszczonych w artykule XX Traktatu o handlu i żegludze, zawartego pomiędzy Rossyą i Zjednoczonym Królestwem Wielkobrytanii i Irlandii 31 Grudnia (12 Stycznia) 1858^{go} r., niżej podpisani, będąc do tego należycie upoważnieni, zgodzili się na następujące artykuły:

ARTYKUL 1.

Wystawienie na sprzedaż lub puszczenia w obieg wy. obów, zaopatrzonych w podrobione ruskie lub angielskie fabryczne cechy, bez wględo na to w jakim kraju były podrobione, będzie się uważało za czyn oszustwa, zabroniony w granicach obu państw i winni tego będą podlegali w Rossyi karom oznaczonym w art. 173 — 176 i 181 ustawy o karach wymierzanych przez sędziów pokojowych i w art. 1671 — 1675

Royame-Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande le 31 Décembre (12 Janvier) 1858^{le}, les Soussignés, dûment autorisés à cet effet, sont convenus des dispositions suivantes:

ARTICLE 1.

La mise en vente ou en circulation de produits revêtus de marques de fabriques russes ou anglaises contrefaites en tout pays, sera

о наказаніяхъ, налагаемыхъ мировыми судьями, и статьями 1665—1669 и 1671 — 1675 Уложения о наказаніяхъ (изданія 1866 г.), — а въ Великобританіи: наказаніямъ, опредѣленнымъ Парламентскимъ актомъ 1862 г.

Онъ можетъ служить основаніемъ иску объ убыткахъ въ судебныхныхъ установленіяхъ и по законамъ той страны, въ которой это обманное дѣйствіе обнаружилось; каковой искъ пострадавшее отъ этого дѣйствія лицо будетъ имѣть законное право простираť къ лицамъ въ томъ дѣйствіи виновнымъ.

Статья 2.

Великобританскіе подданные, желающіе оградить себя въ Россіи право собственности на свои фабричныя клейма, обязаны будутъ представлять эти клейма въ С.-Петербургѣ, въ Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.

Въ случаѣ, если въ послѣдствіи будетъ установлена въ Великобританіи заявка фабричныхъ клеймъ, тѣже правила будутъ примѣняться къ фабричнымъ клеймамъ, какъ англійскимъ такъ и русскимъ.

Статья 3.

Настоящія статьи, подлежащія немедленному приведенію въ исполненіе, будутъ считаться входящими неразрывно въ составъ трактата 31 Декабря (12 Января) 1858^{г.}, и будутъ имѣть равную силу и оставаться въ дѣйствіи на одинаковое время со сказаннымъ трактатомъ.

considérée comme une opération frauduleuse interdite sur le territoire des deux Etats, et passible en Russie des peines édictées par les articles 173—176 et 181 du Code relatif aux peines infligées par les juges de paix et les articles 1665 — 1669 et 1671 — 1675 du Code pénal (édition 1866), — en Angleterre des peines portées par l'acte du Parlement de 1862.

Elle pourra donner lieu devant les tribunaux et selon les lois du pays où la dite opération frauduleuse aura été constatée, à une

kodeksu kar (wydania 1866 roku), a w Wielkobrytanii karom, oznaczonym przez akt parlamentu z 1862 r.

Może też stanowić podstawę do wytoczenia akcji o straty w władzach sądowych i według praw tego kraju, gdzie ten czyn oszustwa został ujawniony, i akcyę tę osoba, która doznała straty w skutku tego czynu, będzie miała słuszne prawo regulować do osób winnych takowego czynu.

ARTYKUŁ 2.

Poddani wielkobrytańscy pragnący zabezpieczyć sobie w Rosyi prawo własności co do swych cech fabrycznych, obowiązani będą składać te cechy w St.-Petersburgu w Departamencie Handlu i Rękodziel.

W razie jeżeli następnie w Wielkobrytanii będzie ustanowione deklarowanie cech fabrycznych, takie same przepisy będą się stosowały do cech fabrycznych tak angielskich jak i ruskich.

ARTYKUŁ 3.

Niniejsze artykuły ulegające bezwłócznemu wprowadzeniu w wykonanie, będą się uważały jako wchodzące nierozzerwalnie do składu traktatu z d. 31 Grudnia (12 Stycznia) 1858^{g.}, r., i będą miały równą moc obowiązującą i przez czas jednakowy z wspomnionym traktatem.

action en dommages intérêts valablement exercée par la partie lésée envers ceux qui s'en sont rendus coupables.

ARTICLE 2.

Les sujets anglais qui voudront s'assurer en Russie la propriété de leurs marques de fabrique, seront tenus de les déposer à St. Petersburg au Département du commerce et des manufactures.

Въ удостовѣреніе чего нижеподписавшіеся составили настоящую декларацию и приложили къ оной печати своихъ гербовъ.

Учинено въ двухъ экземплярахъ въ С.-Петербургѣ 29 Іюня (11 Іюля) 1871 г.

(подп) Вестманъ.

(М: П:)

(подп) Андрей Букаланъ.

(М: П:)

(С. У. и Р. П., N. 69, 1871 г. стр. 750.)

Dans le cas où les marques de fabrique en Angleterre seraient dans la suite soumises à l'enregistrement, les mêmes règles seront applicables aux marques de fabrique tant russes qu'anglaises.

ARTICLE 3.

Les présents articles, immédiatement exécutoires, seront considérés comme faisant partie intégrante du traité du 31 décembre (12 janvier) 185%, et auront même force et durée que le dit traité.

Na dowód czego niżej podpisani spisali niniejszą deklarację i przyłożyli do niej pieczęcie ze swemi herbami.

Spisano w dwóch egzemplarzach w St.-Petersburgu, 29 Czerwca (11 Lipca) 1871 r.

(podp.) Westman.

(L. S.)

(podp.) Andrew Buchanan.

(L. S.)

En foi de quoi, les Soussignés ont dressé la présente Déclaration et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait en double à St.-Petersbourg, le 29 Juin (11 Juillet) 1871.

(Signé) Westmann.

(L. S.)

(Signé) Andrew Buchnan.

(L. S.)

29.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА (по 1-му
ДЕПАРТАМЕНТУ).

Съ приложеніемъ правилъ о продажѣ состоящихъ
въ вѣдѣніи казны земель въ губерніяхъ: Варшав-
ской, Калишской, Кѣлецкой, Ломжинской, Люблин-
ской, Петроковской, Плоцкой, Радомской, Сувалк-
ской и Сѣдлецкой.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Прави-
тельствующій Сенатъ слушали предложеніе Министра Юстиціи, отъ
5-го Августа 1871 года, за № 9214-мъ, при коемъ предлагаетъ Пра-
вительствующему Сенату подлинное отношеніе Управляющаго Ми-
нистерствомъ Финансовъ, отъ 24 Іюля 1871 г. за № 9090, и прило-
женныя при ономъ правила о продажѣ состоящихъ въ вѣдѣніи каз-
ны земель въ губерніяхъ: Варшавской, Калишской, Кѣлецкой,
Ломжинской, Люблинской, Петроковской, Плоцкой, Радомской, Су-
валкской и Сѣдлецкой.

ПРИКАЗАЛИ:

Означенныхъ правилъ, напечатать потребное число экземпля-
ровъ, разослать таковыя, для свѣдѣнія и должнаго, до кого
касаться будетъ, исполненія, Его Императорскому Вы-
сочеству Намѣстнику Кавказскому, Намѣстнику въ Цар-
ствѣ Польскомъ, Министрамъ и Главноуправляющимъ отдѣль-
ными частями, однимъ — при указахъ, а другимъ — чрезъ пе-
редачу къ Оберъ-Прокурорскимъ дѣламъ 1-го Департамента
Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената;
равнымъ образомъ послать при указахъ Губернаторамъ, Гу-
бернскимъ Правленіямъ и Казеннымъ Палатамъ 10-ти губер-
ній Царства Польскаго; въ Святѣйшій же Правительствующій
Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената
и Общія оныхъ Собранія сообщить при вѣдѣніяхъ, а для при-
печатанія въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской
Типографіи — при извѣстіи.

29.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (1-SZY DEPARTAMENT).

O przepisach o sprzedaży pozostających pod zarządem
skarbu gruntów w guberniach: Warszawskiej, Kalisz-
skiej, Kieleckiej, Łomżyńskiej, Lubelskiej, Petrokowskiej,
Płockiej, Radomskiej, Suwałskiej i Siedleckiej.

Na mocy NAJWYŻSZEGO ukazu, Rządzący Senat, PO WYSŁU-
CHANIU przedstawienia Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 Sierpnia
1871 roku, N. 9214, przy którym zakomunikował Rządzącemu Senato-
wi oryginalną odezwę Zarządzającego Ministerstwem Finansów, z dnia
21 Lipca 1871 roku, N. 2090, wraz z dołączonemi do niej przepisami
o sprzedaży pozostających pod zarządem Skarbu gruntów w guber-
niach: Warszawskiej, Kaliszskiej, Kieleckiej, Łomżyńskiej, Lubelskiej,
Petrokowskiej, Płockiej, Radomskiej, Suwałskiej i Siedleckiej:

POLECIE:

Wydrukować pomienionych przepisów, odpowiednią liczbę
egzemplarzy i rozesłać takowe dla wiadomości i właściwego,
kogo to dotyczyć może, wykonania, do JEGO CESARSKIEJ
WYSOKOŚCI Namiestnika Kaukazu, Namiestnika w Kró-
lestwie Polskiem, Ministrów i Główno-Zarządzających osob-
nemi wydziałami, do jednych przy ukazach a do innych przy od-
stąpieniu do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu
Rządzącego Senatu kopii postanowienia Senatu: również prze-
słać przy ukazach do Gubernatorów, Rządów Gubernialnych,
Izb Skarbowych 10 gubernij Królestwa Polskiego; Najświęt-
szemu zaś Rządzącemu Synodowi, wszystkim Departamentom
Rządzącego Senatu i Ogólnemu ich Zebraniu zakomunikować przy
kopii postanowienia Senatu Kantorowi Drukarni Senatu dla wy-
drukowania podług ustanowionego porządku — przy zawiadomie-
niu.

На подлинномъ написано: „Было представлено на Высочайшее благоусмотрѣніе въ Фридрихсгагенѣ 1 (13) Іюля 1871 г. и по разсмотрѣніи возвращены эти правила по ихъ утвержденіи.

ПРАВИЛА

о продажѣ состоящихъ въ вѣдѣніи казны земель въ губерніяхъ: Варшавской, Калишской, Кѣлецкой, Ломжинской, Люблинской, Петроковской, Плоцкой, Радомской, Сувалкской и Сѣдлецкой.

1. Тѣ изъ обращенныхъ въ казну на основаніи Высочайшихъ Указовъ 27-го Октября (8-го Ноября) 1864 и 14 (26) Декабря 1865 года земель, которыя еще не проданы или не поступили и не предназначены въ надѣлъ безземельнымъ крестьянамъ и отставнымъ солдатамъ, назначаются въ продажу на условіяхъ, настоящими правилами опредѣленныхъ.

2. Означенныя земли продаются не иначе, какъ съ публичныхъ торговъ. Для производства таковыхъ торговъ земли сии раздѣляются на двѣ категоріи. Къ *первой* категоріи причисляются незначительные участки, расположенные чреполюсно съ землями имѣній частныхъ владѣльцевъ, а равно находящіеся въ городахъ и посадахъ плацы и огороды; ко *второй* же категоріи отдѣльные фольварки и земли, расположенные сплошными участками. Распределение означенныхъ въ ст. 2-й земель между сими двумя категоріями и составленіе онымъ особыхъ списковъ возлагается на Министра Финансовъ.

3. Къ участию въ торгахъ на земли первой изъ означенныхъ въ статьѣ 2-й категорій допускаются всѣ вообще русскіе подданные; къ участию же въ торгахъ на земли второй категоріи могутъ быть допускаемы только лица русскаго происхожденія православныя, и лица протестантскихъ исповѣданій русскаго же происхожденія, состоявшія и состоящія на государственной, военной или гражданской службѣ.

Примѣчаніе. Владѣльцы пожалованныхъ (маіоратныхъ и на правѣ полной собственности) имѣній въ вышепоименованныхъ десяти губерніяхъ не могутъ покупать земель второй категоріи, за исключеніемъ небольшихъ участковъ (не превышающихъ 300 морговъ), которые прилегаютъ непосредственно къ угодіямъ означенныхъ владѣльцевъ.

Na oryginalnie napisano: Było przedstawione na Najwyższe rozpoznanie we Frydrychschaften dnia 1 (13) Lipca 1871 roku i po rozpatrzeniu przepisy te, po ich zatwierdzeniu zwrócone.

PRZEPISY

О sprzedaży pozostających pod zarządem skarbu gruntów w guberniach: Warszawskiej, Kaliszskiej, Kieleckiej, Łomżyńskiej, Lubelskiej, Petrokowskiej, Płockiej, Radomskiej, Suwałkskiej, i Siedleckiej.

1. Te z przeszłych na własność skarbu na mocy Najwyższych ukazów z 27 Października (8 Listopada) 1864 i 14 (26) Grudnia 1865 roku gruntów, które jeszcze nie zostały sprzedane lub nie zostały udzielone i przeznaczone dla nadania bezrolnym właścicielom i dymisyonowanym żołnierzom, przeznaczają się na sprzedaż na warunkach przez niniejsze przepisy określonych.

2. Wspomniane grunta sprzedają się tylko przez licytację publiczną. Dla odbycia takich licytacji grunta te dzielą się na dwie kategorie: do *pierwszej* kategorii zaliczają się niewielkie przestrzenie leżące w szachownicy z gruntami dóbr właścicieli prywatnych jak również znajdujące się w miastach i osadach place i ogrody; do *drugiej* kategorii zaś — oddzielne folwarki i grunta leżące w ciągłych przestrzeniach. Podział oznaczonych w art. 1 gruntów pomiędzy te dwie kategorie i ułożenie oddzielnych ich list włada się na Ministra Finansów.

3. Nabywać na licytacji grunta pierwszej z pomienionych w art. 2 kategorii, mogą wszyscy w ogóle ruscy poddani; zaś grunta drugiej kategorii mogą nabywać tylko osoby ruskiego pochodzenia prawosławne i osoby wyznań protestanckich, także ruskiego pochodzenia — które znajdowały się lub znajdują się w służbie rządowej wojskowej lub cywilnej.

Uwaga. Właściciele nadanych (majorackich z prawem całkowitej własności) dóbr w wyżej pomienionych dziesięciu guberniach, nie mogą kupować gruntów drugiej kategorii, z wyjątkiem nieznacznych przestrzeni (nie przenoszących 300 mórg), które bezpośrednio stykają się z gruntami pomienionych właścicieli.

4. Означенія въ статьѣ 1-й земли продаются въ томъ странствѣ и съ тѣми хозяйственными и оброчными строеніями, какія опредѣлены будутъ предъявляемыми къ торгамъ по каждому участку описаніями, со всѣми правами и обязанностями, какія по онымъ имѣетъ казна. Къ составу продаваемыхъ земель могутъ быть отводимы, по усмотрѣнію Министра Финансовъ и сообразно съ мѣстными удобствами, лѣсные участки изъ состоящихъ въ вѣдѣніи казны дачъ въ размѣрѣ, не превышающемъ одной пятой части общаго пространства полевыхъ угодій каждаго имѣнія.

5. Покупщикамъ имѣній второй категоріи, продаваемыхъ безъ лѣса, предоставляется, въ теченіе первыхъ двухъ лѣтъ со дня утвержденія купчаго контракта, право на покупку изъ ближайшихъ казенныхъ лѣсничествъ, безъ торговъ, по казенной оцѣнкѣ и съ разсрочкою уплаты на три года безъ процентовъ, строеваго матеріала необходимаго для возведенія новыхъ или починки существующихъ хозяйственныхъ построекъ.

Примечаніе. Опредѣленіе количества строеваго матеріала, отпускаемаго для каждаго имѣнія по казенной таксѣ, зависитъ отъ дѣйствительной въ такомъ матеріалѣ потребности, но стоимость всего отпуска не можетъ превышать десяти процентовъ покупной за имѣніе цѣны.

6. Стоимость участковъ, отъ коей начинаются торги, опредѣляется слѣдующимъ образомъ:

a) стоимость пашень, луговъ, пастбищъ и прочихъ земельныхъ угодій, кромѣ лѣса, исчисляется посредствомъ капитализаціи по землямъ первой категоріи (ст. 2) изъ 4% (т. е. помноженіемъ на 25), а по землямъ второй категоріи изъ 5% (т. е. помноженіемъ на 20) существующей арендной за участки платы;

b) если выведенная такимъ образомъ капитальная сумма окажется ниже стоимости земли по среднимъ для данной мѣстности цѣнамъ за каждую уволюку, установленнымъ Земскимъ Кредитнымъ Обществомъ Царства Польскаго для задога имѣній, то сумма сія возвышается до таковой стоимости;

в) стоимость лѣса въ тѣхъ случаяхъ, когда таковой будетъ продаваться въ составѣ имѣнія, опредѣляется по существующимъ въ губерніяхъ Царства Польскаго прави-

4. Wspomniane w art. 1 grunta sprzedają się w takiej przestrzeni i z takimi gospodarczemi i czynszowemi budowlami, jakie będą oznaczone w ogłaszanych opisach, każdej miejscowości, ze wszystkiemi prawami i obowiązkami, jakie co do nich ma skarb. — Do składu sprzedawanych gruntów mogą być przyłączane, według uznania Ministra Finansów i stosownie do miejscowych dogodności, wycinki lasów, z obrębów będących w posiadaniu skarbu, w rozmiarze nie przewyższającym jednej piątej części ogólnej przestrzeni gruntów każdego majątku.

5. Nabywcom dóbr drugiej kategorii, sprzedawanych bez lasu, nadaje się w ciągu dwóch lat od dnia zatwierdzenia kontraktu kupna, prawo do kupna z najbliższych leśnictw rządowych bez licytacji, według rządowego oszacowania i przy rozłożeniu wypłaty na trzy lata bez procentu, materiału budulcowego, potrzebnego na wzniesienie nowych lub reparacyą istniejących budowli gospodarczych.

Uwaga. Oznaczenie ilości materiału budulcowego, udzielanego dla każdego majątku według taksy rządowej, zależy od rzeczywistej potrzeby takiego materiału, lecz wartość całej udzielonej ilości nie może przenosić dziesiątego procentu od ceny kupna majątku.

6. Szacunek majątku, od którego rozpoczyna się licytacja, oznacza się w następujący sposób:

a) wartość pól ornych, łąk, pastwisk i innych gruntów oprócz lasu oblicza się za pomocą kapitalizacyi co do gruntów pierwszej kategorii (art. 2-gi) 4% (to jest przez pomnożenie przez 25), a co do gruntów drugiej kategorii, 5% (to jest przez pomnożenie przez 20) istniejącej opłaty dzierżawnej za majątek;

b) jeżeli wynaleziony w ten sposób szacunek okaże się niższym od wartości gruntu według średnioproporcjonalnych cen dla każdej miejscowości za każdą włókę, ustanowionych przez Towarzystwo Kredytowe Ziemskie w Królestwie Polskiem dla pożyczki Towarzystwa, to szacunek ten podnosi się do odpowiedniej wysokości;

c) szacunek lasu, kiedy takowy będzie sprzedany łącznie z majątkiem, ustanawia się według obowiązujących w guberniach Królestwa przepisów szacowania gotowej masy drzewnej

ламъ оцѣнки наличной древесной массы на срубъ, причѣмъ для земель первой категоріи присоединяется еще и стоимость земли подъ лѣсомъ;

- ж) стоимость плацевъ и огородовъ въ городахъ и посадахъ исчисляется посредствомъ капитализаціи изъ 4% существующей арендной платы, съ тѣмъ, что если выведенная такимъ образомъ капитальная сумма окажется ниже технической оцѣнки плаца, определенной по дѣйствующимъ въ Царствѣ Польскомъ правиламъ, или если означенные плацы и огороды не состоятъ въ арендѣ, то стоимость оныхъ опредѣляется по технической оцѣнкѣ.

7. Желаящій участвовать въ торгахъ представляетъ къ онымъ залогъ, равный одной десятой части объявленной къ торгамъ цѣны участковъ. Таковой залогъ представляется наличными деньгами, а при торгахъ на земли второй категоріи (ст. 2) можетъ быть представленъ также ликвидационными листами или другими государственными процентными бумагами, по нарицательной стоимости оныхъ.

8. Торги производятся Казенными Палатами или, по усмотрѣнію Казенной Палаты, въ случаѣ продажи участковъ незначительной цѣнности, — въ Уѣздныхъ Управленіяхъ, или въ Гминныхъ — въ присутствіи Уѣздныхъ Начальниковъ, изустно и въ запечатанныхъ объявленіяхъ. Торги въ Казенныхъ Палатахъ на земли, причисленные ко второй изъ означенныхъ въ статьѣ 2-й категоріи производятся въ присутствіи Начальниковъ губерній. Торги, по землямъ первой категоріи, утверждаются до суммы 5,000 руб. Палатами, а до 10,000 руб. Губернаторами; торги же на сумму свыше 10,000 руб и всѣ вообще торги на земли, причисленные ко второй категоріи (ст. 2) представляются Министру Финансовъ, который утверждаетъ своею властію торги до 30,000 р., на утвержденіе же торговъ на высшую сумму испрашиваетъ разрѣшенія Правительствующаго Сената.

9. Уплата покупщикомъ стоимости приобрѣтенной на торгахъ земли производится на слѣдующихъ основаніяхъ:

- а) по землямъ, причисленнымъ къ первой изъ означенныхъ въ статьѣ 2-й категорій причитающаяся съ покупателя сумма уплачивается не иначе, какъ наличными деньгами, при чемъ если сумма сія не превышаетъ 5,000 рублей, то таковая вносится одновременно въ теченіи тридцати дней по объявленіи покупщику объ утвержденіи торговъ; въ случаѣ же, если покупная сумма превышаетъ 5,000

на выцѣге, причѣмъ на грунтахъ первой категоріи доłącza się jeszcze i wartość gruntu pod lasem;

- д) szacunek placów i ogrodów w miastach i osadach ustanawia się za pomocą kapitalizacji 4% istniejącej opłaty dzierżawnej, z zastrzeżeniem że jeżeli ustanowiony w ten sposób szacunek okaże się niższym od technicznego oszacowania placu, dokonanego według obowiązujących w Królestwie Polskiem przepisów, lub jeżeli pomienione place i ogrody nie są wypuszczone w dzierżawę, to szacunek ich ustanawia się według technicznego oszacowania

7. Pragnący uczestniczyć w licytacji, składa kaucję, równą jednej dziesiątej części ustanowionego i ogłoszonego szacunku miejscowości, sprzedającej się przez licytację. Kaucya ta składa się w gotowiznie, do licytacji na grunta drugiej kategorii (art. 2), może być złożona także w listach likwidacyjnych lub innych procentowych papierach państwowych, według nominalnej ich wartości.

8. Licytacje odbywają się w Izbach Skarbowych, lub, według uznania Izby Skarbowej w razie sprzedaży przestrzeni małej wartości w Zarządach Powiatowych lub Gminnych, w obecności Naczelników Powiatu, ustnie i przez opieczetowane deklaracje. Licytacje w Izbach Skarbowych na grunta, zaliczone do drugiej z wymienionych w art. 2-m kategorii, odbywają się w obecności Naczelników gubernij. Licytacje co do gruntów pierwszej kategorii zatwierdzają się do sumy 5,000 przez Izby, a do 10,000 rubli przez Gubernatorów; licytacje zaś na sumę przenoszącą 10,000 rubli i w ogóle wszystkie licytacje na grunta zaliczone do drugiej kategorii (art. 2) przedstawiają się Ministrowi Finansów, który zatwierdza na mocy służącej mu władzy licytacje do 30,000 rubli, na zatwierdzenie zaś licytacji na wyższą sumę wyjednuwa decyzję Rządzącego Senatu.

9. Wpłata przez nabywcę ceny nabytych na licytacji gruntów dokonywa się na następujących podstawach:

- a) za grunta, zaliczone do pierwszej z pomienionych w art. 2-m kategorii, przypadająca od nabywcy suma wypłaca się tylko gotowizną, причѣмъ jeżeli suma nie przewyższa 5,000 rubli, то takowa wypłaca się w ciągu trzydziestu dni od zawiadomienia nabywcy o zatwierdzeniu licytacji; w razie zaś jeżeli suma kupna przewyższa 5,000 rub., то nabywca może ją wypłacić w ciągu trzech lat od dnia

рублей, то покупатель может уплатить оную в течение трех лет со дня утверждения торгов равными частями в полугодовых сроках, с уплатою, при каждом взносе, процентов по расчету 5-ти на сто в год, от остающейся в долгу суммы и с тем при том, чтобы первый платеж внесен был по истечении 30-ти дней со дня объявления покупщику об утверждении торгов. Взносы срочных платежей должны быть производимы наличными деньгами вперед, в два полугодовых срока, в Июнь и Декабрь месяцах каждого года, без особых со стороны казны напоминаний;

б) по землям второй категории, покупатель в течение тридцати дней со дня извещения его об утверждении торгов вносить такую сумму, которая вместе с представленным им к торгам, на основании ст. 7-й настоящих правил, залогом составить одну десятую часть всей состоявшейся на торгах покупной стоимости имения; уплата остальных девяти десятых частей покупной стоимости имения разсрочивается покупщику по банковым правилам, с платежом в год с этой суммы четырех процентов роста и одного процента погашения, или четырех процентов роста и двух процентов погашения, по желанию покупателя.

Примечание. Разсроченные на основании сей статьи суммы обезпечиваются на первом месте IV-го раздела ипотечного указателя приобретенной покупщиком недвижимости.

10. Определенная в п. б. предыдущей статьи 9-й доплата к залому до одной десятой части покупной цены может быть произведена ликвидационными листами по нарицательной стоимости оных. Прием этих бумаг по нарицательной стоимости допускается и при ежегодных срочных платежах (как процентов так и погашения), производимых покупщиком в уплату остающейся в долгу на имении части покупной суммы, но с тем, что в счет каждого такого платежа вышепоказанными бумагами может быть вносимо не более половины оного; в случае же уплаты сразу всей остающейся в долгу на имении покупной суммы, таковая уплата может быть производима сполна ликвидационными листами по нарицательной их стоимости.

Примечание. Срочные платежи, половина коих не достигает ста рублей, вносятся сполна наличными деньгами.

затверждения лicyтacyи, в равных rataх, в terminax полroчных, przy doliczeniu do každy raty procentu według stopy 4 od sta na rok od pozostałego niewypłaconego szacunku i z zastrzeżeniem przytém, żeby pierwsza rata wniesiona była po upływie 30 dni od dnia oznajmienia nabywcy o zatwierdzeniu licytacji. Raty terminowe powinny być wnoszone w gotowiznie z góry, w dwóch półrocznych terminach, w Czerwcu i Grudniu każdego roku, bez osobnych ze strony rządu przypominań;

б) за grunta drugiej категории, nabywca w ciągu trzydziestu dni od daty zawiadomienia go o zatwierdzeniu licytacji wypłaca taką sumę, która, wraz z złożoną przezeń do licytacji, na mocy art. 7-go niniejszych przepisów, kaucya, stanowić będzie dziesiątą część całej ceny kupna majątku nabytego na licytacji; wypłata pozostałych dziewięciu dziesiątych części ceny kupna majątku, nabywcy rozkłada się na raty, według przepisów bankowych, z opłatą rocznie od tej sumy cztery od sta procentu i jeden od sta na umorzenie, lub cztery od sta procentu i dwa od sta na umorzenie, według życzenia nabywcy.

Uwaga. Rozłożone na raty na mocy niniejszego artykułu sumy, zabezpieczają się na pierwszym miejscu działu IV wykazu hipotecznego nabytej przez nabywcę nieruchomości.

10. Oznaczona w punkcie b poprzedniego 9-go artykułu dopłata do kaucyi do jednej dziesiątej części sumy kupna, może być dokonana w listach likwidacyjnych według nominalnej ich wartości. Przyjmowanie tych papierów według nominalnej ich wartości dopuszcza się i przy rocznych terminowych opłatach (tak procentu jak i na umorzenie), dokonywanych przez nabywcę dla spłaty pozostałej części niewypłaconego szacunku majątku, ale z zastrzeżeniem, że każda rata może być opłaconą listami likwidacyjnymi, według nominalnej ich wartości; w razie zaś wypłaty od razu całej reszty niewypłaconego szacunku majątku, wypłata taka może być dokonana całkowicie w listach likwidacyjnych, według nominalnej ich wartości.

Uwaga. Raty, których połowa nie dochodzi stu rubli, wnoszą się całkowicie w gotowiznie.

11. Покупщики лѣсныхъ участковъ, уплата стоимости коихъ будетъ разсрочена, обязываются рубку лѣса производить не иначе какъ по частямъ, вырубая, въ случаяхъ, когда уплата разсрочена согласно ст. 9 п. а настоящихъ правилъ на три года, въ каждый годъ не болѣе одной третьей части площади участка, по указанію мѣстнаго казеннаго лѣснаго управленія, а въ случаяхъ разсрочки на основаніи п. б той же статьи — подъ надзоромъ того же управленія, по хозяйственному плану, который будетъ составленъ соотвѣтственно періоду, опредѣленному, по желанію покупателя, на основаніи ст. 9 п. б, для погашенія остающейся въ долгу на имѣніи суммы, и выданъ владѣльцу не позже 3-хъ мѣсяцевъ со дня утвержденія купчаго контракта.

Примѣчаніе. Несоблюденіе покущикомъ обязательства правильной рубки влечетъ за собою учрежденіе, на счетъ покупателя, казенной надѣ лѣсомъ администраціи.

12. Исправность по взносу покупной суммы обеспечивается слѣдующими мѣрами взысканія:

а) По землям первой категоріи:

1) если покупщикъ земли, стоимость которой на основаніи ст. 9 п. а должна быть уплачена единовременно, не внесетъ слѣдующей съ него суммы въ теченіи 30-ти дней по полученіи увѣдомленія объ утвержденіи торговъ, то казна въ правѣ назначить вторичныя, на рискъ покупателя, торги на продажу купленныхъ имъ участковъ и могущіе произойти отъ того для нея убытки пополнить изъ залога, представленнаго покупщикомъ передъ торгами, а въ случаѣ недостатка онаго, изъ прочаго его имущества;

2) если при разсрочкѣ уплаты на основаніи того же пункта статьи 9-й настоящихъ правилъ покупатель доведетъ недоимку до двухъ полныхъ срочныхъ платежей, то казна въ правѣ требовать уплаты одновременно всей причитающейся ей суммы, оставшейся неуплаченною покупщикомъ за приобретенные имъ участки:

3) въ случаѣ неуплаты покупщикомъ таковой суммы въ теченіи 3-хъ мѣсяцевъ со дня объявленія ему о томъ, казна предоставляет себѣ право продать приобрѣтенные имъ участки съ торговъ, на рискъ неисправнаго владѣльца, въ административномъ порядкѣ.

6) По землям второй категоріи:

11. Nabywcy wycinków leśnych, za które wypłata ceny kupna będzie rozłożona na raty, obowiązują się wycinanie lasu dokonywać nie inaczej, jak częściowo, wycinając w wypadkach, kiedy wypłata jest rozłożona stosownie do art. 9 punktu *a* niniejszych przepisów na trzy lata, corocznie nie więcej nad jedną trzecią część przestrzeni lasu, według wskazania miejscowego rządowego zarządu leśnego, a w razach rozkładu na raty na zasadzie punktu *b* tegoż artykułu, pod nadzorem tegoż zarządu, według planu gospodarczego, który będzie ułożony odpowiednio do okresu, oznaczonego, według życzenia nabywcy, na mocy art. 9 punktu *b*, dla umorzenia pozostałego niewypłaconego szacunku majątku i udzielony właścicielowi nie później jak w 3 miesiące od dnia zatwierdzenia kontraktu kupna.

Uwaga. Niezachowanie przez nabywcę obowiązku prawidłowego cięcia, pociąga za sobą ustanowienie administracyi rządowej nad lasem, na koszt nabywcy.

12. W celu zabezpieczenia regularnej wypłaty szacunku kupna i w razie potrzeby, w celu ściągnięcia takowego, ustanawiają się następujące środki:

a) Co do gruntów pierwszej kategorii:

1) jeżeli nabywca gruntów, których cena na zasadzie art. 9 punktu *a*, powinna być wypłacona jednorazowo, nie wyplaci przypadającej od niego sumy w ciągu 3ch dni od otrzymania zawiadomienia o zatwierdzeniu licytacji, to skarb ma prawo wyznaczyć powtórna, na ryzyko nabywcy, licytację na sprzedaż kupionych przezeń gruntów i mogące ztąd wyniknąć dla skarbu straty pokryć z kaucyi, złożonej przez nabywcę przy licytacji, a w razie jej niedostateczności z reszty jego majątku:

2) jeżeli przy rozłożeniu na raty wypłaty, na zasadzie tegoż punktu art. 9 niniejszych przepisów, nabywca doprowadzi zaległość do dwóch całkowitych rat terminowych, to skarb ma prawo wymagać wypłaty jednorazowo całej należnej sumy, nieopłaconej jeszcze przez nabywcę za nabyte przezeń grunta;

3) w razie niezapłacenia przez nabywcę téj sumy w ciągu 3ch miesięcy, od dnia zawiadomienia go o tém, skarb pozostawia sobie prawo sprzedania nabytych przezeń gruntów przez licytację, na ryzyko zalegającego właściciela, w drodze administracyjnej.

b) Co do gruntów drugiej kategorii:

1) если покущик не внесет, въ определенный контрактъ срокъ, каковаго либо срочнаго платежа, то казна принимаетъ ко взысканію оного административныя мѣры, наложеніемъ секвестра на доходы имѣнія;

2) если покущикъ доведетъ недоимку до трехъ полныхъ срочныхъ платежей, то казна въ правѣ требовать уплаты одновременно всей причитающейся ей суммы, оставшейся неуплаченною покущикомъ за приобретенное имъ имѣніе; и

3) въ случаѣ неуплаты покущикомъ такой суммы въ теченіи 5-ти мѣсяцевъ со дня объявленія ему о томъ, казна предоставляетъ себѣ право продать имѣніе съ торговъ, на рискъ несправнаго владѣльца въ административномъ порядкѣ, но не иначе какъ лицу, имѣющему право участія въ таковыхъ торгахъ на основаніи ст. 3-й.

13. Срокъ передачи покущику купленной имъ земли определяется Казенными Палатами въ торговыхъ условіяхъ. Доходы съ участка до сего срока принадлежать казнѣ, съ того же времени они поступаютъ въ пользу покущика.

14. Лица, имѣющія по ст. 3-й право участвовать въ торгахъ на имѣнія, причисленные ко второй изъ упомянутыхъ въ ст. 2-й категорій, при покупкѣ сихъ имѣній пользуются особыми льготами и подчиняются, въ распоряженіи оными, особымъ ограниченіямъ, на основаніяхъ, въ нижеслѣдующихъ статьяхъ 15—20 изложенныхъ.

15. Лица сии освобождаются отъ уплаты гербовой пошлины при совершеніи купчаго контракта.

16. Покупка однимъ лицомъ нѣсколькихъ имѣній допускается въ томъ только случаѣ, если общее пространство сихъ имѣній (вмѣстѣ съ лѣсными участками, когда таковыя будутъ отведены къ имѣніямъ) не превышаетъ 1,500 морговъ.

17. Купленные имѣнія могутъ быть владѣльцами ихъ отдаваемы въ аренду или администрацію на сроки свыше 12-ти лѣтъ, не иначе какъ лицамъ русскаго происхожденія.

18. Покущикъ обязанъ, не позже двухъ лѣтъ по приобретеніи имѣнія, завести ипотечную для имѣнія книгу, съ помѣщеніемъ, въ подлежащихъ отдѣлахъ оной, всѣхъ возлагаемыхъ на него, на основаніи настоящихъ правилъ, обязательствъ и ограниченій въ распоряженіи купленнымъ имуществомъ.

19. Владѣльцы, безъ особаго разрѣшенія Правительства, не могутъ до окончательной уплаты стоимости купленныхъ ими на ос-

1) jeżeli nabywca nie opłaci w terminie oznaczonym przez kontrakt, jakiegokolwiek terminowej raty, to skarb przedsiębiorze środki administracyjne dla jej ściągnięcia przez zajęcie dochodów z majątku;

2) jeżeli nabywca doprowadzi zaległość do trzech całkowitych rat terminowych, to skarb ma prawo żądać wypłaty jednorazowo całej należnej mu jeszcze nieopłaconej przez nabywcę sumy za nabyty przezeń majątek; i

3) w razie niezapłacenia przez nabywcę tej sumy w ciągu 5ciu miesięcy od dnia zawiadomienia go o tem, skarb pozostawia sobie prawo sprzedania majątku przez licytację, na ryzyko zaległego właściciela, w drodze administracyjnej, ale tylko osobie mającej prawo uczestniczenia w licytacji, na zasadzie art. 3go.

13. Termin oddania nabywcy w posiadanie kupionych przezeń gruntów, oznaczają izby skarbowe w warunkach licytacyjnych. Dochody z gruntów do tego terminu należą do skarbu, od tego zaś czasu przechodzą na rzecz nabywcy.

14. Osoby mające według art. 3go prawo uczestniczenia w licytacjach na dobra, zaliczone do drugiej z pomienionych w art. 2im kategorii, w razie kupna tych dóbr korzystają ze szczególnych przywilejów i podlegają w rozporządzaniu niemi, pewnym ograniczeniom, na zasadach w następnych artykułach (15—20) wyłuszczonych.

15. Osoby te uwalniają się od opłaty stempla przy zawarciu kontraktu kupna.

16. Nabycie przez jedną osobę kilku majątków pozwala się w tym tylko wypadku, jeżeli ogólna przestrzeń tych majątków (wraz z leśnemi wycinkami, kiedy takowe będą dołączane do majątku) nie przewyższa 1500 morgów.

17. Nabyte majątki mogą być przez właścicieli wypuszczane w dzierżawę lub oddawane w administrację na termin dłuższy nad lat 12, tylko osobom russkiego pochodzenia.

18. Nabywca obowiązany jest najdalej w ciągu dwóch lat po nabyciu majątku założyć księgę hipoteczną tegoż majątku i wnieść do właściwych jej działów wszystkie przyjęte przez niego, na zasadzie niniejszych przepisów, zobowiązania i ograniczenia w rozporządzaniu nabytym majątkiem.

19. Właściciele, bez osobnego upoważnienia Rządu, nie mogą do czasu ostatecznej wypłaty ceny nabytych przez nich na zasadzie

нованіи настоящихъ правилъ имѣній, ни закладывать сіи имѣнія, ни обременять оныя вообще какими либо долговыми обязательствами.

20. Купленные имѣнія могутъ быть отчуждаемы продажею, дареніемъ или инымъ законнымъ способомъ, а равно чрезъ наслѣдство, какъ по завѣщанію, такъ и по закону исключительно лицамъ русскаго происхожденія, подходящимъ подъ условія, опредѣленные въ ст. 3-й настоящихъ правилъ. Если же имѣніе будетъ завѣщено лицу не русскаго происхожденія, а равно если по смерти владѣльца не окажется законныхъ наслѣдниковъ русскаго происхожденія, имѣніе обращается въ продажу лицамъ русскаго происхожденія, на основаніи настоящихъ правилъ, съ предоставленіемъ вырученной отъ продажи суммы въ пользу наслѣдниковъ умершаго владѣльца.

21. Министру Финансовъ предоставляется, въ случаѣ безуспѣшности торговъ, отмѣнить совершенно продажу и самыя участки передать въ распоряженіе учреждений по крестьянскимъ дѣламъ для обращенія въ надѣлъ безземельному населенію.

Подписалъ: Предсѣдательствующій въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польскаго Князь Павелъ Гагаринъ.

(С. У. и Р. П., N. 73, 1871 г. стр. 905.)

нижеизложенныхъ предписаній, имѣній, ни закладывать, ни обременять оныя вообще какими либо долговыми обязательствами.

20. Nabyte majątki mogą być alienowane przez sprzedaż, darowiznę lub innym sposobem prawnym, jak również przez spadek tak na mocy testamentu, jak i według prawa, wyłącznie osobom russkiego pochodzenia, czyniącym zadość warunkom, określonym w art. 3-cim niniejszych przepisów. Jeżeli zaś majątek będzie legowany osobie nie russkiego pochodzenia, jak również jeżeli po śmierci właściciela nie będzie prawnych spadkobierców russkiego pochodzenia, majątek sprzedaje się osobom russkiego pochodzenia, na zasadzie niniejszych przepisów, otrzymana zaś ze sprzedaży suma przeznaczona się na korzyść spadkobierców zmarłego właściciela.

21. Ministrowi Finansów porucza się, w razie niedojścia do skutku licytacji, cofnąć zupełnie sprzedaż i grunta oddać do rozporządzenia instytucji do spraw włościańskich, dla nadania ich ludności bezrolnej.

Podpisał: Prezydujący w Komitecie do spraw Królestwa Polskiego Książę Paweł Gagaryn.

30.

Высочайше утвержденное положение Комитета по дѣламъ Царства Польскаго, представленное Правительствующему Сенату Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ 9-го Іюля 1871 года.

Объ усиленіи средствъ Департамента Полиціи Исполнительной, по случаю передачи въ оный для производства дѣлъ губерній Царства Польскаго.

Министръ Внутреннихъ Дѣлъ представилъ, при рапортѣ своемъ въ Правительствующій Сенатъ, для зависящихъ распоряженій къ опубликованію, выписку изъ Высочайше утвержденного 2-го Іюля 1871 г. журнала Комитета по дѣламъ Царства Польскаго, слѣдующаго содержанія:

Выписка изъ журнала Комитета по дѣламъ Царства Польскаго 15-го Іюня 1871 года.

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, въ засѣданіи 15-го Іюня 1871 года, разсматривалъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ, отъ 15-го Мая 1871 года, за № 462-мъ объ усиленіи средствъ Департамента Полиціи Исполнительной по случаю передачи въ оный для производства дѣлъ губерній Царства Польскаго.

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, признавая и съ своей стороны, въ виду значительнаго увеличенія занятій по Департаменту Полиціи Исполнительной, вслѣдствіе передачи въ оный производства многочисленныхъ дѣлъ по губерніямъ Царства, необходимымъ увеличить средства сего Департамента, *поставилъ*: на усиленіе средствъ Департамента Полиціи Исполнительной для производства дѣлъ по губерніямъ Царства отпускать изъ Государственнаго Казначейства съ будущаго 1872 года, по двѣнадцати тысячъ рублей въ годъ, отъ

30.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONA UCHWAŁA KOMITETU DO SPRAW KRÓLESTWA POLSKIEGO, ZAKOMUNIKOWANA RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH DNIA 9 LIPCA 1871 ROKU.

O powiększeniu etatu Departamentu Policji Wykonawczej, z powodu przejścia pod jego zawiadywanie czynności policyjnych w guberniach Królestwa Polskiego.

Minister Spraw Wewnętrznych przedstawił przy raporcie swoim Rządzącemu Senatowi, dla wydania właściwych rozporządzeń celem zapublikowania, wypis z NAJWYŻEJ zatwierdzonego 2 Lipca 1871 roku protokołu Komitetu do spraw Królestwa Polskiego, następującej treści:

Wypis z protokołu Komitetu do spraw Królestwa Polskiego z dnia 15 Czerwca 1871 roku.

Komitet do spraw Królestwa Polskiego, na posiedzeniu 15-go Czerwca 1871 r., rozstrząsał przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych z 15-go Maja 1871 r., N. 462, o powiększeniu etatu Departamentu Policji Wykonawczej, z powodu oddania pod jego zawiadywanie czynności policyjnych w guberniach Królestwa Polskiego.

Komitet do spraw Królestwa Polskiego uznając ze swęj strony za niezbędne, w obec znaczного powiększenia pracy w Departamencie Policji Wykonawczej, w skutku oddania pod jego zawiadywanie licznych czynności w guberniach Królestwa Polskiego, powiększenie etatu tego Departamentu, *uchwalił*: na powiększenie etatu Departamentu Policji Wykonawczej, z powodu czynności w guberniach Królestwa Polskiego, wypłacać ze Skarbu Państwa od przyszłego 1872 roku po dwanaście tysięcy rubli rocznie, otwierając na rok bieżący kredyt do

крывъ на текущій годъ дополнительный на сей предметъ кредитъ въ размѣрѣ *шести тысячъ рублей*, съ отнесеніемъ онаго на остатки смѣтныхъ суммъ, образовавшіеся за упраздненіемъ Учредительнаго Комитета.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ положеніе Комитета по дѣламъ Царства Польскаго, во 2-й день Іюля 1871 года, Высочайше соизволилъ утвердить.

(С. У. и Р. П., N. 64, 1871 г. стр. 793.)

datkowy na ten przedmiot w ilości *sześciu tysięcy rubli*, z zaliczeniem na rachunek remanentów sum budżetowych, utworzonych w skutku zwinienia Komitetu Urządzającego.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, powyższą uchwałę Komitetu, 2-go Lipca 1871 roku NAJWYŻEJ zatwierdzić raczył.

31.

Высочайше утвержденное положение Комитета по дѣламъ Царства Польскаго, объявленное Правительствующему Сенату Управляющимъ Министерствомъ Финансовъ 12-го Іюня 1871 года.

Объ устройствѣ архивовъ бывшаго Финансоваго Управленія въ Царствѣ Польскомъ.

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, рассмотрѣвъ, въ засѣданіи 15-го Іюня 1871 года, представленіе Министра Финансовъ, объ устройствѣ архивовъ бывшаго Финансоваго Управленія въ Царствѣ Польскомъ, Высочайше утвержденнымъ во 2-й день Іюля 1871 г. положеніемъ постановилъ:

1. Архивы старыхъ дѣлъ упраздненнаго Финансоваго Управленія въ Царствѣ Польскомъ (бывшей Правительственной Комисіи Финансовъ и Казначейства), непереданныхъ при закрытіи сего Управленія въ подлежащія правительственныя Учрежденія, оставить въ занимаемыхъ ими нынѣ помѣщеніяхъ при Варшавской Казенной Палатѣ.

2. Завѣдываніе означенными архивами поручить Варшавской Казенной Палатѣ, для управленія же оными образовать при Палатѣ особыя должности: Начальника архива, двухъ старшихъ и двухъ младшихъ Архивариусовъ и двухъ чиновниковъ для письма. Начальника архива причислить по должности къ VIII классу, съ производствомъ ему содержанія въ количествѣ 1,200 руб. въ годъ, архивариусовъ — къ IX классу, съ содержаніемъ: старшимъ по 750 р., младшимъ по 600 р., чиновникамъ для письма — къ XII классу, съ содержаніемъ по 300 руб. въ годъ. Сверхъ того на канцелярскіе расходы и на наемъ служителей назначить по 300 р. въ годъ.

3. Потребную для производства до конца сего года содержанія чиновникамъ означеннаго Управленія и на канцелярскія надобности сумму въ количествѣ *двухъ тысячъ четырехъ сотъ рублей* ассигновать сверхъсѣтнымъ дополнительнымъ кредитомъ, особою,

31.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONA UCHWAŁA KOMITETU DO SPRAW KRÓLESTWA POLSKIEGO, ZAKOMUNIKOWANA RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA FINANSÓW DNIA 12 LIPCA 1871 ROKU.

O urządzeniu archiwów byłego Zarządu Finansowego w Królestwie Polskiem:

Komitet do spraw Królestwa Polskiego, roztrząsnąwszy na posiedzeniu 15 Czerwca 1871 roku przedstawienie Ministra Finansów o urządzeniu archiwów byłego Zarządu Finansowego w Królestwie Polskiem, NAJWYŻEJ zatwierdzoną 2 Lipca 1871 r., uchwałą postanowił:

1. Archiwa starych akt zwiniełego Zarządu Finansowego w Królestwie Polskiem (byłej Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu), nie oddanych przy zwinieciu tego Zarządu właściwym Władzom Rządowym, pozostawić w zajmowanych przez nie lokalach przy Warszawskiej Izbie Skarbowej.

2. Zawiadywanie pomienionemi archiwami poruczyć Warszawskiej Izbie Skarbowej, dla zarządzania zaś niemi utworzyć przy téj Izbie osobne posady: Naczelnika archiwum, dwóch starszych i dwóch młodszych Archiwistów i dwóch urzędników do pisma. Naczelnika archiwum zaliczyć według posady do klasy VIII, z wyznaczeniem mu płacy w ilości 1,200 rubli rocznie; archiwistów — do klasy IX, z płacą: starszym po 750, młodszym po 600 rubli, urzędników do pisma — do klasy XII, z płacą po 300 rubli rocznie. Oprócz tego na wydatki kancelaryjne i na najęcie służby wyznaczyć po 300 rubli rocznie.

3. Potrzebną na wypłacenie do końca roku płacy urzędnikom pomienionego Zarządu, i na wydatki kancelaryjne sumę, w ilości *dwa tysiące czterysta rubli*, wyasygnować jako nadbudżetowy, dodatkowy kredyt, w oddzielnej 7-jej pozycji § 3-go bieżącego budżetu Departa-

7 статьею § 3 текущей смѣты Департамента Государственного Казначейства, съ отнесеніемъ сего расхода на общіе остатки отъ заключенныхъ смѣтъ; и

4. Съ 1-го Января 1872 года вносить въ подлежащее подраздѣленіе расходной смѣты того же Департамента, особою статьею, *четыре тысячи восемьсотъ рублей* на содержаніе состоящаго при Варшавской Казенной Палатѣ архива старыхъ дѣлъ бывшаго Финансоваго Управленія Царства Польскаго.

(С. У. и Р. Ц., N. 33, 1871 г., стр. 308)

менту Касы Паństwa, z zaliczeniem tego rozchodu na rachunek ogólnych remanantów z zamkniętych budżetów; i

4. Od Stycznia przyszłego 1872 r. we właściwym podziale budżetu tego Departamentu, zamieszczać jako osobną pozycję *cztery tysiące osmset rubli*, na utrzymanie urządzonego przy Warszawskiej Izbie Skarbowej archiwum starych akt byłego Zarządu Finansowego Królestwa Polskiego.

32.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА ПО ДѢЛАМЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО, ПРЕДСТАВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ ВНУТРЕННИХЪ ДѢЛЪ 8-ГО ЮЛЯ 1871 ГОДА.

О переустройствѣ городскихъ сборовъ въ городѣ Варшавѣ.

Министръ Внутреннихъ Дѣлъ представилъ, при рапортѣ своемъ, въ Правительствующій Сенатъ выписку изъ Высочайше утвержденного во 2-й день Юля 1871 г. журнала Комитета по дѣламъ Царства Польскаго, слѣдующаго содержания:

Выписка изъ журнала Комитета по дѣламъ Царства Польскаго 1-го Юня 1871 года.

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, въ засѣданіи 1-го Юня 1871 года, разсматривалъ:

1. Постановленія Учредительнаго Комитета, изложенныя въ журналахъ онаго 20 Марта 1870 г. (ст. 2981) и 12 Февраля 1871 г. (ст. 3207) о переустройствѣ городскихъ сборовъ въ г. Варшавѣ; и

2. Заключенія по сему дѣлу Министровъ Финансовъ и Внутреннихъ Дѣлъ.

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, разсмотрѣвъ настоящее дѣло при участіи Министровъ Финансовъ и Внутреннихъ Дѣлъ нашелъ, что предположеніе Учредительнаго Комитета о замѣнѣ существующихъ нынѣ въ Варшавѣ разнообразныхъ сборовъ въ пользу городской кассы процентнымъ сборомъ съ недвижимыхъ имуществъ и процентнымъ же платежемъ съ торговыхъ и промышленныхъ документовъ вполне соотвѣтствуютъ указанной Высочайше утвержденнымъ 2-го Апрѣля 1869 года положеніемъ Комитета по дѣламъ Царства Польскаго цѣли—упрощенія системы городскихъ сборовъ въ Варшавѣ и приуроченія взиманія ихъ къ подымной подати и къ казеннымъ торговымъ пошлинамъ.

Посему, одобряя вообще предположенія Учредительнаго Комитета, Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго призналъ, согласно замѣчанію Министра Финансовъ, необходимымъ, во избѣжаніе излишняго обремененія торговли, понизить проектированныя Учреди-

32.

НАЙВЫЖѢЙ ЗАТВЕРДЖЕНА УЧВАЛА КОМИТЕТУ ДО СПРАВ КРÓЛЕСТВА ПОЛЬСКАГО, ЗАКОМУНИКОВАНА РЗДАЖАЦЕМУ СЕНАТОВИ ПРЗЕС МИНИСТРА СПРАВ ВЕВНЕТРЗНЫХЪ ДНІА 8 ЛІПСА 1871.

О przekształceniu podatków miejskich w mieście Warszawie.

Minister Spraw Wewnętrznych przedstawił Rządzącemu Senatowi, przy raporcie wypis z NAJWYŻEJ zatwierdzonego dnia 2go Lipca 1871 roku protokołu Komitetu do spraw Królestwa Polskiego, następującej treści:

Wypis z protokołu Komitetu do Spraw Królestwa Polskiego z dnia 1 Czerwca 1871 r.

Komitet do spraw Królestwa Polskiego, na posiedzeniu 1go Czerwca r. b. roztrząsał:

1) postanowienia Komitetu Urządzającego, zawierające się w jego protokółach z 20-go Marca 1870 r. (art. 2981) i z 12 Lutego 1871 (art. 3207), o przekształceniu podatków miejskich w m. Warszawie, i

2) wnioski w tym przedmiocie Ministrów Finansów i Spraw Wewnętrznych.

Komitet do spraw Królestwa Polskiego roztrząsnąwszy ten przedmiot wspólnie z Ministrem Finansów i Spraw Wewnętrznych, uznał, że projekt Komitetu Urządzającego o zamianie, istniejących obecnie w Warszawie różnorodnych opłat na rzecz kasy miejskiej, na podatek procentowy od nieruchomości i procentową także opłatę od dokumentów handlowych i przemysłowych, całkowicie odpowiada wskazanemu w NAJWYŻEJ zatwierdzonej 2go Kwietnia 1869 roku Uchwale Komitetu do Spraw Królestwa Polskiego celowi, — uproszczenia systematu podatków miejskich i zastosowania ich poboru do podatku podymnego i skarbowych podatków od handlu.

Dlatego, zatwierdzając w zasadzie projekty Komitetu Urządzającego, Komitet do Spraw Królestwa Polskiego uznał, zgodnie z uwagą Ministra Finansów, za niezbędne, dla uniknięcia zbyt ciężkiego obciążenia handlu, zniżyć projektowane przez Komitet Urządzający roz-

тельнымъ Комитетомъ размѣры дополнительныхъ въ пользу города сборовъ съ торговыхъ документовъ. Для восполненія же имѣющаго произойти отъ сего уменьшенія сборовъ въ пользу городской кассы представлялось удобнымъ ввести въ Варшавѣ, по примѣру городовъ Имперіи, особый налогъ на трактирные заведенія. Но изъ доставленныхъ затѣмъ Учредительнымъ Комитетомъ свѣдѣній оказывается, что введеніе въ Варшавѣ новаго налога на трактирный промыселъ, развитый тамъ на совершенно иныхъ основаніяхъ чѣмъ въ городахъ Имперіи, было бы сопряжено съ большими неудобствами, а между тѣмъ убыль въ доходахъ города отъ пониженія размѣра платежей съ торговыхъ документовъ покроется, съ избыткомъ, вновь установленными сборами съ протеста векселей, засвидѣтельствowanія и явки разнаго рода актовъ. Въ виду сего Комитетъ по дѣламъ Царства, не встрѣчая препятствія къ приведенію въ дѣйствіе какъ предполагаемаго Учредительнымъ Комитетомъ переустройства городскихъ сборовъ въ Варшавѣ, съ уменьшеніемъ лишь размѣра дополнительныхъ въ пользу города платежей съ торговыхъ документовъ, такъ и предположенія того же Комитета объ измѣненіи сроковъ, назначенныхъ для взноса казенной подымной съ недвижимыхъ имуществъ въ Варшавѣ подати, — по соглашенію съ Министрами Финансовъ и Внутреннихъ Дѣлъ *полагалъ*:

I. Относительно переустройства городскихъ сборовъ въ Варшавѣ постановить слѣдующіе:

1. Взимаемые, на основаніи въ разное время изданныхъ постановленій, въ пользу кассы города Варшавы налоги: класная подать, канонъ отъ заработковъ, сборы: канавный, трубный, на устройство городскихъ водопроводовъ, фонарно-мостильный и начальныя христіанскія и ремесленныя училища, отмѣняются, а взамѣнъ ихъ устанавливаются въ пользу городской кассы:

- 1) оцѣночный сборъ съ недвижимыхъ имуществъ,
- 2) сборъ съ документовъ на право торговли и промысловъ, а также съ табачно-акцизныхъ свидѣтельствъ, и
- 3) сборъ съ промышленниковъ и торговцевъ, изъятыхъ отъ платежа казенныхъ пошлинъ за право торговли и промысловъ, на основаніи п. ж ст. 4-й Положенія 9 Февраля 1865 г.

Примѣчаніе. Установленный въ силу постановленія бывшаго Совѣта управленія 8 (20) Юля 1868 г. платежъ за проведеніе воды изъ городскихъ водопроводныхъ трубъ въ дома

миары дополнительныхъ на rzecz касы miejskiej оплатъ od dokumentów handlowych. Dla zapełnienia zaś mogącego w skutek tego nastąpić zmniejszenia оплатъ на rzecz касы miejskiej, uważał za odpowiednie wprowadzenie w Warszawie, za przykładem innych miast w Cesarstwie, osobnego podatku od zakładów traktierniczych. Ale z dostarczonych następnie przez Komitet Urządzający wiadomości okazało się, że wprowadzenie w Warszawie nowego podatku od zakładów traktierniczych, rozwiniętych tam na zupełnie innych podstawach, niż w miastach Cesarstwa, byłoby połączone z wielkimi niedogodnościami, a tymczasem ubytek w dochodach miasta z powodu obniżenia rozmiaru оплатъ od dokumentów handlowych, zostanie z przewyżką pokryty przez nowo ustanowione opłaty od protestowanych wexli, poświadczania i wizowania różnego rodzaju aktów. I dlatego Komitet do spraw Królestwa Polskiego, nie znajdując przeszkód do wprowadzenia w wykonanie projektowanego przez Komitet Urządzający przekształcenia podatków miejskich w Warszawie, przy zmniejszeniu jedynie rozmiaru dodatkowych na rzecz miasta оплатъ od dokumentów handlowych, i projektu tegoż Komitetu o zmianie terminów wyznaczonych do opłacania skarbowego podatku podymnego od nieruchomości, — po porozumieniu się z Ministrami Finansów i Spraw Wewnętrznych, *uchwalił*:

I. Co do przekształcenia podatków miejskich w Warszawie, postanowić co następuje:

1. Pobierane, na mocy postanowień, wydanych w różnych czasach podatki: klasyczne, kanon od zarobków, opłaty: kanałowa, kominowa, na urządzenie miejskich wodociągów, latarniowo-brukowa i na szkoły elementarne chrześcijańskie i rzemieślnicze — znoszą się, a w zamian ich ustanawiają się na rzecz касы miejskiej:

- 1) szacunkowy podatek od nieruchomości;
- 2) podatek od dokumentów na prawo handlu i przemysłu, jak również od świadectw tytóniowo-akcyjnych; i
- 3) podatek od przemysłowców i handlarzy nie opłacających podatków skarbowych za prawo handlu i przemysłu, na mocy punktu f art. 4 Ustawy z 9 Lutego 1865 roku.

Uwaga. Ustanowiona na mocy postanowienia byłej Rady Administracyjnej z 8 (20) Lipca 1868 roku opłata za przeprowadzenie wody z miejskich rur wodociągowych do domów i za-

и заведенія, для домашнихъ и промышленныхъ потребностей, равно и всѣ поименованныя въ сей статьѣ городскіе сборы, остаются на существующемъ основаніи.

2. Городскому сбору съ недвижимыхъ имуществъ подлежатъ всѣ находящіеся въ Варшавѣ съ предмѣстьями, недвижимыя имущества, какъ частныя, такъ казенныя и принадлежащія различнымъ учрежденіямъ (институтскія), за исключеніемъ городскихъ общественныхъ имуществъ, больницъ, домовъ пріюта и труда, вообще благотворительныхъ заведеній, церквей, молитвенныхъ домовъ всѣхъ вѣроисповѣданій, а также монастырей и домовъ занятыхъ исключительно духовенствомъ; кладбищъ и домовъ, назначенныхъ для временнаго помѣщенія мертвыхъ тѣлъ.

3. Городской сборъ съ недвижимыхъ имуществъ взимается въ соразмѣрности съ валовымъ доходомъ или стоимостью имущества; при чемъ размѣръ сбора опредѣляется, по представленію Магистрата, подлежащею властію каждое пятилѣтіе, одновременно съ переоцѣнкою строеній для казенной подымной подати.

4. Валовой доходъ недвижимыхъ имуществъ опредѣляется по слѣдующимъ правиламъ:

- a) для частныхъ домовъ, подлежащихъ платежу казенной подымной подати, принимается тотъ доходъ, который исчисленъ для сей подати;
- b) для неподлежащихъ платежу подымной подати, но приносящихъ доходъ мѣстностей, занятыхъ подъ склады, сады и огороды, а также подъ частныя мельницы, опредѣленіе дохода, равно и оцѣнка стоимости пустопорожныхъ мѣстностей, не приносящихъ дохода, производится особыми Коммисіями, по назначенію Магистрата; въ составъ сихъ коммисій назначается не менѣе 3-хъ домовладѣльцевъ той полицейской части, гдѣ находится оцѣниваемое имущество;
- в) для казенныхъ и принадлежащихъ разнымъ учрежденіямъ зданій валовой доходъ составляетъ шесть процентовъ съ суммы, въ которой зданіе застраховано, съ прибавленіемъ къ сей суммѣ пятидесяти процентовъ за нестрахованныя каменные стѣны.

Примѣчаніе. За прекращеніемъ обязательнаго страхованія казенныхъ зданій, основаніемъ къ опредѣленію доход-

кладовъ, на domowe i przemysłowe potrzeby, również jak i wszystkie nie wymienione w niniejszym artykule opłaty miejskie pozostają na dotychczasowych podstawach.

2. Podatek miejski od nieruchomości opłacają wszystkie znajdujące się w Warszawie i na przedmieściach nieruchomości tak prywatne jak i rządowe i należące do różnych instytucyj (instytutowe), z wyłączeniem miejskich publicznych własności, szpitalów, domów przytułku i pracy, w ogóle zakładów dobroczynnych, kościołów, domów modlitwy wszelkich wyznań, jak również klasztorów i domów wyłącznie przez duchowieństwo zajętych, cmentarzy i domów przeznaczonych do czasowego umieszczenia ciał zmarłych.

3. Podatek miejski od nieruchomości pobiera się odpowiednio do dochodu brutto, albo wartości nieruchomości; przy czem rozmiar opłaty oznacza się, na przedstawienie Magistratu, przez właściwą władzę co pięć lat, jednocześnie z dopełnianem przeszacowaniem budowli dla oznaczenia wysokości skarbowego podatku podymnego.

4. Dochód brutto z nieruchomości oznacza się według następujących przepisów:

- a) dla domów prywatnych opłacających podatek podymny, przyjmuje się dochód obliczony dla oznaczenia wysokości tego podatku.
- b) dla miejscowości nie opłacających podatku podymnego, lecz przynoszących dochód, zajętych na склады, ogrody owocowe i warzywne, jak również na prywatne młyny, oznaczenie dochodu, również jak oszacowanie wartości miejscowości pustych nie przynoszących dochodu, dokonywa się przez osobne komisye wyznaczone przez Magistrat; do składu tych komisyj wchodzi się przynajmniej 3-х właścicieli domów tego cyrkułu policyjnego, gdzie znajduje się szacowana nieruchomość;
- c) dla gmachów rządowych i instytutowych dochód brutto stanowi sześć procent od sumy na jaką budowla jest ubezpieczona, przy dodaniu do téj sumy pięćdziesiątego procentu na nieubezpieczone murowane ściany.

Uwaga. Po zniesieniu obowiązkowego ubezpieczenia gmachów rządowych, za podstawę do obliczenia ich dochodu przyj-

ности ихъ принимается страховая оцѣнка по дѣйствующему нынѣ уставу объ обязательномъ страхованіи.

5. Оцѣнка дохода и стоимости недвижимыхъ имуществъ, не подлежащихъ платежу казенной подымной полати, производится Магистратомъ каждое пятилѣтіе одновременно съ переоцѣнкою строеній для казенной подымной подати и на основаніи тѣхъ же правилъ, кои установлены положеніемъ о сей подати. Обнаруженные администраціе пропуски въ оцѣнкѣ или неправильное уменьшеніе въ доходности и стоимости имущества исправляются, независимо отъ пятилѣтнихъ періодовъ, во всякое время. Для подачи частными лицами просьбъ о переоцѣнкѣ ихъ имуществъ, вслѣдствіе неправильностей, допущенныхъ при оцѣнкѣ, назначается годовой срокъ, считая таковой съ перваго послѣ произведенной оцѣнки платежа.

6. На текущее пятилѣтіе, впредь до новой переоцѣнки строеній для казенной подымной подати, городской сборъ съ недвижимыхъ имуществъ назначается въ слѣдующемъ размѣрѣ:

- а) съ частныхъ недвижимыхъ имуществъ, приносящихъ доходъ, какъ подлежащихъ, такъ и не подлежащихъ казенной подымной подати, при валовомъ доходѣ ниже 500 рублей — 2% съ дохода; при валовомъ доходѣ въ 2,000 до 1,000 р. — 3% съ дохода; при валовомъ доходѣ отъ 1,000 до 2,000 р. — 4% съ дохода; при валовомъ доходѣ въ 2,000 р. и выше — 5% съ дохода;
- б) съ пустопорожнихъ частныхъ мѣстъ, не приносящихъ дохода — $\frac{1}{4}$ % съ оцѣночной ихъ стоимости;
- в) съ казенныхъ и принадлежащихъ разнымъ учрежденіямъ зданій — 5% съ валоваго дохода.

7. Сборъ съ недвижимыхъ имуществъ вносится въ городское казначейство ежегодно, въ двухъ равныхъ частяхъ, въ Январѣ и Юлѣ мѣсяцахъ; взиманіе же сего сбора производится на основаніи нынѣ существующихъ правилъ для взиманія городскихъ сборовъ.

8. Сборъ въ пользу кассы г. Варшавы съ документовъ на право торговли и промысловъ назначается впредь до особаго распоряженія въ слѣдующемъ размѣрѣ:

муje się oszacowanie do ubezpieczenia, według obecnie obowiązującej Ustawy o obowiązkowym ubezpieczeniu.

5. Oszacowanie dochodu i wartości nieruchomości nie opłacających skarbowego podatku podymnego dokonywa się przez Magistrat co pięć lat, jednocześnie z dopełnianem przeszacowaniem budowli dla oznaczenia wysokości skarbowego podatku podymnego i na podstawie przepisów ustanowionych przez Ustawę o tym podatku. Ujawnione przez administrację pomyłki w oszacowaniu lub niewłaściwe zmniejszenie dochodu i wartości nieruchomości, poprawiają się w każdym czasie, niezależnie od wzmiankowanych pięcioletnich okresów. Dla podania przez osoby prywatne próśb o przeszacowanie ich nieruchomości, w skutku nieformalności dopuszczonych przy oszacowaniu, wyznacza się roczny termin, licząc takowy od pierwszej, po dokonaniu oszacowania wniesionej opłaty.

6. Na bieżące pięciolecie, aż do nowego przeszacowania budowli dla oznaczenia wysokości skarbowego podatku podymnego opłata miejska od nieruchomości oznacza się w następującym rozmiarze:

- a) od nieruchomości prywatnych przynoszących dochód, tak opłacających jako też nie opłacających skarbowego podatku podymnego przy dochodzie brutto niższym od 500 rubli — 2% od dochodu; przy dochodzie brutto od 1000 do 2000 rubli — 4% od dochodu; przy dochodzie brutto 2000 rubli i wyżej — 5% od dochodu;
- b) od pustych prywatnych placów nie przynoszących dochodu — $\frac{1}{4}$ % od ustanowionej wartości przez oszacowanie.
- c) od gmachów rządowych i instytucyjnych — 5% od dochodu brutto.

7. Podatek od nieruchomości opłaca się w kasie miejskiej corocznie w dwóch ratach, w Styczniu i w Lipcu; pobór zaś tego podatku odbywa się na mocy obecnie obowiązujących przepisów o poborze podatków miejskich.

8. Podatek na rzecz kasy m. Warszawy od dokumentów na prawo handlu i przemysłu oznacza się do czasu osobnego rozporządzenia w następującym rozmiarze:

- а) съ свидѣтельствъ и билетовъ на торговныя и промышленныя заведенія по 1-й гильдіи — 50% съ цѣны казенныхъ пошлинъ;
- б) съ свидѣтельствъ и билетовъ на торговныя промышленныя заведенія по 2-й гильдіи — 25% съ цѣны казенныхъ пошлинъ;
- в) съ прочихъ торговыхъ документовъ — 10% съ цѣны казенныхъ пошлинъ;
- г) съ прикащикьихъ свидѣтельствъ:
1-го класса — 25% съ цѣны казенныхъ пошлинъ,
2-го класса — 10% съ цѣны казенныхъ пошлинъ;
- д) съ акцизныхъ свидѣтельствъ на содержаніе фабрики или заведенія для продажи табачныхъ издѣлій — 25% съ цѣны казенныхъ пошлинъ.

9. Сборъ въ пользу города съ лицъ, приготавливающихъ и продающихъ при собственныхъ заведеніяхъ машины и аппараты для фабрикъ, а также земледѣльческія орудія, химическіе составы и красильныя вещества взимается, если они не вносятъ казенныхъ пошлинъ за право торговли другими предметами, въ размѣрѣ 50% съ цѣны за свидѣтельство и билетъ по 2-й гильдіи.

10. Съ иногородныхъ купцовъ и торговыхъ прикащиковъ, взявшихъ свидѣтельства внѣ Варшавы, независимо отъ означеннаго въ ст. 8-й сбора съ цѣны билетовъ на торговныя и промышленныя заведенія, взамѣнъ сбора съ цѣны свидѣтельствъ, которому подлежатъ мѣстные купцы, взимать въ городской доходъ:

- а) съ постоянно-торгующихъ или имѣющихъ склады или постоянное жительство купцовъ 1-й гильдіи — 112 руб. 50 коп.;
- б) съ временно-заѣзжихъ купцовъ 1-й гильдіи — 56 р. 25 к.;
- в) съ купцовъ 2-й гильдіи для розничной торговли — 30 р.
- г) съ прикащиковъ:
1-го класса — 5 руб.,
2-го класса — 50 коп.

11. Сборы, поименованныя въ статьяхъ 8—10 взимаются одновременно съ казенными пошлинами за право торговли и промысловъ и за право выдѣлки и продажи табачныхъ издѣлій.

- а) od świadectw i biletów na handlowe i przemysłowe zakłady 1-jej gildyi — 50% od ceny podatków skarbowych;
- б) od świadectw i biletów na handlowe i przemysłowe zakłady 2-jej gildyi — 25% od ceny podatków skarbowych;
- в) od innych handlowych dokumentów — 10% od ceny podatków skarbowych;
- г) od świadectw subjektów:
1-szej klasy — 25% od ceny podatków skarbowych;
2-giej klasy — 10% od ceny podatków skarbowych;
- д) od świadectw akcyznych na utrzymywanie fabryki lub zakładu do sprzedaży wyrobów tytoniowych — 25% od ceny podatków skarbowych;

9. Podatek na rzecz miasta od osób wyrabiających i sprzedających we własnych składach maszyny i aparaty dla fabryk, jak również narzędzia rolnicze, wyroby chemiczne i farby, pobiera się, jeżeli takowe nie opłacają skarbowych podatków za prawo handlu innemi przedmiotami, w rozmiarze 50% od ceny świadectwa i biletu 2-jej gildyi;

10. Od kupców z innych miast i subjektów handlowych, którzy nabyli świadectwa handlowe nie w Warszawie, niezależnie od oznaczonej w art. 8 opłaty od ceny biletów na handlowe i przemysłowe zakłady w miejsce podatku od ceny świadectwa opłacanego przez miejscowych kupców, pobierać na rzecz dochodu miejscowego.

- а) od stale handlujących lub mających склады i stale zamieszkanie kuców 1-jej gildyi — 112 rub. 50 kop.
- б) od czasowo przebywających kupców 1 gildyi 56 rub. 25 kop.
- в) od kupców 2 gildyi prowadzących handel detaliczny — 30 rub.
- г) od subjektów:
1-jej klasy — 5 rub.
2-jej klasy — 50 kop.

11. Podatki wymienione w art. 8—10, pobierają się jednocześnie z podatkami skarbowymi za prawo handlu i przemysłu i za prawo wyrabiania i sprzedaży wyrobów tytoniowych.

12. Срокомъ для введенія въ дѣйствіе настоящаго постановленія назначается 1-го Января 1872 г., но Магистрату предоставляется приступить ко взиманію новыхъ сборовъ въ пользу города съ торговыхъ свидѣтельствъ и билетовъ одновременно съ выдачею торговыхъ свидѣтельствъ и билетовъ на 1872 годъ.

II. Въмѣсто нынѣшнихъ сроковъ (Мартъ и Сентябрь) для взиманія казенной подымной подати съ недвижимыхъ имуществъ, назначить таковыми сроками Апрель и Октябрь мѣсяцы.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ положеніе Комитета по дѣламъ Царства Польскаго Высочайше соизволилъ, во 2-й день Іюля 1871 года, утвердить.

(С. У. и Р. II., N. 67, 1871 г. стр. 801.)

12. Termin do wprowadzenia w wykonanie niniejszego postanowienia, oznacza się na dzień 1 Stycznia 1872 r., ale Magistratowi porucza się przystąpić do poboru nowych podatków na rzecz miasta, od handlowych świadectw i biletów jednocześnie z wydaniem handlowych świadectw i biletów na rok 1872.

II. W miejsce dotychczasowych terminów (Marzec i Wrzesień) do poboru skarbowego podatku podymnego od nieruchomości, oznaczyć takie terminy na Kwiecień i Październik.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, uchwałą Komitetu do spraw Królestwa Polskiego, NAJWYŻÉJ raczył 2 Lipca 1871 roku zatwierdzić.

33.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА (по 1-му
ДЕПАРТАМЕНТУ).

**О распространении дѣйствія Высочайше утвержден-
ныхъ правилъ 30-го Юля 1867 г. на Галичанъ
Греко-Уніатскаго исповѣданія.**

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Прави-
тельствующій Сенатъ слушалъ рапортъ Министра Внутреннихъ
Дѣлъ, отъ 8-го Юля 1871 г., за № 18198-мъ, слѣдующаго содер-
жанія:

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по положенію Комитета по дѣ-
ламъ Царства Польскаго, въ 3-й день Юля 1871 г., Высочайше
повелѣть соизволилъ: дѣйствіе Высочайше утвержденныхъ 30-го
Юля 1867 года правилъ о преимуществахъ чиновниковъ Русскаго
происхожденія, служащихъ въ губерніяхъ Царства Польскаго ⁽¹⁾,
распространить на тѣхъ изъ Русскихъ Галичанъ Греко-Уніатскаго
исповѣданія, которые состоятъ на службѣ по вѣдомству Министер-
ства Внутреннихъ Дѣлъ и по прочимъ частямъ гражданскаго управ-
ленія въ тѣхъ губерніяхъ и приняли присягу на подданство Россіи,
съ предоставленіемъ имъ пользоваться означенными преимуществами
со дня вступленія ихъ въ Русское подданство. Министръ Вну-
треннихъ Дѣлъ доноситъ Правительствующему Сенату о таковой
Высочайшей волѣ, объявленной ему Помощникомъ Управляющаго
дѣлами Комитета по дѣламъ Царства Польскаго, выпискою изъ жур-
наловъ сего Комитета, для зависящихъ распоряженій.

ПРИКАЗАЛИ:

Объ изъясненномъ Высочайшемъ повелѣніи, для свѣдѣнія
и должнаго, до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить
Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказ-
скаго, Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ, Министровъ и Гла-
вноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ — указами,
а другихъ — чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го

⁽¹⁾ См. Дневникъ Законовъ Т. 71, стр. 83.

33.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (1 DEPARTAMENT).

**O zastosowaniu przepisów Najwyżej zatwierdzonych
dnia 30 Lipca 1867 r. do Galicyan Greko-Unickiego
wyznania.**

Na mocy NAJWYŻSZEGO ukazu, Rządzący Senat, PO WYSLU-
CHANIU raportu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 Lipca 1871
roku N. 18198, następującej treści:

NAJJAŚNIEJSZY PAN, zgodnie z uchwałą Komitetu do spraw
Królestwa Polskiego, 3-go Lipca 1871 roku NAJWYŻEJ rozkazać
raczył: NAJWYŻEJ zatwierdzonym 30 Lipca 1867 roku przepisom
o przywilejach urzędników russkiego pochodzenia służących w guber-
niach Królestwa Polskiego ⁽¹⁾, nadać moc obowiązującą względem
tych Russkich Galicyan wyznania Greko-Unickiego, którzy zostają
w służbie wydziału Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i innych wy-
działów zarządu cywilnego w tych guberniach i złożyli przysięgę na
poddanie Rossyi, przy nadaniu tym osobom prawa korzystania
z wspomnianych przywilejów od dnia przyjęcia przez nich Russkiego
poddania. O takowej NAJWYŻSZEJ woli, zakomunikowanej przez
Pomocnika Zarządzającego interesami Komitetu do spraw Królestwa
Polskiego, w wypisie z protokołu tegoż Komitetu, Minister Spraw
Wewnętrznych donosi Rządzącemu Senatowi, dla wydania odpowied-
nich rozporządzeń.

POLECIL:

O wzmiankowanym NAJWYŻSZYM rozkazie, dla wiadomości
i właściwego kogo to dotyczyć może, wykonania, zawiadomić
JEGO CESARSKĄ WYSOKOŚĆ Namiestnika Kaukazu, Namie-
stnika w Królestwie Polskiem, Ministrów i Główno-Zarządzają-
cych osobnemi wydziałami, jednych przez ukazy, a innych
przez odstąpienie do akt Naczelnego prokuratora 1-go Departa-

⁽¹⁾ Dziennik Praw T. 71 str. 83.

Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равно послать указы: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Губернскимъ, Войсковымъ и Областнымъ Правлениямъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія, а въ Департаментъ Министерства Юстиціи—копію съ опредѣленія; и припечатать въ установленномъ порядкѣ, для чего Канторъ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(С. У. и Р. П., N. 65, 1871 г. стр. 800.)

менту Рządzącego Senatu kopii postanowienia Senatu; również posłać ukazy: do General-Gubernatorów, Wojennych Gubernatorów, Gubernatorów, Zarządów Gubernialnych, Wojennych i Obwodowych; Najświętszemu zaś Rządzącemu Synodowi, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i Ogólnemu ich Zebraniu zakomunikować odpisy, a Departamentowi Ministerstwa Sprawiedliwości, — kopię postanowienia i wydrukować podług ustanowionego porządku — o czém zawiadomić Kantor Drukarńi Senatu.

34.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА ПО ДѢЛАМЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ УПРАВЛЯЮЩИМЪ МИНИСТЕРСТВОМЪ ФИНАНСОВЪ 20-го ЮЛЯ 1871 ГОДА.

Относительно выдачи ссудъ изъ Земскаго Кредитнаго Общества Царства Польскаго подъ крестьянскіе участки.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, согласно положенію Комитета по дѢламъ Царства Польскаго, въ 3-й день Юля 1871 года, ВЫСОЧАЙШЕ соизволилъ разрѣшить выдачу ссудъ изъ Земскаго Кредитнаго Общества Царства Польскаго только подъ тѣ изъ крестьянскихъ участковъ, подъ залогъ коихъ могутъ быть выдаваемы ссуды на основаніи ВЫСОЧАЙШЕ утвержденныхъ, 12 Юля 1869 г., правилъ о выдачѣ новыхъ ссудъ симъ Обществомъ ⁽¹⁾, т. е. подъ участки, заключающіе въ себѣ болѣе девяноста морговъ и имѣющіе губернскую ипотеку съ тѣмъ, что въ случаѣ продажи за долги Обществу сихъ участковъ, въ отношеніи ихъ не должны имѣть мѣста временныя ограниченія, которыя существуютъ нынѣ для отчужденія крестьянскихъ земель.

(С. У. и Р. II., N. 24, 1871 г. стр. 216).

⁽¹⁾ Дневн. Зак. Т. 69, стр. 371.

34.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONA UCHWAŁA KOMITETU DO SPRAW KRÓLESTWA POLSKIEGO, ZAKOMUNIKOWANA RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA FINANSÓW DNIA 20 LIPCA 1871 ROKU.

O udzielaniu pożyczek przez Towarzystwo Kredytowe Ziemskie Królestwa Polskiego na osady włościańskie.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, zgodnie z uchwałą Komitetu do spraw Królestwa Polskiego, 3-go Lipca 1871 roku, NAJWYŻEJ raczył upoważnić Towarzystwo Kredytowe Ziemskie Królestwa Polskiego do udzielania pożyczek tylko na te z osad włościańskich, na zastaw których mogą być udzielane pożyczki na mocy NAJWYŻEJ zatwierdzonych, 12 Lipca 1869 roku przepisów o udzielaniu nowych pożyczek przez Towarzystwo ⁽¹⁾, to jest na osady zawierające w sobie przeszło dziewięćdziesiąt mórg i mające hypoteki gubernialne, z zastrzeżeniem, iż w razie sprzedania za długi Towarzystwu tych osad, względem nich nie powinny mieć miejsca ograniczenia, istniejące obecnie dla alienacyi gruntów włościańskich.

⁽¹⁾ Dziennik Praw, T. 69 str. 371.

35.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА (по 1-му
ДЕПАРТАМЕНТУ).

Объ измѣненіи п. в. ст. 28 Устава о гербовомъ сборѣ
въ Царствѣ Польскомъ.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали рапортъ Управляющаго Министерствомъ Финансовъ, отъ 13-го Іюля 1871 года, за № 2328-мъ, слѣдующаго содержанія:

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, согласно съ представленіемъ Министра Финансовъ, находя, что исчисленіе причитающихся казнь гербовыхъ пошлинъ за переходъ въ губерніяхъ Царства Польскаго земскихъ имѣній по наслѣдству должно быть дѣлаемо не по количеству, отмѣненной Высочайшимъ указомъ 8-го (20-го) Декабря 1866 г., подати офіара ⁽¹⁾, — журналомъ 22-го Іюня 1871 г. положили:

Въ основаніе такового исчисленія принимать на будущее время установленный приведеннымъ Указомъ въ замѣнъ подати офіара дворскій поземельный налогъ (основной и добавочный), помноживъ его на восемьдесятъ, и за симъ въ Редакціи п. в. ст. 28 Устава о гербовомъ сборѣ въ Царствѣ Польскомъ ⁽²⁾ слова „уплачиваемое количество такъ называемой подати обыкновенная офіара, умноживъ его на сто,“ замѣнить словами: „уплачиваемое количество поземельнаго налога (основнаго и добавочнаго), умноживъ его на восемьдесятъ.“

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ положеніе Комитета по дѣламъ Царства Польскаго, въ 3-й день Іюля 1871 г. Высочайше соизволилъ утвердить.

О такомъ Высочайше утвержденномъ положеніи Комитета по дѣламъ Царства Польскаго онъ, Управляющій Министерствомъ Финансовъ, доноситъ Правительствующему Сенату, для записнаго распоряженія.

⁽¹⁾ Дневникъ Законовъ Т. 66, стр. 103.

⁽²⁾ Дневн. Зак. Т. 61, стр. 217.

35.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (1 DEPARTAMENT).

O zmianie punktu b. ar. 28 Ustawy Stemplowej dla Królestwa Polskiego.

Na mocy NAJWYŻSZEGO ukazu, Rządzący Senat, po WYSŁUCHANIU raportu Zarządzającego Ministerstwem Finansów, z dnia 13 Lipca 1871 r. Nr. 2328, następującej treści:

Komitet do spraw Królestwa Polskiego, zgodnie z przedstawieniem Ministra Finansów, uznając, że obliczenie przypadającej skarbowi opłaty stempla za przejście w guberniach Królestwa Polskiego dóbr ziemskich w spadku, powinno być robione nie według ilości zniesionego przez NAJWYŻSZY ukaz z 8go (20go) Grudnia 1866 roku podatku ofiary ¹⁾, w protokóle z dnia 22go Czerwca 1871 r. uchwalił:

Za podstawę takiego obliczenia przyjmować na przyszłość ustanowiony przez przytoczony ukaz (w zamian podatku ofiary) dworski podatek gruntowy (zasadniczy i dodatkowy), mnożąc go przez ośmdziesiąt, a następnie w redakcyi punktu b. art. 28go ustawy o opłacie stemplowej w Królestwie Polskiem ²⁾ wyrazy: „opłacana ilość tak zwanego podatku ofiary, pomnożona przez sto“, zastąpić przez wyrazy: „opłacana ilość podatku gruntowego (zasadniczego i dodatkowego) pomnożona przez ośmdziesiąt“.

NAJJAŚNIEJSZY PAN powyższą uchwałę Komitetu do spraw Królestwa Polskiego, 3go Lipca 1871 roku, NAJWYŻÉJ zatwierdził raczył.

O takowej NAJWYŻÉJ zatwierdzonej uchwale Komitetu do spraw Królestwa Polskiego, Zarządzający Ministerstwem Finansów, donosi Rządzącemu Senatowi dla wydania właściwych rozporządzeń.

¹⁾ Dz. Pr. T. 66, str. 103.

²⁾ Dz. Pr. T. 65, str. 217.

ПРИКАЗАЛИ:

О такомъ Высочайшемъ повелѣніи, для свѣдѣнія и должнаго, до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ — указами, а другихъ — чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равнымъ образомъ послать указы: Генераль-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ и Губернскимъ, Областнымъ и Войсковымъ Правленіямъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія, а въ Департаментъ Министерства Юстиціи — копію съ опредѣленія, и припечатать въ установленномъ порядкѣ, для чего Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(С. У. и Р. П., N. 50, 1871 г. стр. 496.)

POLECIE:

O takowym NAJWYŻSZYM rozkazie, dla wiadomości i właściwego, kogo to dotyczyć może, wykonania, zawiadomić JEGO CESARSKĄ WYSOKOŚĆ Namiestnika Kaukazkiego, Namiestnika w Królestwie Polskiem, Ministrów i Główno-Zarządzających osobnemi Wydziałami, jednych przez ukazy, a innych przez odstąpienie do akt Naczelnego Prokuratora 1go Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również przesłać ukazy: do General-Gubernatorów, Wojennych Gubernatorów, Gubernatorów, Zarządów Gubernialnych, Wojennych i Obwodowych; Najświętszemu zaś Rządzącemu Synodowi, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i Ogólnemu Zebraniu zakomunikować odpisy i wydrukować podług ustanowionego porządku — o czém zawiadomić Kantor Drukarni Senatu.

36.

ВЫСОЧАЙШЕ ПОВЕЛЕНИЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ УПРАВЛЯЮЩИМЪ МИНИСТЕРСТВОМЪ ВНУТРЕННИХЪ ДѢЛЪ 24-го Іюля 1871 года.

Объ упраздненіи Управленія Духовныхъ Дѣлъ иностранныхъ исповѣданій въ Царствѣ Польскомъ.

Въ исполненіе Высочайшаго повеленія, послѣдовавшаго 5-го Марта 1871 г., о закрытіи Управленія Духовными дѣлами иностранныхъ исповѣданій въ Царствѣ Польскомъ, Министръ Внутреннихъ Дѣлъ входилъ съ представленіемъ въ Комитетъ по дѣламъ Царства объ упраздненіи упомянутаго управленія и окончательномъ слияніи онаго съ Департаментомъ Духовныхъ Дѣлъ Иностранныхъ Исповѣданій Министерства Внутреннихъ Дѣлъ.

Комитетъ сей, по разсмотрѣніи означеннаго представленія Министра Внутреннихъ Дѣлъ, полагалъ:

1. Существующее въ Варшавѣ Духовное Управленіе Иностранными Исповѣданіями въ губерніяхъ Царства Польскаго упразднить.
2. Производство дѣлъ, нынѣ подлежащихъ сему управленію, передать въ Министерство Внутреннихъ Дѣлъ, по Департаменту Духовныхъ Дѣлъ Иностранныхъ Исповѣданій, за исключеніемъ дѣлъ, ниже въ п. 4 означенныхъ.
3. Равнымъ образомъ предоставить Министерству Внутреннихъ Дѣлъ распоряженіе установленнымъ порядкомъ всѣми суммами, нынѣ находящимися въ вѣдѣніи Управленія иностранными исповѣданіями въ губерніяхъ Царства.
4. Утвержденіе въ должностяхъ: Декановъ, настоятелей и администраторовъ Римско-Католическихъ приходовъ и монастырей, Регентовъ и Секретарей Консисторій, Регентовъ и профессоровъ Семинарій и визитаторовъ монастырей въ губерніяхъ: Варшавской, Калишской, Кѣлецкой, Ломжинской, Люблинской, Петроковской, Плоцкой, Радомской, Сувалской и Сѣдлецкой предоставить Главному Начальнику края, съ тѣмъ, чтобы представленія Духовныхъ Начальствъ объ утвержденіи сихъ должностныхъ лицъ восходили къ Главному Начальнику края, чрезъ посредство и съ заключеніемъ Губернаторовъ.

36.

НАЙВЫՃШЫ РОЗКАЗЪ, ЗАКОМУНІКОВАНЫ РЗАДЗАЦЕМУ СЕНАТОВІ ПРЗЕЗ ЗАРЗАДЗАЈАЦЕГО МІНІСТЕРСТВЕМЪ СПРАВЪ WEWNĘTRZNYCH DНІА 24 LІРСА 1871 ROKU.

О звиніеніи Зарządu Spraw Duchownych Obcych Wyznań w Królestwie Polskim.

W wykonaniu NAJWYՃSZEGO rozkazu zapadłego 5-go Marca 1871 roku o zwinіeniu Zарządu Spraw Duchownych Obcych Wyznań w Królestwie Polskim, Minister Spraw Wewnętrznich wniósł przedstawienie do Komitetu do spraw Królestwa o zwinіeniu wspomnionego zarządu i ostatecznemъ zlanіu takowego z Departamentem Spraw Duchownych Obcych Wyznań Ministerstwa Spraw Wewnętrznich.

Komitet ten po roztrząśnіenіu pomienionego przedstawienia Ministra Spraw Wewnętrznich, *uchwalił*:

1. Istniejący w Warszawie Zarząd Spraw Duchownych Obcych Wyznań w guberniach Królestwa Polskiego zwinąć.
2. Załatwianie czynności, obecnie należących do tego Zarządu, поручыć Ministerstwu Spraw Wewnętrznich, Departamentowi Spraw Duchownych Obcych Wyznań, z wyłączeniem czynności, poniżej w punkcie 4-m wymienionych.
3. Również поручыć Ministerstwu Spraw Wewnętrznich rozporządzanie, w drodze ustanowionej, wszystkimi funduszami obecnie znajdującymi się w zawiadywaniu Zarządu Obcych Wyznań Królestwa.
4. Zatwierdzanie na posadach: Dziekanów, przełożonych i administratorów Rzymско-Katolickich parafij i klasztorów, Regensów i Sekretarzy Konsystorzy, Regensów i profesorów Seminaryów i wizytatorów klasztorów w guberniach: Warszawskiej, Kaliszskiej, Kieleckiej, Łomżyńskiej, Lubelskiej, Petrokowskiej, Płockiej, Radomskiej, Suwałskiej i Siedleckiej, поручыć Głównemu Naczelnikowi Kraju, z zastrzeżeniem aby przedstawienia zwierzchności duchownych o zatwierdzeniu osób na tych posadach, wnoszono do Głównego Naczelnika Kraju, za pośrednictwem i z opinią Gubernatorów.

5. Варшавскія Евангелическо-Аугсбургскую и Евангелическо-Реформатскую Консисторіи подчинить нынѣ же непосредственному вѣдѣнію Министерства Внутреннихъ Дѣлъ, съ тѣмъ, чтобы Консисторіи сіи впредь до особаго постановленія дѣйствовали на прежнемъ основаніи, а во всѣхъ тѣхъ случаяхъ когда по существующимъ правиламъ Консисторіи должны были испрашивать разрѣшенія Управленія Духовными Дѣлами Иностранныхъ Исповѣданій въ губерніяхъ Царства, входили бы съ представленіемъ въ Министерство Внутреннихъ Дѣлъ.

6. Чиновниковъ упраздняемаго Управленія духовными дѣлами иностранныхъ исповѣданій въ губерніяхъ Царства оставить за штатомъ на общемъ основаніи правилъ Устава о гражданской службѣ въ Царствѣ.

7. На усиленіе въ семь году средствъ Департамента Духовныхъ Дѣлъ Иностранныхъ Исповѣданій суммою 12,000 р. и на единовременные расходы по случаю передачи въ оный дѣлъ упраздняемаго Управленія иностранными исповѣданіями въ губерніяхъ Царства обратить въ распоряженіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ кредитъ, назначенный по смѣтѣ на содержаніе означеннаго Управленія въ теченіи второй половины 1871 года, объ отпускѣ же необходимой суммы на усиленіе средствъ Департамента Духовныхъ Дѣлъ Иностранныхъ Исповѣданій съ будущаго 1872 г. предоставить Министру Внутреннихъ Дѣлъ войти установленнымъ порядкомъ съ представленіемъ при внесеніи смѣты на тотъ годъ.

8. Предположеніе Министра Внутреннихъ Дѣлъ о примѣненіи къ Евангелическо-Аугсбургской церкви въ Царствѣ дѣйствующаго въ Имперіи Устава сообщить на предварительное заключеніе Главноуправляющаго II Отдѣленіемъ Собственной ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Канцеляріи и Оберъ-Прокурора Св. Синода и затѣмъ дѣло сіе подвергнуть отдѣльно обсужденію Комитета по дѣламъ Царства Польскаго.

9. Предоставить Министру Внутреннихъ Дѣлъ:

- a) По соглашенію съ Намѣстникомъ въ Царствѣ прикомандировать къ нему для производства дѣлъ, по вѣдомству Департамента Духовныхъ Дѣлъ Иностранныхъ Исповѣданій, одного или нѣсколькихъ изъ служащихъ по Министерству чиновниковъ.
- b) По соглашенію съ Государственными Канцлеромъ и Министромъ Финансовъ опредѣлить дальнѣйшее направленіе возложеннаго на международную Комиссію о раздѣлѣ

5. Konsystorze Warszawskie: Ewangelicko-Augsburgski i Ewangelicko-Reformowany oddać zaraz pod bezpośrednie zawiadywanie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, z zastrzeżeniem żeby konsystorze te do czasu osobnego postanowienia, załatwiały czynności na poprzednich podstawach, a we wszystkich wypadkach, w których według istniejących przepisów konsystorze obowiązane były wyjednywać decyzje Zarządu Spraw Duchownych Obcych Wyznań w guberniach Królestwa, czynili przedstawienia do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

6. Urzędników zwijanego Zarządu Spraw Duchownych Obcych Wyznań w guberniach Królestwa, uznać za spadłych z etatu na ogólnych podstawach ustawy o służbie cywilnej w Królestwie.

7. Na powiększenie w roku bieżącym funduszków Departamentu Spraw Duchownych Obcych Wyznań o 12,000 rubli i na jednorazowe wydatki z powodu oddania mu spraw zwijanego Zarządu Obcych Wyznań w guberniach Królestwa, oddać do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, kredyt, wyznaczony w budżecie na utrzymanie pomienionego zarządu w ciągu drugiej połowy 1871 roku, o udzielanie zaś niezbędnej sumy na powiększenie funduszków Departamentu Spraw Duchownych Obcych Wyznań od przyszłego 1872 roku, poruczyć Ministrowi Spraw Wewnętrznych zrobić przedstawienie w drodze ustanowionej, przy formowaniu budżetu na rok wspomniany.

8. Projekt Ministra Spraw Wewnętrznych o zastosowaniu do kościoła Ewangelicko-Augsburgskiego w Królestwie ustawy obowiązującej w Cesarstwie, zakomunikować do przedwstępnych wniosków Głównozarządzającemu II wydziałem Przybocznej JEGO CESARSKIEJ MOŚCI Kancelaryi i Naczelnemu Prokuratorowi Najświętobliwszego Synodu, a następnie przedmiot ten nanowo odstąpić do rozważenia Komitetowi do spraw Królestwa Polskiego.

9. Poruczyć Ministrowi Spraw Wewnętrznych:

- a) Po porozumieniu się z Namiestnikiem w Królestwie, wydelegowanie do niego, dla załatwiania czynności Wydziału Departamentu Spraw Duchownych Obcych Wyznań, jednego lub kilku urzędników służących w Ministerstwie.
- b) Po porozumieniu z Kanclerzem Państwa i Ministrem Finansów określenie dalszego kierunku poruczonej komisji między-

имущество Краковского духовенства дѣла въ видахъ скорѣйшаго окончанія онаго;

- и е) Войти въ соображеніе объ устройствѣ управленія дѣлами реформатскаго исповѣданія въ губерніяхъ Царства, соотвѣтственно общему, постановленному нынѣ порядку, и предположенія свои, по предварительномъ съ кѣмъ слѣдуетъ сношеніи, внести на разсмотрѣніе Комитета по дѣламъ Царства Польскаго.

Такое постановленіе Комитета, удостоилось 10 (22) Іюля 1871 г. Высочайшаго утвержденія, а затѣмъ по всеподданѣйшему докладу Управляющаго Министерствомъ Внутреннихъ Дѣлъ 23-го Іюля ЕГО ИМПЕРАТОРСКОМУ ВЕЛИЧЕСТВУ благоугодно было срокомъ упраздненія Управленія Духовныхъ Дѣлъ Иностранныхъ Исповѣданій въ Царствѣ Польскомъ и оставленія за штатомъ чиновниковъ онаго назначить 1-го Августа 1871 года.

(У. и Р. II. N. 69. 1871 г. стр. 844).

narodowej sprawy, rozdziału dóbr duchowieństwa Krakowskiego, w celu najprędszego jѣj ukończenia.

- e) Rozpoznanie i zaprojektowanie organizacyi zarządu sprawami wyznania reformowanego w guberniach Królestwa, odpowiedniej do ogólnego, obecnie ustanowionego porządku i przedstawienie swych projektów, po przedwstępném porozumieniu z kim należy, do roztrząśnienia Komitetowi do spraw Królestwa Polskiego.

Taka uchwała Komitetu, 10 (22) Lipca 1871 roku NAJWYŻEJ została zatwierdzona, a następnie, w skutku najpoddanniejszego przedstawienia Zarządzającego Ministerstwem Spraw Wewnętrznych, 23-go Lipca 1871 roku, JEGO CESARSKA MOŚĆ raczył назначić termin zwinięcia Zarządu Spraw Duchownych Obcych Wyznań w Królestwie Polskiem i spadnięcia z etatu jego urzędników, na dzień 1 Sierpnia 1871 roku.

37.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛѢНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ УПРАВЛЯЮЩИМЪ МИНИСТЕРСТВОМЪ ВНУТРЕННИХЪ ДѢЛЪ 23-го Іюля 1871 года.

О правилахъ охоты для губерній Царства Польскаго.

Управляющій Министерствомъ Внутреннихъ Дѣлъ, при рапортѣ своемъ, донесъ Правительствующему Сенату, что ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, 17-го Іюля 1871 года, въ городѣ Варшавѣ, по всеподанныйшему докладу Министра Внутреннихъ Дѣлъ, Высочайше разрѣшить соизволилъ, правила объ охотѣ, ввести нынѣ же въ губерніяхъ Царства Польскаго временно, впредь до утверждения Государственнымъ Совѣтомъ общаго закона объ охотѣ въ Имперіи.

ПРАВИЛА

ОХОТЫ ДЛЯ ГУБЕРНІЙ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО.

ГЛАВА ПЕРВАЯ.

О правѣ охоты.

§ 1. Право производить охоту предоставляется лицамъ, имѣющимъ во владѣніи въ одной окружной межѣ не менѣе 150 морговъ земли.

§ 2. Владѣльцамъ нѣсколькихъ сосѣднихъ поземельныхъ участковъ, составляющихъ въ одной окружной межѣ не менѣе 150 морговъ, предоставляется право пользоваться охотою, но съ тѣмъ условіемъ, чтобы это право распространялось не болѣе, какъ на трехъ изъ нихъ, по обоюдному между ними соглашенію, или дозволяется имъ отдавать этотъ участокъ по общему соглашенію въ арендное содержаніе за извѣстную плату, но ни какъ не болѣе, какъ тремъ лицамъ.

37.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, ZAKOMUNIKOWANY RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ ZARZĄDZAJĄCEGO MINISTERSTWEM SPRAW WEWNĘTRZNYCH DNIA 23 LIPCA 1871 ROKU.

O przepisach o polowaniu dla gubernij Królestwa Polskiego.

Zarządzający Ministerstwem Spraw Wewnętrznych doniósł w raporcie Rządzącemu Senatowi, że NAJJAŚNIEJSZY PAN, w skutku najpoddaniejszego przedstawienia Ministra Spraw Wewnętrznych, 17 Lipca 1871 r. w m. Warszawie NAJMIŁOŚCIWIĘJ raczył polecić: przepisy o polowaniu wprowadzić zaraz w guberniach Królestwa Polskiego czasowo, aż do zatwierdzenia przez Radę Państwa ogólnego prawa o polowaniu w Cesarstwie.

PRZEPISY

O POLOWANIU DLA GUBERNIJ KRÓLESTWA POLSKIEGO.

ROZDZIAŁ PIERWSZY.

O prawie polowania.

§ 1. Prawo polowania nadaje się osobom, posiadającym, w jednej okolnej granicy, przynajmniej 150 morgów grunta.

§ 2. Posiadaczom kilku sąsiednich gruntowych działów, stanowiących w jednej okolnej granicy przynajmniej 150 morgów, nadaje się prawo polowania, ale z warunkiem aby prawo to służyło nie więcej jak trzem z nich, na mocy wzajemnego pomiędzy nimi porozumienia, lub dozwala się im wypuszczać ten dział w dzierżawę za umówioną opłatę, ale nie więcej jak trzem osobom.

§ 3. Право собственности на охоту, какъ отдѣльными владѣльцами, такъ и совладѣльцами, можетъ быть переуступлено по особымъ договорамъ и условіямъ, или безъ оныхъ, на основаніи общихъ узаконеній.

§ 4. Право пользованія охотою звѣриной и рыбной ловлею, на всемъ пространствѣ земель, приобрѣтенныхъ крестьянами, принадлежащими къ одному сельскому обществу, не составляетъ отдѣльнаго права каждаго изъ нихъ, а цѣлаго сельскаго общества.

Примѣчаніе. Высочайшій Указъ 19-го Февраля (1-го Марта) 1864 года объ устройствѣ крестьянъ въ Царствѣ Польскомъ (днев. закон. Т. 62 стр. 4).

§ 5. На чужой землѣ пользованіе охотою звѣриной и рыбной ловлею, допускается не иначе, какъ по письменному дозволенію землевладѣльца или сельскаго общества, въ лѣсахъ же казенныхъ и городскихъ, по особому письменному дозволенію подлежащихъ учреждений.

§ 6. Нарушеніемъ правъ собственности равномерно признается: охота или ловля звѣрей и птицъ на чужой землѣ или въ чужомъ лѣсу, даже и въ томъ случаѣ, если не было убитыхъ или пойманныхъ звѣрей или птицъ.

§ 7. Подстрѣленная дичь, въ случаѣ перехода ее на сосѣдній охотничій участокъ не преслѣдуется и составляетъ собственность этого участка, исключая охоты „par force“.

§ 8. Право собственности на охоту и звѣриные промыслы, можетъ быть ограничено судебными рѣшеніями и полицейскими узаконеніями, ниже сего изложенными.

ГЛАВА ВТОРАЯ.

Правила охоты.

§ 9. Каждый желающій охотиться, обязанъ приобрѣсти себѣ отъ мѣстнаго Начальника уѣзда именное охотничье свидѣтельство, выдающееся срокомъ на одинъ годъ, т. е. съ 1-го по 1-е Января, и во время охоты долженъ непремѣнно имѣть это свидѣтельство при себѣ.

§ 10. Иностранцамъ Начальникъ уѣзда выдаетъ означенное свидѣтельство въ такомъ только случаѣ, если они представляютъ поручительство кого нибудь изъ собственниковъ того же уѣзда; пору-

§ 3. Prawo polowania tak przez posiadaczy, jak i przez współposiadaczy może być ustąpione na mocy osobnych kontraktów i umów, lub bez nich, na mocy ogólnie obowiązujących przepisów prawa.

§ 4. Prawo korzystania z polowania, łowienia zwierząt i rybołówstwa, na całej przestrzeni gruntów nabytych przez włościan, należących do jednej gromady wiejskiej, nie jest osobnym prawem każdego z nich, ale stanowi prawo całej gromady wiejskiej.

Uwaga. NALJWYŻSZY Ukaz z 19 Lutego (2 Marca) 1864 roku, o urządzeniu włościan w Królestwie Polskiem (Dz. Praw. t. 62, str. 4).

§ 5. Korzystanie z polowania, łowienia zwierząt i rybołówstwa na cudzym gruncie, dozwala się nie inaczej, jak na mocy piśmiennego zezwolenia właściciela gruntu lub gromady wiejskiej, w lasach zaś rządowych i miejskich—na mocy piśmiennego zezwolenia odpowiednich władz.

§ 6. Za pogwałcenie prawa własności również uznaje się: polowanie lub łowienie zwierząt i ptaków na cudzym gruncie lub w cudzych lasach, nawet i w tym wypadku, jeżeli nie było zabitych lub złowionych zwierząt lub ptaków.

§ 7. Postrzelona zwierzyna, w razie jej przejścia do sąsiedniego myśliwskiego działu, nie ściga się i stanowi własność tego działu, z wyjątkiem polowania „par force“.

§ 8. Prawo polowania i łowienia zwierząt, może być ograniczone przez decyzje sądowe i policyjne postanowienia, poniżej wyłączone.

ROZDZIAŁ DRUGI.

Przepisy o polowaniu.

§ 9. Każdy pragnący polować, obowiązany jest wyjednać sobie od miejscowego Naczelnika powiatu świadectwo myśliwskie, wydawane na rok, to jest od 1 do 1 Stycznia i podczas polowania powinien koniecznie mieć to świadectwo przy sobie.

§ 10. Cudzoziemcom, Naczelnik powiatu udziela wspomniane świadectwo tylko w takim wypadku, jeżeli złożą poręczenie kogokolwiek z właścicieli tegoż powiatu; poręczyciel odpowiada za opłatę

читель отвѣчаетъ за уплату иностранцемъ штрафовъ и судебныхъ издержекъ за нарушение охотничьихъ правилъ.

§ 11. За каждое свидѣтельство платится по 1 руб. въ доходъ казны, за изготовленіе же онаго ничего не взымается.

§ 12. Лицамъ, служащимъ по лѣсному вѣдомству въ казенныхъ, городскихъ и частныхъ имѣніяхъ, выдаются бесплатныя свидѣтельства, съ обозначеніемъ состоящаго въ нихъ вѣдѣній участка, въ чертѣ котораго оно можетъ быть дѣйствительно.

§ 13. Запрещается выдавать охотничьи свидѣтельства лицамъ, недостигшимъ 16 лѣтнаго возраста и состоящимъ подъ надзоромъ Полиціи.

§ 14. Лицамъ, оштрафованнымъ за нарушение охотничьихъ правилъ, можетъ быть воспрещена выдача свидѣтельства временно, но не болѣе, какъ на три года.

§ 15. Для сохраненія дичи въ періодъ ея размноженія въ извѣстное время года охота вовсе воспрещается:

- a) На лосей, оленей и дикихъ козъ съ 1-го Ноября по 1-е Сентября.
- b) На зайцевъ, глухарей, тетеревей, рябчиковъ, куропатокъ, дрофъ съ 15-го Февраля по 1-е Августа.
- c) На перелетныхъ птицъ какъ то: журавлей, цапель, куликовъ, коростелей, бекасовъ, дунелей, чибисовъ, водяныхъ курочекъ, голубей, перепеловъ, дроздовъ, жаворонковъ, гусей, утокъ, нырковъ съ 1-го Апрѣля 1-го Юля.

§ 16. Кабановъ, а также самцовъ: лосей, оленей, дикихъ козъ, селезней, самцовъ: глухарей, тетеревей, рябчиковъ и вальдшнеповъ на тягѣ, дозволяется стрѣлять круглый годъ въ одиночку и облавами.

§ 17. Хищныхъ звѣрей и птицъ какъ-то: медвѣдей, волковъ, барсуковъ, лисицъ, дикихъ кошекъ, рысей, выдръ, куницъ, ласточекъ, орловъ, ястребовъ и т. п. дозволяется стрѣлять круглый годъ и употреблять всякими средствами.

§ 18. Пѣвчихъ птицъ и питающихся насѣкомыми, въ особенности же соловьевъ, ни подъ какимъ предлогомъ стрѣлять и ловить не дозволяется.

§ 19. О срокахъ охоты, упомянутыхъ въ настоящей главѣ, дѣлаются ежегодно объявленія въ мѣстныхъ Губернскихъ вѣдомостяхъ.

§ 20. Въ воспрещенное для охоты время, продажа дичи ни подъ какимъ предлогомъ не дозволяется.

przez cudzoziemców kar pieniężnych i kosztów sądowych za przekroczenie przepisów myśliwskich.

§ 11. Za każde świadectwo płaci się po 1 rub. na rzecz skarbu, za przygotowanie zaś takowego nic się nie pobiera.

§ 12. Osobom będącym w służbie leśnej w dobrach rządowych, miejskich i prywatnych, udzielają się świadectwa bezpłatnie, przy oznaczeniu zostającego pod ich zawiadywaniem działu, w obrębie którego świadectwo to jest ważnym.

§ 13. Zabrania się udzielać świadectwa myśliwskie osobom nie mającym 16 lat wieku i zostającym pod dozorem policyi.

§ 14. Osobom, ukaranym za przekroczenie przepisów myśliwskich, może być zabronione udzielenie świadectwa czasowo, ale nie dłużej jak na trzy lata.

§ 15. Dla zachowania zwierzyny w okresie jej mnożenia się, w pewnej porze roku polowanie całkiem się zabrania:

- a) Na łosie, jelenie i sarny—od 1 Listopada do 1 Września;
- b) Na zające, głuszce, cietrzewie, jarząbki, kuropatwy, dropie—od 15 Lutego do 1 Sierpnia;
- c) Na ptaki przelotne, jako to: żurawie, czaple, kuliki, chruściele, bekasy, dubelty, czajki, kurki wodne, gołębie, przepiórki, drozdy, skowronki, gęsi, kaczki, nurki—od 1 Kwietnia do 1 Lipca.

§ 16. Dzikie, jak również samców łosi, jeleni, kozłów, kaczorów, samców głuszców, cietrzewi, jarząbków i słomki na ciągu, pozwala się strzelać cały rok pojedynczo i z obławą.

§ 17. Zwierzęta i ptaki drapieżne, jako to: niedźwiedzie, wilki, borsuki, lisy, dzikie koty, rysie, wydry, kuny, łasice, orły, jastrzębie i t. p., pozwala się strzelać cały rok i tępić wszelkimi środkami.

§ 18. Ptaków śpiewających i żywiących się owadami, w szczególności słowików, pod żadnym pozorem nie pozwala się strzelać i łowić.

§ 19. O terminach polowania, wspomnianych w niniejszym rozdziale, zamieszczają się corocznie ogłoszenia w miejscowych dziennikach gubernialnych.

§ 20. W zabronionym do polowania czasie, sprzedaż zwierzyny, pod żadnym pozorem nie pozwala się.

ГЛАВА ТРЕТЬЯ.

О способах охоты.

§ 21. Всякого рода охота и звериная ловля производится не иначе, какъ дозволенными закономъ способами.

§ 22. Способы воспрещенные закономъ суть слѣдующіе:

- a) Петли, тенета, западни, силки, кручки и всякого рода отравы;
- б) Капканы, поставленные не для истребленія хищныхъ звѣрей и притомъ въ мѣстахъ угрожающихъ опасностью мѣстнымъ жителямъ.

Примѣчаніе. Ловля куропатокъ тенетами съ цѣлью выкорма и разведенія въ зимнее время дозволяется лицамъ, заявившимъ объ этомъ мѣстной власти, по особымъ письменнымъ разрѣшеніямъ.

- в) Охота въ ночное время при огненномъ освѣщеніи.
- г) Охота на поляхъ, засѣянныхъ яровымъ и озимымъ хлѣбомъ, безъ дозволенія владѣльца.
- д) На пространствахъ засѣянныхъ молодымъ лѣсомъ.
- е) Раззореніе гнѣздъ, выборка яицъ и птенцовъ, исключая хищныхъ породъ.

§ 23. Облавы на хищныхъ звѣрей назначаются, или по распоряженію Начальства (Полицейскія) или по желанію владѣльцевъ охотничьихъ участковъ (частныя).

§ 24. Облава, назначаемая по распоряженію мѣстной власти, должна ограничиваться истребленіемъ, только тѣхъ звѣрей, противъ которыхъ она предпринимается.

§ 25. Никто изъ мѣстныхъ жителей, не въ правѣ отказываться отъ участія въ полицейской облавѣ, безъ особоважительныхъ причинъ.

§ 26. Добыча отъ облавъ составляетъ собственность убишаго хищнаго звѣря.

§ 27. Опредѣленіе и порядокъ выдачи вознагражденія за истребленіе волковъ производится на основаніи существующихъ постановленій.

§ 28. Въ случаѣ если истребленіемъ хищнаго звѣря, оказывается особая услуга безопасности жителей, а равно, если истре-

ROZDZIAŁ TRZECI.

O sposobach polowania.

§ 21. Wszelkiego rodzaju polowanie i łowienie zwierząt, odbywa się nie inaczej jak za pomocą dozwolonych przez prawo sposobów.

§ 22. Sposoby zabronione przez prawo są następujące:

- a) Pentelki, sieci, samotrzaski, sidła, haczyki i wszelkiego rodzaju trutki.
- b) Żelaza zastawione nie dla wytępienia drapieżnych zwierząt i przytém w miejscach zagrażających niebezpieczeństwem mieszkańcom miejscowym.

Uwaga. Łowienie kuropatw siećmi, w celu ich wyżywienia i rozmnożenia w czasie zimy, dozwala się osobom, które zawiadomiły o tém władzę miejscową, na mocy osobnych upoważnień piśmiennych.

- c) Polowanie w nocy lub przy oświetleniu ogniem.
- d) Polowanie na polach zasianych jarém i ozimém zbożem, bez pozwolenia posiadacza.
- e) Na przestrzeniach zasianych młodym lasem.
- f) Niszczenie gniazd, wybieranie jajek i młodych ptaków, z wyjątkiem drapieżnych gatunków.

§ 23. Obławy na zwierzęta drapieżne zarządzają się albo z rozporządzenia zwierzchności (policyjne), albo na żądanie posiadaczy działów myśliwskich (prywatne).

§ 24. Obława zarządzona z rozporządzenia władzy miejscowej, powinna ograniczać się do tępienia tylko tych zwierząt, na które przedsięwzięcie się.

§ 25. Nikt z mieszkańców miejscowych nie ma prawa odmawiać udziału w obławie rządowej, bez szczególnie zasługujących na uwzględnienie przyczyn.

§ 26. Zdobytek z obławy stanowi własność tego kto zabił drapieżne zwierze.

§ 27. Określenie i sposób udzielania wynagrodzenia za tępienie wilków, dokonywa się na podstawie istniejących postanowień.

§ 28. W razie jeżeli przez zagładzenie zwierzęcia drapieżnego okazuje się szczególną usługę bezpieczeństwu mieszkańców, jak rów-

бленіе такового звѣря соединяется съ особымъ самоотверженіемъ охотника, то мѣстному Начальству предоставляется право ходатайствовать объ особомъ вознагражденіи.

§ 29. Частныя облавы дѣлаются не иначе, какъ съ вѣдома мѣстной полицейской власти.

ГЛАВА ЧЕТВЕРТАЯ.

О собакахъ.

§ 30. Собаки раздѣляются на простыя и охотничьи.

§ 31. Всякая собака, какъ простая такъ и охотничья, должна имѣть своего хозяина, который за нее отвѣчаетъ.

§ 32. Простыя собаки, какъ то: дворовыя, сторожевыя, пастушечьи и комнатныя, не должны быть выпускаемы въ поля и лѣса иначе какъ на привязи, или съ привязанными къ шеѣ палками, длин. въ $2\frac{1}{4}$ фута, толщиною въ $2\frac{1}{2}$ дюйма, для воспрепятствованія имъ отыскивать и преслѣдовать дичь.

§ 33. Простыя собаки, бѣгающія по полямъ и лѣсамъ безъ привязи и безъ палокъ, а также кошки, могутъ быть убиваемы безъ наказанія.

§ 34. Для собакъ стерегущихъ стада, палка можетъ быть замѣняема длинной веровкой, привязанной къ шеѣ.

§ 35. Охотничьи собаки слѣдуетъ считать: гончихъ, борзыхъ, лаговыхъ, волкодавовъ, дакъ и вообще приученныхъ и употребляемыхъ для охоты.

§ 36. Изъ числа означенныхъ породъ, борзые и гончія собаки а равно и ублюдки отъ оныхъ, облагаются пошліною: первыя по 15 руб. въ годъ за каждую, вторыя по 5 рублей.

Примѣчаніе. Щенки, неспособные къ охотѣ не подлежатъ платѣ.

§ 37. Для полученія права содержать борзыхъ и гончихъ собакъ, вносомъ за нихъ установленныхъ пошлінь, владѣльцы оныхъ обязаны ежегодно подавать заявленія подлежащему Начальству уѣзда, съ обозначеніемъ ихъ количества къ 1-му Сентября.

§ 38. Вышесказанныя пошліны вносятся въ Окружныя Казначейства, за выдачею установленныхъ на этотъ предметъ квитанцій, которыя будутъ служить доказательствомъ въ правѣ содержанія помянутыхъ собакъ.

нежели заглѣденіе tego звierzecia лачы сѣ з szczególném poświęceniem сѣ myśliwego, to miejscowej Zwierzchności nadaje сѣ prawo wyjednywania oddzielnego wynagrodzenia.

§ 29. Oblawy prywatne urządzają сѣ nie inaczej, jak za wiedzą miejscowej władzy policyjnej.

ROZDZIAŁ CZWARTY.

O psach.

§ 30. Psy dzielą сѣ na zwyczajne i myśliwskie.

§ 31. Każdy pies, tak zwyczajny, jak i myliwski, powinien mieć swego pana, który за него odpowiada.

§ 32. Psy zwyczajne, jako to: podwórzowe, strażnicze, pastusze i pokojowe, nie powinny być wypuszczane na pola i do lasów, inaczej jak na uwięzi, albo z przywiązaniem do karku drzewami długości $2\frac{1}{4}$ stóp, grubości $2\frac{1}{2}$ cala, dla przeszkodzenia im w odszukiwaniu i gonieniu zwierzyny.

§ 33. Psy zwyczajne, biegające po polach i lasach bez uwięzi i bez drzewien, jak również koty, mogą być zabijane bezkarnie.

§ 34. Dla psów pilnujących stad, drzewo może być zastąpione przez długі powróz, zawiązany na karku.

§ 35. Za psy myśliwskie należy uważać: ogary, charty, wyżły brytany wilcze, jamniki i w ogóle ułożone i używane do polowania.

§ 36. Z liczby wspomnionych rodzajów na charty i ogary, jak również na mięszańce z nich nakłada сѣ podatek od pierwszych po 15 rubli rocznie od sztuki, od drugich po 5 rub.

Uwaga. Szczeniaki niezdatne do polowania nie podlegają opłacie.

§ 37. Dla uzyskania prawa utrzymywania chartów i ogarów, na skutek opłaty ustanowionego od nich podatku, właściciele ich obowiązani są corocznie podawać deklaracje do właściwej Zwierzchności powiatu, przy oznaczeniu ich ilości przed 1-m Września.

§ 38. Wyżwspomnione podatki opłacają сѣ w kasach okręgowych, które wydają odpowiednie kwity, stanowiące dowód prawa utrzymywania wspomnionych psów.

§ 39. Лѣсной стражѣ въ лѣсахъ казенныхъ, городскихъ и институтскихъ, а равно и лицамъ проживающимъ въ означенныхъ лѣсныхъ дачахъ, содержаніе борзыхъ и гончихъ собакъ воспрещается безусловно.

§ 40. Борзые и гончіе собаки должны слѣдовать при охотѣ не иначе какъ на сворахъ, съ которыхъ могутъ быть спускаемы только во время гонки дичи по распоряженію охотника.

§ 41. Охотничьи собаки за исключеніемъ лягавыхъ, бѣгающія по полямъ и лѣсамъ безъ хозяина, могутъ быть задерживаемы и выдаваемы владѣльцамъ за уплатою вознагражденія не свыше 3 руб.

§ 42. За употребленіе собакъ во время не дозволенное для охоты, виновные подвергаются штрафу ниже сего указанному.

ГЛАВА ПЯТАЯ.

О мѣрахъ взысканія.

§ 43. Лица, уличенныя въ охотѣ на собственныхъ земляхъ, пространство коихъ составляетъ менѣе 150 морговъ земли подвергаются:

1-й разъ предостереженію и замѣчанію.

2-й разъ денежному штрафу въ 10 рублей.

3-й такому же штрафу въ 25 рублей и отобранію оружія и собакъ.

Примѣчаніе. Отбираемыя ружія, и собаки продаются съ публичныхъ торговъ въ пользу благотворительныхъ заведеній.

§ 44. Лица, уличенныя въ охотѣ на чужой землѣ, безъ дозволенія владѣльца или арендатора охотничьяго участка, подвергаются:

1-й разъ денежному штрафу въ 5 рублей.

2-й разъ денежному штрафу въ 15 рублей.

3-й разъ денежному штрафу въ 25 рублей и отобранію ружія и собакъ.

Примѣчаніе. Независимо изьясненныхъ штрафовъ виновный обязанъ вознаградить владѣльца или арендатора, за убытки причиненные отъ потравы зесѣянныхъ земельныхъ или лѣсныхъ участковъ и возвратить убитую дичь.

§ 39. Straży leśnej w lasach rządowych, miejskich i instytucyjnych, jak również osobom zamieszkałym w wspomnianych leśnych obrębach, utrzymywanie chartów i ogarów zabrania się bezwarunkowo.

§ 40. Charty i ogary powinny być prowadzone na polowanie na smyczach, z których mogą być spuszczone tylko w czasie gonienia zwierzyny z rozporządzenia myśliwego.

§ 41. Psy myśliwskie, z wyłączeniem wyżłów, biegające po polach i lasach bez panów, mogą być zatrzymywane i zwracane właścicielowi za opłatą wynagrodzenia nie przekraczającego 3 rubli.

§ 42. Za używanie psów w czasie nie dozwolonym do polowania, winni podlegają karze niżej wskazanej.

ROZDZIAŁ PIĄTY.

O karach.

§ 43. Osoby, którym będzie dowiedzione, że polowały na własnych gruntach, których przestrzeń stanowi mniej niż 150 mórg gruntu, podlegają:

za 1-m razem ostrzeżeniu i napomnieniu.

za 2-m razem karze pieniężnej 10 rubli.

za 3-m razem karze pieniężnej 25 rubli przy odebraniu broni i psów.

Uwaga. Odbierana broń i psy sprzedają się przez licytację publiczną na korzyść zakładów dobroczynnych.

§ 44. Osoby, którym będzie dowiedzione, że polowały na cudzym gruncie bez pozwolenia właściciela lub dzierżawcy działu myśliwskiego, podlegają:

za 1-m razem karze pieniężnej 5 rubli.

za 2-m razem karze pieniężnej 15 rubli.

za 3-m razem karze pieniężnej 25 rubli przy odebraniu broni i psów.

Uwaga. Niezależnie od wskazanych kar, winny obowiązany jest wynagrodzić właścicielowi lub dzierżawcy straty spowodowane przez stratowanie zasianych, ornych lub leśnych gruntów i zwrócić zabita zwierzynę.

§ 45. За самовольную охоту, звѣриную, птичью и рыбную ловлю, въ лѣсахъ и на земляхъ казенныхъ или общественныхъ, виновные подвергаются взысканію, опредѣленному въ ст. 468 Улож. о наказ. угол. и исправ.

§ 46. Самовольная охота въ звѣринцахъ, или огороженныхъ мѣстахъ, принадлежащихъ какъ Правительственнымъ и Городскимъ учрежденіямъ, такъ и частнымъ лицамъ, подвергается виновныхъ наказанію, какъ за воровство на основаніи дѣйствующихъ законоположеній.

§ 47. Уличенные въ охотѣ безъ установленнаго на право оной свидѣтельства, подвергаются денежному штрафу въ количествѣ 3 р. въ порядкѣ административномъ.

§ 48. Уличенные въ охотѣ съ фальшивымъ свидѣтельствомъ или принадлежащимъ другому лицу, подвергаются взысканію какъ за подлогъ на основаніи дѣйствующихъ узаконеній.

§ 49. За всякую охоту, звѣриную и птичью ловлю кромѣ истребленія хищныхъ звѣрей или птицъ, въ запрещенное время, виновный подвергается денежному штрафу:

въ 1-й разъ 10 рублей.

во 2-й разъ 20 рублей.

въ 3-й разъ 40 рублей.

§ 50. За раззореніе гнѣздъ или выпутіе изъ оныхъ птенцовъ и яицъ, за исключеніемъ гнѣздъ хищныхъ птицъ, виновный подвергается аресту, на время отъ одного до трехъ дней.

§ 51. За ловлю или истребленіе пѣвчихъ птицъ, въ особенности же соловьевъ, виновные подвергаются денежному штрафу отъ 1 до 10 рублей за каждую.

§ 52. За истребленіе или ловлю такихъ звѣрей или птицъ, коихъ общими или мѣстными постановленіями ловить или бить воспрещается, виновный подвергается денежному штрафу отъ 50 до 150 рублей или заключенію въ тюрьмѣ отъ 3-хъ до 6-ти мѣсяцевъ, смотря по обстоятельствамъ болѣе или менѣе увеличивающимъ или уменьшающимъ его вину.

§ 53. За привозъ и торговлю въ городахъ или селахъ дичи, въ воспрещенное для охоты время, виновный подвергается денежному взысканію опредѣленному въ предыдущемъ 49 §, дичь же конфискуется и продается въ пользу благотворительныхъ заведеній.

§ 54. Члены полиціи и войты за непринятіе мѣръ къ прекращенію охоты и ловли звѣрей или птицъ, и за допущеніе торговли въ воспрещенное время подвергаются:

§ 45. Za samowolne polowanie, łowienie zwierząt, ptaków i ryb w lasach i na gruntach należących do skarbu lub instytucyj publicznych winni podlegają karze, określonej w art. 468 Kodeksu Kar Gł. i Popr.

§ 46. Za samowolne polowanie w zwierzyńcach lub miejscach zagrodzonych, należących tak do instytucyj rządowych i miejskich, jak i do osób prywatnych, winni podlegają karze postanowionej za kradzież na mocy obowiązujących przepisów.

§ 47. Ci, którym będzie dowiedzione, że polowali bez ustanowionego świadectwa na prawo polowania, podlegają karze pieniężnej, w ilości 3 rubli w drodze administracyjnej.

§ 48. Ci, którym będzie dowiedzione, że polowali za fałszywem świadectwem, lub należącym do innej osoby, podlegają karze postanowionej za fałsz, na mocy obowiązujących przepisów.

§ 49. Za wszelkie polowanie, łowienie zwierząt i ptaków, oprócz tępienia zwierząt i ptaków drapieżnych, w czasie zabronionym do polowania, winny podlega karze pieniężnej:

za 1-m razem 10 rub.

za 2-m razem 20 rub.

za 3-m razem 40 rub.

§ 50. Za zniszczenie gniazd lub wyjęcie z nich młodych ptaków i jajek, z wyłączeniem gniazd ptaków drapieżnych, winny podlega aresztowi na czas od 1 do 3 dni.

§ 51. Za łowienie lub tępienie ptaków śpiewających, szczególniej słowików, winni podlegają karze pieniężnej od 1 do 10 rubli za sztukę.

§ 52. Za tępienie lub łowienie takich zwierząt lub ptaków, których łowienie lub zabijanie zabronione jest przez ogólne lub miejscowe postanowienia, winny podlega karze pieniężnej od 50 do 150 rubli, lub osadzeniu w więzy od 3 do 6 miesięcy, stosownie do okoliczności mniej lub więcej obostrzających lub łagodzących jego winę.

§ 53. Za przywożenie i handel w miastach lub na wsiach zwierzyny w czasie zabronionym do polowania, winny podlega karze oznaczonej w § 49, zwierzyna zaś konfiskuje i sprzedaje się na korzyść zakładów dobroczynnych.

§ 54. Służba policyjna i wójci, za nieprzedsięwzięcie środków dla zatamowania polowania i łowienia zwierząt i ptaków, i za dopuszczenie handlu w czasie zabronionym, ulegają:

1-й разъ административному взысканію по усмотрѣнію своего Начальства.

2-й разъ продаются судебной отвѣтственности.

§ 55. За произведеніе охоты собаками исчисленными въ 22 § а и б, виновные подвергаются кромѣ отобранія и уничтоженія снастей и снарядовъ, денежному штрафу отъ 1 руб. 50 коп. до 10 руб. или аресту отъ 3-хъ до 7-ми дней.

§ 56. За охоту въ ночное время или при огненномъ освѣщеніи виновные подвергаются денежному штрафу отъ 10 до 40 р. смотря по состоянію.

§ 57. За облавы, устроенныя безъ вѣдома мѣстной полицейской власти, виновный подвергается денежному штрафу отъ 5 до 25 рублей.

§ 58. За выпускъ собакъ, не исключая охотничьихъ, въ лѣсъ или поле безъ соблюденія правилъ, установленныхъ въ § 3 — 4 отдѣла, т. е. безъ хозяина, привязи палки, или веревки, виновный хозяинъ подвергается денежному штрафу отъ 50 коп. до 3 руб. смотря по состоянію.

§ 59. За содержаніе борзыхъ и гончихъ собакъ безъ установленной оплаты, виновные подвергаются денежному штрафу въ размѣрѣ вдвое большемъ противу установленной платы, административнымъ порядкомъ.

§ 60. За содержаніе борзыхъ и гончихъ собакъ лѣсною стражею, виновные подвергаются денежному штрафу по 25 р. за каждую и отнятію собакъ.

§ 61. Всѣ вообще денежные штрафы, за исчисленныя выше нарушенія поступаютъ въ казну, за отчисленіемъ половинной суммы въ пользу доносителя.

(С. У. и Р. П., N. 69, 1871 г. стр. 846.)

за 1-м разем — карзе административной według uznania ich Zwierzchności.

за 2-м разем — odpowiedzialności sądowej.

§ 55. За polowanie w sposób wymieniony w § 22 pod literami a i b, winni ulegają, oprócz odebrania sieci i przyrządów, karze pieniężnej od 10 do 40 rub., lub aresztowi od 3 do 7 dni.

§ 56. За polowanie w czasie nocnym lub przy oświetleniu ogniem, winni ulegają karze pieniężnej od 10 do 40 rubli, stosownie do stanu.

§ 57. За облавы urządzone bez wiedzy władzy policyjnej, winny ulega karze pieniężnej od 5 do 25 rubli.

§ 58. За wypuszczenie psów, nie wyłączając myśliwskich, do lasu lub na pole, bez zachowania przepisów ustanowionych w rozdziale czwartym, to jest bez właściciela, uwięzi, drewna lub powrozu, właściciel podlega karze pieniężnej od 50 kop. do 3 rub., stosownie do stanu.

§ 59. За utrzymywanie chartów lub ogarów bez właściwej opłaty, winni ulegają karze pieniężnej w drodze administracyjnej, w rozmiarze dwa razy wziętej ustanowionej opłaty.

§ 60. За utrzymywanie chartów i ogarów przez straż leśną, winni ulegają karze pieniężnej po 25 rubli od sztuki, oraz odebraniu psów.

§ 61. Wszystkie w ogóle kary pieniężne za wyżej wymienione przekroczenia przechodzą na skarb, po odrączeniu połowy sumy na rzecz denuncyanta.

38.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА ПО ДѢЛАМЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ ФИНАНСОВЪ 24-ГО АВГУСТА 1871 ГОДА.

О предоставленіи техническимъ чинамъ Управленія Государственными Имуществами въ губерніяхъ Царства Польскаго права на получение, при командировкахъ по дѣламъ службы, суточныхъ денегъ.

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, Высочайше утвержденнымъ 6-го Августа 1871 г. положеніемъ постановилъ: впредь до окончательнаго устройства Управленія Государственными Имуществами въ губерніяхъ Царства предостовить техническимъ чинамъ управленія Государственными Имуществами право на получение ими при командировкахъ по дѣламъ службы въ предѣлахъ той губерніи гдѣ командируемый чиновникъ состоитъ на службѣ, суточныхъ денегъ во всѣхъ тѣхъ случаяхъ, когда издержки по командировкѣ, по дѣйствующимъ правиламъ, подлежатъ возврату казнѣ съ частныхъ лицъ.

(С. У. и Р. П., N. 77, 1871 г. стр. 957.)

38.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONA UCHWAŁA KOMITETU DO SPRAW KRÓLESTWA POLSKIEGO, ZAKOMUNIKOWANA RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ ZARZĄDZAJĄCEGO MINISTERSTWEM FINANSÓW DNIA 24 SIERPNIA 1871 ROKU.

O nadaniu urzędnikom technicznym Zarządu Dóbr Rządowych prawa do pobierania przez nich dyet w razie delegowania ich w interesie służby.

Komitet do spraw Królestwa Polskiego, przez NAJWYŻEJ zatwierdzoną, 6 Sierpnia 1871 roku, uchwałą postanowił: do czasu ostatecznej organizacyi Zarządu Dóbr Rządowych w guberniach Królestwa Polskiego, nadać urzędnikom technicznym Zarządu Dóbr Rządowych prawo pobierania przez nich dyet w razie delegowania ich w interesie służby, w granicach téj guberni, w której delegowany urzędnik zostaje w służbie, w tych wszystkich wypadkach, kiedy koszt delegowania, według obowiązujących przepisów, powinny być zwrócone skarbowi od osób prywatnych.

39.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА (по 1-му
ДЕПАРТАМЕНТУ).

О передачѣ въ вѣдомство Путей Сообщенія дѣлъ по
оброчному содержанію казенныхъ мостовыхъ сборовъ
въ губерніяхъ Царства Польскаго.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Прави-
тельствующій Сенатъ слушали рапортъ Управляющаго Минис-
терствомъ Финансовъ, отъ 21-го Августа 1871 года, за № 2283, при
коемъ представляетъ выписку изъ журнала Комитета по дѣламъ
Царства Польскаго 28-го Іюля 1871 года, слѣдующаго содержания:

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, въ засѣданіи 28-го
Іюля 1871 года, разсматривалъ представленіе Управляющаго Мини-
стерствомъ Финансовъ, отъ 25-го Іюля 1871 года за № 1874, о пе-
редачѣ въ вѣдомство Путей Сообщенія дѣлъ по оброчному содержа-
нію казенныхъ мостовыхъ сборовъ въ губерніяхъ Царства Польска-
го. Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, соглашаясь съ заклю-
ченіемъ Управляющаго Министерствомъ Финансовъ, *полагалъ*: дѣла
по оброчному содержанію казенныхъ мостовыхъ сборовъ въ губер-
ніяхъ: Варшавской, Калишской, Кѣлецкой, Ломжинской, Люблинской,
Петроковской, Плоцкой, Радомской, Сувалкской и Сѣдлецкой пере-
дать, изъ тамошнихъ Казенныхъ Палатъ, въ вѣдѣніе XI Округа Пу-
тей Сообщенія.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, на журналѣ Комитета по дѣламъ
Царства Польскаго, 6-го Августа 1871 года, соизволилъ написать
Собственнооручно: „Исполнить.“

ПРИКАЗАЛИ:

Объ изъясненномъ Высочайшемъ повелѣніи, для свѣдѣнія
и должнаго, до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить
Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго,
Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ, Министровъ и Главноупра-
вляющихъ отдѣльными частями, однихъ—указами, а другихъ—
черезъ передачу къ Оберъ-Прокурорскимъ дѣламъ 1-го Департа-
мента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сена-
та; равнымъ образомъ послать указы: Генераль-Губернаторамъ,

39.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (I-SZY DEPARTAMENT).

O oddaniu interesów dotyczących dzierżawy podatków od
mostów rządowych w guberniach Królestwa Polskiego pod
zawadywanie Zarządu Komunikacyj.

Na mocy NAJWYŻSZEGO ukazu, Rządzący Senat po wysłu-
chaniu raportu Zarządzającego Ministerstwem Finansów z dnia 21
Sierpnia 1871 roku, № 2283, przy którym przedstawił wypis z proto-
kółu Komitetu do spraw Królestwa Polskiego z dnia 28 Lipca 1871 r.
następującej treści:

Komitet do spraw Królestwa Polskiego na posiedzeniu dnia 28
Lipca 1871 r. roztrząsał przedstawienie Zarządzającego Ministerstwem
Finansów z dnia 25 Czerwca 1871 roku, № 1874, o oddaniu pod za-
wadywanie Zarządu Komunikacyi interesów dotyczących dzierżawy
podatków od mostów rządowych w guberniach Królestwa Polskiego.
Komitet do spraw Królestwa Polskiego, zgodnie z wnioskiem Zarządza-
jącego Ministerstwem Finansów, *uchwalił*: interesy dotyczące dzierża-
wienia podatków od mostów rządowych w guberniach: Warszawskiej,
Kaliszkiej, Kieleckiej, Łomżyńskiej, Lubelskiej, Petrokowskiej, Płoc-
kiej, Radomskiej, Suwałkskiej i Siedleckiej, będące pod zarządem
tamecznych Izb Skarbowych, oddać pod zawadywanie XI Okręgu
Zarządu Komunikacyi.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, na protokóle Komitetu, 6 Sierpnia 1871
roku, raczył napisać Własnoręcznie: „Wykonać.“

POLECIEŁ:

O wzmiankowanym NAJWYŻSZYM rozkazie, dla wiadomości
i właściwego, kogo to dotyczyć może, wykonania, zawiadomić
JEGO CESARSKĄ WYSOKOŚĆ Namiestnika Kaukazu, Na-
miestnika w Królestwie Polskiem, Ministrów i Główno-Zarzą-
dzających osobnemi wydziałami, jednych — przez ukazy, a in-
nych — przez odstąpienie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go
Departamentu Rządzącego Senatu kopij decyzji Senatu, również
przesłać ukazy: do Gubernatorów, Rządów Gubernialnych, Izb

Губернскимъ Правленіямъ Казеннымъ Палатамъ 10-ти губерній Царства Польскаго; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія, а для припечатанія въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи — извѣстіе.

(С. У. и Р. И., N. 78, 1871 г. стр. 978.)

Skarbowych 10-ciu gubernij Królestwa Polskiego; Najświętszemu zaś Rządzącemu Synodowi i wszystkim Departamentom Rządowego Senatu i Ogólnemu ich Zebraniu zakomunikować odpisy, postanowienia i wydrukować według ustanowionego porządku, z czém zawiadomić Kantor Drukarni Senatu.

40.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА (по 1-му
ДЕПАРТАМЕНТУ).

О порядкѣ исключенія изъ числа оброчныхъ статей
казенныхъ зданій, въ случаѣ занятія оныхъ для
правительственныхъ надобностей.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Прави-
тельствующій Сенатъ слушалъ рапортъ за Товарища Министра Фи-
нансовъ, Тайнаго Совѣтника Гирса, отъ 9-го Ноября 1871 года, за
№ 5476, при коемъ препровождаетъ въ Правительствующій Сенатъ,
для надлежащаго опубликованія, засвидѣтельствованный списокъ
съ Высочайше утвержденного 10-го Октября 1871 года мнѣнія
Государственного Совѣта, слѣдующаго содержанія:

Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Государственной
Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Ми-
нистра Финансовъ о порядкѣ исключенія изъ числа оброчныхъ ста-
тей казенныхъ зданій, въ случаѣ занятія оныхъ для правительствен-
ныхъ надобностей, *мнѣніемъ положиъ*:

1. Установить общимъ правиломъ, чтобы отдаваемые въ на-
емъ помѣщенія въ зданіяхъ, принадлежащихъ разнымъ казеннымъ
заведеніямъ и учрежденіямъ, когда поступающая въ государствен-
ный доходъ наемная съ сихъ помѣщений плата превышаетъ тысячу
рублей въ годъ, обращались въ непосредственное пользованіе учре-
жденій, въ вѣденіи коихъ означенныя зданія состоятъ, съ исключе-
ніемъ наемной за нанимаемое въ нихъ помѣщеніе платы изъ дохо-
довъ казны, не иначе, какъ въ томъ же порядкѣ, какой установленъ
вообще для назначенія, или отмѣны государственныхъ доходовъ
и расходовъ.

2. Въ случаѣ надобности занять казенное помѣщеніе, отдава-
емое въ наемъ за плату, непревышающую одной тысячи рублей
въ годъ, предоставить подлежащимъ Министрамъ и Главноуправля-
ющимъ отдѣльными частями, по соглашенію съ Министромъ Фи-
нансовъ, разрѣшать самимъ обращеніе такого помѣщенія подъ на-
добности учрежденія, содержамаго на счетъ казны, съ тѣмъ, чтобы

40.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (1-SZY DEPARTAMENT).

O porządku wyłączenia z liczby czynszowych pozycji
gmachów rządowych, w razie ich zajęcia na potrzeby
rządowe.

Na mocy NAJWYŻSZEGO ukazu, Rządzący Senat po WYSLU-
CHANIU: raportu Zastępującego Towarzysza Ministra, Radcy Tajne-
go Hirsza z dnia 9 Listopada 1871 roku, N. 5476, przy którym zako-
munikował Rządzącemu Senatowi dla właściwego zapublikowania, po-
świadczoną kopię NAJWYŻEJ zatwierdzonego dnia 10 Października
1871 roku Zdania Rady Państwa następującej treści:

Rada Państwa w Departamencie Ekonomii Państwa i na Ogól-
ném Zebraniu, roztrząsnawszy przedstawienie Ministra Finansów
o porządku wyłączenia z liczby czynszowych pozycji gmachów rzado-
wych, w razie ich zajęcia na potrzeby rządowe, *uchwaliła*:

1. Ustanowić, jako ogólne prawo, żeby wynajęte lokale w gma-
chach należących do różnych zakładów i instytucji rządowych, jeżeli
wpływające do dochodów Państwa komorne z tych lokalów przewyż-
sza tysiąc rubli rocznie, oddawane były do bezpośredniego użytkowa-
nia instytucyj, w zawiadywaniu których wspomniane gmachy znajdują
się, z wyłączeniem z dochodów skarbu komornego, opłacanego za zaj-
mowany w nich lokal, nie inaczej jak w tej samej drodze, jaka ustano-
wiona jest w ogóle dla preeliminowania lub uchylania dochodów i wy-
datków państwa.

2. W razie potrzeby zajęcia lokalu rządowego, wynajmowanego
za komorne nie przenoszące tysiąca rubli rocznie, nadać prawo wła-
ściwym Ministrom i Główno-Zarządzającym osobnemi wydziałami, po
porozumieniu się z Ministrem Skarbu, wydawania przez nich samych
decyzyj o przeznaczeniu takiego lokalu na potrzeby instytucji utrzy-
mywanéj kosztem skarbu, z zastrzeżeniem, żeby w przedstawianych

въ представляемыхъ ежегодно въ Государственный Совѣтъ финансовыхъ смѣтахъ было подробно объяснено о всѣхъ такихъ распоряженіяхъ; и

3. Если между подлежащими Министрами и Главноуправляющими и Министромъ Финансовъ, не послѣдуетъ соглашенія относительно занятія отдаваемого въ наемъ, за плату не свыше одной тысячи рублей въ годъ, помѣщенія въ казенномъ зданіи подъ надобности извѣстнаго заведенія или учрежденія, то о послѣдовавшемъ разномыслии представлять на разрѣшеніе въ томъ же порядкѣ, какой указанъ въ 1-мъ пунктѣ настоящаго постановленія.

На мнѣніи написано: ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта о порядкѣ исключенія изъ числа оброчныхъ статей казенныхъ зданій, въ случаѣ занятія оныхъ для правительственныхъ надобностей, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ: Предсѣдатель Государственного Совѣта
10-го Октября 1871 года. *КОНСТАНТИНЪ.*

Приказали:

О такомъ Высочайше утвержденномъ мнѣніи Государственного Совѣта, для свѣденія и должнаго, до кого касаться можетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ — указами, а другихъ чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равнымъ образомъ послать указы: Генераль-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ и Губернскимъ, Областнымъ и Войсковымъ Правленіямъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общи оныхъ Собранія сообщить вѣденія а въ Департаментъ Министерства Юстиціи — копію съ опредѣленія, и припечатать въ установленномъ порядкѣ, для чего Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(С. У. и Р. П., N. 31, 1871 г. стр. 283).

corocznie do Rady Państwa budżetach, szczegółowo były wyjaśniane wszystkie takie rozporządzenia.

3. Jeżeli pomiędzy Właściwemi Ministrami lub Główno-Zarządzającymi i Ministrem Skarbu nie nastąpi porozumienie co do zajęcia wynajmowanego za komorne nie przewyższające tysiąca rubli rocznie lokalu, na użytek pewnego zakładu lub instytucji, to o zaszczyt różnicy zdań przedstawiać do decyzji w téj samej drodze jaka jest wskazana w punkcie 1-m niniejszego postanowienia.

Na zdaniu Rady Państwa podpisano: NAJJAŚNIEJSZY PAN uchwalone w Ogólném Zebraniu Rady Państwa zdanie o porządku wyłączenia z liczby czynszowych pozycyí gmachów rządowych, w razie ich zajęcia na potrzeby rządowe, NAJWYŻEJ zatwierdzić raczył i wykonać polecił.

PODPISAŁ: Prezydujący w Radzie Państwa
10 Października 1871 r. *KONSTANTY*

POLECIE:

O takowém, NAJWYŻEJ zatwierdzoném zdaniu Rady Państwa dla wiadomości i właściwego, kogo to dotyczyć może, wykonania, zawiadomić JEGO CESARSKĄ WYSOKOŚĆ Namiestnika Kaukazu, Namiestnika w Królestwie Polskiem, Ministrów i Główno-Zarządzających osobnemi wydziałami, jednych przez ukazy—innych przez odstąpienie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu Rządzącego Senatu kopii postanowienia Senatu; również przesłać ukazy do Generał-Gubernatorów, Wojennych Gubernatorów, Gubernatorów, Zarządów Gubernialnych, Obwodowych i Wojskowych; do Najświętszego zaś Rządzącego Synodu, do wszystkich Departamentów Rządzącego Senatu i do Ogólnego ich Zebrania zakomunikować odpisy, a do Departamentu Ministerstwa Sprawiedliwości, kopię postanowienia, i wydrukować podług ustanowionego porządku — o czém zawiadomić Kantor Drukarni Senatu.

41.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА (по 1-му
ДЕПАРТАМЕНТУ).

Съ приложеніемъ конвенціи о взаимной выдачѣ преступниковъ, заключенной между Россією и Италією.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали:

во 1-хъ предложеніе Министра Юстиціи, отъ 10 Августа 1871 года, за № 15,384-мъ, слѣдующаго содержания:

Управляющій Министерствомъ Иностранныхъ Дѣлъ сообщилъ, что ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ удостоилъ въ 14-й день Мая 1871 года Высочайшей ратификаціи конвенцію о взаимной выдачѣ преступниковъ, заключенную между Россією и Италією 1-го Мая 1871 г.

Эта ратификація, по установленному порядку, обмѣнена въ С.-Петербургѣ на Итальянскую 26 Юля (7 Августа) 1871 г.

О вышеизложенномъ, съ препровожденіемъ копіи съ означеннаго договора и русскаго перевода онаго, онъ, Министръ Юстиціи, предлагаетъ Правительствующему Сенату къ надлежащему исполненію; и

во 2-хъ самую конвенцію.

ПРИКАЗАЛИ:

Означенной конвенціи, напечатавъ потребное число экземпляровъ, разослать таковыя, для повсемѣстнаго обнародованія, ЕГО ИМПЕРАТОРСКОМУ Высочеству Намѣстнику Кавказскому, Намѣстнику въ Царствѣ Польскомъ, Министрамъ и Главноуправляющимъ отдѣльными частями, однимъ — при указахъ, а другимъ чрезъ передачу къ Оберъ-Прокурорскимъ дѣламъ 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равнымъ образомъ послать при указахъ: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Войсковому Наказному Атаману Войска Донскаго, Градоначальникамъ, С.-Петербургскому и Московскому Оберъ-Полиціймейстерамъ, Губернскимъ, Войсковымъ и Областнымъ Правленіямъ, Судебнымъ Палатамъ: С.-Петербург-

41.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (1-SZY DEPARTAMENT).

Z załączeniem konwencji o wzajemném wydawaniu przestępców zawartej pomiędzy Rossyą i Włochami.

Na mocy NAJWYŻSZEGO Ukazu, Rządzący Senat po WYSLUCHANIU:

1-o Raportu Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 Sierpnia 1871 roku, Nr. 15384 następującej treści:

Zarządzający Ministerstwem Spraw Zagranicznych zakomunikował, że NAJJAŚNIEJSZY PAN raczył dnia 14 Maja 1871 r. NAJWYŻEJ ratyfikować konwencyą o wzajemném wydawaniu przestępców, zawartą pomiędzy Rossyą i Włochami dnia 1 Maja 1871 roku.

Ratyfikacya ta, podług ustanowionego porządku, wymieniona w St.-Petersburgu na Włoską dnia 21 Lipca (7 Sierpnia) 1871 roku.

O czém, przy dołączeniu kopii wymienionej umowy, i przekładu takowej na russki język, Minister Sprawiedliwości komunikuje Rządzącemu Senatowi dla właściwego wykonania; i

2-o Wzmiankowanej konwencji.

POLECIE:

Wydrukować wymienionej konwencji, odpowiedną liczbę egzemplarzy i rozesłać takowe dla zapublikowania do JEHO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI Namiestnika Kaukazkiego, Namiestnika w Królestwie Polskiem, Ministrów i Głównie Zarządzających osobnemi wydziałami, do jednych — przy ukazach, do innych — przy zakomunikowaniu do akt Naczelnego Prokuratora 1go Departamentu Rządzącego Senatowi kopij decyzji senatu; również rozesłać przy ukazach: do Generał-Gubernatorów, Wojennych Gubernatorów, Gubernatorów, Wojskowego Nakaźnego Atamana Wojska Dońskiego, Naczelników miast, Ober-Policmajstrów St.-Petersburgskiego i Moskiewskiego, Zarządów Guberniach Wojskowych i Obwodowych, Izb Sądowych: St.-Petersburskiej, Moskiewskiej, Charkowskiej, Kazańskiej, Saratowskiej, Odeskiej,

ской, Московской, Харьковской, Казанской, Саратовской, Одесской и Тифлисской, Палатамъ Гражданскаго и Уголовнаго Суда, Казеннымъ, Губернскимъ Управлѣніямъ Государственныхъ Имуществъ и всѣмъ прочимъ, подвѣдомственнымъ Правительствующему Сенату, присутственнымъ мѣстамъ и должностнымъ лицамъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить при вѣдѣніяхъ, а для припечатанія въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи — при извѣстіи. (26 Октября 1871 г.).

КОНВЕНЦІЯ

О ВЗАИМНОЙ ВЫДАЧѢ ПРЕСТУПНИКОВЪ,

заклученная между

ЕГО ВЕЛИЧЕСТВОМЪ ИМПЕРАТОРОМЪ ВСЕРОССІЙСКИМЪ

и

ЕГО ВЕЛИЧЕСТВОМЪ КОРОЛЕМЪ ИТАЛЬЯНСКИМЪ. (*)

Божіею поспѣшествующею милостію, МЫ, АЛЕКСАНДРЪ Второй, ИМПЕРАТОРЪ и Самодержецъ Всероссійскій, Московскій, Кіевскій, Владимірскій, Новгородскій, Царь Казанскій, Царь Астраханскій, Царь Польскій, Царь Сибирскій, Царь Херсониса Таври-

(*) CONVENTION

D'EXTRADITION DES CRIMINELS,

conclue entre

SA MAJESTÉ L'EMPEREUR DE RUSSIE

et

SA MAJESTÉ LE ROI D'ITALIE.

Par la Grâce de Dieu, NOUS ALEXANDRE Second, EMPEREUR et Autocrate de toutes les Russies, de Moscou, Kiow, Wladi-

и Тифлискіѣ; до Избъ Сѣду Сѣвильнего и Криминальнаго, Избъ Скарбыхъ и Зарѣдѣвъ Губерніальныхъ дѣбръ Паństwa и до всѣхъ инныхъ урѣдѣвъ и урѣднѣковъ подвѣднхъ Рѣдѣдѣе Сенату; до Найсвѣтѣеаго за Рѣдѣдѣеаго Сѣнѣду, до всѣхъ Департаментѣвъ Рѣдѣдѣеаго Сенату и Огѣльного ихъ Зебранія при за-коммуниковаіиу одписѣвъ — а до кантору друкарніи Сенату для выдрукованія, подлѣгу установленнаго порѣдѣку — при завіадо-мѣніи. (Дня 26 Паѣдѣзніка 1871 року).

KONWENCYA

O WZAJEMNEM WYDAWANIU PRZESTĘPCÓW

zawarta pomiędzy

NAJJAŚNIEJSZYM CESARZEM WSZECHROSSYJSKIM

i

NAJJAŚNIEJSZYM KRÓLEM WŁOSKIM.

Z Bożej łaski, MY, ALEXANDER II-gi, CESARZ i Samowładca Wszechrossyjski, Moskiewski, Kijowski, Włodzimierski, Nowogrodzki, Car Kazański, Car Astrachański, Król Polski, Car Syberyjski, Car Chersonesu Tauryckiego, Car Gruziński, Pan na Pskowie i Wielki

mir, Novogorod, Tsar de Casan, Tsar d'Astrakhan, Tsar de Pologne, Tsar de Sibérie, Tsar de la Chersonèse Taurique, Tsar de la Géorgie, Seigneur de Plescow et Grand Duc de Smolensk, de Lithuanie, Volhynie, Podolie et de Finlande, Duc d'Estonie, de Livonie, de Courlande et Semigalle, de Samogitie, Bialostock, Carélie, Twer, Jugorie, Perm, Viatka, Bolgarie et d'autres; Seigneur et Grand Duc de Novgorod inférieur, de Czernigow, Riasan, Polotzk, Rostow, Jaroslaw, Béloosersk, Oudor, Obdor, Condie, Witebsk, Mstislaw, Dominateur de toute la contrée du Nord; Seigneur d'Ibérie, de la Cartalinie, de la Cabardie et de la province d'Arménie; Prince Héréditaire et Souverain des Princes de Circassie et d'autres Princes montagnards, Successeur de Norvège, Duc de Schleswig-Holstein, de Stormarn, de Dithmarsen et d'Oldenbourg, etc., etc., etc.

ческаго, Царь Грузинскій, Государь Псковскій и Великій Князь Смоленскій, Литовскій, Волыньскій, Подольскій и Финляндскій, Князь Эстляндскій, Лифляндскій, Курляндскій и Семигальскій, Самогитскій, Бѣлостокскій, Корельскій, Тверскій, Югорскій, Пермскій, Вятскій, Болгарскій и иныхъ; Государь и Великій Князь Новогорода Низовскія земли, Черниговскій, Рязанскій, Полотскій, Ростовскій, Ярославскій, Бѣлозерскій, Удорскій, Обдорскій, Кондійскій, Витебскій, Мстиславскій, и всея Сѣверныя страны Повелитель; и Государь Иверскія, Карталинскія и Кабардинскія земли и Области Арменскія, Черкасскихъ и Горскихъ Князей и иныхъ Наслѣдныи Государь и Обладатель, Наслѣдникъ Норвежскій, Герцогъ Шлезвигъ-Голстинскій, Стормарискій, Дитмарсенскій и Ольденбургскій, и прочая, и прочая.

Объявляемъ чрезъ сіе, что въ слѣдствіе взаимнаго соглашенія между НАМИ и Его Величествомъ Королемъ Италіанскимъ, обоюдныи Полномочныи НАШИ заключили и подписали въ С.-Петербургѣ 1 (13) Мая 1871 года, конвенцію о взаимной выдачѣ преступниковъ, которая отъ слова до слова гласить тако:

ЕГО ВЕЛИЧЕСТВО ИМПЕРАТОРЪ Всероссійскій и Его Величество Король Италіанскій, признавъ полезнымъ постановить посредствомъ конвенціи правила о взаимной между ихъ Государствами выдачѣ преступниковъ, назначили на сей конецъ Своими Уполномоченными, а именно:

ЕГО ВЕЛИЧЕСТВО ИМПЕРАТОРЪ Всероссійскій, Князя Александра Горчакова, Своего Государственного Канцлера, Члена Государственного Совѣта, имѣющаго ЕГО портретъ украшенный брилліантами на Андреевской лентѣ, Кавалера ИМПЕРАТОРСКИХЪ и ЦАРСКИХЪ орденовъ: Св. Апостола Андрея Первозваннаго съ алмазами, Св. Владиміра 1-й степени, Св. Александра Невского, Бѣлаго Орла, С. Анны 1-й степени, Св. Станислава 1-й степени; Кавалера ордена Св. Анунціады, Испанскаго ордена Золотаго Руна, Кавалера Большаго Креста Французскаго ордена Почетнаго Легіо-

Savoir faisons par les présentes qu'à la suite d'un commun accord entre NOUS et Sa Majesté le Roi d'Italie, NOS Plénipotentiaires respectifs ont conclu et signé à St. Pétersbourg, le 1 (13) Mai 1871 une convention d'extradition des criminels, laquelle porte mot pour mot ce qui suit:

Sa Majesté l'EMPEREUR de toutes les Russies et Sa Majesté le Roi d'Italie, ayant jugé utile de régler par une convention l'extradi-

Książę Smoleński, Litewski, Wołyński, Podolski i Finlandzki, Książę Estlandzki, Litlandzki, Kurlandzki i Semigalski, Żmujdzki, Białostocki, Korelski, Twerski, Jugorski, Permski, Wiacki, Bułgarski i innych; Monarcha i Wielki Książę Nowogrodu, Nizowskich ziem, Czernigowski, Rjazański, Połocki, Rostowski, Jarosławski, Biełozierski, Udorski, Obdorski, Kondyjski, Witebski, Mścislawski i całego Północnego kraju Rozkazodawca, i Monarcha Iwerskiej, Kartalińskiej i Kabardyńskiej ziem i obwodów Armiańskich, Czerkaskich i Góralskich Książąt i innych, Dziedziczny Monarcha i Władca, Następca Norwegski, Książę Szlezwig-Holsztyński, Stormarnski, Ditmarsencki i Oldenburgski etc., etc., etc.

Oznajmiamy niniejszem, że w skutku wzajemnego porozumienia się pomiędzy NAMI i Najjaśniejszym Królem Włoskim, wzajemni Pełnomocnicy NASI, zawarli i podpisali w St.-Petersburgu 1 (13 Maja) 1871 roku konwencyę o wzajemném wydawaniu przestępców, która dosłownie brzmi:

NAJJAŚNIEJSZY CESARZ Wszechrossyjski i Najjaśniejszy Król Włoski, uznawszy za pożyteczne ustanowić za pośrednictwem konwencyi przepisy o wzajemném pomiędzy ich Państwami wydawaniu przestępców, wyznaczyli w tym celu za swych Pełnomocników, a mianowicie:

NAJJAŚNIEJSZY CESARZ Wszechrossyjski — księcia Aleksandra Gorczakowa, Swego Kanclerza Państwa, Członka Rady Państwa, zaszczyconego JEJO portretem ozdobionym brylantami na wstążce orderu św. Andrzeja, Kawalera CESARSKICH i KRÓLEWSKICH orderów: św. Andrzeja Apost. Pierwszego wezwania z brylantami, św. Włodzimierza 1 klasy, św. Aleksandra Newskiego, Orła Białego, św. Anny 1 klasy, św. Stanisława 1 klasy; kawalera orderu św. Anunціaty; hiszpańskiego orderu Złotego Runa, kawalera Wielkiego Krzyża orderu francuzkiego Legii Honorowej; austryjackiego św. Stefana; pruskich:

tion des malfaiteurs entre Leurs Etats respectifs, ont nommé à cet effet pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'EMPEREUR de toutes les Russies, le Prince Alexandre Gortchacow, Son Chancelier de l'Empire, Membre du Conseil de l'Empire, décoré de Son Portrait enrichi de diamants sur le ruban de St. André, Chevalier des ordres de Russie: de St. André orné de diamants, de St. Wladimir de 1-re classe, de St. Alexandre Newsky,

на; Австрійскаго Св. Стефана; Прусскихъ Чернаго Орла, украшеннаго брилліантами, и Краснаго Орла; и разныхъ другихъ иностранныхъ орденовъ; а

Его Величество Король Италіанскій Маркиза Белла Караччіоло, Своего Чрезвычайнаго Посланника и Полномочнаго Министра при ИМПЕРАТОРСКО-Россійскомъ Дворѣ, Кавалера ордена Св. Маврикія и Св. Лазаря первой степени, Великаго Офицера Италіанскаго ордена Короны, Кавалера Большаго Креста Испанскаго ордена Карла III и Португальскаго ордена Христа, имѣющаго Турецкій орденъ Меджидіе 1-й степени, Кавалера ордена Св. Іоанна Іерусалимскаго, и проч. и проч.

Каковыя Полномочныя, по взаимномъ сообщеніи своихъ полномочій, найденныхъ въ доброй и надлежащей формѣ, постановили и подписали нижеслѣдующія статьи:

СТАТЬЯ 1.

ИМПЕРАТОРСКО-Россійское и Королевско-Италіанское Правительства обязуются взаимно, въ случаяхъ и съ соблюденіемъ правилъ, опредѣленныхъ въ нижеслѣдующихъ статьяхъ, выдавать всѣ лица, за исключеніемъ своихъ собственныхъ подданныхъ, осужденныя, преданныя суду или подвергнутыя слѣдствію за одно изъ преступленій или за одинъ изъ проступковъ, исчисленныхъ въ статьѣ 2, приговоромъ или постановленіемъ объ арестованіи, состоявшимися въ судебныхъ мѣстахъ той изъ двухъ договаривающихся странъ, противъ законовъ которой совершены тѣ преступныя дѣянія.

СТАТЬЯ 2.

Выдача имѣетъ послѣдовать только въ томъ случаѣ, когда причиною осужденія, обвиненія или судебного преслѣдованія слу-

de l'Aigle Blanc, de Ste. Anne de 1-re classe; et de St. Stanislas de 1-re classe; de l'ordre de l'Annonciade, de la Toison d'Or d'Espagne, Grand'Croix de la Légion d'Honneur de France, de St. Etienne d'Autriche, de l'Aigle-Noir enrichi de diamants et de l'Aigle-Rouge de Prusse et de plusieurs autres Ordres étrangers;

et Sa Majesté le Roi d'Italie le Marquis de Bella Caracciolo, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près la Cour de

Czerwonego Orła ozdobionego brylantami i Czerwonego Orła i różnych innych zagranicznych orderów; a

Najjaśniejszy Król Włoski — Margrabiego Bella Caracciolo, swego Nadzwyczajnego Posła i Pełnomocnego Ministra przy Dworze CESARSKO-Rossyjskim, Kawalera orderu św. Maurycego i św. Łazarza 1-jej klasy, Wielkiego Oficera Włoskiego orderu Korony, Kawalera Wielkiego Krzyża hiszpańskiego orderu Karola III i orderu portugalskiego Chrystusa, mającego order turecki Medjidie 1-jej klasy, kawalera orderu św. Jana Jerozolimskiego etc., etc.

Którzy to pełnomocnicy, po wzajemném zakomunikowaniu swych pełnomocnictw, uznanych za sporządzone w dobrej i należytej formie, ustanowili i podpisali następujące artykuły:

ARTYKUŁ 1.

Rządy CESARSKO-Rosyjski i Królewsko-Włoski obowiązują się wzajemnie, w wypadkach i przy zachowaniu przepisów, określonych w poniżej zamieszczonych artykułach, wydawać wszystkie osoby, z wyjątkiem swych poddanych, osądzone, oddane pod sąd lub śledztwo za jedno z przestępstw lub za jedno z przekroczeń wymienionych w artykule 2-gim, przez wyrok lub postanowienie o aresztowaniu, zapadłe w władzach sądowych tego z dwóch umawiających się krajów, przeciwko prawom którego popełnione były te przestępne czyny.

ARTYKUŁ 2.

Wydanie ma następować tylko w tym wypadku, kiedy przyczynę skazania, obwinienia lub dochodzenia sądowego stanowi umyślne prze-

Sa Majesté l'EMPEREUR, Chevalier Grand Cordon de l'Ordre des Sts. Maurice et Lazare, Grand Officier de l'Ordre de la Couronne d'Italie, Chevalier Grand'Croix de Charles III d'Espagne et du Christ du Portugal, décoré du Medjidié de 1-re classe, Chevalier de St. Jean de Jérusalem, etc. etc.

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, ont arrêté, et signé les articles suivants:

жить умышленное преступление или умышленный проступок, совершенные вѣ владѣніи того Государства, отъ котораго требуется выдача, и за которые виновный вѣ нихъ можетъ, по законамъ той страны, которая требуетъ выдачи, подлежать наказанію тюремнымъ заключеніемъ свыше одного года, или же наказанію уголовному или сопряженному съ лишеніемъ чести. Выдача имѣетъ послѣдовать, за изъясненнымъ ограниченіемъ, за слѣдующія преступленія и проступки, не исключая соучастія вѣ нихъ и покушенія:

1-е Всякое незаконное дѣйствіе, причинившее смерть или увѣчье или болѣзнь чловѣку.

2-е Двоебратіе, насильственное похищеніе женщины, изнасилованіе, искусственное произведеніе выкидыша, соращеніе вѣ непотребство или развращеніе несовершеннолѣтнихъ лицъ ихъ родителями или всякимъ инымъ лицомъ, которому вѣрѣнъ надзоръ за ними.

3-е Похищеніе, сокрытіе или утаеніе состоянія младенца, подмѣнъ одного младенца другимъ, и подложеніе младенца женщины не родившей.

4-е Поджогъ.

5-е Всякое незаконное дѣйствіе, причинившее поврежденіе телеграфамъ, рудникамъ, плотинамъ, судамъ, желѣзнымъ дорогамъ, или сдѣлавшее пользованіе оными опаснымъ.

6-е Выпущеніе корысти помощью насилія, разбой, злодѣйство скопомъ, грабежъ, воровство.

ARTICLE 1.

Le Gouvernement IMPÉRIAL de Russie et le Gouvernement Royal d'Italie s'engagent à se livrer réciproquement, dans les cas et d'après les formes déterminées par les articles suivants, à l'exception de leurs sujets, les individus condamnés, mis en état d'accusation ou prévenus à raison d'un des crimes ou délits mentionnés à l'art. 2, en vertu d'un arrêt, d'un jugement ou d'un mandat d'arrêt émanant des tribunaux de celui des deux pays contre les lois duquel les faits auront été commis.

ARTICLE 2.

L'extradition n'aura lieu que dans le cas de condamnation, accusation ou poursuite pour un crime ou délit volontaires, commis hors du territoire du pays auquel l'extradition est demandée et pouvant, d'après les lois du pays qui demande l'extradition, entraîner une peine de plus d'un an d'emprisonnement ou une peine afflictive ou infa-

stepstwo lub umyślne przekroczenie, popełnione zewnątrz posiadłości tego Państwa, od którego wymaga się wydanie, i za które sprawca ich może, według praw tego kraju, który wymaga wydania, podlegać karze osadzenia w więzi więcej niż na jeden rok, lub karze głównej połączonej z utratą czci. Przy zachowaniu powyższego ograniczenia, wydanie ma mieć miejsce za następujące przestępstwa i przekroczenia nie wyłączając współnictwa w nich i usiłowania:

1-e. Każdy nieprawy czyn, który spowodował śmierć lub kalectwo, lub chorobę człowieka.

2-e. Dwojeństwo, porwanie kobiety gwałtem, zgwałcenie, sztuczne sprawienie spędzenia płodu, uwiedzenie do rozwiązłości lub zgorzenie nieletnich osób przez ich rodziców lub inną osobę, której powierzony jest nadzór nad nimi.

3-e. Porwanie, ukrycie lub zatajenie stanu niemowlęcia, zamianna jednego niemowlęcia na inne i podłożenie niemowlęcia kobiecie, która nie urodziła.

4-e. Podpalenie.

5-e. Wszelki nieprawy czyn, który, spowodował uszkodzenie telegrafów, kopalni, tam, statków, kolei żelaznych, lub uczynił użytkowanie ich niebezpiecznym.

6-e. Wymozienie zysku za pomocą gwałtu, rozboju, napadu bandy złoczyńców, rabunku, kradzieży.

mante. Avec cette restriction l'extradition aura lieu pour les crimes et délits suivants, sans exclure les cas de participation et de tentative:

1) Tout acte illégal qui aura occasionné la mort ou une blessure ou maladie d'un homme.

2) Bigamie, rapt, viol, avortement procuré, prostitution ou corruption de mineurs par les parents ou toute autre personne chargée de leur surveillance.

3) Enlèvement, recèlement ou suppression d'enfant, substitution d'un enfant à un autre, ou supposition d'un enfant à une femme qui ne sera pas accouchée.

4) Incendie.

5) Tout acte illégal qui aura occasionné dommage aux télégraphes, mines, digues, navires, chemins de fer, ou en aura rendu l'usage dangereux.

6) Extorsion commise à l'aide de violence, grassation, association de malfaiteurs, rapine, vol.

7-е Поддѣлку монетъ или порчу монеты, ввозъ или выпускъ въ обращеніе обманнымъ образомъ фальшивой монеты.

Поддѣлку билетовъ Государственныхъ рентъ или Государственныхъ облигацій, банковыхъ билетовъ или всякихъ иныхъ публичныхъ процентныхъ бумагъ, ввозъ и употребленіе таковыхъ поддѣльныхъ процентныхъ бумагъ.

Поддѣлку актовъ верховной власти, Государственныхъ печатей, штемпелей, клеймъ и знаковъ, или таковыхъ же какихъ либо общественныхъ установленій и употребленіе этихъ поддѣльныхъ предметовъ. Подлогъ въ публичныхъ и въ домашнихъ актахъ, въ торговыхъ или въ банковыхъ документахъ и употребленіе таковыхъ подложныхъ актовъ и документовъ.

8-е Лжесвидѣтельство на судѣ и лживыя показанія въ экспертизахъ, подкупъ свидѣтелей и экспертовъ, склоненіе къ совершенію этихъ проступковъ; клевета посредствомъ жалобы или доноса, приносимыхъ съ цѣлью повредить кому нибудь съ знаніемъ его невинности.

9-е Похищенія суммъ или вещей (*malversazioni*) совершенныя должностными лицами и хранителями, незаконныя поборы и лихоимство должностныхъ лицъ.

10-е Злостное банкротство.

11-е Присвоеніе вѣренной чужой собственности (*appropriazione indebita*), мошенничество и обманъ.

За эти закононарушенія выдача виновнаго слѣдуетъ только въ томъ случаѣ, когда стоимость добытаго посредствомъ ихъ предмета превышаетъ тысячу франковъ или сумму равняющуюся суммѣ на русскія деньги трехъ сотъ рублей серебромъ.

12-е Обманныя дѣйствія шкиперовъ и матросовъ противъ судовладельцевъ и грузовщиковъ.

7) Contrefaçon ou altération de monnaies, introduction ou émission frauduleuse de fausse monnaie.

Contrefaçon de rentes ou obligations sur l'Etat, de billets de banque, ou de tout autre effet public: introduction et usage de ces mêmes titres contrefaits.

Contrefaçon d'actes souverains, de sceaux, poinçons, timbres et marques de l'Etat ou des administrations publiques, et usage de ces objets contrefaits.—Faux en écriture publique ou authentique, privée, de commerce ou de banque et usage d'écritures falsifiées.

8) Faux témoignage et fausse expertise, subornation de témoins et d'experts, provocations à commettre ces délits; calomnie au

7-е. Фальшование монетъ или псуе монеты, привозъ или выпускъ въ обіегъ въ способъ осзуканчы монеты фальшувѣй.

Фальшование билетѡвъ рентъ Паństwa lub obligacyj Паństwa, билетѡвъ банку lub wszelkichъ иныхъ папьерѡвъ процентowychъ, привозъ и узчыє такихъ фальшowanychъ папьерѡвъ процентowychъ.

Фальшование актѡвъ влады najwyższej, печати, stempli, cechъ и знакъ Паństwa, lub jakichkolwiekъ бадъ иныхъ instytucyj publicznychъ и узываніє tychъ sfalszowanychъ przedmiotѡвъ. Podrabianie publicznychъ i prywatnychъ актѡвъ, dokumentѡвъ handlowychъ i bankowychъ и узчыє такихъ podrobionychъ актѡвъ и dokumentѡвъ.

8-е. Falszywe świadectwo w sądzie i falszywe zeznania biegłych, przekupienie świadków i biegłych, skłonienie do popełnienia tychъ przestępstwъ, potwarzъ за pośrednictwemъ skargi lub denuncyacyi, podawanychъ w celu zaszkodzenia komu, z wiadomością o jego niewinności.

9-е. Zabranie funduszy lub rzeczy (*malversazioni*), popełnione przez urzędników i kustoszów, nieprawne pobory i przedajność urzędników.

10-е. Podstępne bankructwo.

11-е. Przywłaszczenie powierzonej cudzej własności (*appropriazione indebita*), oszustwo i fałsz.

За те нарушения права wydanie następuje tylko w wypadku, kiedy wartość nabytego за ихъ pomocą przedmiotu przewyższa tysiąc franków, czyli sumę równającą się sumie на русские деньги trzystu rubli srebremъ.

12-е. Oszustskie czyny szyprów i majtków przeciwko właścicielom statków i ładunku.

moyen de plainte ou dénonciation faite dans le but de nuire à quelqu'un dont on connaissait l'innocence.

9) Soustractions (*malversazioni*) commises par des officiers ou dépositaires publics, concussions et corruptions de fonctionnaires publics.

10) Banqueroute frauduleuse.

11) Abus de confiance (*appropriazione indebita*), escroquerie et fraude.

Pour ces infractions l'extradition sera accordée si la valeur de l'objet extorqué dépasse mille francs ou une somme équivalente en monnaie Russe à trois cents Roubles argent.

13-е Возмущение между экипажемъ въ тѣхъ случаяхъ, когда лица, составляющія экипажъ судна, завладѣютъ судномъ посредствомъ обмана или насилія противъ командира, или выдадутъ оное морскимъ разбойникамъ.

Статья 3.

Высокія договаривающіяся Стороны не могутъ ни въ какомъ случаѣ быть обязаны выдавать своихъ собственныхъ подданныхъ.

Подданный совершившій за границею какое либо преступленіе или какой либо проступокъ противъ подданныхъ другого договаривающагося Государства, подвергается по возвращеніи въ отечество и въ случаѣ предъявленія о семъ требованія со стороны Правительства сказаннаго Государства, или подачи жалобы потерпѣвшею стороною, суду и наказанію опредѣленному законами его отечества.

Въ такихъ случаяхъ оба Правительства имѣютъ производить всѣ судебны-слѣдственныя дѣйствія, которыя будутъ отъ нихъ требоваться и доставлять всякія другія разъясненія, какія могутъ оказаться нужными для производства судебного дѣла.

Статья 4.

Преступленія и проступки политическіе, равно какъ дѣйствія состоящія въ связи съ этими преступленіями и проступками, изъеются изъ настоящей конвенціи.

12) Faits de baraterie.

13) Sédition parmi l'équipage dans les cas où des individus faisant partie de l'équipage d'un bâtiment se seraient emparés du bâtiment par fraude ou violence envers le commandant, ou l'auraient livré à des pirates.

ARTICLE 3.

Les Hautes Parties contractantes ne pourront en aucun cas être obligées à livrer leur propres sujets.

Le sujet qui aura commis à l'étranger un crime ou un délit contre des sujets de l'autre Etat contractant, sera à son retour dans sa

13-е. Bunt pomiędzy osadą, w wypadkach kiedy osoby stanowiące osadę, opanują statek za pomocą oszustwa lub gwałtu przeciwko dowódcy, lub wydadzą go rozbójnikom morskim.

ARTYKUŁ 3.

Wysokie umawiające się Strony nie mogą w żadnym razie być obowiązane do wydawania własnych swych poddanych.

Poddany, który popełnił za granicą jakiegokolwiek bądź przestępstwo, lub jakiegokolwiek bądź przekroczenie przeciwko poddanym drugiego umawiającego się Państwa, po powrocie do ojczyzny i w razie przedstawienia żądania w tym przedmiocie ze strony rządu wspomnianego państwa, lub podania skargi przez stronę poszkodowaną, podlega sądowi i karze, określonej w prawach jego ojczyzny.

W takich wypadkach obydwaj rządy prowadzą wszystkie sądowno-słedcze czynności, jakie będą od nich wymagane i dostarczą wszystkich innych wyjaśnień, jakie mogą okazać się potrzebnymi przy prowadzeniu sprawy sądowej.

ARTYKUŁ 4.

Przestępstwa i przekroczenia polityczne, jak również czyny, będące w związku z temi przestępstwami i przekroczeniami, wyłączają się z niniejszej konwencji.

patrie et en cas de réquisition faite à cet effet par le Gouvernement du dit Etat, ou de plainte portée par la partie lésée, mis sous jugement et subira la peine prescrite par les lois de son pays.

Dans ces cas les deux Gouvernements procéderont à tout acte d'instruction judiciaire dont ils seraient requis et fourniront tout autre éclaircissement qui serait nécessaire pour l'expédition du procès.

ARTICLE 4.

Les crimes et délits politiques; ainsi que les faits connexes à ces crimes et délits sont exceptés de la présente convention.

Лицо, выданное за какое либо другое нарушение уголовных законов, ни въ какомъ случаѣ не можетъ быть судимо и осуждено за предшествовавшее выдачѣ политическое преступленіе или политическій проступокъ, ниже за какое либо дѣяніе относящееся къ этому преступленію или проступку.

Равнымъ образомъ не можетъ оно подвергаться судебному преслѣдованію или наказанію ни за какое другое закононарушеніе, предшествовавшее выдачѣ, хотя бы и включенное въ настоящую конвенцію, если оно не было прямо указано въ требованіи, развѣ что это лицо, бывъ уже наказано или окончательно оправдано по тому преступленію или проступку, по поводу которыхъ оно было выдано, не позаботилось о томъ, чтобы выѣхать изъ страны до истеченія трехмѣсячнаго срока, или возвратилось бы туда въ послѣдствіи.

Статья 5.

Выдача не можетъ послѣдовать:

1-е Когда она требуется за тѣ же преступленія или проступки, за которые требуемое лицо уже несетъ или уже понесло наказание, или по которымъ оно было оправдано или освобождено отъ суда въ той странѣ, отъ которой требуется выдача;

2-е Если для начатія дѣла или для наказанія прошелъ срокъ давности по законамъ той страны, отъ которой требуется выдача.

Статья 6.

Когда подданный одного изъ договаривающихся Государствъ, совершивъ въ третьемъ Государствѣ одно изъ преступленій или

L'individu qui serait livré pour une autre infraction aux lois pénales ne pourra dans aucun cas être jugé ou condamné pour un crime ou délit politique commis antérieurement à l'extradition, ni pour aucun fait relatif à ce crime ou délit.

Il ne pourra non plus être poursuivi ou condamné pour toute autre infraction antérieure à l'extradition, quoique comprise dans la présente convention, si elle n'a pas formé objet de la demande, à moins que, après avoir été puni ou définitivement acquitté du crime ou délit qui a motivé l'extradition, il ait négligé de quitter le pays avant l'expiration d'un délai de trois mois, ou y soit retourné par la suite.

Osoba, wydana za jakiegokolwiek bądź inne naruszenie praw kar-nych, w żadnym wypadku nie może być sądzona i skazywana za poprzedzające wydanie przestępstwo polityczne lub przekroczenie polityczne, ani też za jakiegokolwiek bądź czyn, mający związek z tѣm przestępstwem lub przekroczeniem.

Również nie może ona być pociągnięta do odpowiedzialności sądowej lub ukarana za jakiegokolwiek bądź inne naruszenie prawa spełnione przed wydaniem, chociażby objęte niniejszą konwencją, jeżeli takowe nie było wprost wymienione w żądaniu wydania, chyba gdyby osoba ta już po ukaraniu lub ostatecznem uniewinnieniu w zarzucie tego przestępstwa lub przekroczenia, z powodu którego była wydana, nie wyjechała z kraju przed upływem terminu trzymiesięcznego, lub powróciła tam następnie.

ARTYKUŁ 5.

Wydanie nie może nastąpić:

1-e. Kiedy jest żądane wydanie osoby z powodu tego samego przestępstwa i przekroczenia, za które ona już ponosi lub poniosła karę, lub w zarzucie których była już uniewinniona, lub uwolniona od kary przez sąd w tym kraju, od którego wymagane jest wydanie.

2-e. Jeżeli upłynął termin przedawnienia, według praw tego kraju, od którego wymagane jest wydanie, dla rozwinięcia sprawy lub wymierzenia kary.

ARTYKUŁ 6.

Kiedy poddany jednego z Państw umawiających się, popełniwszy w trzeciem Państwie jedno z przekroczeń, wymienionych w artykule

ARTICLE 5.

L'extradition n'aura pas lieu:

1) Lorsque la demande en sera motivée par les mêmes crimes ou délits pour lesquels l'individu réclamé subit ou a déjà subi sa peine ou dont il a été acquitté ou absous dans le pays auquel l'extradition est demandée.

2) Si la prescription de l'action ou de la peine est acquise d'après les lois du pays auquel l'extradition est demandée.

одинъ изъ проступковъ, исчисленныхъ въ статьѣ 2, удалится во владѣнія другого договаривающагося Государства, выдача его можетъ послѣдовать въ томъ случаѣ, если онъ, по законамъ сего послѣдняго Государства, не подлежитъ суду его судебныхъ мѣстъ, и притомъ тогда только, когда онъ не требуется къ выдачѣ правительствомъ той страны, гдѣ имъ совершено противозаконное дѣйствіе, или когда онъ не былъ тамъ судимъ или не понесъ наказанія, къ которому былъ приговоренъ.

Тѣ же правила должны соблюдаться въ отношеніи иностранца, учинившаго въ вышеозначенныхъ обстоятельствахъ вышепомянутыя противозаконныя дѣйствія противъ лица, принадлежащаго одному изъ обоихъ договаривающихся Государствъ.

Статья 7.

Когда осужденный или обвиняемый не состоитъ въ подданствѣ ни того ни другого изъ договаривающихся Государствъ, Правительство, отъ котораго имѣетъ послѣдовать выдача, сообщаетъ о заявленномъ ему требованіи Правительству той страны, которой принадлежитъ требуемое лицо, и если это Правительство въ свою очередь потребуетъ выдачи обвиняемаго или подсудимаго, дабы подвергнуть его суду своихъ судебныхъ мѣстъ, то Правительство, которому заявлено требованіе о выдачѣ, можетъ по своему усмотрѣнію выдать его или тому Государству, во владѣніяхъ котораго совершены преступленіе или проступокъ, или же тому, которому принадлежитъ сказанное лицо.

Если осужденный или подсудимый, выдачи котораго на основаніи настоящей конвенціи требуетъ одна изъ договаривающихся

ARTICLE 6.

Si un sujet des Etats contractants, ayant commis dans un tiers Etat un des crimes ou délits énumérés à l'art. 2, se sera réfugié sur le territoire de l'autre Etat, l'extradition en sera accordée lorsque, d'après les lois de cet Etat, il ne serait pas justiciable par les tribunaux du pays, et à condition qu'il ne soit pas réclamé par le Gouvernement du pays où l'infraction a été commise, ou qu'il n'y ait pas été jugé, ou n'ait pas subi la peine à laquelle il aurait été condamné.

Les mêmes règles seront observées pour l'étranger qui aura commis, dans les circonstances ci dessus indiquées, les infractions susdites contre un citoyen appartenant à l'un des deux Etats contractants.

2, wydali się do posiadłości drugiego Państwa umawiającego się, wydanie jego może nastąpić w tym tylko wypadku, jeżeli, według praw tego ostatniego Państwa, nie podlega sądowi jego władz sądowych i przytem tylko wtedy, kiedy nie jest wymagane jego wydanie przez Rząd tego kraju, gdzie popełnił on czyn przeciwny prawu, albo kiedy nie był tam sądzony i nie poniósł kary, na jaką był skazany.

Też same przepisy powinny być zachowywane względem cudzoziemca, który popełnił w wyżej wymienionych okolicznościach, wyżej wspomniane czyny przeciwne prawu przeciwko osobie, należącój do jednego z obudwóch umawiających się Państw.

ARTYKUŁ 7.

Kiedy osądzony lub obwiniony nie jest poddany ani jednego ani drugiego z Państw umawiających się, ten Rząd który ma wydać taką osobę, zawiadania o przedstawioném mu żądaniu Rząd tego kraju, którego ona jest poddana, i jeżeli Rząd ten z kolei domagać się będzie wydania obwinionego lub podsądnego, aby oddać go pod sąd swych władz sądowych, to Rząd, któremu było przedstawione żądanie wydania, może według swego uznania wydać go albo temu Państwu, w posiadłościach którego popełnione było przestępstwo lub przekroczenie, lub temu którego wzmiankowana osoba jest poddana.

Jeżeli osądzony lub podsądny, którego wydania na zasadzie niniejszej konwencyi wymaga jedna z umawiających się Stron, wymaga

ARTICLE 7.

Lorsque le condamné ou le prévenu est étranger aux deux Etats contractants, le Gouvernement qui doit accorder l'extradition informera celui du pays auquel appartient l'individu réclamé de la demande qui lui a été adressée, et si ce Gouvernement réclame à son tour l'accusé ou le prévenu pour le faire juger par ses Tribunaux, celui auquel la demande d'extradition a été adressée pourra à son choix, le livrer à l'Etat sur le territoire duquel le crime ou délit a été commis, ou à celui auquel le dit individu appartient.

Si le condamné ou le prévenu, dont l'extradition est demandée, en conformité de la présente convention, par l'une des deux parties

Сторонъ, требуется также другимъ или другими Правительствами за совершениа тѣмъ же лицомъ другія преступленія или другіе проступки, то таковое выдается Правительству того Государства, во владѣніяхъ котораго совершено наиболѣе тяжкое изъ этихъ незаконныхъ дѣяній; въ случаѣ же одинаковой тяжести разныхъ незаконныхъ дѣяній, Правительству того Государства, отъ котораго требованіе о выдачѣ было заявлено первое, или же наконецъ сказанное лицо выдается Правительству того Государства, которому оно принадлежитъ, буде только имѣются въ виду обстоятельства, требуемая статьею 6 настоящей конвенціи.

Статья 8.

Если требуемое лицо преслѣдуется или задержано за другое преступленіе или другой проступокъ противъ законовъ той страны, отъ которой требуется выдача, въ такомъ случаѣ выдача приостанавливается до тѣхъ поръ, пока лицо это не будетъ освобождено отъ суда, или не выдержитъ присужденнаго ему наказанія; такимъ же образомъ должно быть поступаемо, когда требуемое лицо задержано за долги или по инымъ гражданскимъ обязательствамъ въ силу судебного приговора или инаго безспорнаго акта, выданнаго отъ подлежащей власти и предшествовавшаго требованію о выдачѣ.

За исключеніемъ этого послѣдняго случая требуемая выдача имѣетъ послѣдовать не взирая даже на то, что обвиняемый или подсудимый чрезъ это лишился бы возможности выполнить обязательства, принятыя имъ въ отношеніи частныхъ лицъ; эти же послѣднія власти отыскивать свои права предъ подлежащими судебными властями.

contractantes, est réclamé aussi par un autre ou par d'autres Gouvernements pour d'autres crimes ou délits commis par le même individu, ce dernier sera livré au Gouvernement de l'Etat sur le territoire duquel aura été commise l'infraction la plus grave, et lorsque les diverses infractions auraient toutes la même gravité, il sera livré au Gouvernement de l'Etat dont la demande aura une date plus ancienne: et en dernier lieu il sera livré au Gouvernement de l'Etat auquel il appartient, à la condition toutefois que les circonstances requises par l'art. 6 de la présente convention viennent à se réaliser.

gany jest także przez inny lub inne Rządy, za popełnione przezeń inne przestępstwa lub inne przekroczenia, to wydaje się Rządowi tego państwa, w posiadłościach którego popełniony został najcięższy z tych czynów nieprawych; w razie zaś jednakowej ciężkości różnych czynów nieprawych—Rządowi tego Państwa, który żądanie wydania przedstawi najprzód; lub téż wreszcie pomieniona osoba wydaje się Rządowi tego Państwa, którego jest poddana, jeżeli tylko będą zachodziły okoliczności wymagane w artykule 6-ym niniejszej konwencji.

ARTYKUŁ 8.

Jeżeli osoba której wydanie jest żądane ma w biegu sprawę lub jest aresztowana za inne przestępstwo lub inne przekroczenie przeciwko prawom tego kraju, od którego żądane jest wydanie, w takim razie wydanie wstrzymuje się dopóty, dopóki osoba ta nie będzie uwolniona przez sąd, lub nie odcierpi zasądzonęj na nią kary; w taki sam sposób należy postępować, kiedy osoba, której wydanie jest żądane, zatrzymana jest za długi lub z powodu innych zobowiązań cywilnych na mocy wyroku sądowego lub innego aktu niespornego, które poprzedziły żądanie wydania.

Z wyjątkiem tego ostatniego wypadku, wydanie w razie zażądania powinno nastąpić, nawet w tym wypadku, gdyby obwiniony lub posądzony na skutek wydania nie był w możności wypełnienia obowiązków, przyjętych przezeń względem osób prywatnych; które mają możność poszukiwania zawsze swych praw we właściwych władzach sądowych.

ARTICLE 8.

Si l'individu réclamé est poursuivi ou se trouve détenu pour un autre crime ou délit en contravention avec les lois du pays auquel l'extradition est demandée, celle ci sera différée jusqu'à ce qu'il ait été absous, ou qu'il ait subi sa peine, et il en sera de même si l'individu réclamé est détenu pour dettes ou autres obligations civiles, en vertu d'un arrêt ou autre acte à titre exécutoire passé devant l'autorité compétente, antérieur à la demande d'extradition.

СТАТЬЯ 9.

Выдача имѣть послѣдовать по заявленному однимъ изъ обоихъ Правительствъ другому дипломатическимъ путемъ требованію о томъ, съ предъявленіемъ осудительнаго приговора или обвинительнаго акта, постановленія объ арестѣ или всякаго другаго акта, имѣющаго равную съ таковымъ постановленіемъ силу, и равнымъ образомъ содержащаго въ себѣ указаніе свойства и степени тяжести преслѣдуемыхъ дѣяній, а также ихъ наименованіе и указаніе примѣняющихся къ этимъ дѣяніямъ статей Уложенія о наказаніяхъ, дѣйствующаго въ странѣ требующей выдачи.

Акты должны сообщаться въ подлинникахъ, или же въ копіяхъ засвидѣтельствованныхъ судебнымъ мѣстомъ или иною подлежащею властью той страны, которая требуетъ выдачи.

Вмѣстѣ съ тѣмъ должно сообщать, буде возможно, описаніе примѣтъ требуемаго лица, или всякое иное указаніе, могущее служить къ удостовѣренію въ его самоличности.

Во избѣжаніе всякой опасности побѣга постановляется, что то правительство, которому заявлено требованіе о выдачѣ, по доставленіи ему вышеозначенныхъ документовъ, немедленно распоряжается арестованіемъ подсудимаго, предоставляя себѣ сообщить въ послѣдствіи свой отзывъ по предмету заявленнаго требованія.

СТАТЬЯ 10.

Въ случаяхъ большой важности можетъ быть разрѣшено предварительное арестованіе осужденнаго или обвиняемаго и до полу-

En dehors de ce dernier cas, l'extradition sera accordée lors même que l'accusé ou le prévenu viendrait par ce fait à être empêché de remplir les engagements contractés envers des particuliers, lesquels pourront toujours faire valoir leurs droits par devant les autorités judiciaires compétentes.

ARTICLE 9.

L'extradition sera accordée sur la demande adressée par l'un des deux Gouvernements à l'autre par voie diplomatique et sur la production d'un arrêt de condamnation ou d'un acte d'accusation, d'un mandat d'arrêt ou de tout autre acte ayant la même force que ce mandat, et indiquant également la nature et la gravité des faits poursui-

АРТКУЛЪ 9.

Выданіе ма наступоваѣ въ skutku przedstawienia, w drodze dyplomatycznej, przez jeden z obydwóch Rządów, drugiemu, żądania w tym przedmiocie, przy dołączeniu wyroku skazującego lub aktu, oskarżenia, postanowienia o aresztowaniu lub wszelkiego innego aktu mającego równą z nim siłę i również zawierającego w sobie wskazanie rodzaju i stopnia ciężkości dochodzonych czynów, oraz ich wymienienie i wskazanie stosujących się do tych czynów artykułów Kodeksu kar obowiązującego w kraju żądającym wydania.

Akta powinny być komunikowane w oryginałach, lub w kopiach, poświadczonych przez władzę sądową, lub inną właściwą władzę kraju, który żąda wydania.

Zarazem należy komunikować, jeżeli to będzie możliwe, rysopis osoby która ma być wydana, lub wszelką inną wskazówkę, mogącą służyć do przekonania się jej o tożsamości.

Dla uniknięcia wszelkiego niebezpieczeństwa ucieczki stanowi się, że ten Rząd, któremu przedstawiono żądanie wydania, po złożeniu mu wyżej wymienionych dokumentów, bezzwłocznie wydaje rozporządzenie aresztowania podsądnego, zastrzegając zakomunikowanie następnie odezwy swój w przedmiocie przedstawionego żądania.

АРТКУЛЪ 10.

W wypadkach szczególniej wagi może być zdecydowane uprzedzające aresztowanie skazanego lub podsądnego i przed otrzymaniem

vis, ainsi que leur dénomination et l'article du code pénal applicable à ces frais en vigueur dans le pays qui demande l'extradition.

Les actes seront délivrés en original ou en expédition authentique, soit par un Tribunal, soit par toute autre autorité compétente du pays qui demande l'extradition.

On fournira en même tems, s'il est possible, le signalement de l'individu réclamé, ou toute autre indication de nature à en constater l'identité.

Afin d'éviter tout danger de fuite il demeure entendu, que le Gouvernement auquel la demande d'extradition aura été adressée procédera, dès que les documents indiqués dans cet article lui auront été remis, à l'arrestation immédiate du prévenu, sauf à se prononcer par la suite au sujet de la dite demande.

ченія требуемыхъ предыдущей статьею документовъ, по простому сообщенію, доставленному на сей предметъ дипломатическимъ путемъ или по почтѣ или по телеграфу, съ однимъ только указаніемъ примѣтъ осужденнаго или обвиняемаго, и рода преступленія, въ которомъ онъ обвиняется или за которое онъ осужденъ.

Это предварительное арестованіе должно быть прекращено если въ теченіе мѣсяца со дня арестованія не будетъ требованіе о выдачѣ заявлено дипломатическимъ путемъ и съ формальностями опредѣленными въ настоящей Конвенціи.

Статья 11.

Вещи краденныя или отобранныя у осужденнаго или подсудимаго, инструменты и орудія имъ употребленные для совершенія преступленія или проступка, равно какъ всякіе другіе предметы служащіе уликами, выдаются одновременно съ выдачею арестованнаго лица, и притомъ даже и въ томъ случаѣ, когда выдача виновнаго, по послѣдованіи на нее согласія, не могла состояться по причинѣ его смерти или побѣга.

Къ числу выдаваемыхъ вещей принадлежатъ также всѣ такого же рода вещи, подсудимымъ спрятанныя или отданныя на храненіе въ странѣ, куда онъ бѣжалъ и въ послѣдствіи тамъ найденныя.

При семъ однако оговариваются права третьихъ лицъ на вышеозначенныя вещи, которыя должны быть имъ возвращены безмездно по окончаніи дѣла.

ARTICLE 10.

Dans les cas de grande importance l'arrestation préventive du condamné ou de l'inculpé pourra être autorisée avant la réception des documens requis par l'article précédent, sur une simple communication adressée à cet effet par voie diplomatique, soit par poste ou par télégraphe, avec la seule indication du signalement du condamné ou de l'inculpé et du genre de crime dont il est accusé ou pour lequel il est condamné.

Cette détention provisoire devra cesser, si dans le délai d'un mois, à compter du jour de l'arrestation, la demande d'extradition n'aura pas été adressée par la voie diplomatique et selon les formalités déterminées par la présente Convention.

wymaganych w poprzednim artykule dokumentów, na skutek prostego zawiadomienia, nadesłanego w tym przedmiocie w drodze dyplomatycznej czy to pocztą, czy też telegrafem, z wskazaniem tylko rysopisu skazanego lub obwinionego, lub rodzaju przestępstwa, o które jest obwiniony, lub za które został skazany.

Jeżeli w ciągu miesiąca od dnia uprzedzającego aresztowania, żądanie wydania nie będzie przedstawione w drodze dyplomatycznej przy zachowaniu formalności określonych w niniejszej Konwencji, w takim razie osoba zatrzymana, uwalnia się z aresztu.

ARTYKUŁ 11.

Rzeczy kradzione lub odebrane od skazanego lub podsądnego, instrumenty i narzędzia użyte przez niego do popełnienia przestępstwa lub przekroczenia, również jak wszystkie inne przedmioty stanowiące dowody, wydają się jednocześnie z wydaniem osoby aresztowanej, a nawet—i w tym wypadku, kiedy po zgodzeniu się na wydanie winnego, nie mogło ono jednakże przyjść do skutku z powodu śmierci lub ucieczki winnego.

Do liczby wydawanych rzeczy, należą także wszelkie tegoż rodzaju przedmioty przez podsądnego ukryte, lub oddane do schowania w kraju, do którego uciekł i w późniejszym czasie znalezione tamże.

Jednakże zastrzegają się przy tém prawa osób trzecich do wyżej wymienionych rzeczy, które powinny im być zwrócone bezpłatnie po skończeniu sprawy.

ARTICLE 11.

Les objets volés ou saisis en la possession du condamné ou du prévenu, les instruments et outils dont il se serait servi pour commettre le crime ou délit, ainsi que toute autre pièce de conviction, seront rendus en même tems que s'effectuera la remise de l'individu arrêté, et même dans le cas où l'extradition, après avoir été accordée, ne pourrait avoir lieu par suite de la mort ou de la fuite du coupable.

Cette remise comprendra aussi tous les objets de la même nature que le prévenu aurait cachés ou déposés dans le pays où il s'est réfugié et qui y seraient trouvés plus tard.

Sont cependant réservés les droits des tiers sur les objets susmentionnés qui devront leur être rendus sans frais après la conclusion du procès.

Равнымъ образомъ оговаривается право Государства, которому заявлено требованіе о выдачѣ, удержать на время сказанныя вещи, когда оныя нужны для производства уголовного слѣдствія, возникшаго изъ того же случая, который послужилъ поводомъ къ требованію о выдачѣ, или же изъ какого бы то ни было другаго случая.

СТАТЬЯ 12.

Расходы по арестованію, содержанію и пересылкѣ лица, на выдачу котораго послѣдовало согласіе, равно какъ издержки, употребленныя на выдачу и пересылку вещей, которыя по силѣ предыдущей статьи должны быть возвращены или сданы, падаютъ на счетъ каждаго изъ двухъ договаривающихся Государствъ въ предѣлахъ собственной его территоріи, и на счетъ Государства, заявившаго требованіе о выдачѣ, во владѣніяхъ промежуточныхъ Государствъ.

Въ тѣхъ случаяхъ, когда будетъ признана болѣе удобною пересылка моремъ, выдаваемое лицо будетъ доставляться въ тотъ портъ, который будетъ назначенъ дипломатическимъ или Консульскимъ агентомъ требующаго выдачи правительства, и на счетъ сего же послѣдняго падаютъ издержки морскаго провоза.

Само собою разумѣется, что этотъ портъ долженъ всегда находиться во владѣніяхъ того Государства, которому заявлено требованіе о выдачѣ.

СТАТЬЯ 13.

Когда при производствѣ уголовного дѣла одно изъ договаривающихся правительствъ признаетъ нужнымъ допросить свидѣ-

Une semblable réserve est également stipulée à l'égard du droit de l'Etat, auquel la demande d'extradition est adressée, de retenir provisoirement les dits objets lorsqu'ils seraient nécessaires pour l'instruction d'une poursuite pénale, occasionnée par le même fait qui a donné lieu à la demande ou par un autre fait quelconque.

ARTICLE 12.

Les frais d'arrestation, d'entretien et de transport de l'individu dont l'extradition aura été accordée, ainsi que ceux occasionnés par

Również zastrzega się prawo Państwa, któremu przedstawiono żądanie wydania, do zatrzymania czasowo pomienionych rzeczy, kiedy takowe są potrzebne do prowadzenia śledztwa karnego, wynikłego z tego samego wypadku, który był powodem do żądania wydania, lub z jakiegokolwiek bądź innéj przyczyny.

ARTYKUŁ 12.

Wydatki na aresztowanie, utrzymanie i przesłanie osoby, na wydanie której zgodzono się, również koszty wydania i przesłania rzeczy, które na mocy poprzedniego artykułu powinny być zwrócone lub oddane, ponosi każde z dwóch umawiających się Państw w granicach własnego ich terytorium, w posiadłościach zaś Państw pośrednich, to Państwo, na żądanie którego wydanie ma miejsce.

W wypadkach, jeżeli będzie uznana za dogodniejszą droga morską, wydanie osoby nastąpi w tym porcie, jaki będzie wyznaczony przez dyplomatycznego lub konsularnego agenta Rządu żądającego wydania, i Rząd tego Państwa, które żąda wydania, ponosi kosztą transportu morzem.

Rozumié się samo przez się, że ten port powinien zawsze znajdować się w posiadłościach tego Państwa, któremu było przedstawione żądanie wydania.

ARTYKUŁ 13.

Kiedy przy prowadzeniu kryminalnego śledztwa jeden z umawiających się Rządów uzna za potrzebne zbadać świadków, zamieszkających

la remise et le transport des objets, qui, aux termes de l'article précédent, doivent être restitués ou remis, resteront à la charge des deux Etats sur leurs territoires respectifs, et à la charge de l'Etat qui a fait la demande sur le territoire des Etats intermédiaires.

Dans le cas où le transport par mer serait jugé préférable, l'individu à extraditer sera conduit au port que désignera l'Agent diplomatique ou consulaire du Gouvernement réclamant, aux frais duquel il sera embarqué.

Il est entendu que ce port devra toujours être sur le territoire de l'Etat à qui la demande aura été faite.

лей, жительствоющих въ другомъ изъ договаривающихся Государствъ, или произвести иное судебное послѣдственное дѣйствіе, объ этомъ должно быть послано дипломатическимъ путемъ письменное ходатайство, составленное по формѣ, предписанной дѣйствующими въ требующемъ Государствѣ законами; каковое ходатайство и будетъ исполняемо съ соблюденіемъ законовъ той страны, гдѣ свидѣтели будутъ призваны къ допросу.

Статья 14.

Въ случаѣ, когда требуется, чтобы свидѣтель явился лично, то правительство, отъ котораго онъ зависитъ, пригласитъ его явиться на сдѣланный ему другимъ Государствомъ вызовъ.

Если требуемые свидѣтели согласятся отправиться, то имъ немедленно выдаются потребные паспорта и они въ тоже время получаютъ деньги, назначенныя на проѣздъ и пребываніе, соразмѣрно разстоянію и необходимому на проѣздъ времени, по правиламъ и тарифамъ той страны, гдѣ имъ предстоитъ давать показаніе.

Эти свидѣтели ни въ какомъ случаѣ не могутъ, ни въ продолженіе обязательнаго ихъ пребыванія въ томъ мѣстѣ, гдѣ отправляетъ свою должность судья, долженствующій ихъ допрашивать, ни во время ихъ проѣзда туда, ни на обратномъ пути, быть подвергаемы аресту, ниже безпокойны за какое либо дѣйствіе, предшествовавшее требованію о явль.

Article 13.

Lorsque dans la poursuite d'une affaire pénale, un des deux Gouvernements jugera nécessaire l'audition de témoins domiciliés dans l'autre Etat, ou autre acte d'instruction judiciaire, une commission rogatoire, rédigée dans les formes prescrites par les lois en vigueur dans l'Etat qui fait la requête, sera envoyée à cet effet par la voie diplomatique, et il y sera donné suite en observant les lois du pays où les témoins seront invités à comparaître.

Article 14.

Dans le cas où la comparution personnelle d'un témoin serait nécessaire, le Gouvernement dont il dépend l'engagera à obtempérer à l'invitation qui lui en aura été faite par l'autre Gouvernement.

w drugim z umawiających się Państw, lub odbyć inną czynność sądowo-słedczą, w takim razie żądanie to powinno być przesłane w drodze dyplomatycznej na piśmie, ułożone w formie przepisanej prawami, obowiązującymi w żądającym Państwie, które to żądanie będzie wykonywane przy zachowaniu praw tego kraju, gdzie świadkowie będą powołani do badania.

ARTYKUL 14.

W wypadku kiedy będzie potrzebnym, aby świadek stawił się osobiście, to Rząd, którego on jest poddanym, poleci mu stawić się na wydane mu przez drugie Państwo wezwanie.

Jeżeli żądani świadkowie przystaną na wyjazd, to bezzwłocznie udzielają się im potrzebne paszporta i jednocześnie otrzymują pieniądze wyznaczone na przejazd i pobyt, odpowiednio do odległości i czasu niezbędnego na przejazd, według przepisów i taryf tego kraju, gdzie mają robić zeznania.

Świadkowie ci w żadnym razie nie mogą, ani w ciągu obowiązkowego ich pobytu w miejscu, gdzie sprawuje obowiązki sędziego, mający ich badać, ani podczas ich przejazdu do tego miejsca, ani podczas powrotu, być osadzani w areszcie, ani niepokojeni, za jakikolwiekby czyn, poprzedzający żądanie stawiennictwa.

Si les témoins requis consentent à partir, les passeports nécessaires leur seront aussitôt délivrés, et ils recevront en même tems une somme destinée aux frais de route et de séjour conformément à la distance et au tems nécessaire pour le voyage, d'après les réglemens et les tarifs du pays où ils auront à faire leur déposition.

Dans aucun cas ces témoins ne pourront être arrêtés, ni molestés pour un fait antérieur à la demande de comparution pendant leur séjour obligatoire dans le lieu où le juge qui doit les entendre exerce ses fonctions, ni pendant le voyage, soit en allant soit en revenant.

Article 15.

Si à l'occasion d'un procès instruit dans l'un des deux Etats contractants, il devient nécessaire d'entendre le témoignage, ou de procéder à la confrontation avec le prévenu de coupables détenus dans l'autre Etat, ou de produire des pièces de conviction ou des docu-

Статья 15.

Если по производящемуся въ одномъ изъ обонхъ договаривающихся Государствъ слѣдственному дѣлу встрѣтится надобность отобрать свидѣтельское показаніе отъ преступниковъ, содержащихся подъ арестомъ въ другомъ изъ сихъ Государствъ, или свести таковыхъ на очную ставку съ подсудимымъ, или же представить принадлежащіе сему послѣднему Государству предметы служащіе къ уликѣ или судебные документы, то таковыя должны требоваться дипломатическимъ путемъ, и требованіе это, за исключеніемъ того случая, когда тому воспротивятся какія либо особыя уваженія, должно быть всегда удовлетворяемо, но съ условіемъ возможно скорѣйшей обратной высылки арестантовъ и возвращенія выше поминутыхъ предметовъ и документовъ.

Издержки на пересылку изъ одного Государства въ другое вышеозначенныхъ лицъ и предметовъ, равно какъ расходы по исполненію дѣйствій и формальностей, указанныхъ въ предъидущихъ статьяхъ, за исключеніемъ случаевъ упомянутыхъ въ статьяхъ 12 и 14, падаютъ какъ въ собственныхъ владѣніяхъ требующаго Государства, такъ и во владѣніяхъ промежуточныхъ Государствъ, на счетъ требующаго Государства.

Въ тѣхъ случаяхъ когда признается болѣе удобною пересылка вышеозначенныхъ лицъ моремъ, они должны быть доставляемы въ портъ высылающаго Государства, указанный дипломатическимъ или консульскимъ агентомъ Государства требующаго высылки, и расходы морскаго провоза падаютъ на счетъ сего же послѣдняго.

Статья 16.

Оба Правительства обязуются взаимно сообщать другъ другу осудительные приговоры за преступления и проступки всякаго рода,

ments judiciaires qui lui appartiennent, la demande devra en être faite par voie diplomatique: et, sauf le cas où des considérations exceptionnelles s'y opposeraient, on devra toujours déférer à cette demande, à la condition toutefois de renvoyer le plus tôt possible les détenus et de restituer les pièces et les documents susindiqués.

Les frais de transport d'un Etat à l'autre des individus et des objets ci dessus mentionnés, ainsi que ceux occasionnés par l'accom-

ARTYKUŁ 15.

Jeżeli w sprawie śledczej, w jednym z obydwóch Państw umawiających się prowadzonej, zachodzi potrzeba odebrania zeznania od przestępców, osadzonych w areszcie w drugim z tych Państw, lub sprowadzenia ich do konfrontacji naocznej z podsądnym, lub przedstawienia należących do tego ostatniego Państwa przedmiotów, służących za dowody, lub dokumentów sądowych, w takim razie powinno to być zażądane w drodze dyplomatycznej, i wymaganiu takiemu, z wyjątkiem wypadku, kiedy temu sprzeciwiają się jakie szczególne względy, powinno być zawsze zadość uczynione, ale z warunkiem o ile można najprędzszego odesłania napowrót aresztantów i zwrotu wyżej pomienionych przedmiotów i dokumentów.

Wydatki na przesłanie z jednego Państwa do drugiego wyżej pomienionych osób i przedmiotów, również jak i koszty dopełnienia czynności i formalności, wskazanych w poprzednich artykułach, z wyjątkiem wypadków wspomnianych w artykułach 12 i 14, ponosi Państwo żądające tego, tak we własnych posiadłościach, jak i w posiadłościach Państw pośrednich.

W wypadkach, kiedy się uzna za dogodniejsze wysłanie wyżej wspomnianych osób morzem, takowe powinny być dostawione do portu wysyłającego Państwa, wskazanego przez dyplomatycznego lub konsularnego ajenta Państwa żądającego wysłania, i rozchody transportu morzem, ponosi to ostatnie Państwo.

ARTYKUŁ 16.

Oba Rządy obowiązują się wzajemnie komunikować sobie wyroki wymierzające kary za przestępstwa i przekroczenia wszelkiego rodzaju,

plissement des actes et formalités énoncés aux articles 12 et 14, seront supportés par le Gouvernement qui en a fait la demande dans le territoire respectif, ainsi que dans celui des Etats intermédiaires.

Dans le cas où il serait jugé plus convenable de transporter par mer les individus susdits, ils seront conduits au port de l'Etat requis qui aura été désigné par l'agent diplomatique ou Consulaire de l'Etat réclamant, aux frais duquel ils seront embarqués.

постановленные судебными мѣстами одного изъ договаривающихся Государствъ надъ подданными другого.

Это сообщеніе будетъ производиться присылкою послѣдовавшаго и вступившаго въ окончательную законную силу приговора, дипломатическимъ путемъ и въ установленной формѣ, тому правительству, въ подданствѣ котораго состоитъ осужденный.

Каждое изъ договаривающихся Правительствъ снабдитъ подлежащія власти потребными по этому предмету инструкціями.

Статья 17.

Всѣ бумаги и документы, взаимно сообщаемые обоими Правительствами по исполненію настоящей конвенціи, должны быть посыланы съ приложеніемъ французскаго перевода.

Оба Правительства взаимно отказываются отъ всякаго требованія возмѣщенія издержекъ, потребныхъ на исполненіе условій, заключающихся въ статьяхъ 13 и 16.

Статья 18.

Вышеизложенными условіями обѣ договаривающіяся стороны соглашаются взаимно соблюдать законы обѣихъ странъ, относящіеся къ устройству правильнаго порядка выдачи преступниковъ.

ARTICLE 16.

Les deux Gouvernements s'engagent à se communiquer réciproquement les arrêts de condamnation pour crimes ou délits de toute espèce qui auront été prononcés par les tribunaux de l'un des deux Etats contre les sujets de l'autre.

Cette communication sera effectuée moyennant l'envoi par voie diplomatique, et dans la forme qui sera établie, du jugement prononcé et devenu définitif au Gouvernement dont le condamné est sujet.

Chacun des deux Gouvernements donnera pour cet effet les instructions nécessaires aux autorités compétentes.

ARTICLE 17.

Toutes les pièces et tous les documents, qui seront communiqués réciproquement par les deux Gouvernements en exécution de la pré-

wydane przez władze sądowe jednego z umawiających się Państw co do poddanych drugiego.

Komunikacya ta będzie się odbywała przez przysyłanie zapadłego wyroku prawomocnego, w drodze dyplomatycznej i w ustanowionej formie, temu Rządowi, którego osądzony jest poddany.

Każdy z umawiających się Rządów zaopatrzy właściwe władze w potrzebne w tym przedmiocie instrukcje.

ARTYKUŁ 17.

Wszystkie papiery i dokumenty wzajemnie komunikowane przez oba Rządy w wykonaniu niniejszej konwencji, powinny być przesyłane z dołączeniem francuzkiego przekładu.

Obadwa Rządy wzajemnie zrzekają się wszelkiego wymagania zwrotu wydatków potrzebnych na wykonanie warunków zawartych w artykułach 13 i 16.

ARTYKUŁ 18.

Przez wyżej wyłuszczone warunki, obie umawiające się strony zgadzają się wzajemnie zachowywać prawa obudwóch krajów, dotyczące urządzenia regularnego porządku wydawania przestępców.

sente Convention, devront être accompagnés de leur traduction française.

Les Gouvernements respectifs renoncent de part et d'autre à toute réclamation par rapport à la restitution des frais nécessaires pour l'accomplissement des stipulations comprises dans l'article 12 et dans l'article 16.

ARTICLE 18.

Par les stipulations ci-dessus il est adhéré réciproquement aux lois des deux pays qui auraient pour objet de régler la marche de l'extradition.

ARTICLE 19.

La présente Convention s'étendra au Royaume de Pologne et au Grand Duché de Finlande.

Статья 19.

Дѣйствіе настоящей конвенціи распространяется на Царство Польское и Великое Княжество Финляндское.

Она будетъ ратификована и ратификаціи будутъ обмѣнены въ С.-Петербургѣ въ двухмѣсячный срокъ, или ранѣе, буде возможно.

Настоящая конвенція подлежитъ исполненію только съ двадцатаго дня по обнародованіи оной порядкомъ, установленнымъ законами того и другаго Государства.

Она будетъ оставаться въ дѣйствиі до истеченія шести мѣсяцевъ послѣ того, какъ послѣдуетъ отъ одного изъ договаривающихся Государствъ объявленіе объ отмѣнѣ оной.

Въ удостовѣреніе чего обоюдные Уполномоченные настоящую конвенцію подписали и приложили къ оной печати своихъ гербовъ.

Учинено въ С.-Петербургѣ, 1 (13) Мая лѣта отъ рождества Христова тысяча восемьсотъ семьдесятъ перваго.

(Подп.) Горчаковъ.
(М. П.)

(Подп.) Белла-Караччиоло.
(М. П.)

Того ради, по довольномъ разсмотрѣніи сей конвенціи МЫ приняли оную за благо, подтвердили и ратификовали, якоже симъ за благо приедемъ, подтверждаемъ и ратификуемъ во всемъ ея содержаніи, объявляя ИМПЕРАТОРСКИМЪ НАШИМЪ словомъ, за НАСЪ, Наслѣдниковъ и преемниковъ НАШИХЪ, что всѣ въ оной конвенціи постановленное соблюдается и исполняется будетъ ненарушимо.

Elle sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à St. Pétersbourg dans le délai de deux mois ou plus tôt si faire se peut.

Elle ne sera exécutoire qu'à dater du vingtième jour après sa promulgation dans les formes prescrites par les lois des deux pays.

Elle continuera à être en vigueur jusqu'à six mois après déclaration contraire de la part de l'un des deux Gouvernements.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention, et y ont apposé le cachet de leurs armes.

АРТУКУЛ 19.

Моч obowiązująca niniejszej konwencji rozciąga się na Królestwo Polskie i na Wielkie Księstwo Finlandzkie.

Będzie ona ratyfikowana i ratyfikacje będą wymienione w St. Petersburgu w terminie dwumiesięcznym, lub wcześniej, jeżeli to będzie możliwe.

Niniejsza konwencya wchodzi w wykonanie dopiero od dwudziestego dnia po ogłoszeniu jej w drodze ustanowionej przez prawa jednego i drugiego Państwa.

Będzie miała moc obowiązującą przez sześć miesięcy potem, jak jedno z umawiających się Państw oznajmi o jej zniesieniu.

Na dowód czego, obustronni Pełnomocnicy podpisali niniejszą konwencję i przyłożyli na nią pieczęcie ze swemi herbami.

Działo się w St.-Petersburgu 1 (13) Maja, roku pańskiego tysiącznego ósmsetnego siedmdziesiątego pierwszego.

(Podp.) Gorczakow.
(L. S.)

(Podp.) Bella-Caracciolo.
(L. S.)

W skutku tego, po dostatecznym rozpatrzeniu téj konwencji, przyjęliśmy ją za dobrą, zatwierdziliśmy i ratyfikowaliśmy, i jakoż niniejszem za dobrą przyjmujemy, zatwierdzamy i ratyfikujemy, w całej jej osnowie, przyrzekając CESARSKIEM NASZÉM słowem za NAS, Następców i Spadkobierców NASZYCH, że wszystko w téj konwencji postanowione będzie niezachwianie zachowywane i wykonywane.

Fait à St. Pétersbourg le 1 (13) Mai, l'an de Grâce mil cent huit soixante onze.

(Signé) Gortchacow.
(L. S.)

(Signé) Bella-Caracciolo.
(L. S.)

À ces causes après avoir suffisamment examiné cette Convention, NOUS l'avons agréée, confirmée et ratifiée, comme par les présentes NOUS l'agréons, confirmons et ratifions dans toute sa teneur, promettant sur NOTRE parole IMPERIALE pour NOUS, NOS Héritiers et

Въ удостовѣреніе чего МЫ сію НАШУ ИМПЕРАТОРСКУЮ ратификацію Собственноручно подписавъ, повелѣли утвердить Государственною НАШЕЮ печатью. Дана въ С.-Петербургѣ Мая 14 дня, въ лѣто отъ Рождества Христова тысяча восемьсотъ семьдесятъ первое, Царствованія же НАШЕГО въ семнадцатое.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано тако:

„АЛЕКСАНДРЪ.“
(М. П.)

(Контрасигнировалъ:) Государственный Канцлеръ
Князь Горчаковъ.

(С. У. и Р. П., N. 92, 1871 г. стр. 1129.)

Successeurs, que tout ce qui a été stipulé dans cette Convention sera observé et exécuté inviolablement.

En foi de quoi, NOUS avons signé de NOTRE main la présente Ratification IMPÉRIALE et y avons fait apposer le sceau de NOTRE Empire. Donné à St. Pétersbourg le 14 Mai, de l'an de Grâce mil huit cent soixante onze et de NOTRE règne la dix-septième année.

Na dowód czego MY, tę NASZĄ CESARSKĄ ratyfikację, podpisałwszy Własnoręcznie, kazaliśmy zatwierdzić NASZĄ pieczęcią Państwa. Dan w St.-Petersburgu dnia 14 Maja, roku od urodzenia Chrystusa Pana tysiąc ósmset siedmdziesiątego pierwszego, Panowania zaś NASZEGO siedmnastego.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano tak:

„ALEXANDER“
(L. S.)

(Kontrasygnował) Kanclerz Państwa Książę
Gorzakow.

L'original est signé de la propre main de SA MAJESTÉ l'EMPEREUR, ainsi:

(Signé:) „ALEXANDRE.“
(L. S.)

(Contresigné) Le Chancelier de l'Empire Prince Gortchacow.

42.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА, ПРЕДСТАВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ ВНУТРЕННИХЪ ДѢЛЪ 14-го НОЯБРЯ 1871 г.

Объ опредѣленіи на нѣкоторыя должности по почтовому вѣдомству лицъ, неимѣющихъ чиновъ, или же неимѣющихъ въ общемъ порядкѣ права на вступленіе въ гражданскую службу

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта объ опредѣленіи на нѣкоторыя должности по почтовому вѣдомству лицъ, неимѣющихъ чиновъ, или же неимѣющихъ въ общемъ порядкѣ права на вступленіе въ гражданскую службу, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ. Предсѣдатель Государственного Совѣта
2-го НОЯБРЯ 1871 года. **КОНСТАНТИНЪ.**

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ жур- Государственный Совѣтъ, въ Департаментъ наловъ : Департа- Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ мента Законовъ 11 представленіе Управляющаго Министерствомъ Вну- треннихъ Дѣлъ объ опредѣленіи на некоторые Собрания 18-го Ок- должности по почтовому вѣдомству лицъ, неимѣ- тбрія 1871 года. ющихъ чиновъ, или же неимѣющихъ въ общемъ порядкѣ права на вступленіе въ гражданскую службу, согласно въ существѣ съ заключеніемъ его, Управляющаго Министерствомъ, *мнѣніемъ положи-* вѣрь до разрѣшенія общаго вопроса объ опредѣленіи на нѣкоторыя по различнымъ вѣдомствамъ должности лицъ, неимѣющихъ чиновъ, или же неимѣющихъ въ общемъ порядкѣ права на вступленіе въ гражданскую службу, постановить слѣдующія, временныя по почтовому вѣдомству, правила:

42.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA, ZAKOMUNIKOWANE RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH DNIA 14 LISTOPADA 1871 R.

O mianowaniu na niektóre posady w wydziale pocztowym osób, nie mających rang, albo téż nie mających na zasadzie ogólnych postanowień prawa wstępowania do służby rządowej.

NAJJAŚNIEJSZY PAN uchwalone na Ogólném Zebraniu Zdanie Rady Państwa o mianowaniu na niektóre posady w wydziale pocztowym osób, nie mających rang, albo téż nie mających na zasadzie ogólnych postanowień prawa wstępowania do służby rządowej, NAJWYŻEJ zatwierdzić raczył i polecił wykonać.

PODPISAL: Prezydujący w Radzie Państwa
2 Listopada 1871 r. **KONSTANTY.**

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokółów: Departamentu Praw z d. 11 Września i Ogólnego Zebrania z dnia 18 Paźdz. 1871 r.

Rada Państwa w Departamencie Praw i na Ogólném Zebraniu, roztrząsawszy przedstawienie Zarządzającego Ministerstwem Spraw Wewnętrznych, o mianowaniu na niektóre posady w wydziale pocztowym osób, nie mających rang, albo nie mających na zasadzie ogólnych postanowień prawa wstępowania do służby rządowej, zgodnie w zasadzie z wnioskiem Zarządzającego Ministerstwem, *uchwaliła*: do czasu rozstrzygnięcia ogólnej kwestyi o mianowaniu w różnych wydziałach na niektóre posady osób, nie mających rang, albo nie mających na zasadzie ogólnych postanowień prawa wstępowania do służby rządowej, ustanowić następujące czasowe w wydziale pocztowym przepisy:

1. Въ почтовыхъ учрежденіяхъ на всѣ должности до X класса включительно, а также на должности бухгалтеровъ, могутъ быть опредѣляемы, въ случаѣ необходимости, лица, неимѣющія чиновъ.

2. На должности старшихъ и младшихъ сортировщиковъ, разборщиковъ и канцелярскихъ служителей въ тѣхъ же учрежденіяхъ могутъ быть назначаемы вольнонаемныя лица, неимѣющія права вступать въ гражданскую службу, причемъ опредѣляющее ихъ начальство непосредственно отвѣтствуетъ за правильное и успѣшное исполненіе ими обязанностей по должности. Такимъ лицамъ предоставляются присвоенныя занимаемымъ ими мѣстамъ служебныя преимущества, но безъ права на чины и пенсіи.

(С. У. и Р. П., N. 101, 1871 г. стр. 1241).

1. We władzach pocztowych na wszystkie posady do X klasy włącznie, jak również na posady buchalterów, mogą być mianowane, w razie konieczności, osoby nie mające rang.

2. Posady starszych i młodszych sortierów, rozbieraczy i oficyalistów kancelaryjnych w tych samych władzach mogą być poruczone osobom nie mającym prawa wstępowania do służby rządowej, przy czém mianująca je zwierzchność odpowiada za prawidłowe i skuteczne spełnianie przez nich obowiązków urzędowania. Takim osobom nadają się przywiązane do zajmowanych przez nie posad przywileje służbowe ale bez prawa do rang i emerytury.

43.

Высочайшее повелѣніе, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Народнаго Просвѣщенія 12-го Ноября 1871 года.

О порядкѣ взысканія платежей съ стипендіатовъ греко-уніатскаго вѣдомства и казеннокоштныхъ воспитанниковъ Холмской духовной семинаріи въ случаѣ непоступленія ихъ въ духовное званіе.

По всеподданнѣйшему докладу Министромъ Народнаго Просвѣщенія представленія Администратора Холмской греко-уніатской епархіи протоіерея Попеля о порядкѣ взысканія платежей съ стипендіатовъ греко-уніатскаго вѣдомства и казеннокоштныхъ воспитанниковъ Холмской духовной семинаріи въ случаѣ не поступленія ихъ въ духовное званіе, ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, въ 4-й день Ноября сего 1871 года Высочайше повелѣть соизвоилъ, дабы обязанность возврата греко-уніатскому вѣдомству причитающихся со стипендіатовъ сего вѣдомства платежей, въ случаѣ не поступленія ихъ въ духовное званіе, возложена была на самихъ же стипендіатовъ, причемъ взысканія эти, какъ съ сихъ стипендіатовъ, такъ равно и съ казеннокоштныхъ воспитанниковъ Холмской семинаріи должны быть производимы слѣдующимъ порядкомъ: на аттестатахъ и свидѣтельствахъ, выдаваемыхъ Холмскою семинаріею своимъ казеннокоштнымъ воспитанникамъ, а гимназіями Варшавскаго учебнаго округа стипендіатамъ греко-уніатскаго вѣдомства непременно должно быть прописано, что лица сіи обязаны возвратить греко-уніатскому духовному вѣдомству сумму издержанную на ихъ воспитаніе въ семинаріи, или же въ гимназіи, въ случаѣ непоступленія ихъ въ духовное званіе; за сѣмъ всѣ начальства, въ вѣдомствѣ коихъ будутъ состоять на службѣ сіи семинаристы или стипендіаты, обязаны озаботиться взысканіемъ слѣдующихъ съ нихъ платежей.

(С. У. и Р. П., N. 100, 1871 г. стр. 1237.)

43.

NAJWYŻSZY ROZKAZ ZAKOMUNIKOWANY RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA OŚWIECENIA PUBLICZNEGO DNIA 12 LISTOPADA 1871 ROKU.

O sposobie ściągania opłat od stypendystów zarządu greko-unickiego i wychowalców na koszcie skarbowym Chołmskiego seminaryum duchownego, w razie ich niewstąpienia do stanu duchownego.

W skutku najpoddajszego przedstawienia przez Ministra Oświecenia Publicznego projektu Administratora Chołmskiej greko-unickiej dyecezyi, Protojereja Popiela, o sposobie ściągania opłat od stypendystów zarządu greko-unickiego i wychowalców na koszcie skarbowym Chołmskiego seminaryum duchownego, w razie ich niewstąpienia do stanu duchownego, NAJJAŚNIEJSZY PAN, dnia 4-go Listopada 1871 roku, NAJWYŻEJ rozkazać raczył, aby obowiązek zwrotu zwierzchności greko-unickiej od stypendystów téjże zwierzchności opłat, w razie ich niewstąpienia do stanu duchownego, włożony był na samych stypendystów, przy czém ściąganie opłat tak od tych stypendystów, jak również i od wychowalców na koszcie skarbowym Chołmskiego seminaryum, powinno odbywać się w następujący sposób: na atestatach i świadectwach, udzielanych przez seminaryum Chołmskie swym wychowalcóm na koszcie skarbowym i przez gimnazya Warszawskiego Okręgu naukowego stypendystom zarządu greko-unickiego, koniecznie powinno być zamieszczone, że osoby te obowiązane są zwrócić greko-unickiej Zwierzchności duchownej sumę wydaną na ich wychowanie w seminaryum lub gimnazjum, w razie ich niewstąpienia do stanu duchownego; następnie każda zwierzchność, w wydziale której będą znajdowali się w służbie ci seminarzyści lub stypendyści, obowiązana jest postarać się o ściągnięcie przypadających od nich opłat.

44.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА ПО ДѢЛАМЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО, ПРЕДСТАВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ ФИНАНСОВЪ 16-ГО НОЯБРЯ 1871 Г.

Объ отмѣнѣ постановлений, освобождающихъ отъ податей вновь возводимые и перестраиваемые дома въ г. Варшавѣ и предмѣстѣи Прагѣ.

Министръ Финансовъ представилъ, при рапортѣ своемъ въ Правительствующій Сенатъ выписку изъ Высочайше утвержденнаго, въ 5-й день Ноября 1871 года, журнала Комитета по дѣламъ Царства Польскаго, слѣдующаго соержанія:

Выписка изъ журнала Комитета по дѣламъ Царства Польскаго 26-го Ноября 1871 года.

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, въ засѣданіи 26-го Октября 1871 года разсматривалъ представленіе Министра Финансовъ, отъ 16-го Октября того же года, за № 6076, объ отмѣнѣ постановлений Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ 3-го Февраля 1816 года и бывшаго Совѣта Управленія въ Царствѣ 13 (25) Апрѣля 1835 года относительно освобожденія отъ податей жителей г. Варшавы и предмѣстѣи Праги при постройкѣ новыхъ домовъ.

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, признавая, согласно съ заключеніемъ Министра Финансовъ, что продолженіе дѣйствія изданнаго еще въ 1816 году постановленія Намѣстника, объ освобожденіи отъ казенныхъ податей вновь отстраиваемыхъ домовъ въ Варшавѣ и Прагѣ не представляется нынѣ необходимымъ и не соотвѣтствуетъ началамъ Высочайше утвержденнаго 4-го Октября 1866 года Положенія о налогѣ съ недвижимыхъ имуществъ въ городахъ Имперіи, *полагая*: дѣйствіе статей 8 и 9 постановленія бывшаго Намѣстника въ Царствѣ Заіончека отъ 3-го Февраля 1816 года и послѣдовавшаго въ развитіе оного постановленія бывшаго Совѣта Управленія въ Царствѣ, отъ 13-го Апрѣля 1835 года отно-

44.

НАЈВЫЖѢЈ ЗАТВІЕРДЗОНА УСХВАЛА КОМИТЕТУ ДО СПРАВ КРÓЛЕСТВА ПОЛСКИЕГО, ЗАКОМУНИКОВАНА РЗАДЗАЦЕМУ СЕНАТОВІ ПРЗЕЗ МИНИСТРА ФИНАНСÓВ ДНІА 16 ЛІСТОПАДА 1871 РОКУ.

O uchyleniu postanowień, uwalniających od podatków domy nowo budowane i przebudowywane w m. Warszawie i przedmieściu Pradze.

Minister Finansów przedstawił, przy raporcie swoim, Rządzącemu Senatowi wypis z NAJWYŻEJ zatwierdzonego, dnia 5-go Listopada 1871 r., protokołu Komitetu do spraw Królestwa Polskiego, następującej treści:

Wypis z protokołu Komitetu do spraw Królestwa Polskiego z dnia 26 Października 1871 r.

Komitet do spraw Królestwa, na posiedzeniu d. 26 Października 1871 roku, roztrząsał przedstawienie Ministra Finansów z dnia 18-go Października tegoż roku Nr. 6076, o uchyleniu postanowień Namiestnika w Królestwie Polskiem z d. 3 Lutego 1816 r. i byłej Rady Administracyjnej Królestwa z d. 13 (25) Kwietnia 1835 r. o uwolnieniu mieszkańców m. Warszawy i przedmieścia Pragi od podatków od nowo budowanych domów.

Komitet do Spraw Królestwa Polskiego, uznając, zgodnie z wnioskiem Ministra Finansów, że dalsze utrzymanie mocy obowiązującej wydanego jeszcze w r. 1816 postanowienia Namiestnika, o uwolnieniu od podatków skarbowych nowo budowanych domów w Warszawie i Pradze nie jest obecnie koniecznym i że postanowienie to nie jest zgodnym z zasadami NAJWYŻEJ zatwierdzonej dnia 4 Października 1866 roku Ustawy o podatku od nieruchomości majątków w miastach Cesarstwa, *uchwalił*: moc obowiązująca art. 8 i 9 postanowienia byłego Namiestnika w Królestwie Zajączka z dnia 3 Lutego 1816 roku i wydanego w rozwinięciu takowego, postanowienia byłej Rady Administracyjnej w Królestwie, z dnia 13 Kwietnia 1835 r. o przywilejach

зительно льготы въ податяхъ съ вновь возводимыхъ и перестроиваемыхъ домовъ въ г. Варшавѣ и предмѣстїи Прагѣ, отмѣнить, сохранивъ силу сихъ постановленій временно только для тѣхъ домовъ, возведеніе или капитальная перестройка коихъ будутъ начаты до 1-го Іюля 1872 года.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, на журналѣ Комитета, 5-го Ноября 1871 г., соизволилъ написать Собственноручно: „Исполнить.“

(С. У. и Р. П., N. 101, 1871 г. стр. 1241.)

w opodatkowaniu nowo budowanych i przebudowywanych domow w m. Warszawie i przedmieściu Pradze, uchylić, utrzymując moc tych postanowień czasowo tylko dla tych domów, których wystawienie lub gruntowne przebudowanie będą rozpoczęte przed 1 Lipca 1872 r.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, na protokóle Komitetu, 5-go Listopada 1871 r., raczył napisać Własnoręcznie: „Wykonać“.

45.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА (по 1-му Департаменту).

Объ освобожденіи отъ подымной подати домовъ и жилыхъ строеній, находящихся въ пользованіи свѣтскаго римско-католическаго духовенства въ Царствѣ Польскомъ.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали рапортъ Министра Финансовъ, отъ 24-го Ноября 1871 года, за № 6959, при коемъ препровожаемъ въ Правительствующій Сенатъ, для распубликованія, копію съ выписки изъ Высочайше утвержденнаго 13 Ноября 1871 года журнала Комитета по дѣламъ Царства Польскаго, слѣдующаго содержания:

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго въ засѣданіи 2 Ноября 1871 г., разсматривалъ представленіе Министра Финансовъ, отъ 16-го Октября 1871 года за № 6081 (по Департаменту Окладныхъ Сборовъ) объ освобожденіи отъ подымной подати домовъ и жилыхъ строеній, находящихся въ пользованіи свѣтскаго римско-католическаго духовенства въ Царствѣ Польскомъ. Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, соглашаясь съ заключеніемъ Министра Финансовъ, полагалъ:

1. Въ дополненіе статьи 2-й Положенія о подымной подати 3 (15) Іюня 1858 г. ⁽¹⁾ постановить, что отъ платежа подымной подати освобождаются всѣ дома и жилыя строенія, оставленные, на основаніи Высочайше утвержденныхъ 14 (26) Декабря 1865 года дополнительныхъ къ указу объ устройствѣ свѣтскаго римско-католическаго духовенства въ Царствѣ Польскомъ правилъ подъ помѣщенія причтовъ сего духовенства; и

2. Предоставить Министру Финансовъ сдѣлать распоряженіе о сложеніи со счетовъ всѣхъ числящихся на означенныхъ домахъ и 6-ти морговыхъ при нихъ земельныхъ участкахъ, съ 1-го Января

⁽¹⁾ Днев. Зак. Т. 52 стр. 11.

45.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (1 DEPARTAMENT).

O uwolnieniu od podatku podymnego domów i mieszkalnych budynków będących w użytkowaniu świeckiego duchowieństwa rzymsko-katolickiego w Królestwie Polskiem.

Na mocy NAJWYŻSZEGO Ukazu, Rządzący Senat po wysłuchaniu raportu Ministra Finansów z dnia 24 Listopada 1871 r. Nr. 6959, przy którym zakomunikował Rządzącemu Senatowi, dla ogłoszenia, kopię wypisu z NAJWYŻEJ zatwierdzonego d. 13 Listopada 1871 r. protokołu Komitetu do Spraw Królestwa Polskiego, następującej treści:

Komitet do Spraw Królestwa Polskiego, na posiedzeniu dnia 2go Listopada 1871 r., roztrząsał przedstawienie Ministra Finansów z 16 Października 1871 roku Nr. 6081 (z Departamentu Dochodów Niestających) o uwolnieniu od podatku podymnego domów i mieszkalnych budynków będących w użytkowaniu świeckiego duchowieństwa rzymsko-katolickiego w Królestwie Polskiem. Komitet do Spraw Królestwa Polskiego, zgodnie z wnioskiem Ministra Finansów, *uchwalił*:

1. W uzupełnieniu artykułu 2 ustawy o podatku podymnym z dnia 3 (15) Czerwca 1858 r. ⁽¹⁾ postanowić: od opłaty podatku podymnego uwalniają się wszystkie domy i mieszkalne budynki, przeznaczone na mocy NAJWYŻEJ zatwierdzonych dnia 14 (26) Grudnia 1865 roku dodatkowych przepisów do Ukazu o urządzeniu świeckiego duchowieństwa rzymsko-katolickiego w Królestwie Polskiem na lokale dla służby kościelnej tegoż duchowieństwa, i

2. Poruczyć Ministrowi Finansów wydać rozporządzenie o umorzeniu zaległości podatku podymnego, obciążającej od d. 1 Stycznia 1866 r. wspomniane domy i grunta w rozległości sześciu morgów do

⁽¹⁾ Dz. Praw, T. 52, str. 11.

1866 года, недоимокъ въ подымной подати, равно въ отмѣненныхъ Высочайшимъ указомъ 8 (20) Декабря 1866 года поземельныхъ налогахъ.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ на журналѣ Комитета 13-го Ноября 1871 г. соизволилъ написать Собственноручно: „Исполнить.“

Приказали:

О такомъ Высочайшемъ повѣленіи для свѣдѣнія и должного, до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ—указами, а другихъ—черезъ передачу къ Оберъ-Прокурорскимъ дѣламъ 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената, равнымъ образомъ послать указы Губернаторамъ, Губернскимъ Правленіямъ и Казеннымъ Палатамъ 10-ти губерній Царства Польскаго; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія, а для припечатанія въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи — извѣстіе.

(С. У. и Р. П., N. 64, 1871 г. стр. 794.)

nich należące, również jak i zaległości podatków gruntowych, zniesionych przez NAJWYŻSZY Ukaz z d. 8 (20) Grudnia 1866 r.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, na protokóle Komitetu 13go Listopada 1871 r. raczył napisać Własnoręcznie: „Wykonać“.

POLECIL:

O takowym NAJWYŻSZYM rozkazie, dla wiadomości i właściwego, kogo to dotyczyć może, wykonania, zawiadomić JEJGO CESARSKĄ WYSOKOŚĆ Namiestnika Kaukazkiego, Namiestnika w Królestwie Polskiem, Ministrów i Główno-Zarządzających osobnemi wydziałami, jednych — przez ukazy, innych — przez odstąpienie do akt Naczelnego Prokuratora 1go Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również przesłać ukazy: do Gubernatorów, Rządów Gubernial, nych i Iz Skarbowych 10 gubernij Królestwa Polskiego; Najświętszemu zaś Rządzącemu Synodowi i wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i Ogólnemu ich Zebraniu zakomunikować odpisy, i wydrukować podług ustanowionego porządku — o czém zawiadomić Kantor Drukarni Senatu.

46.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА (по I-му
ДЕПАРТАМЕНТУ).

Объ отмѣнѣ 14-й ст. Высочайшаго указа 25 Апрѣля (6 Мая) 1850 г. о вызовахъ лицъ, отлучившихся самовольно за границу и вообще безвѣстно-отсутствующихъ.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали рапортъ Министра Внутреннихъ Дѣлъ, отъ 25-го Ноября 1871 года, за № 775, при коемъ представляетъ въ Правительствующій Сенатъ списокъ съ выписки изъ журналовъ Комитета по дѣламъ Царства Польскаго, Высочайше утвержденнаго, въ 13-й день Ноября 1871 года, слѣдующаго содержания:

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, въ засѣданіи 2 Ноября 1871 года, разсматривалъ представленіе Управляющаго Министерствомъ Внутреннихъ Дѣлъ, отъ 29-го Сентября 1871 года за № 431-мъ (по Департаменту Полиціи Исполнительной), объ отмѣнѣ 14 ст. Высочайшаго указа 25-го Апрѣля (6-го Мая) 1850 года о вызовахъ лицъ, отлучившихся самовольно за границу и вообще безвѣстно-отсутствующихъ⁽¹⁾. Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго нашелъ и съ своей стороны, что въ виду прекращенія дѣйствія картельныхъ конвенцій съ сосѣдними государствами, постановленія указа 25 Апрѣля (6 Мая) 1850 г. о порядкѣ вызова лицъ, самовольно отлучившихся изъ Царства за границу и карательныхъ противъ тѣхъ лицъ мѣрахъ въ случаѣ ихъ неявки должны быть примѣняемы къ подлежащимъ конскрипціи людямъ, которые самовольно отлучаются за границу. При этомъ Комитетъ замѣтилъ, что для сего не требуется изданія новаго узаконенія, такъ какъ постановленное въ ст. 14 указа 1850 года изъятіе относительно тѣхъ людей обусловлено было только тѣмъ, что они подлежали дѣйствию картельныхъ конвенцій съ иностранными державами и такимъ образомъ, за упраздненіемъ означенныхъ конвенцій, сила

⁽¹⁾ Дневникъ Законовъ Т. 43, стр. 211.

46.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (1 DEPARTAMENT).

O uchyleniu art. 14 Najwyższego Ukazu z d. 25 Kwietnia (6 Maja) 1850 r. o wzywaniu osób, które samowolnie wydały się za granicę i w ogóle nieobecnych bez wieści.

Na mocy NAJWYŻSZEGO Ukazu, Senat Rządzący, po wysłuchaniu raportu Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 28 Listopada 1871 r. Nr. 775, przy którym przedstawił Rządzącemu Senatowi kopię wypisu z protokołu Komitetu do Spraw Królestwa Polskiego, NAJWYŻEJ zatwierdzonego dnia 13 Listopada 1871 roku, następującej treści:

Komitet do Spraw Królestwa Polskiego, na posiedzeniu 2go Listopada 1871 r. roztrząsał przedstawienie Zarządzającego Ministerstwem Spraw Wewnętrznych z dnia 29 Września 1871 roku Nr. 431 (z Departamentu Policji Wykonawczej) o uchylenie art. 14 NAJWYŻSZEGO Ukazu z d. 25 Kwietnia (6 Maja) 1850 r. o wzywaniu osób, które samowolnie wydały się za granicę, i w ogóle nieobecnych bez wieści⁽¹⁾. Komitet do Spraw Królestwa Polskiego uznał również, że wobec ustania mocy obowiązującej konwencji kartelowych z sąsiednimi Państwami, rozporządzenie Ukazu z d. 25 Kwietnia (6 Maja) 1850 r. o porządku wzywania osób, które samowolnie wydały się za granicę i o karach wymierzanych na nie w razie ich niepowrotu, powinny być zastosowywane do popisowych, którzy samowolnie wydali się za granicę. Przy tém Komitet uważał, że nie zachodzi potrzeba uchwalenia w tym celu nowego postanowienia, ponieważ wyjątek co do tych osób postanowiony był w art. 14 Ukazu z roku 1850 dla tego tylko, że do nich stosowane były konwencye kartelowe z sąsiednimi Państwami, z upływem zaś obowiązującego dla konwencji terminu, moc obowiązująca pomienionego artykułu sama przez się ustaje. W skutek tego należy tylko wyjaśnić miejscowym Władzom

⁽¹⁾ Dz. Praw, T. 43, str. 211.

помянутой статьи прекращается сама собою. По сему надлежит только разъяснить мѣстнымъ судебнымъ учрежденіямъ Царства, чтобы ими были принимаемы къ разсмотрѣнію заявленія мѣстныхъ административныхъ властей о конскриптахъ, отлучившихся безъ позволенія за границу, на общемъ основаніи, какъ о лицахъ самовольно оставившихъ отечество. На сему основаніи Комитетъ по дѣламъ Царства *поставилъ*: предоставить Намѣстнику въ Царствѣ разъяснить чрезъ Комисію Юстиціи, мѣстнымъ судебнымъ учрежденіямъ въ губерніяхъ Царства, что за прекращеніемъ дѣйствія картельныхъ конвенцій съ сосѣдними государствами, допущенное для подлежащихъ конскрипцій лицъ, статьею 14 Высочайшаго указа 25 Апрѣля (6 Мая) 1850 г., изъятіе изъ дѣйствія общихъ установленныхъ въ сему указѣ правилъ прекратилось, и что за симъ судебныя мѣста обязаны подвергать помянутыя лица ответственности по общимъ правиламъ того указа.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, на журналѣ Комитета, 13 Ноября 1871 г., соизволилъ написать Собственноручно: **Исполнить.**

Приказали:

О таковомъ Высочайшемъ повелѣніи, для свѣдѣнія и должнаго, до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ—указами, а другихъ—чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равно послать указы: Губернаторамъ и Губернскимъ Правленіямъ, 10-ти губерній Царства Польскаго; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить свѣдѣнія, а въ Департаментъ Министерства Юстиціи—копію съ опредѣленія, для припечатанія въ установленномъ порядкѣ, для чего Канторъ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(С. У. и Р. П., N. 105, 1871 г. стр. 1319.)

Судовымъ Крѣстѣ, зѣбы, в разіе донесенія мѣсцовыхъ Вѣдъ административныхъ, о выдаленіи сѣ пописовыхъ за границѣ безъ позволенія, stosowały do nich ogólne zasady postępowania względem osób samowolnie kraj opuszczających. Z tego powodu Komitet do Spraw Królestwa *uchwalał*: poruczyć Namiestnikowi w Królestwie, wyjaśnienie, za pośrednictwem Komisji Sprawiedliwości, miejscowym Władzom sądowym w guberniach Królestwa, że po ustaniu mocy obowiązującej konwencji kartelowych z sąsiednimi Państwami, wyjątkowe niestosowanie do popisowych, na mocy art. 14 Ukazu z dnia 25 Kwietnia (6 Maja) 1850 r., ogólnych rozporządzeń tegoż Ukazu utraciło moc obowiązującą i że w skutek tego Władze sądowe obowiązane są pomienione osoby pociągać do odpowiedzialności podług ogólnych rozporządzeń tego Ukazu.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, na protokóle Komitetu, 13 Listopada 1871 r. raczyłъ написать Własnoręcznie: „**Wykonać.**”

POLECIE:

O takowym NAJWYŻSZYM rozkazie, dla wiadomości i właściwego, kogo to dotyczyć może, wykonania, zawiadomić JEJEGO CESARSKĄ WYSOKOŚĆ Namiestnika Kaukazkiego, Namiestnika w Królestwie Polskiem, Ministrów i Główno-Zarządzających osobnemi Wydziałami, jednych przez ukazy, a innych przez odstąpienie do akt Naczelnego Prokuratora 1go Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również przesłać ukazy: do Gubernatorów i Rządów Gubernialnych 10ciu Gubernij Królestwa Polskiego; Najświętszemu zaś Rządzącemu Synodowi i wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i Ogólnemu ich Zebraniu zakomunikować odpisy; Departamentowi zaś Ministerstwa Sprawiedliwości kopię postanowienia, i wydrukować podług ustanowionego porządku—o czém zawiadomić Kantor Drukarni Senatu.

47.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА (по 1-му
Департаменту).

О переходныхъ мѣрахъ при введеніи въ дѣйствіе
новаго Устава объ акцизѣ съ табаку.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушалъ рапортъ за Товарища Министра Финансовъ, Тайнаго Совѣтника Гирса, отъ 29-го Ноября 1871 года, за N. 1096, при коемъ представляеть на зависящее распоряженіе Правительствующаго Сената, списокъ съ Высочайше утвержденного 19 Ноября 1871 года мнѣнія Государственнаго Совѣта слѣдующаго содержанія:

Государственный Совѣтъ въ Департаментѣ Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ о переходныхъ мѣрахъ при введеніи въ дѣйствіе новаго устава объ акцизѣ съ табаку, *мнѣніемъ положили*: при введеніи въ дѣйствіе Высочайше утвержденного 4-го Іюнія 1871 года устава объ акцизѣ съ табаку, принять слѣдующія мѣры:

I. Въ Европейской Россіи.

1. Въ табачныхъ фабрикахъ, въ послѣднихъ числахъ Декабря 1871 г. и первыхъ числахъ Января 1872 г., приводится въ извѣстность вся наличность наклеенныхъ на табачныя издѣлія и ненаклеенныхъ бандеролей, съ составленіемъ формальныхъ актовъ о томъ съ участіемъ акцизнаго надзора, полиціи и самихъ фабрикантовъ. Въ актахъ называется число бандеролей по сортамъ, а равно цѣна ихъ и общая стоимость.

2. Съ тѣмъ вмѣстѣ прекращается на фабрикахъ выпускъ издѣлій, необложенныхъ бандеролями по новому уставу.

3. По актамъ о наличности старыхъ бандеролей, какъ наклеенныхъ, такъ и ненаклеенныхъ, предоставляется фабрикантамъ на общую стоимость тѣхъ бандеролей, которыхъ цѣна выше или ниже противъ новаго устава, получать новыя бандероли безплатно, въ такомъ числѣ и такихъ цѣнъ, какъ они сами пожелаютъ. При чемъ всѣ не наклеенныя бандероли, подлежащія замѣнѣ, отбираются у фа-

47.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (1 DEPARTAMENT).

O ustawie przechodniéj do nowéj Ustawy o akcyzie
od tytoniu.

Na mocy NAJWYŻSZEGO Ukazu, Rządzący Senat, po wysłuchaniu raportu Zastępcącego Towarzysza Ministra Finansów, Rady Tajnego Hirsza, z dnia 29 Listopada 1871 roku Nr. 1066, przy którym przedstawił Rządzącemu Senatowi, dla wydania właściwego rozporządzenia, kopię z NAJWYŻÉJ zatwierdzonego 16go Listopada 1871 r. Zdania Rady Państwa, następującej treści:

Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii Państwa i na Ogólném Zebraniu, roztrząsnąwszy przedstawienie Ministra Finansów o ustawie przechodniéj do nowéj Ustawy o akcyzie od tytoniu, *uchwaliła* następujące przepisy przy wprowadzeniu w wykonanie NAJWYŻÉJ zatwierdzonej dnia 4 Czerwca 1871 r. ustawy o akcyzie od tytoniu:

I. W Rosyi Europejskiej:

1. W fabrykach tabaczych, w ostatnich dniach Grudnia 1871 roku i w pierwszych dniach Stycznia 1872 roku oblicza się całkowita ilość pozostałych w fabryce, naklejonych na wyroby tytoniowe i nie naklejonych banderoli i protokół obejmujący o tém wiadomość spisuje się przez urzędników Władzy akcyznej wspólnie z Policją i właścicielem fabryki. W protokóle zamieszcza się ilość banderoli według gatunków i ceny, a również i ogólna ich wartość.

2. Jednocześnie ustaje wydawanie z fabryki wyrobów, nie naklejonych banderolami podług nowéj ustawy.

3. Na podstawie protokółów obejmujących wiadomość o ilości znajdujących się w fabryce dawnych banderoli, tak naklejonych jako téż i nie naklejonych, fabrykantom będą wydawane nowe banderole bezpłatnie, w ilości odpowiadającej ogółem wartości dawnych banderoli, których cena w porównaniu z ustanowioną przez nową ustawę może być wyższa lub niższa; wybór ceny i ilości nowych banderoli

брикантовъ, для уничтоженія. Но выбираемые, на семь оснований новые бандероли не могутъ быть защищаемы въ обязательную за 1872 г. пропорцію выбора.

4. Издѣлія, оказавшіяся при фабрикахъ съ старыми бандеролями, цѣна которыхъ выше или ниже противъ новаго устава, подлежатъ оклейкѣ новыми бандеролями, съ соотвѣстственнымъ измѣненіемъ ихъ продажной цѣны, въ присутствіи акцизнаго надзора, и съ надлежащимъ заклеиваніемъ наложенныхъ новыхъ бандеролей.

5. Продажа табачныхъ издѣлій съ старыми бандеролями въ торговыхъ заведеніяхъ дозволяется послѣ 1 Января 1872 года, съ тѣмъ лишь, что за издѣлія, обложенныя такими бандеролями, цѣна которымъ по новому уставу назначена высшая, послѣ 1 Юля 1872 года долженъ быть уплаченъ дополнительный акцизъ; причемъ, въ удостовѣреніе доплаты сбора, на помѣщенія съ такими издѣліями накладываются особые ярлыки, или печати, или клейма акцизнаго надзора.

6. Уличенные въ продажѣ издѣлій безъ означенныхъ ярлыковъ или клеймъ, или печатей послѣ 1 Юля 1872 года подлежатъ взысканію, установленному въ 153 ст. устава за наклею бандеролей ненадлежащей по тарифу стоимости.

II. Въ Царствѣ Польскомъ.

1. Въ отношеніи какъ табачныхъ фабрикъ, такъ и заведеній для продажи табаку, соблюдаются установленныя для Европейской Россіи правила въ ст. 1 — 6. Но къ табачнымъ издѣліямъ, остающимся къ 1872 г. въ вспомогательныхъ складахъ фабрикантовъ не при фабрикахъ, примѣняются правила, въ ст. 1 — 4 установленныя для фабрикъ.

2. Въ продолженіе льготнаго срока съ 1-го Января по 1-е Юля 1872 года дозволяется продолжать продажу иностранныхъ табачныхъ издѣлій и тѣмъ изъ бывшихъ табачныхъ дистрибуцій, которыя на 1872 годъ выберутъ свидѣтельства на табачныя лавочки.

III. Въ Сибири.

1. Продажа въ торговыхъ заведеніяхъ необандероленныхъ издѣлій, которыя могутъ быть выпущены изъ мѣстныхъ фабрикъ до 1-го Юля 1872 г., дозволяется не далѣе 1-го Августа того же года безпрепятственно; а продажа издѣлій, оклеенныхъ прежними банде-

розоставляя się do woli fabrykantowi. Przy czém wszystkie nienaklejone banderole, podlegające zamianie, odbierają się od fabrykantów dla zniszczenia. Lecz wybrane przez fabrykanta na téj zasadzie nowe banderole nie mogą być doliczone do ogólnej sumy banderol, jaką obowiązany jest zakupić w ciągu roku 1872.

4. Wyroby tytoniowe, znajdujące się w fabrykach z naklejonemi banderolami, których cena podług nowej ustawy może być wyższa lub niższa, mają być oklejone nowemi banderolami, przy odpowiedniej zmianie ich ceny sprzedażnej, w obecności władzy akcyznej i przy odpowiedniem ostemplowaniu nowych banderoli.

5. Sprzedaż wyrobów tabaczych z dawnymi banderolami w zakładach handlowych po 1 Stycznia 1872 r. jest dozwolona, z tym warunkiem, że za wyroby oklejone dawnymi banderolami, których cena podług nowej ustawy jest wyższa, po dniu 1 Lipca 1872 r. powinna być opłacona dodatkowa akcyza; przyczém, na dowód dopłaty podatku, na paczki z takimi wyrobami wydają się osobne świadectwa, albo kładą się na nich pieczęcie i znaki władzy akcyznej.

6. Przekonani o sprzedaż wyrobów tabaczych bez takich świadectw, pieczęci lub stempli po dniu 1 Lipca 1872 r. podlegają karze, postanowionej w art. 153 ustawy za naklejenie banderoli wartości nieodpowiedniej podług ustawy.

II. W Królestwie Polskiem:

1. Przepisy wydane dla Rosyi Europejskiej w art. 1 — 6 obowiązują fabryki tytoniu i zakłady sprzedaży tytoniu. Do wyrobów zaś tytoniowych, niesprzedanych w r. 1871 i pozostałych na rok 1872 w zapasowych składach fabrykantów urządzonych nie przy fabrykach, stosują się przepisy w artykułach 1—4 postanowione dla fabryk.

2. W czasie uprzywilejowanego terminu od 1 Stycznia do 1-go Lipca 1872 r. dozwala się sprzedawać zagraniczne wyroby tytoniowe, w tych dawnych dystrybucjach, które wykupią na rok 1872 świadectwo na sklepiki tytoniowe.

III. W Syberyi.

1. Sprzedaż w zakładach handlowych nieobanderolowanych wyrobów tytoniowych, które mogą być wydawane z miejscowych fabryk do 1-go Lipca 1871 r., dozwala się do 1-go Sierpnia bezwarunkowo; sprzedaż zaś wyrobów oklejonych banderolami dawnymi dozwala się do 1-go

ролями, дозволяется до 1 Января 1873 года; съ сего же срока продажа сихъ послѣднихъ издѣлій допускается лишь съ условіемъ, чтобы тѣ изъ нихъ, по которымъ причитался бы по новому уставу вышій противъ прежняго акцизъ, оплачиваемы были дополнительнымъ акцизомъ, съ соблюденіемъ при этомъ правилъ, изложенныхъ въ ст. 5-й.

2. Уличенные въ продажѣ послѣ 1-го Августа 1872 г., необандероленныхъ издѣлій, хотя бы выпущенныхъ до 1-го Юля 1872 года изъ мѣстныхъ фабрикъ, а послѣ 1-го Января 1873 г. въ продажѣ издѣлій, хотя и оклеенныхъ прежними бандеролями, но безъ ярлыковъ, или клеймъ, или печатей акцизнаго надзора, удостовѣряющихъ доплату сбора по уставу 4-го Юнія 1871 г., подлежатъ взысканію, постановленному въ 153 ст. устава объ акцизѣ съ табаку.

На мѣѣннѣ написано: ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО, воспослѣдовавшее мѣѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта о переходныхъ мѣѣрахъ при введеніи въ дѣйствіе новаго устава объ акцизѣ съ табаку, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ: Предсѣдатель Государственнаго Совѣта
16 Ноября 1871 года. *КОНСТАНТИНЪ.*

Приказали:

О такомъ Высочайше утвержденномъ мѣѣніи Государственнаго Совѣта, для свѣденія и должнаго до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однимъ — указами, а другимъ — чрезъ передачу къ Оберъ-Прокурорскимъ дѣламъ 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равно послать указы: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Губернскимъ, Войсковымъ и Областнымъ Правленіямъ, Казеннымъ Палатамъ и Управляющимъ Акцизными Сборами; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія, а въ Департаментъ Министерства Юстиціи передать копію съ опредѣленія; для припечатанія же въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи — дать извѣстіе.

(С. У. и Р. П., N. 105, 1871 г. стр. 1319.)

Стычня 1873 г.; sprzedawanie tych ostatnich wyrobów, poczynając od powyższego terminu, pozwala się z tym warunkiem, ażeby od tych wyrobów, od których, podług nowój ustawy należy się wyższa akcyza, opłaconą była dodatkowa akcyza przy zachowaniu przepisów, wymienionych w art. 5.

2. Przekonani o sprzedaż po 1 Sierpnia 1872 r. nieobandero-
lowanych wyrobów, chociażby przed 1 Lipca 1872 roku wydanych z miejscowych fabryk i o sprzedaż po 1 Stycznia 1873 roku wyrobów, oklejonych dawnymi banderolami, ale bez świadectw, znaków albo pieczęci Władzy Akcyznej, poświadczających o dopłaceniu akcyzy podług Ustawy z dnia 4 Czerwca 1871 r. ulegają karze, postanowionej w art. 153 Ustawy o Akcyzie od tytoniu.

Na Zdaniu Rady Państwa napisano: NAJJAŚNIEJSZY PAN uchwalone na Ogólném Zebraniu Rady Państwa Zdanie o przechodnich przepisach przy wprowadzeniu w wykonanie nowój Ustawy o Akcyzie od tytoniu, NAJWYŻEJ zatwierdzić raczył i polecił wykonać.

PODPISAL: Prezydujący na Radzie Państwa
16 Listopada 1871 r. *KONSTANTY.*

POLECIL:

O takowém NAJWYŻEJ zatwierdzoném Zdaniu Rady Państwa, dla wiadomości i właściwego, kogo to dotyczyć będzie, wykonania, zawiadomić JEJEGO CESARSKĄ WYSOKOŚĆ Namiestnika Kaukazkiego, Namiestnika w Królestwie Polskiem, Ministrów i Główno-Zarządzających osobnemi Wydziałami, jednych przez ukazy, a innych przez odstąpienie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu Rządzącego Senatu kopii postanowienia Senatu; również przesłać ukazy: do General-Gubernatorów, Wojennych Gubernatorów, Gubernatorów, Zarządów Gubernialnych, Wojskowych, Obwodowych, Iz Skarbowych, do Zarządzających dochodami Akcyznymi; Najświętszemu zaś Rządzącemu Synodowi, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i Ogólnemu ich Zebraniu zakomunikować odpisy, a Departamentowi Ministerstwa Sprawiedliwości — kopię postanowienia, i wydrukować podług ustanowionego porządku — o czém zawiadomić Kantor Drukarni Senatu.

48.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВѢЛЕНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ, ЗА ТОВАРИЩА МИНИСТРА ФИНАНСОВЪ, ТАЙНЫМЪ СОВѢТНИКОМЪ ГИРСОМЪ 23-го НОЯБРЯ 1871 ГОДА.

Объ отмѣненіи 1265 ст. Таможеннаго устава.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по всѣподданнѣйшему докладу Министра Финансовъ, въ 19-й день Ноября 1871 г., Высочайше повелѣть соизволилъ.

1. Установленную 1265 ст. Таможеннаго устава уступку для поименованныхъ въ сей статьѣ дипломатическихъ особъ въ таможенныхъ пошлинахъ за выписываемые ими предметы, возобновлять вмѣсто 10-ти лѣтъ, чрезъ каждые пять лѣтъ.

2. Назначеніе срока для введенія сего постановленія въ дѣйствіе, а равно и опредѣленіе порядка введенія онаго, предоставить Министру Финансовъ, по соглашенію съ Министромъ Иностранныхъ Дѣлъ.

(С. У. и Р. II., N. 64, 1871 г. стр. 1329.)

48.

NAJWYŻSZY ROZKAZ ZAKOMUNIKOWANY RZĄDZĄCEMU SENATOWI, W ZASTĘPSTWIE TOWARZYSZA MINISTRA FINANSÓW, PRZEZ TAJNEGO RADCĘ HIRSA DNIA 23 LISTOPADA 1871 ROKU.

O zmianie art. 1265 Ustawy Celnéj.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, na skutek najpoddaniejszego przedstawienia Ministra Finansów, 19 Listopada 1871 roku NAJWYŻEJ polecić raczył.

1. Postanowione w art. 1265 Ustawy Celnéj dla wymienionych w tym artykule osób ciała dyplomatycznego, obniżenie opłaty cła od sprowadzonych przez nie przedmiotów, ponawiać co lat 5, zamiast co lat 10; i

2. Poruczyć Ministrowi Finansów, po porozumieniu się z Ministrem Spraw Zagranicznych oznaczenie terminu i ustanowienie sposobu wprowadzenia w wykonanie tego postanowienia.

49.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА МИНИСТРОВЪ, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ
МИНИСТРОМЪ ВНУТРЕННИХЪ ДѢЛЪ
26-го Ноября 1871 года.

О правилахъ для иностранныхъ страховыхъ обществъ открывающихъ операціи въ Россіи.

По соглашенію Министерствъ: Внутреннихъ ДѢлъ, Финансовъ, Иностранныхъ ДѢлъ, признано необходимымъ каждое изъ иностранныхъ страховыхъ обществъ, желающее производить свои операціи въ Россіи, подчинить слѣдующимъ условіямъ:

1. При ходатайствѣ о разрѣшеніи на производство операцій по страхованію въ Россіи представлять дѣйствующій уставъ общества и годовые отчеты его, не менѣе какъ за послѣдніе три года (въ русскомъ переводѣ).

2. Для обеспечения вознагражденія за убытки страхователей внести въ Русскій Государственный Банкъ, въ наличныхъ деньгахъ или государственныхъ процентныхъ бумагахъ, залогъ въ томъ размѣрѣ, какой будетъ опредѣленъ по взаимному соглашенію Министерствъ: Внутреннихъ ДѢлъ и Финансовъ, независимо отъ тѣхъ суммъ, которыя общество должно имѣть для безостановочнаго производства платежей по полисамъ.

3. Въ точномъ исполненіи принимаемыхъ обязательствъ по страхованію отвѣтствовать сверхъ находящихся въ Россіи суммъ и залога, всѣмъ прочимъ своимъ имуществомъ.

4. Въ дѣйствіяхъ своихъ подчиняться существующимъ въ Россіи и впредь имѣющимъ быть изданными законамъ.

5. Относительно условій страхованія и порядка выдачи вознагражденій руководствоваться правилами, постановленными въ уставѣ одного изъ русскихъ подобнаго рода обществъ, которое должно быть указано при самомъ разрѣшеніи операціи.

6. Въ случаѣ споровъ и исковъ страхователей подчиняться приговорамъ русскихъ судебныхъ установлений.

49.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONA UCHWAŁA KOMITETU MINISTRÓW, ZAKOMUNIKOWANA RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH DNIA 26 LISTOPADA
1871 roku.

O przepisach dla zagranicznych towarzystw ubezpieczeń rozwijających swe działanie w Rosyi.

Po porozumieniu się Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Finansów i Spraw Zagranicznych uznano za konieczne, zagraniczne towarzystwa ubezpieczeń, w razie jeżeli życzyć będą rozwijać swoją działalność w Rosyi, poddać następującym warunkom:

1. Przy staraniu się o upoważnienie do przyjmowania ubezpieczeń w Rosyi, przedstawiać ustawę obowiązującą towarzystwo i roczne sprawozdania jego przynajmniej za ostatnie trzy lata (w russkim przekładzie).

2. Dla zabezpieczenia wynagrodzenia za straty ubezpieczających się wnieść do Russkiego Banku Państwa, w gotowiźnie lub w procentowych papierach państwowych, kaucyę w takiej wysokości, jaka będzie oznaczona po wzajemném porozumieniu się Ministerstw Spraw Wewnętrznych i Finansów, niezależnie od funduszów, jakie towarzystwo powinno mieć dla bezzwłocznej wypłaty polis.

3. Za ściśle wykonanie przyjmowanych zobowiązań pod względem ubezpieczeń, odpowiadać oprócz znajdujących się w Rosyi funduszów i kaucyi, całym pozostałym swoim majątkiem.

4. W czynnościach swych, ulegać istniejącym w Rosyi i na przyszłość mogącym się wydać przepisom prawa.

5. Pod względem warunków ubezpieczenia i sposobu wypłacania wynagrodzenia, stosować się do przepisów, postanowionych w ustawie jednego z russkich, podobnego rodzaju towarzystw, które powinno być wskazane, przy udzieleniu upoważnienia do rozwinięcia czynności.

6. W razie sporów i procesów z ubezpieczającymi się, podlegać wyrokom russkich instytucyj sądowych.

7. Производить операціи чрезъ особыхъ уполномоченныхъ агентовъ, имена и мѣстопробываніе которыхъ должны быть извѣстны Правительству.

8. По истеченіи каждаго года, въ теченіи первыхъ 3-хъ мѣсяцевъ новаго года, публиковать въ Правительственномъ вѣстникѣ какъ полный отчетъ и балансъ всѣмъ своимъ операціямъ, такъ и частный отчетъ и балансъ по операціямъ въ Россіи, и сверхъ того

9. Обществу должно быть предъявлено, что выдаваемое ему разрѣшеніе можетъ быть во всякое время взято назадъ и уничтожено, по усмотрѣнію Русскаго Правительства, безъ всякаго объясненія причинъ.

Затѣмъ и вслѣдствіе возбужденнаго вопроса какъ относительно измѣненія упомянутыхъ правилъ, такъ и опредѣленія размѣра залога, который обязаны вносить иностранныя страховыя общества при дозволеніи имъ производить операціи въ Россіи, Управляющій Министерствомъ Внутреннихъ Дѣлъ входилъ съ представленіемъ по сему предмету въ Комитетъ Министровъ, по желанію коего Высочайше утвержденному въ 19-й день Ноября 1871 года повелѣно:

1. Установленныя по взаимному соглашенію Министровъ: Внутреннихъ Дѣлъ, Финансовъ и Иностранныхъ Дѣлъ правила, при разрѣшеніи иностраннымъ страховымъ обществамъ производить свойственныя имъ операціи въ Россіи, оставить безъ измѣненій; и

2. На основаніи пункта 2-го сихъ правилъ для иностранныхъ страховыхъ обществъ, ходатайствующихъ о разрѣшеніи производства свойственныхъ имъ операцій въ предѣлахъ Имперіи опредѣлить размѣръ обязательнаго внесенія въ Государственный Банкъ залога, по примѣру отечественныхъ подобнаго рода страховыхъ компаній въ суммѣ *пятисотъ тысячъ рублей* наличными деньгами или государственными фондами и гарантированными Правительствомъ бумагами.

(С. У. и Р. II., N. 107, 1871 г. стр. 1343.)

7. Operacje swoje dokonywać, za pośrednictwem osobnych upelnomocnionych agentów, których nazwiska i miejsce pobytu, powinny być znane Rządowi.

8. Po upływie każdego roku, w ciągu pierwszych 3 miesięcy każdego nowego roku, ogłaszać w *Gońcu Urzędowym* tak całkowite sprawozdanie i bilans wszystkich swych operacyj, jak i szczegółowe sprawozdanie i bilans swych operacyi w Rosssyi, i oprócz tego

9. Towarzystwo powinno być zawiadomione, że udzielone mu upoważnienie, może być w każdym czasie cofnięte i uchylone, według uznania Rządu russkiego, bez wszelkiego wyjaśnienia przyczyny.

W następstwie tego i dla rozstrzygnięcia pytania, tak co do zmiany wspomnionych przepisów, jak i co do oznaczenia wysokości kaucyi, jaką obowiązane są wnosić zagraniczne towarzystwa w razie dozwolenia im rozwijania swęj działalności w Rosssyi, Zarządzający Ministerstwem Spraw Wewnętrznych uczynił w tym przedmiocie przedstawienie do Komitetu Ministrów, przez uchwałę którego, *NAJWYŻEJ* zatwierdzoną 19 Listopada 1871 roku polecono:

1. Uchwalone po wzajemnym porozumieniu się Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Finansów i Spraw Zagranicznych przepisy, o upoważnieniu zagranicznych towarzystw ubezpieczeń od ognia do rozwijania właściwej im działalności w Rosssyi, utrzymać w swęj mocy bez zmiany; i

2. Na mocy punktu 2-go tych przepisów, dla zagranicznych towarzystw ubezpieczeń, starających się o upoważnienie do rozwijania właściwej im działalności w granicach Cesarstwa, oznaczyć wysokość kaucyi jaką obowiązane są wnieść do Banku Państwa, *na pięć kroć sto tysięcy rubli* w gotowiźnie lub w papierach państwowych, lub też w papierach zagwarantowych przez Rząd, kierując się w tém odpowiednim przepisem dla krajowych podobnego rodzaju towarzystw.

50.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА, ПРЕДСТАВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ ФИНАНСОВЪ 11-ГО ДЕКАБРЯ 1871 Г.

Объ учрежденіи въ губерніяхъ Царства Польскаго двухъ должностей маркшейдеровъ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта объ учрежденіи въ Губерніяхъ Царства Польскаго двухъ должностей маркшейдеровъ, Высочайше утвердить соизволило и повелѣло исполнить.

Подписалъ: Предсѣдатель Государственного Совѣта
30 Ноября 1871 г. *КОНСТАНТИНЪ.*

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ журналовъ: Департамента Государственной Экономіи
Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ объ учрежденіи въ губерніяхъ Царства Польскаго двухъ должностей маркшейдеровъ, *мнѣніемъ* постановило:
30-го Октября и Общаго Собранія 15-го Ноября 1871 года.

1. Учредить съ 1-го Января 1872 года, двѣ должности маркшейдеровъ, для производства маркшейдерскихъ работъ въ губерніяхъ Царства Польскаго, съ назначеніемъ сихъ лицъ въ распоряженіе Горнаго Департамента и съ присвоеніемъ имъ содержанія по 700 р. въ годъ каждому, VII класса по должности, V II разряда по шитью на мундирѣ и VI разряда по пенсіи.

2. Потребную на содержаніе вновь учреждаемыхъ должностей 2-хъ маркшейдеровъ сумму по 1,400 р. въ годъ, вносить, съ будущаго 1872 г. въ подлежащія подраздѣленія смѣты Горнаго Департамента; и

50.

НАЈВЫЖѢЈ ЗАТВІЕРДЗОНЕ ЗДАНІЕ РАДЫ ПАЊСТВА ЗАКОМУНІКОВАНЕ РЗАДЗАЦЕМУ СЕНАТОВІ ПРЗЕЗ МІНІСТРА ФІНАНСЉВ ДНІА 11 ГРУДНІА 1871 РОКУ.

O ustanowieniu w guberniach Królestwa Polskiego posad jeometrów górniczych (markscheider).

NAJJAŚNIEJSZY PAN uchwalone na Ogólnem Zebraniu Rady Państwa Zdanie o ustanowieniu w guberniach Królestwa Polskiego dwóch posad jeometrów górniczych NAJWYŻÉJ zatwierdzić raczył i polecił wykonać:

PODPISAŁ: Prezydujący na Radzie Państwa
30 Listopada 1871 r. *KONSTANTY.*

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołu Departamentu Państwa i na Ogólnem Zebraniu, roztrząsnąwszy Ekonomii Państwa przedstawienie Ministra Finansów o ustanowieniu z d. 10 Października w guberniach Królestwa Polskiego posad jeometrów i Ogólnego Zebrania górniczych, *uchwaliła*:
15 Listopada 1871 r.

1. Ustanowić od 1 Stycznia 1872 r. dwie posady jeometrów górniczych, zależne od Departamentu Górnictwa, dla odbywania robót mierniczo-górniczych w guberniach Królestwa Polskiego, z oznaczeniem płacy każdego po 700 rs. rocznie, przy zaliczeniu ich do VII klasy pod względem posady, do VII kategorii pod względem haftu na mundurze i do VI kategorii pod względem emerytury.

2. Potrzebną na płacę dla nowoustanowionych posad dwóch jeometrów górniczych sumę rsr. 1,400 rocznie, zamieszczać od przyszłego 1872 r. we właściwych poddziałach budżetu Departamentu Górnictwa; i

3. Предоставить Министру Финансовъ:

- а) опредѣлить, въ особой инструкціи, обязанности и ответственность означенныхъ маркшейдеровъ и установить, для вознагражденія ихъ за маркшейдерскія работы, особую таксу, и
- б) въ случаѣ надобности, назначать и большее число маркшейдеровъ, съ предоставленіемъ имъ означенныхъ въ пун. 1 служебныхъ правъ, но безъ присвоенія имъ содержанія отъ казны.

(С. У. и Р. П., N. 110. 1871 г. стр. 1414.)

3. Poruczyć Ministrowi Finansów:

- a) Określenie w osobnej instrukcyi obowiązków i odpowiedzialności pomienionych jeometrów górniczych i ustanowienie osobnej taksy wynagrodzenia za roboty mierniczo-górnicze.
- b) Mianowanie w razie potrzeby i większej liczby jeometrów górniczych, przy nadaniu im wymienionych w punkcie 1-m przywilejów służbowych, ale bez udzielania im płacy ze skarbu.

51.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА ПО ДѢЛАМЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ НАРОДНАГО ПРОСВѢЩЕНІЯ 11-ГО ДЕКАБРЯ 1871 Г.

О введеніи съ начала 1872/3 учебнаго года въ начальныхъ училищахъ Царства Польскаго обученія чтенію и письму по русски.

Высочайше утвержденнымъ, во 2-й день Декабря 1871 года, положеніемъ Комитета по дѣламъ Царства Польскаго повелѣно: въ дополненіе статьи 50 Высочайшаго указа 30-го Августа 1864 года о начальныхъ училищахъ въ Царствѣ Польскомъ ⁽¹⁾ постановить, что въ сихъ училищахъ обязательно обученіе чтенію и письму по русски, каковую мѣру ввести въ дѣйствіе съ начала будущаго 1872/3 учебнаго года.

(С. У. и Р. II., N. 111, 1871 г. стр. 1430.)

⁽¹⁾ См. Дѣл. Зак. Т. 62, стр. 335.

51.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONA UCHWAŁA KOMITETU DO SPRAW KRÓLESTWA POLSKIEGO ZAKOMUNIKOWANA RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA OŚWIECENIA PUBLICZNEGO DNIA 11 GRUDNIA 1871 ROKU.

O wprowadzeniu z początkiem naukowego roku 1872/3 w elementarnych szkołach Królestwa Polskiego nauki czytania i pisania po rusku.

Przez NAJWYŻEJ zatwierdzoną dnia 2 Grudnia 1871 roku uchwałę Komitetu do Spraw Królestwa Polskiego, polecono: w uzupełnieniu art. 50 NAJWŻSZEGO UKAZU z dnia 30 Sierpnia 1864 roku o elementarnych szkołach w Królestwie Polskiem ⁽¹⁾, postanowić, że w szkołach tych nauka czytania i pisania po rusku jest obowiązkowa, i postanowienie to wprowadzić w wykonaniu z początkiem naukowego roku 187²/₃.

⁽¹⁾ Zeb. Dz. Praw, Tom 62, str. 335.

52.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОВЕЛѢНІЕ КОМИТЕТА ПО ДѢЛАМЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ НАРОДНАГО ПРОСВѢЩЕНІЯ 17-ГО ДЕКАБРЯ 1871 ГОДА.

О возстановленіи въ селеніи Майданъ-Княжпольскомъ, Люблинской губерніи, греко-уніатскаго прихода

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННЫМЪ, ВЪ 8 Й ДЕНЬ ДЕКАБРЯ 1871 ГОДА, ПОЛОЖЕНІЕМЪ КОМИТЕТА ПО ДѢЛАМЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО, ПОСТАНОВЛЕНО:

1. Востановить въ селеніи Майданъ-Княжпольскомъ, Люблинской губерніи, греко-уніатскій приходъ, съ причисленіемъ оного ко 2-му разряду штатныхъ приходовъ Холмской епархіи; и

2. Потребную на содержаніе причта въ означенномъ приходѣ сумму *пятьсотъ* рублей въ годъ отпускать, начиная съ 1-го Января 1872 года, изъ Государственнаго Казначейства, со внесеніемъ оной въ смѣту Министерства Народнаго Просвѣщенія.

(С. У. и. Р. II., N. 111, 1871 г. стр. 1431.)

52.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONA UCHWAŁA KOMITETU DO SPRAW KRÓLESTWA POLSKIEGO, ZAKOMUNIKOWANA RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA OŚWIECENIA PUBLICZNEGO DNIA 11 GRUDNIA 1871 ROKU.

O przywróceniu we wsi Majdanie-Kniażpolskim, Gubernii Lubelskiej, parafii greko-unickiej.

Przez NAJWYŻEJ zatwierdzoną dnia 8 Grudnia 1871 roku uchwałę Komitetu do Spraw Królestwa Polskiego postanowiono:

1. Przywrócić we wsi Majdanie-Kniażpolskim, Gubernii Lubelskiej, parafii greko-unicką, przy zaliczeniu jej do 2 kategorii etatowych parafij Diecezyi Chołmskiej; i

2. Sumę potrzebną na utrzymanie służby kościelnej pomienionej parafii, asygnować, poczynając od 1 Stycznia 1872 r. ze Skarbu Państwa, przy włączeniu takowej do budżetu Ministerstwa Oświaty Publicznej.

53.

Именной Высочайший указъ, данный Военному Министру, представленный имъ Правительствующему Сенату 11-го Января 1872 г.

Объ отчужденіи изъ частнаго владѣнія, для разширенія находящагося подъ Варшавою Повонзковскаго военнаго поля, прилежащей къ этому полю земли, принадлежащей разнымъ владѣльцамъ.

ВОЕННОМУ МИНИСТРУ.

Признавая нужнымъ, для удобнѣйшаго производства практической стрѣльбы артиллеріи, разширить находящееся подъ Варшавою Повонзковское военное поле и, съ этою цѣлью, приобрести въ казну прилежающія къ этому полю земли, принадлежащія разнымъ владѣльцамъ, повелѣваемъ: войти въ надлежащее сношеніе съ владѣльцами этихъ земель и, въ вознагражденіе ихъ за отчуждаемую собственность, поступить на точномъ основаніи существующихъ, общихъ для Имперіи узаконеній объ имуществѣхъ, отходящихъ изъ частнаго владѣнія по распоряженіи правительства.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано: „АЛЕКСАНДРЪ.“

Въ С.-Петербургѣ,
28 Декабря 1871 года.

(С. У. и Р. П., N. 9, 1872 г. стр. 138.)

53.

НАЙВЫՃШЫ УКАЗЪ ИМІЕННЫ, ВЫДАННЫ ДО МИНИСТРА ВОЈНЫ, ЗАКОМУНИКОВАННЫ ПРІЕЗЪ НИЕГО РІАДІАЦЕМУ СЕНАТОВІ ДНІА 11 СТЫЧНЯ 1872 РОКУ.

O wywłaszczeniu właścicieli gruntów przyległych do Wojennego pola Powązkowskiego pod Warszawą, w celu rozszerzenia takowego.

DO MINISTRA WOJNY.

Uznając za potrzebne, dla wygodniejszego odbywania przez artylerję praktycznych ćwiczeń ze strzałami, rozszerzenie leżące pod Warszawą wojennego pola Powązkowskiego i w tym celu nabycie przez skarb przyległych do tegoż pola gruntów od różnych właścicieli; ROZKAZUJEMY: porozumieć się w tym przedmiocie z właścicielami tych gruntów i, przy wynagrodzeniu ich za wywłaszczone grunta, ściśle zastosować zasady ogólnych postanowień obowiązujących w Cesarstwie o majątkach wywłaszczonych na użytek publiczny na skutek rozporządzenia Rządu.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano: „ALEKSANDER.“

W St. Petersburgu,
28 Grudnia 1871 roku.

54.

РАСПОРЯЖЕНІЯ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА:

I.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА (по 1-му
ДЕПАРТАМЕНТУ).

Объ употребленіи установленной по Имперіи гербовой
бумаги на прошенія и дѣлопроизводство въ Губерн-
скихъ Правленіяхъ и Уѣздныхъ Управленіяхъ
Царства Польскаго.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Прави-
тельствующій Сенатъ слушалъ представленіе Министра Финансовъ,
отъ 29-го Сентября 1870 г., за № 3156-мъ, объ употребленіи уста-
новленной по Имперіи гербовой бумаги на прошенія и дѣлопроиз-
водство въ Губернскихъ Правленіяхъ и Уѣздныхъ Управленіяхъ
Царства Польскаго.

Приказали:

Министръ Финансовъ вошелъ въ Правительствующій Сенатъ
съ представленіемъ, испрашивая распоряженія о вмѣненіи въ обя-
занность Губернскимъ Правленіямъ губерній Царства Польскаго,
чтобы на подаваемые въ оныя и въ подвѣдомственные имъ Уѣздныя
Управленія прошенія и на дѣлопроизводство въ сихъ мѣстахъ упо-
требляема была установленная въ Имперіи гербовая бумага, или
взамѣнъ оной взмскиваемы были за дѣлопроизводство соответствую-
щія гербовыя пошлины по правиламъ дѣйствующаго въ Имперіи
Устава о пошлинахъ.

Обращаясь къ разсмотрѣнію такового представленія Министра
Финансовъ, Правительствующій Сенатъ находитъ:

во 1-хъ) что Высочайшимъ указомъ 29-го Февраля 1868 г.
Губернскія Правленія губерній Царства Польскаго причислены къ
вѣдомству Министерства Внутреннихъ Дѣлъ и подчинены Прави-
тельствующему Сенату въ общемъ установленномъ для прочихъ гу-
берній Имперіи порядкѣ;

54

ROZPORZĄDZENIA RZĄDZĄCEGO SENATU.

I.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (1 DEPARTAMENT).

O używaniu papieru stemplowego ustanowionego w Ce-
sarstwie na prośby i czynności załatwiane w Rządach Gu-
bernialnych i Biórach Powiatowych Królestwa Polskiego.

Na mocy NAJWYŻSZEGO Ukazu, Rządzący Senat po wysłu-
chaniu przedstawienia Ministra Finansów, z dnia 29go Września
1870 roku Nr. 3156 o używaniu papieru stemplowego ustanowionego
w Cesarstwie na prośby i załatwiane czynności w Rządach Gubernial-
nych i Biórach Powiatowych Królestwa Polskiego,

POLECIE:

Minister Finansów uczynił do Rządzącego Senatowi przedstawi-
enie o wydanie rozporządzenia, zalecającego Rządowi Gubernialnym
Gubernij Królestwa Polskiego, ażeby na podawane do nich i do pod-
władnych im Biur Powiatowych prośby i na czynności załatwiane
w tych Władzach używany był papier stemplowy ustanowiony w Ce-
sarstwie, albo téż w miejsce takowego, ściągana w odpowiedniej ilości
opłata stemplowa podług Ustawy o podatkach obowiązującej w Rosyi.

Przy rozpoznaniu takowego przedstawienia Ministra Finansów,
Rządzący Senat zauważył:

1) że przez NAJWYŻSZY Ukaz z dnia 29go Lutego 1868 roku
Rządy Gubernialne Gubernij Królestwa Polskiego oddane są pod
zwierzchnictwo Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i podwładne są
Rządzącemu Senatowi na podstawie ogólnych zasad ustanowionych
dla innych Gubernij Cesarstwa;

во 2-хъ) что ни въ Высочайше утвержденномъ 19 Декабря 1866 года положеніи о Губернскомъ и Уѣздномъ Управленіи въ губерніяхъ Царства Польскаго, ни въ Высочайше утвержденныхъ 29-го Февраля 1868 г. дополнительныхъ къ этому положенію правилахъ не указано, какую гербовую бумагу должны употреблять означенныя Управленія на дѣлопроизводство; и

во 3-хъ) что VIII пунктъ помянутыхъ дополнительныхъ правилъ постановлено, что въ случаяхъ, когда Губернскія и Уѣздныя Управленія, въ порядкѣ ихъ сношеній и внутренняго дѣлопроизводства встрѣтятся вопросы, не разрѣшаемые положеніемъ 17-го Декабря 1866 года и настоящими дополнительными правилами, они руководствуются постановленіями общаго губернскаго учрежденія въ Имперіи.

По симъ соображеніямъ, Правительствующій Сенатъ, признавая, что на подаваемые въ Губернскія Правленія Царства Польскаго и подчиненныя имъ Уѣздныя Управленія прошенія и на дѣлопроизводство въ этихъ мѣстахъ должна быть употребляема установленная въ Имперіи гербовая бумага соответствующихъ достоинствъ, или же въ замѣнъ оной взыскиваемы за дѣлопроизводство соответствующія гербовыя пошлины по правиламъ дѣйствующаго въ Имперіи Устава о пошлинахъ, — опредѣляетъ: всѣмъ Губернскимъ Правленіямъ Царства Польскаго дать знать о томъ указами, каковыми увѣдомить Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ и Министровъ: Внутреннихъ Дѣлъ и Финансовъ, а для приведенія во всеобщую извѣстность припечатать въ установленномъ порядкѣ. (22-го Января 1871 г.)

(С: У. и Р. П., N. 8, 1871 г. стр. 84.)

II.

Указъ Правительствующаго Сената (по 1-му Департаменту).

Объ изданіи новаго почтоваго дорожника.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушалъ рапортъ Министра Внутреннихъ Дѣлъ, отъ 12-го Февраля 1871 г., за № 2444-мъ, въ коемъ изъяснено:

2) że NAJWYŻEJ zatwierdzona d. 19 Grudnia 1866 r. Ustawa o Rządach Gubernialnych i Biórach Powiatowych w Królestwie Polskim i NAJWYŻEJ zatwierdzone dnia 29 Lutego 1868 r. dodatkowe do téj ustawy przepisy, nie wskazują jakiego rodzaju papier stemplowy powinny używać pomienione władze na załatwiane przez nie czynności; i

3) że w punkcie VII przytoczonych dodatkowych przepisów postanowiono: w razach jeżeli Rządy Gubernialne i Bióra Powiatowe pod względem porządku znoszenia się z innemi władzami i wewnętrznego prowadzenia interesów, napotkają kwestye nierozstrzygnięte przez ustawę z dnia 19 (31) Grudnia 1866 r. i przez niniejsze dodatkowe przepisy, stosować się winny do postanowień ogólnej ustawy gubernialnej w Cesarstwie.

Na zasadzie tych uwag, Rządzący Senat uznając, że na prośby podawane do Rządów Gubernialnych Królestwa Polskiego i podwładnych im biór powiatowych, jako téż na czynności odrabiane w tych urzędach powinien być używany papier stemplowy właściwej ceny ustanowiony w Cesarstwie albo téż w miejsce takowego ściągana opłata stemplowa w odpowiedniej ilości podług Ustawy o podatkach obowiązującej w Cesarstwie, — postanowił: zawiadomić o tém przez ukazy wszystkie Rządy Gubernialne w Królestwie Polskiem, a także zawiadomić przez ukazy Namiestnika w Królestwie Polskiem i Ministrów Spraw Wewnętrznych i Finansów, zaś dla podania do publicznej wiadomości wydrukować podług ustanowionego porządku. (22 Stycznia 1871 roku).

II.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (1-SZY DEPARTAMENT).

O wydaniu nowego przewodnika pocztowego dla podróżnych.

Na mocy NAJWYŻSZEGO ukazu, Rządzący Senat po wysłuchaniu raportu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 Lutego 1871 r. za Nr. 2444, w którym wyjaśniono:

Послѣ изданія, въ 1863 году дорожника послѣдовало открытіе многихъ линій желѣзныхъ дорогъ и произошли большія перемѣны въ направленіи почтовыхъ трактовъ.

Въ виду этого, Государственный Совѣтъ, по представленію его, Министра Внутреннихъ Дѣлъ, призналъ необходимымъ составленіе новаго почтоваго дорожника, съ географическими картами Европейской и Азіатской Россіи, и на исполненіе сего послѣдовало, въ 13-й день Іюля 1870 года, Высочайшее ГОСУДАРЯ ИМПЕРАТОРА соизволеніе.

Для большаго удобства при руководствѣ дорожникомъ, который уже отпечатанъ и поступилъ въ продажу, прежняя система изложенія замѣнена новою и упрощенъ самый способъ приискиванія ближайшихъ путей между городами.

Кромѣ сего, въ немъ помѣщено Высочайше утвержденное въ 20-й день Іюля 1870 г., положеніе Комитета Министровъ, о назначеніи прогонныхъ денегъ лицамъ, командируемымъ по дѣламъ службы, за проѣздъ ихъ по желѣзнымъ дорогамъ (не исключая Николаевской и С.-Петербургско-Варшавской), впредь до изданія особыхъ правилъ, по числу верстъ этихъ дорогъ, въ размѣрѣ 2½ коп. на версту и лошадь.

Представляя одинъ экземпляръ новаго дорожника съ нумерною и географическими картами, Министръ Внутреннихъ Дѣлъ проситъ Правительствующій Сенатъ сдѣлать распоряженіе, чтобы правительственныя учрежденія и лица, обязанныя производить сборъ установленныхъ пошлинъ съ подорожныхъ, имѣющихъ право посылать подвѣдомственныхъ имъ лицъ по дѣламъ службы на почтовыхъ лошадяхъ, на счетъ казны, и повѣряющія выдачи, производимыя на прогоны, приобрѣли, на основаніи прим. къ 494 ст. III Т. Св. Зак. изд. 1857 г., необходимые для сего экземпляры почтоваго дорожника съ картами, продажа коихъ производится въ Экзекуторской части Почтоваго Департамента, по слѣдующимъ цѣнамъ: дорожникъ съ нумерною картою 2 руб. 50 коп., карты: Европейской Россіи 5 руб. и Азіатской Россіи 1 руб. 50 коп.

При требованіяхъ иногородними лицами и учрежденіями дорожника и картъ, должны быть одновременно представляемы въ Почтовый Департаментъ деньги, причитающіяся за нихъ и на укуорку по 50 коп. на каждый экземпляръ полного изданія (дорожника и двухъ картъ), или какой либо части его, если требуется не все изданіе.

Po ułożeniu, w r. 1863 przewodnika pocztowego, otwarto wiele linij dróg żelaznych i zaszło wiele zmian w kierunku traktów pocztowych.

Z uwagi na to, Rada Raństwa, na skutek przedstawienia Ministra Spraw Wewnętrznych, uznała za konieczne ułożenie nowego przewodnika pocztowego, z mapami Rosyi Europejskiej i Azyatyckiej, i na to wyjednane było NAJWYŻSZE zezwolenie dnia 12 Lipca 1870 r.

Dla dogodniejszego korzystania z przewodnika, który już został wydrukowany i znajduje się w handlu, dawniejszy systemat w układzie został zmieniony i sposób wynajdowania najkrótszych dróg pomiędzy miastami uproszczony.

Oprócz tego zamieszczona jest w nim NAJWYŻEJ zatwierdzona dnia 26 Lipca 1870 r. uchwała Komitetu Ministrów, o oznaczeniu kosztów podróży, dla urzędników delegowanych z urzędu, za przejazd po drogach żelaznych (nie wyłączając Nikołajewskiej i St.-Petersburgsko-Warszawskiej) do czasu wydania nowych przepisów, stosownie do liczby wiorst tych dróg, w stosunku 2½ kopiejek za jednego konia na wiorstę.

Komunikując jeden egzemplarz nowego przewodnika z kartą liczbową i mapami jeograficznemi, Minister Spraw Wewnętrznych prosi Rządzący Senat o wydanie rozporządzenia, ażeby władze rządowe i urzędnicy, pobierający opłatę podatku ustanowionego za świadectwa do przejazdu, mający prawo delegować podwładnych urzędników w interesach służby na koszt skarbu, pocztą, i sprawdzający następnie wydatki na przejazd, kupili, na zasadzie uwagi do art. 494. T. III. Sw. Zak. wyd. 1857 roku, niezbędny do tego egzemplarz przewodnika pocztowego z mapami, który sprzedaje się w Wydziale Egzekutorskim Departamentu Poczt po następujących cenach: przewodnik z kartą liczbową po rs. 2 kop. 50, z mapą Rosyi Europejskiej po rs. 5 i Rosyi Azyatyckiej po rs. 1 kop. 50.

Władze rządowe i osoby żądające przesłania przewodnika i map na prowincję powinny jednocześnie nadesłać do Departamentu Poczt pieniądze za nie i za opakowanie po 50 kopiejek na każdy egzemplarz pełnego wydania (przewodnika i dwóch map), lub za którąkolwiek część jego, jeżeli nie jest żądane całe wydanie.

Въ случаѣ непріложенія денегъ, или неприсылки ихъ въ полномъ количествѣ, требованія о высылкѣ дорожника и картъ не будутъ исполнены до тѣхъ поръ, пока причитающіяся за тѣ изданія и на упорку ихъ деньги не получатся въ Департаментѣ сносна.

ПРИКАЗАЛИ:

О настоящемъ рапортѣ Министра Внутреннихъ Дѣлъ, для соотвѣтствующихъ распоряженій о приобрѣтеніи подлежащими присутственными мѣстами и должностными лицами означеннаго въ семъ рапортѣ почтового дорожника, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ — указами, а другихъ — чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената, каковую сообщить и въ Департаментъ Министерства Юстиціи; равно дать знать указами: Учредительному въ Царствѣ Польскомъ Комитету, Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Губернскимъ, Войсковымъ и Областнымъ Правленіямъ и прочимъ подвѣдомственнымъ Правительствующему Сенату присутственнымъ мѣстамъ и должностнымъ лицамъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія, а для припечатанія, въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе. (19 Марта 1871 года).

(С. У. и Р. П., N. 24, 1871 г. стр. 224.)

III.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА (по 1-му Департаменту).

Объ употребленіи въ Варшавскомъ Магистратѣ и Управленіи Варшавскаго Оберъ-Полицеймейстера установленной въ Имперіи гербовой бумаги.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали представленіе Министра Финансовъ, отъ 21-го Апрѣля 1871 года слѣдующаго содержанія:

W razie nie dołączenia tych pieniędzy, lub dołączenia mniejszej ilości, żądaniu przesłania przewodnika nie będzie zadość uczynione, do czasu otrzymania przez Departament Pocht całkowitej zapłaty za przewodnik i opakowanie.

POLECIE:

O powyższym raporcie Ministra Spraw Wewnętrznych, dla wydania właściwych poleceń o zakupienie przez odpowiednie władze rządowe i urzędników wspomnionego przewodnika pocztowego, zawiadomić JEJEGO CESARSKĄ WYSOKOŚĆ Namiestnika Kaukaskiego, Namiestnika w Królestwie Polskiem, Ministrów i Główno-Zarządzających osobnemi Wydziałami, jednych przez ukazy, a innych przez odstąpienie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; który zakomunikować i Departamentowi Ministerstwo Sprawiedliwości; również przesłać ukazy: do Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem, do Generali - Gubernatorów, Wojennych Gubernatorów, Gubernatorów, Zarządów Gubernialnych, Wojennych i Obwodowych i do wszystkich innych podwładnych Senatowi władz i urzędników; Najświętszemu zaś Rządzącemu Synodowi, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i Ogólnemu ich Zebraniu zakomunikować odpisy i wydrukować podług ustanowionego porządku — o czém zawiadomić Kantor Drukarni Senatu. (19 Marca 1871 roku).

III.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (1-SZY DEPARTAMENT).

O używaniu w Magistracie Warszawskim i w Zarządzie Warszawskiego Ober-Policemajstra papieru stemplowego ustanowionego w Cesarstwie.

Na mocy NAJWYŻSZEGO ukazu, Rządzący Senat po WYSLUCHANIU przedstawienia Ministra Finansów z dnia 11 Kwietnia 1871 roku, następującej treści:

Указомъ Правительствующаго Сената отъ 22-го Января 1871 года дано знать Губернскимъ Правлѣніямъ Царства Польскаго, что на подаваемая въ оныя и подчиненныя имъ Уѣздныя Управленія прошенія и на дѣлопроизводство въ этихъ мѣстахъ должна быть употребляема установленная въ Имперіи гербовая бумага соответствующихъ достоинствъ, или же въ замѣнъ оной взыскиваемы за дѣлопроизводство соответствующія гербовыя пошлины по правиламъ дѣйствующаго въ Имперіи Устава о пошлинахъ. Въ настоящее время Намѣстникъ ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА въ Царствѣ Польскомъ, въ виду состоящагося 22-го Юня 1870 г. Высочайшаго повѣленія о подчиненіи Варшавскаго Магистрата и Управленія мѣстнаго Оберъ-Полиціймейстера Министерству Внутреннихъ Дѣлъ, отнесся въ означенное Министерство о распространеніи на эти учрежденія дѣйствія вышеприведеннаго указа объ употребленіи гербовой бумаги.

Министръ Внутреннихъ Дѣлъ, принимая во вниманіе, что при подчиненіи Варшавскаго Магистрата и Управленія мѣстнаго Оберъ-Полиціймейстера Министерству Внутреннихъ Дѣлъ въ общемъ порядкѣ, представляется совершенно послѣдовательнымъ обязать эти учрежденія употреблять на дѣлопроизводство установленную для Имперіи гербовую бумагу и что Варшавскому Магистрату предоставлена власть, опредѣленная въ ст. 35 § 1 п. в. к. е. ст. 131 положенія 1866 года и въ ст. 1 разд. II и ст. 1, разд. III правилъ 1868 г. для Губернскихъ Правленій, на которыя распространяется указъ Правительствующаго Сената 22-го Января 1871 г., находить таковое предположеніе Генералъ-Фельдмаршала Графа Берга подлежащимъ осуществленію и сообщилъ объ этомъ на его, Министра Финансовъ, распоряженіе.

Вполнѣ соглашаясь съ заключеніемъ Министра Внутреннихъ Дѣлъ о распространеніи на Варшавскій Магистратъ и тамошнее Управленіе Оберъ-Полиціймейстера дѣйствія указа Правительствующаго Сената отъ 22-го Января 1871 г. объ употребленіи гербовой бумаги, Министръ Финансовъ, на основаніи 211 ст. Учр. Мин., представляетъ о вышеизложенномъ на усмотрѣніе Правительствующаго Сената, съ тѣмъ, что не признастъ ли онъ необходимымъ вмѣнить въ обязанность Варшавскому Магистрату и Управленію Варшавскаго Оберъ-Полиціймейстера, чтобы на подаваемые въ оныя прошенія

Указомъ Рządzącego Senatu z dnia 22-go Stycznia 1871 roku zawiadomiono Rządu Gubernialne w Królestwie Polskim, że na podawane do nich i do podwładnych biór próśby, oraz na załatwianie czynności w tych urzędach, powinien być używany papier stempłowy, odpowiedniej ceny, ustanowionej w Cesarstwie, albo téż w miejsce takowego pobierana odpowiednia opłata stempłowa podług obowiązującej w Cesarstwie Ustawy o podatkach. Obecnie Namiestnik JEGO CESARSKIEJ MOŚCI w Królestwie Polskim, z uwagi na NAJWYŻSZY rozkaz z dnia 22-go Czerwca 1870 roku ⁽¹⁾ o przejściu pod zwierzchnictwo Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Warszawskiego Magistratu i miejscowego Zarządu Ober-Policmajstra, zrobił przedstawienie do wspomnionego Ministerstwa o rozciągnięciu do tych władz mocy obowiązującej powołanego wyżej ukazu o używaniu papieru stempłowego.

Minister Spraw Wewnętrznych, biorąc na uwagę, że, przy przejściu na ogólnych zasadach pod zwierzchnictwo Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Warszawskiego Magistratu i miejscowego Zarządu Ober-Policmajstra, obowiązek używania w tych władzach papieru stempłowego ustanowionego w Cesarstwie jest prostém tego następstwem, i że Magistrat Warszawski ma nadaną władzę, określoną w art. 35 § 1 w punkcie c. k. e. art. 131 Ustawy o Rządach Gubernialnych i w art. 1 roz. II, art. 1 roz. III Ustawy z r. 1868, do których stosuje się ukaz Rządzącego Senatu z d. 22 Stycznia 1871 r. uznał potrzebę zatwierdzenia takiego przedstawienia, Generał-Feldmarszałka hrabiego Berga i o tém zakomunikował, dla wydania odpowiedniego rozporządzenia, Ministrowi Finansów.

Minister Finansów, zupełnie zgadzając się z wnioskiem Ministra Spraw Wewnętrznych o zastosowaniu w Warszawskim Magistracie i miejscowym Zarządzie Ober-Policmajstra ukazu Rządzącego Senatu z dnia 22 Stycznia 1871 roku o używaniu papieru stempłowego, na zasadzie art. 211 Urząd. Minist. przedstawił do decyzji Rządzącemu Senatowi, czy nie uzna za potrzebne polecić Warszawskiemu Magistratowi i Zarządowi Warszawskiego Ober-Policmajstra, ażeby na podawane do tych władz próśby i na czynności odrabiane w tych władzach używany był papier stempłowy ustanowiony w Cesarstwie,

⁽¹⁾ Дневникъ Законовъ Т. 70, стр. 263.

⁽¹⁾ Dziennik Praw T. 70, str. 263.

и на дѣлопроизводство въ сихъ мѣстахъ употребляема была установленная въ Имперіи гербовая бумага или взамѣнъ оной взыскиваемы были за дѣлопроизводство соотвѣтствующія гербовыя пошлины по правиламъ дѣйствующаго въ Имперіи Устава о пошлинахъ.

ПРИКАЗАЛИ:

Министръ Финансовъ вошелъ въ Правительствующій Сенатъ съ представленіемъ, испрашивая распоряженія о вмѣненіи въ обязанность Варшавскому Магистрату и Управленію тамошняго Оберъ-Полиціймейстера, чтобы на подаваемые въ сказанныя учрежденія прошенія и на дѣлопроизводство въ сихъ мѣстахъ употребляема была установленная въ Имперіи гербовая бумага, или взамѣнъ оной взыскиваемы были за дѣлопроизводство соотвѣтствующія гербовыя пошлины по правиламъ дѣйствующаго въ Имперіи Устава о пошлинахъ.

Обращаясь къ разсмотрѣнію такового представленія Министра Финансовъ, Правительствующій Сенатъ находитъ:

во 1-хъ) что Высочайшимъ повелѣніемъ отъ 22 Іюня 1870 года Варшавскій Магистратъ, коему предоставлена власть, определенная въ ст. 35 § 1, п. в, к, е, ст. 131 положенія 1866 г. и въ ст. 1, разд. II и ст. 1, разд. III, правилъ 1868 г. для Губернскихъ Правленій, и Управленіе тамошняго Оберъ-Полиціймейстера подчинены Министерству Внутреннихъ Дѣлъ въ общемъ порядкѣ; и

во 2-хъ) что на причисленныя Высочайшимъ указомъ 29-го Февраля 1868 года къ вѣдомству Министерства Внутреннихъ Дѣлъ и подчиненныя Правительствующему Сенату въ общемъ, установленномъ для прочихъ губерній Имперіи, порядкѣ, Губернскія Правленія губерній Царства Польскаго, указомъ Правительствующаго Сената отъ 22-го Января 1871 года, распространены правила, объ употребленіи для дѣлопроизводства въ оныхъ и подаваемыхъ прошеній, о гербовой бумагѣ и пошлинахъ, существующія въ Имперіи.

По симъ соображеніямъ, Правительствующій Сенатъ, признавая, что на подаваемые въ Варшавскій Магистратъ и Управленіе Варшавскаго Оберъ-Полиціймейстера прошенія и дѣлопроизводство въ этихъ мѣстахъ должна быть употребляема установленная въ Имперіи гербовая бумага соотвѣтствующихъ достоинствъ или же, взамѣнъ оной, взыскиваемы за дѣлопроизводство соотвѣтствующія гербовыя пошлины, по правиламъ дѣйствующаго въ Имперіи Устава о пошлинахъ, опредѣляетъ:

Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ и Министровъ Внутреннихъ Дѣлъ и Финансовъ увѣдомить о томъ указамъ, а для при-

lub téz w miejsce tego pobierana opłata stemplowa podług obowiązującej w Cesarstwie Ustawy o podatkach stemplowych, za czynności załatwiane w tych władzach:

POLECIL:

Minister Finansów uczynił do Rządzącego Senatowi przedstawienie, prosząc o wydanie rozporządzenia polecającego Warszawskiemu Magistratowi i Zarządowi Ober-Policmajstra używać na podawane do tych władz prośby i na odrabiane czynności papier stemplowy ustanowiony w Cesarstwie, lub téz w miejsce tego, pobierać opłaty stemplowe na odrabiane czynności, podług obowiązującej w Cesarstwie Ustawy o podatkach stemplowych.

Przy rozpoznaniu tego przedstawienia Ministra Finansów Rządzący Senat upatrywał:

1) że przez Najwyższy rozkaz z d. 22 Czerwca 1870 r. Warszawski Magistrat, który ma nadaną władzę określoną w art. 35 § 1, w punkcie c. k. e, art. 131 Ustawy o Rządach Gubernialnych z r. 1866 i w art. 1 roz. II i art. 1 roz. III Ustawy z r. 1868, i Zarząd tameczny Ober-Policmajstra pozostają na ogólnych zasadach pod zwierzchnictwem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i

2) że w Rządach Gubernialnych Królestwa Polskiego na zasadzie ukazu z dnia 29 Lutego 1864 roku pozostających pod zwierzchnictwem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i podwładnych na ogólnych zasadach Rządzącemu Senatowi, przez ukaz Rządzącego Senatu z d. 22 Stycznia 1871 zastosowane są przepisy o używaniu na prośby i na odrabiane czynności papieru stemplowego ustanowionego w Cesarstwie.

Na zasadzie tych uwag, Rządzący Senat uznając, że na podawane do Warszawskiego Magistratu i Zarządu Warszawskiego Ober-Policmajstra prośby i odrabiane czynności, w tych władzach powinien być używany papier stemplowy odpowiedniej ceny, ustanowiony w Cesarstwie, lub téz w miejsce tego, pobierana opłata stemplowa za odrabiane w tych władzach czynności, podług obowiązującej w Cesarstwie Ustawy o podatkach stemplowych, postanowił:

zawiadomić o tém Namiestnika w Królestwie Polskiem i Ministra Spraw Wewnętrznych i Finansów przez ukazy, i dla podania

веденія во всеобщую извѣстность, припечатать въ установленномъ порядкѣ, для чего Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе. (31 Августа 1871 г.).

С. У. и Р. П., N. 76, 1871 г. стр. 952.

IV.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА (по 1-му
Департаменту).

Объ изданіи 1-го прибавленія къ почтовому дорожнику.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали: рапортъ Управляющаго Министерствомъ Внутреннихъ Дѣлъ, отъ 17-го Іюля 1871 г. за № 10428-мъ, въ коемъ изъяснено:

Послѣ изданія въ нынѣшнемъ году почтоваго дорожника, послѣдовало открытіе новыхъ линій желѣзныхъ дорогъ и почтовыхъ трактовъ, измѣнились направленія прежнихъ трактовъ и разстоянія между станціями, а также и комплекты содержимыхъ лошадей, нѣкоторые же изъ прежнихъ станцій закрыты.

Вслѣдствіе этого, Почтовымъ Департаментомъ составлено и издано 1-е прибавленіе къ почтовому дорожнику, съ помѣщеніемъ въ немъ какъ вновь открытыхъ путей, такъ и всѣхъ вообще измѣненій въ почтовыхъ сообщеніяхъ, происшедшихъ по 1-е Іюня 1871 года, которыя должны быть принимаемы къ руководству при составляемыхъ расчетахъ о прогонныхъ деньгахъ.

Представляя экземпляръ перваго прибавленія къ дорожнику (изд. 1871 года), онъ, Управляющій Министерствомъ Внутреннихъ Дѣлъ, проситъ Правительствующій Сенатъ сдѣлать распоряженіе, чтобы всѣ правительственныя учрежденія и лица, обязанныя, на основаніи примѣчанія къ 494 ст. III т. св. зак. (изд. 1857 года) и 544 ст. т. X. 1 части Св. Воен. Постан., руководствоваться дорожникомъ при назначеніи прогонныхъ денегъ, приобрѣли, для надлежащаго исправленія дорожника, изданное для этой цѣли 1-е къ нему прибавленіе.

do powszechnej wiadomości, wydrukować podług ustanowionego porządku, o czém zawiadomić Kantor Drukarni Senatu. (31 Sierpnia 1871 r.)

IV.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (1-SZY DEPARTAMENT).

O wydaniu 1-go dodatku do przewodnika pocztowego.

Na mocy NAJWYŻSZEGO ukazu Rządzący Senat po WYSŁUCHANIU raportu Zarządzającego Ministerstwem Spraw Wewnętrznych z dnia 17 Lipca 1871 r. N. 10428 którym przedstawiono:

Po wydaniu w roku bieżącym przewodnika pocztowego, w skutek otwarcia nowych linii dróg żelaznych i pocztowych traktów, zmienił się kierunek poprzednich traktów i rozległość pomiędzy stacyami, na których zmieniony też został komplet utrzymywanych koni, niektóre zaś stacje zniesiono.

W skutek tego, Departament poczt ułożył i wydał 1-szy dodatek do przewodnika pocztowego, z zamieszczeniem w takowym tak nowo otwartych dróg, jako też wszystkich zmian w komunikacji pocztowej wprowadzonych do 1 Czerwca 1871 r. które należy mieć na uwadze przy układaniu rachunków kosztów podróży.

Komunikując jeden egzemplarz pierwszego dodatku do przewodnika (wyd. 1871 r.) Zarządzający Ministerstwem Spraw Wewnętrznych prosi Rządzący Senat o wydanie rozporządzenia, aby wszystkie władze rządowe i urzędnicy, obowiązani na zasadzie uwagi do art. 494 T. 3, Sw. Zak. (wyd. 1857 roku) i art. 544 Tomu X, Części I, Sw. Wojen. Postan., obliczać kosztą podróży na podstawie przewodnika pocztowego, kupili, dla sprostowania takowego, wydany w tym celu 1-szy do niego dodatek.

Прибавленіе это продается по 10 коп. за экземпляръ исключительно въ Экзекуторской Части Почтоваго Департамента, куда должны адресоваться съ требованіями иногородныя мѣста и лица, прилагая слѣдующія за изданіе деньги, безъ чего прибавленія не будутъ высылаемы.

ПРИБАВЛЯЛИ:

О настоящемъ рапортѣ Управляющаго Министерствомъ Внутреннихъ Дѣлъ, для соотвѣствующихъ распоряженій о приобрѣтеніи подлежащими присутственными мѣстами и должностными лицами означеннаго въ семъ рапортѣ прибавленія къ почтовому дорожнику, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ—указами, а другихъ—черезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената, каковую сообщить и въ Департаментъ Министерства Юстиціи, равно дать знать указами: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Губернскимъ, Войсковымъ и Областнымъ Правленіямъ и прочимъ подвѣдомственнымъ Правительствующему Сенату присутственнымъ мѣстамъ и должностнымъ лицамъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія, а для припечатанія, въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе. (25 Августа 1871 г.).

(С. У. и Р. П., N. 32, 1871 г., стр. 187)

V.

Указъ Правительствующаго Сената (по 1-му Департаменту).

По вопросу о томъ: на какой бумагѣ должны быть писаны апелляціонные отзывы, подлежащіе разсмотрѣнію Правительствующаго Сената.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушалъ рапортъ Управляющаго Министер-

Dodatek ten sprzedaje się po 10 kop. za egzemplarz wyłącznie w Wydziale Egzekutorskim Departamentu Poczt, dokąd należy adresować swoje żądania przy dołączeniu oznaczonej ceny wydania, bez téj bowiem, dodatek nie będzie wysłany.

POLECIE:

O powyższym raporcie Zarządzającego Ministerstwem Spraw Wewnętrznych, dla wydania właściwych poleceń o zakupieniu przez odpowiednie władze rządowe i urzędników wspomnionego dodatku do przewodnika pocztowego zawiadomić JEJEGO CESARSKĄ WYSOKOŚĆ Namiestnika Kaukazu, Namiestnika w Królestwie Polskiem, Ministrów i Główno-Zarządzających osobnemi wydziałami, jednych przez ukazy — a innych przez odstąpienie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu Rządzącego Senatu kopii postanowienia Senatu, którą zakomunikować także i Departamentowi Ministerstwa Sprawiedliwości; również przesłać ukazy: do Generał-Gubernatorów, Gubernatorów, Wojennych Gubernatorów, Zarządów Gubernialnych, Wojсковых i Obwodowych i do wszystkich innych podwładnych Senatowi władz i urzędników; Najświętszemu zaś Rządzącemu Senatowi i wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i Ogólnemu ich Zebraniu zakomunikować odpisy i wydrukować podług ustanowionego porządku o czém zawiadomić Kantor Drukarni Senatu. (25 Sierpnia 1871 r.)

V.

Ukaz RZĄDZĄCEGO SENATU (1 DEPARTAMENT).

Wprzedmiecie: na jakim papierze powinny być podawane skargi apelacyjne ulegające rozpoznaniu Rządzącego Senatowi.

Na mocy NAJWYŻSZEGO ukazu, Rządzący Senat po wysłuchaniu raportu Zarządzającego Ministerstwem Finansów w kwe-

ствомъ Финансовъ по вопросу о томъ: на какой бумагѣ должны быть писаны апелляціонныя отзывы, подлежащіе разсмотрѣнію Правительствующаго Сената, на основаніи ст. 432 уст. о пит. сб. изд. 1867 года и 75 ст. правилъ о взысканіяхъ за нарушеніе уст. о пит. сб. въ Царствѣ Польскомъ.

ПРИКАЗАЛИ:

Управляющій Министерствомъ Финансовъ вошелъ въ Правительствующій Сенатъ съ представленіемъ о томъ: на какой именно бумагѣ должны быть писаны апелляціонныя отзывы, подлежащіе разсмотрѣнію Правительствующаго Сената, на основаніи ст. 432 уст. о пит. сб. и 75 ст. правилъ о взысканіяхъ за нарушеніе уст. о пит. сб. въ Царствѣ Польскомъ (изд. 1866 г.).

Обращаясь къ разсмотрѣнію сего вопроса, Правительствующій Сенатъ находитъ, что по силѣ ст. 29 уст. о пошл., всѣ вообще просьбы, подаваемые въ среднія и высшія инстанціи (кроме апелляціонныхъ жалобъ по дѣламъ, производящимся въ судебномъ порядкѣ) должны быть писаны на гербовой бумагѣ однимъ разборомъ выше тѣхъ, какія, по статьямъ 37—42 и 44—47 того же уст., установлены для производства дѣлъ въ означенныхъ инстанціяхъ; что по 37 ст. сего уст., для производства дѣлъ въ Правительствующемъ Сенатѣ установлена гербовая бумага третьяго разбора въ 70 к., и что на симъ апелляціонныя отзывы частныхъ лицъ, по дѣламъ о нарушеніи уст. о пит. сб., подаваемые ими, для разсмотрѣнія оныхъ въ Правительствующемъ Сенатѣ, должны быть писаны на гербовой бумагѣ рублевого достоинства.

Основываясь на означенномъ и имѣя въ виду, что многіе изъ таковыхъ отзывовъ, представленныхъ въ Правительствующій Сенатъ Управляющими акцизными сборами оказываются написанными на гербовой бумагѣ низшаго достоинства или даже писанными на простой бумагѣ,—Правительствующій Сенатъ опредѣляетъ:

дать знать о вышеннеложенномъ, къ надлежащему въ потребныхъ случаяхъ исполненію, всѣмъ Управляющимъ акцизными сборами указамъ, каковымъ увѣдомить Министра Финансовъ а для приведенія во всеобщую извѣстность, припечатать въ установленномъ порядкѣ. (14 Декабря 1871 г.).

(С. У. и Р. П., N. 11, 1871 г., стр. 102.)

сти на jakim papierze powinny być podawane skargi apelacyjne ulegające rozpoznawaniu Rządzącego Senatu, na zasadzie art. 432 Ust. o podat. akcyz. z r. 1867 w art. 75 Ustawy o karach za naruszenie ust. o podat. akcyz. w królestwie Polskiem.

POLECIL:

Zarządzający Ministerstwem Finansów uczynił przedstawienie do Rządzącego Senatu w przedmiocie: na jakim mianowicie papierze powinny być podawane skargi apelacyjne ulegające rozpoznaniu Rządzącego Senatu, na zasadzie art. 432 ust. o podat. akcyz. z r. 1867 i art. 75 ust. o karach za narusz. ustawy o podat. akcyz. w Królestwie Polskiem (wyd. 1866).

Przy rozpoznaniu tej kwestyi, Rządzący Senat, upatrywał, że na mocy art. 29 ustawy o podatkach stemplowych, wszystkie w ogóle prośby podawane do średnich i wyższych instancyj (oprócz skarg apelacyjnych w sprawach rozpoznawanych w sądach) powinny być podawane na papierze stemplowym, ceny o jedną kategorię wyższej od tej, jaka jest ustanowiona według art. 37—42 i 42—47 tejże ustawy, dla odrabiania czynności w tych instancjach, że według art. 37 tejże ustawy dla odrabiania czynności w Rządzącym Senacie ustanowiony jest papier stemplowy trzeciej kategorii na 70 kop. i że w skutek tego skargi apelacyjne osób prywatnych w sprawach o narusz. ust. akcyz. podawane do rozpoznania Rządzącemu Senatowi powinny być pisane na papierze stemplowym ceny 1 rs.

Na zasadzie powyższych uwag i mając na względzie, że wiele tego rodzaju skarg, przedstawianych Rządzącemu Senatowi przez Zarządzających dochodami akcyznymi są pisane na papierze stemplowym niższej ceny, albo téż na zwyczajnym papierze, — Rządzący Senat postanowił:

zawiadomić o tém przez ukazy dla właściwego wykonania, wszystkich Zarządzających dochodami akcyznymi i Ministra Finansów, dla podania zaś do powszechnéj wiadomości wydrukować podług ustanowionego porządku. (14 Grudnia 1871 r.).

55.

УКАЗАНИЕ УЗАКОНЕНІЙ И РАСПОРЯЖЕНІЙ ПРАВИТЕЛЬСТВА
ПО РЕКРУТСКОЙ ПОВИННОСТИ.

I. О воспрещеніи подлежащимъ рекрутству уроженцамъ губерній Царства Польскаго, не достигшимъ 24 лѣтъ перечисляться въ другія части Имперіи.

(С. У. и Р. II. N. 14, 1871 г. стр. 123).

II. О предоставленіи Губернаторамъ Царства Польскаго, по полученіи заявленія военнаго Начальства о неспособности къ службѣ принятаго рекрута, дѣлать распоряженіе о переосвидѣтельствovanіи подобныхъ рекрутовъ въ мѣстномъ Губернскомъ Рекрутскомъ Присутствіи.

(С. У. и Р. II., N. 15, 1871 г. стр. 135.)

III. О освобожденіи отъ рекрутской повинности въ предстоящій наборъ (1872) вольно-слушателей С.-Петербургскаго Технологическаго Института.

(С. У. и Р. II., N. 15, 1871 г. стр. 138.)

IV. Объ измѣненіи ст. 21 Высочайше утвержденнаго 3 (15) Марта 1859 года положенія о рекрутской повинности въ Царствѣ Польскомъ.

(С. У. и Р. II., N. 67, 1871 г. стр. 824).

V. О производствѣ въ 1872 г. рекрутскаго набора съ обѣихъ полюсовъ Имперіи и съ губерній Царства Польскаго.

(С. У. и Р. II., N. 105, 1871 г., стр. 1320.)

55.

WYKAZ POSTANOWIEŃ I ROZPORZĄDZEŃ RZĄDU W PRZEDMIOTACH POWINNOŚCI ZACIĄGOWEJ.

I. O wzbronieniu popisowym, zrodzonym w Królestwie Polskiem i nie mającym 24 lat, przesiedlania się do innych miejscowości Cesarstwa.

(Z. P. i R. R. N. 14, 1871 roku, str. 123).

II. O nadaniu prawa Gubernatorom Królestwa Polskiego, po otrzymaniu zawiadomienia Władzy Wojennej o niezdolności do służby rekruta przyjętego, wydawania rozporządzenia o dopełnieniu superrewizyi takich rekrutów w miejscowym Gubernialnym Urzędzie Rekruckim.

(Z. P. i R. R. N. 15, 1871 roku, str. 135).

III. O uwolnieniu od zaciągu w czasie nowego poboru (1872) wolnych słuchaczy St.-Petersburskiego Instytutu.

(Z. P. i R. R. N. 15, 1871 roku, str. 138).

IV. O zmianie art. 21 NAJWYŻEJ zatwierdzonej 3 (15) Marca 1859 r. Ustawy o powinności zaciągowej w Królestwie Polskiem.

(Z. P. i R. R. N. 67, 1871 roku, str. 824).

V. O dopełnieniu w r. 1872 poboru do wojska w obydwóch stronach Cesarstwa i w Guberniach Królestwa Polskiego.

(Z. P. i R. R. N. 105, 1871 roku, str. 1320).

56.

УКАЗАНИЕ УЗАКОНЕНИЙ И РАСПОРЯЖЕНИЙ ПРАВИТЕЛЬСТВА
ПО УЧРЕЖДЕНІЮ БАНКОВЪ И ТОВАРИЩЕСТВЪ.

- I. Уставъ Варшавскаго Учетнаго Банка.
(С. У. и Р. П., N. 51, 1871 г. стр. 508.)
- II. О дополненіи и измѣненіи нѣкоторыхъ параграфовъ Уста-
ва Варшавскаго Страховаго отъ огня Общества.
(С. У. и Р. П., N. 67, 1871 г. стр. 822.)
- III. Уставъ Варшавскаго акціонернаго Общества товарныхъ
складовъ подъ фирмою „Dowfięcie“.
(С. У. и Р. П., N. 83, 1871 г., стр. 1060)
- IV. Уставъ Варшавскаго Общества взаимнаго кредита.
(С. У. и Р. П., N. 102, 1871 г. стр. 1259.)

56.

WYKAZ POSTANOWIEŃ I ROZPORZĄDZEŃ RZĄDU W PRZED-
MIOCIE BANKÓW I TOWARZYSTW.

- I. Ustawa Warszawskiego Dyskontowego Banku.
(Z. P. i R. R. N. 51, 1871 roku, str. 508).
- II. O dopełnieniu i zmianie niektórych artykułów Ustawy War-
szawskiego Towarzystwa Ubezpieczeń od ognia.
(Z. P. i R. R. N. 67, 1871 roku, str. 822).
- III. Ustawa Warszawskiego Akcyjnego Towarzystwa składu
towarów, pod firmą „Ufność“.
(Z. P. i R. R. N. 83, 1871 roku, str. 1060).
- IV. Ustawa Warszawskiego Towarzystwa Wzajemnego Kre-
dytu.
(Z. P. i R. R. N. 102 1871 roku, str. 1259).

СПИСОКЪ

ПОСТАНОВЛЕНИЯМЪ И РАСПОРЯЖЕНИЯМЪ ПРАВИТЕЛЬСТВА.

	стр.
1. О конверсии закладныхъ листовъ III-го выпуска Земскаго Кредитнаго Общества Царства Польскаго на новые 5% закладные листы—10 Января 1871 г.	2.
2. Объ устройствѣ Архива старыхъ дѣлъ, состоящаго при Учредительномъ Комитетѣ. (С. У. и Р. П. № 11, 1871 г., стр. 102)—10 Января 1871 г.	6.
3. По предмету допущенія женщинъ на службу въ общественныя и правительственныя учрежд. — 14 Янв. 1871 г.	8.
4. Объ учрежденіи педагогическихъ курсовъ въ городѣ Андреевѣ и въ Ленчицѣ—26 Февраля 1871 г.	12.
5. Объ отдѣленіи завѣдыванія соляною частію отъ Варшавскаго Губернскаго Акцизнаго Управленія—21 Февр. 1871	16.
6. О назначеніи при греко-уніатской церкви въ с. Радечницѣ, Замостьскаго Уѣзда, Люблинской губерніи, церковнаго причта—4 Марта 1871 г.	18.
7. О разрѣшеніи вызова за границу сахара внутренняго производства, съ возвратомъ части акциза—5 Марта 1871	20.
8. О воспрещеніи нижнимъ воинскимъ чинамъ входа въ питейныя и трактирныя заведенія—12 Марта 1871 г. . .	22.
9. Объ установленіи срока для окончательнаго обмѣна государственныхъ кредитныхъ билетовъ прежней формы на билеты новаго образца—19 Марта 1871 г.	26.
10. Объ учрежденіи въ городахъ Варшавѣ и Люблинѣ Мануфактурныхъ Комитетовъ—20 Марта 1871 г.	30.
11. О пенсіи медицинскому Инспектору больницъ гражданскаго вѣдомства въ городѣ Варшавѣ—25 Марта 1871 г.	36.

S P I S

POSTANOWIEŃ I ROZPORZĄDZEŃ RZĄDU.

	Str.
1. O konwersyi listów zastawnych III-go okresu Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Królestwie Polskiem na nowe 5% listy zastawne.—10 Stycznia 1871 r.	3.
2. O organizacyi Archiwum Akt dawnych, znajdujacego się przy Komitecie Urządzajacym—10 Stycznia 1871 r. . .	7.
3. O dozwoleniu zajmowania przez kobiety posad rządowych i publicznych—14 Stycznia 1871 r.	9.
4. O założeniu kursów pedagogicznych w m. Andrzejowie (w gub. Kieleckiej) i w m. Łęczycy (w gub. Kaliszskiej).—26 Lutego 1871 r.	13.
5. O oddzieleniu zarządu Wydziału Solnego od Warszawskiego Gubernialnego Zarządu Akcyznego—21 Lutego 1871 r.	17.
6. O ustanowieniu przy greko-unickiej cerkwi we wsi Radecznicy w pow. Zamostskim, w gubernii Lubelskiej, służby cerkiewnej—4 Marca 1871 r.	19.
7. O dozwoleniu wywozu za granicę cukru miejscowej produkcji, za zwrotem części akcyzy—5 Marca 1871 r. . . .	21.
8. O zabronieniu niższym stopniom wojskowym wejścia do szynków i zakładów traktyernicznych—12 Marca 1871 r.	23.
9. O oznaczeniu terminu do ostatecznej wymiany biletów kredytowych państwa poprzedniej formy, na bilety nowego wzoru—19 Marca 1871 r.	27.
10. O ustanowieniu rękodzielniczych komitetów w m. Warszawie i Lublinie—20 Marca 1871 r.	31.
11. O pensyi emerytalnej Inspektora lekarskiego szpitali cywilnych w m. Warszawie—25 Marca 1871 r.	37.

12. Объ учрежденіи двухъ стипендій для учениковъ Варшавскихъ Гимназій—25 Марта 1871 г. 38.
13. О предоставленіи всѣмъ воспитанникамъ учебныхъ заведеній Варшавскаго Учебнаго Округа, принадлежащихъ къ греко-униатскому исповѣданію, права пользоваться стипендіями греко-униатскаго духовнаго вѣдомства — 5 Апрѣля 1871 г. 40.
14. Объ освобожденіи Управляющихъ Контрольными Палатами въ Царствѣ Польскомъ отъ званія Членовъ Совѣтовъ благотворительныхъ заведеній Привисленскаго края — 9 Апрѣля 1871 г. 42.
15. О передачѣ Варшавской Главной Библіотеки, съ состоящимъ при оной нумизматическимъ кабинетомъ и музеемъ древностей въ вѣдѣніе Варшавскаго Императорскаго Университета—1 Мая 1871 г. 44.
16. Относительно прекращенія исправленій, по просьбамъ помѣщиковъ, ошибокъ въ первоначально поданныхъ ими объявленіяхъ, принятыхъ въ основаніе раскладки поземельнаго налога—1 Мая 1871 г. 48.
17. О повсемѣстномъ введеніи контрольных виноизмѣряющихъ снарядовъ, уменьшеніи количества освобождаемаго отъ акциза перекура, замѣнѣ стекляннаго спиртомѣра Траллеса, металлическимъ и учрежденіи Повѣрочной Экспедиціи для акцизныхъ снарядовъ—3 Мая 1871 г. 50.
18. Объ учрежденіи при Канцеляріи Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ должности чиновника особыхъ порученій для занятій дѣлами по юридической части—8 Мая 1871 г. 60.
19. О назначеніи при греко-униатской церкви въ г. Бѣлѣ, Сѣдлецкой губерніи, церковнаго причта—8 Мая 1871 г. 64.
20. О распространеніи дѣйствія п. 2 ст. 679 Т. II а. 1. Св. Зак. Губ. Учрежд. и Высочайше утвержденаго въ 28 день Ноября 1866 года мѣстнаго Государственнаго Совѣта на губерніи: Царства Польскаго—8 Мая 1871 г. 66.
21. Объ облегченіи участи нѣкоторыхъ преступниковъ, въ ознаменованіе дня рожденія Его Императорскаго Высочества Великаго Князя Георгія Александровича — 21 Мая 1871 г. 70.
22. О главныхъ основаніяхъ устройства земскихъ кредитныхъ учреждений—25 Мая 1871 г. 76.

12. О установленіи двухъ стипендій для учениковъ гимназій Варшавскихъ—5 Квіетня 1871 г. 39.
13. О наданіи права wszystkim wychowанcom wyznania greko-unickiego zakładów Naukowych Warszawskiego Okręgu Naukowego korzystania ze stypendyów greko-unickiego wydziału duchownego—5 Квіетня 1871 г. 41.
14. О увольненіи Zarządzających Izбami Kontrolnemi w Królestwie Polskim od godności członków rad zakładów dobroczynnych kraju Nadwiślańskiego—9 Квіетня 1871 г. 43.
15. О oddaniu Warszawskiej głównej biblioteki ze znajdującymi się przy niej gabinetami numizmatycznym i muzeum starożytności, pod zarząd Cesarskiego Warszawskiego Uniwersytetu—1 Мaja 1871 г. 45.
16. О zaprzestaniu prostowania, w skutek prośb obywateli, omyłek, w pierwotnie podanych przez nich deklaracjach, przyjętych za podstawę rozkładu podatku gruntowego — 1 Мaja 1871 г. 49.
17. О powszechném wprowadzeniu kontrolujących przyrządów alkoholometrycznych, zmniejszeniu ilości uwalnianej od akcyzy superaty, zastąpieniu szklanego alkoholometru przez metalowy i ustanowieniu Ekspedycji dla sprawdzenia przyrządów służących do obrachowania akcyzy — 3 Мaja 1871 г. 51.
18. О установленіи при Namiestniku w Królestwie Polskim urzędnika do szczególnych poruczeń do zajęć czynnościami sądowymi—8 Мaja 1871 г. 61.
19. О установленіи при greko-unickiej cerkwi w m. Biele, w gubernii Siedleckiej, służby kościelnej—8 Мaja 1871 г. 65.
20. О rozciągnięciu mocy obowiązującej p. 2, art. 679, T. II, a. 1. Swodu Zakonow o Władzach Gubernialnych i Najwyżej zatwierdzonego dnia 28 Listopada 1866 r. Zdania Rady Państwa do Gubernii Królestwa Polskiego—8 Мaja 1871 г. 67.
21. О ulżeniu losu, niektórych przestępców na pamiątkę dnia urodzenia Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia JERZEGO ALEKSANDROWICZA—13 Мaja 1871 г. 71.
22. О głównych zasadach dla urządzania instytucyj kredytowych ziemskich—25 Мaja 1871 г. 77.

	Стр.
23. О капиталахъ, завѣщанныхъ въ пользу греко-уніатскаго духовенства—25 Мая 1871	82.
24. О порядкѣ принятія пожертвованій въ пользу общественныхъ учреждений въ губерніяхъ Царства Польскаго — 1 Юня 1871	84.
25. Объ учрежденіи стипендіи въ Калишской гимназіи — 2 Юня 1871	90.
26. Уставъ объ акцизѣ съ табаку—4 Юня 1871	92.
27. О примѣненіи къ тѣмъ изъ эмигрантовъ уроженцевъ Царства Польскаго, а также Сѣверо и Югозападнаго края, кои пожелаютъ возвратиться въ Россію, дѣйствія тѣхъ повелѣній и распоряженій, кои были изданы по сему предмету послѣ возстанія 1830 года—29 Юня 1871	194.
28. Декларация о предоставленіи Великобританіи тѣхъ же выгодъ относительно торговыхъ клеймъ, которыя Указомъ 27-го Мая 1870 г. предоставлены Франціи — 11 Юня 1871	198.
29. Правила о продажѣ состоящихъ въ веденіи казны земель въ губерніяхъ: Варшавской, Калишской, Кѣлецкой, Ломжинской, Люблинской, Петроковской, Плоцкой, Радомской, Сувалкской и Сѣдлецкой—13 Юля 1871	206.
30. Объ усиленіи средствъ Департамента Полиціи Исполнительной, по случаю передачи въ оный для производства дѣлъ губерній Царства Польскаго—2 Юля 1871	222.
31. Объ устройствѣ Архивовъ бывшаго Финансоваго Управленія въ Царствѣ Польскомъ—2 Юля 1871	226.
32. О переустройствѣ городскихъ сборовъ въ г. Варшавѣ — 2 Юля 1871	230.
33. О распространеніи дѣйствія Высочайше утвержденныхъ правилъ 30-го Юля 1867 года на Галичанъ Греко-уніатскаго исповѣданія—3 Юля 1871	242.
34. Относительно выдачи ссудъ изъ Земскаго Кредитнаго Общества Царства Польскаго подъ крестьянскіе участки —3 Юля 1871	246.
35. Объ измѣненіи п. в ст. 28 Устава о Гербовомъ Сборѣ въ Царствѣ Польскомъ—3 Юля 1871	248.
36. Объ упраздненіи Управленія Духовныхъ Дѣлъ иностранныхъ исповѣданій въ Царствѣ Польскомъ—10 Юля 1871	252.

	Стр.
23. O kapitałach legowanych na rzecz duchowieństwa greko-unickiego—25 Maja 1871 r.	83.
24. O porządku przyjmowania darowizn na rzecz instytucyj publicznych w guberniach Królestwa Polskiego—1 Czerwca 1871 r.	85.
25. O ustanowieniu stypendyum w gimnazyum Kaliszkiem—2 Czerwca 1871 r.	91.
26. Ustawa o akcyzie od tytoniu—4 Czerwca 1871 r.	93.
27. O zastosowaniu do emigrantów urodzonych w Królestwie Polskiem, a także w północno- i południowo-zachodnim kraju, którzy zechcą powrócić do Rosyi, tych rozkazów i rozporządzeń, jakie były wydane w tym przedmiocie po powstaniu 1830 r.—29 Czerwca 1871 r.	195.
28. O nadaniu W. Brytanii tych samych praw co do cech handlowych, jakie przez ukaz z dnia 27 Maja 1870 r. nadane zostały Francyi—11 Lipca 1871 r.	199.
29. O sprzedaży, pozostających pod zarządkiem Skarbu, grunatów w guberniach: Warszawskiej, Kaliszskiej, Kieleckiej, Łomżyńskiej, Lubelskiej, Petrokowskiej, Płockiej, Radomskiej, Suwałkskiej i Siedleckiej—13 Lipca 1871 r.	207.
30. O powiększeniu etatu Departamentu Policji Wykonawczej z powodu przejścia pod jego zawiadywanie czynności policyjnych w guberniach Królestwa Polskiego—2 Lipca 1871	223.
31. O urządzeniu Archiwów byłego Zarządu Finansowego w Królestwie Polskiem—2 Lipca 1871 r.	227.
32. O przekształceniu podatków miejskich w m. Warszawie—2 Lipca 1871 r.	231.
33. O zastosowaniu przepisów NAJWYŻEJ zatwierdzonych dnia 30 Lipca 1867 r. do Galicyan greko-unickiego wyznania—3 Lipca 1871 r.	243.
34. O udzielaniu pożyczek przez Towarzystwo Kredytowe Ziemskie Królestwa Polskiego na osady włościańskie—3 Lipca 1871 r.	247.
35. O zmianie punktu 6 art. 28 Ustawy Stemplowej dla Królestwa Polskiego—3 Lipca 1871 r.	249.
36. O zwinieciu Zarządu Spraw Duchownych Obcych Wyznań w Królestwie Polskiem—10 Lipca 1871 r.	253.

37. О правилах охоты для губерний Царства Польскаго — 17 Юля 1871 г. 258.
38. О предоставленіи техническимъ чинамъ Управленія Государственными Имуществами въ губерніяхъ Царства Польскаго права на получение, при командировкахъ по дѣламъ службы, суточныхъ денегъ — 6 Августа 1871 г. . . 274.
39. О передачѣ въ Вѣдомство Путей Сообщенія дѣлъ по оброчному содержанию казенныхъ мостовыхъ сборовъ въ губерніяхъ Царства Польскаго — 9 Августа 1871 г. . . . 276.
40. О порядкѣ исключенія изъ числа оброчныхъ статей казенныхъ зданій, въ случаѣ занятія оныхъ для правительственныхъ надобностей — 10 Октября 1871 г. 280.
41. Съ приложеніемъ Конвенціи о взаимной выдачѣ преступниковъ заключенной между Россію и Италіею, — расп. 25 Октября 1871 г. 284.
42. Объ опредѣленіи на нѣкоторыя должности по почтовому вѣдомству лицъ, неимѣющихъ чиновъ, или же неимѣющихъ въ общемъ порядкѣ права на вступленіе въ гражданскую службу — 2 Ноября 1871 г. 320.
43. О порядкѣ взыскапія платежей съ стипендіатовъ греко-уніатскаго вѣдомства и казеннокоштныхъ воспитанниковъ Холмской духовной семинаріи въ случаѣ непоступленія ихъ въ духовное званіе — 4 Ноября 1871 г. . . . 324.
44. Объ отмѣнѣ постановленій, освобождающихъ отъ податей вновь возводимыя и перестраиваемыя дома въ г. Варшавѣ и предмѣстѣи Прагѣ — 5 Ноября 1871 г. 326.
45. Объ освобожденіи отъ подымной подати домовъ и жилыхъ строеній, находящихся въ пользованіи свѣтскаго римско-католическаго духовенства въ Царствѣ Польскомъ — 13 Ноября 1871 г. 330.
46. Объ отмѣнѣ 14 ст. Высочайшаго указа 25 Апрѣля (9 Мая) 1850 г. о вызовахъ лицъ отлучившихся самовольно за границу и вообще безвѣстно отсутствующихъ — 31 Ноября 1871 г. 334.
47. О переходныхъ мѣряхъ при введеніи въ дѣйствіе новаго устава объ акцизѣ съ табаку — 17 Ноября 1871 г. . . . 338.
48. Объ отмѣненіи 1265 ст. Таможеннаго Уст. — 19 Ноября 1871 г. 344.

37. O przepisach o polowaniu dla gubernij Królestwa Polskiego — 17 Lipca 1871 r. 259.
38. O nadaniu urzędnikom technicznym Zarządu Dóbr Rządowych prawa do pobierania przez nich dyet w razie delegowania ich w interesie służby — 6 Sierpnia 1871. 275.
39. O oddaniu interesów dotyczących dzierżawy podatków od mostów rządowych w guberniach Królestwa Polskiego pod zawiadywanie Zarządu Komunikacyj — 6 Sierpnia 1871 r. . 277.
40. O porządku wyłączenia z liczby czynszowych pozycyj gmachów rządowych, w razie ich zajęcia na potrzeby rządowe — 10 Października 1871 r. 281.
41. Konwencya o wzajemném wydawaniu przestępców zawarta pomiędzy Rossyą i Włochami ogł: 26 Października 1871 r. . 285.
42. O mianowaniu na niektóre posady w wydziale pocztowym osób, nie mających rang, albo też nie mających na zasadzie ogólnych postanowień, prawa wstępowania do służby rządowej — 2 Listopada 1871 r. 321.
43. O sposobie ściągania opłat od stypendystów zarządu greko-unickiego i wychowalców na koscie skarbowym Chołmskiego seminarium duchownego w razie ich niewstąpienia do stanu duchownego — 4 Listopada 1871 r. 325.
44. O uchyleniu postanowień, uwalniających od podatków domy nowo budowane i przebudowywane w mieście Warszawie i przedmieściu Pradze — 5 Listopada 1871 r. 327.
45. O uwolnieniu od podatku podymnego domów i mieszkalnych budynków będących w użytkowaniu świeckiego rzymsko-katolickiego duchowieństwa w Królestwie Polskiem — 13 Listopada 1871 r. 331.
46. O uchyleniu artykułu 14 NAJWYŻSZEGO ukazu z d. 25 Kwietnia 1850 r. o wzywaniu osób, które samowolnie wydaliły się za granicę i w ogóle nieobecnych bez wieści — 13 Listopada 1871 r. 335.
47. O ustawie przechodnięj do nowęj ustawy o akcyzie od tytoniu — 16 Listopada 1871 r. 339.
48. O zmianie art. 1265 Ustawy Celnęj — 19 Listopada 1871. . 345.

Спр.

49. О правилахъ для иностранныхъ страховыхъ обществъ открывающихъ операции въ Россіи — 19 Ноября 1871 г. 346.
50. Объ учрежденіи въ губерніяхъ Царства Польскаго двухъ должностей маркшейдеровъ — 30 Ноября 1871 г. . . . 350.
51. О введеніи съ начала 1872/3 учебнаго года въ начальныхъ училищахъ Царства Польскаго обученія чтенію и письму по русски — 2 Декабря 1871 г. 354.
52. О возстановленіи въ селеніи Майданъ-Княжпольскомъ Люблинской Губерніи, греко-уніатскаго прихода — 8 Декабря 1871 г. 356.
53. Объ отчужденіи изъ частнаго владѣнія, для разширенія находящагося подъ Варшавой Повонзковскаго военнаго поля, прилежащей къ этому полю земли, принадлежащей разнымъ владѣльцамъ — 28 Декабря 1871 г. . . . 358.
54. Распоряженія Правительствующаго Сената:
 - I. Объ употребленіи установленной по Имперіи гербовой бумаги на прошенія и дѣлопроизводство въ Губернскихъ Правленіяхъ и Уѣздныхъ Управленіяхъ Царства Польскаго — 22 Января 1871. 360.
 - II. Объ изданіи новаго почтоваго дорожника — 19 Марта 1871 г. 362.
 - III. Объ употребленіи въ Варшавскомъ Магистратѣ и Управленіи Варшавскаго Оберъ-Полиціймейстера установленной въ Имперіи гербовой бумаги — 31 Августа 1871 г. 366.
 - IV. Объ изданіи 1-го прибавленія къ почтовому дорожнику — 25-го Августа 1871 г. 372.
 - V. По вопросу о томъ, на какой бумагѣ должны быть писаны апелляціонныя отзывы подлежащіе разсмотрѣнію Правительствующаго Сената — 14 Декабря 1871 г. 374.
55. Указаніе Узаконовеній и Распоряженій правительства по рекрутской повинности 378.
56. Указаніе Узаконовеній и распоряженій правительства по учрежденію Банковъ и Товариществъ 380.

Ст.

49. О przepisachъ для заграничныхъ товариществъ ubezpieczeń, rozwijających swe działanie w Rosyi—19 Listopada 1871. 347.
50. O ustanowieniu w guberniach Królestwa Polskiego posad jeometrów górniczych (markszeider)—30 Listopada 1871. 351.
51. O wprowadzeniu z początkiem naukowego roku 1872/3 w elementarnych szkołach Królestwa Polskiego nauki czytania i pisanja po russku — 2 Grudnia 1871 r. 355.
52. O przywróceniu we wsi Majdanie-Kniażpolskim guberni Lubelskiej parafii greko-unickiej — 8 Grudnia 1871 r. . . 357.
53. O wywłaszczeniu właścicieli gruntów przyległych do Wojennego Pola Powązkowskiego pod Warszawą, w celu rozszerzenia takowego — 28 Grudnia 1871 r. 389
54. Rozporządzenia Rządzącego Senatu:
 - I. O używaniu papieru stemplowego ustanowionego w Cesarstwie na prośby i czynności załatwiane w Rządach Gubernialnych i Biurach Powiatowych Królestwa Polskiego -- 22 Stycznia 1871 r. . . . 361.
 - II. O wydaniu nowego przewodnika pocztowego dla podróźnych — 19 Marca 1871 r. 363.
 - III. O używaniu w Megistracie Warszawskim i w Zarządzie Warszawskiego Ober-Policmajstra papieru stemplowego ustanowionego w Cesarstwie — 31 Sierpnia 1871 r. 367.
 - IV. O wydaniu pierwszego dodatku do przewodnika pocztowego — 25 Sierpnia 1871 r. 373.
 - V. W przedmiocie, na jakim papierze powinny być podawane skargi apelacyjne ulegające rozpoznaniu Rządzącego Senatu — 14 Grudnia 1871 r. 375.
55. Wykaz postanowień i rozporządzeń Rządu w przedmiocie powinności zaciagowej 379.
56. Wykaz postanowień i rozporządzeń Rządu w przedmiocie Banków i Towarzystw 381.

УКАЗАТЕЛЬ ПОСТАНОВЛЕНІЙ

ПО ПРЕДМЕТАМЪ, СЪ ОБОЗНАЧЕНІЕМЪ
ОЧЕРЕДНАГО НОМЕРА.

По Вѣдомству Министерства Финансовъ:

- а) Торговля, мануфактурныя, промышленныя — 5, 7, 8, 10, 28.
 - б) О податяхъ, гербовой бумагѣ, акцизѣ и пошлинахъ — 5, 7, 8, 16, 17, 22, 26, 32, 35, 44, 45, 47, 48, 54.
 - в) Кассовыя, по банкамъ и кредитнымъ учрежденіямъ — 1, 9, 34, 38, 49, 54, 56.
 - г) Горныя и соляныя — 5, 50.
 - д) Общія — 31.
-

По Вѣдомству Министерства Государственныхъ Имуществъ — 29, 38.

По Вѣдомству Министерства Внутреннихъ Дѣлъ:

- а) Полицейскія и военныя — 8, 30, 53, 55.
 - б) О благотворительныхъ завѣденіяхъ — 14, 24.
 - в) По Духовной части — 6, 19, 33, 36, 45, 52.
 - г) Медицинскія — 11.
 - д) Почтовыя — 42, 54.
 - е) Общія — 2, 3, 18, 20, 21, 27, 33, 37, 46, 53.
-

SKOROWIDZ PRZEDMIOTOWY

DO SPISU RZECZY, Z OZNACZENIEM NUMERU
KOLEJNEGO.

Wydział Ministerstwa Finansów:

- a) Handlowe, Rękodzielnicze, Przemysłowe — 5, 7, 8, 10, 28.
 - b) O podatkach, stemplach, akcyzie, cłach — 5, 7, 8, 16, 17, 22, 26, 32, 35, 44, 45, 47, 48, 54.
 - c) Kasowe, o bankach i instytucjach kredytowych — 1, 9, 34, 38, 49, 54, 56.
 - d) Górnicze, solne — 5, 50.
 - e) Ogólne — 31.
-

Wydział Ministerstwa dóbr Państwa — 29, 38.

Wydział Ministerstwa Spraw Wewnętrznych:

- a) Policyjne i Wojskowe — 8, 30, 53, 55.
 - b) O Zakładach Dobroczynnych — 14, 24.
 - c) Wyznaniowe — 6, 19, 33, 36, 45, 52.
 - d) Lekarskie — 11.
 - e) Pocztowe — 42, 54.
 - f) Ogólne — 2, 3, 18, 20, 21, 27, 33, 37, 46, 53.
-

По Вѣдомству Министерства Просвѣщенія—4, 12, 13, 15, 24, 43, 51.

По Вѣдомству Главн. Упр. Путей Сообщенія и Публичныхъ Зданій — 39, 40.

По Вѣдомству Министерства Юстиціи — 18, 41, 46.

По Вѣдомству Министерства Иностранныхъ Дѣлъ — 28, 41, 48.

Wydział Ministerstwa Oświecenia Publicz.— 4, 12, 13, 15, 24, 43, 51.

Wydział Zarządu Dróg i Gmachów Publicznych:
39, 40.

Wydział Ministerstwa Sprawiedliwości — 18, 41, 46.

Wydział Ministerstwa Spraw Zagranicznych — 28, 41, 48.

BIBLIOTEKA UMIEJĘTNOŚCI PRAWNYCH,

WYDAWNICTWO ZBIOROWE,

ROZPOCZĘTE DNIA 1-go STYCZNIA 1873 ROKU,

wychodzące dwa razy na miesiąc

W ZESZYTACH CZTEROARKUSZOWYCH,

zamieszcza opracowania oryginalne i przekłady z dziedziny
następujących umiejętności:

1) <i>Prawa cywilnego i karnego.</i>	6) <i>Prawa państwowego.</i>
2) <i>Postępowania cywiln. i karnego.</i>	7) <i>Prawa międzynarodowego</i>
3) <i>Filozofii prawa.</i>	8) <i>Prawa kanonicznego.</i>
4) <i>Historji prawa.</i>	9) <i>Medycyny sądowej.</i>
5) <i>Encyklopedyi prawa.</i>	10) <i>Psychologii kryminalnej.</i>

Biblioteka Umiejętności prawnych dzieli się na pojedyncze Serje, z których każda obejmuje pewną ilość dzieł z góry zapowiedzianych. Serya pierwsza skończyła się z d. 1-szym Stycznia r. 1875 i z tymże dniem rozpoczęła się

SERYA DRUGA,

którą można prenumerować niezależnie od pierwszej.

WARUNKI PRENUMERATY.

Biblioteki Umiejętności Prawnych.

Rocznie rs 10. — Półrocznie rs. 5. — Kwartalnie rs. 2 kop. 50.

Na *Prowicyi* i w *Cesarstwie* ceny pozostają też same, z dodaniem na przesyłkę i opaski:

Rocznie rs. 2. — Półrocznie rs. 1. — Kwartalnie kop. 50.

Prenumerować można w *Redakcyi* — ulica Jasna Nr. 7 oraz we wszystkich Księgarniach i w agenturach Warszawskiej Spółki Kolportacyjnej.

Skład główny i ekspedycya w Redakcyi
Ulica Jasna Nr. 7.

(od 8-go Lipca 1875 r. — Marszałkowska Nr. 54).

NAKŁADEM REDAKCYI
BIBLIOTEKI UMIEJĘTNOŚCI PRAWNYCH

W I-szej SERII TEGOŻ WYDAWNICTWA

WYSZŁY I SPRZEDAJĄ SIĘ

w Redakcyi, oraz we wszystkich Księgarniach, i w agenturach
Warszawskiej Spółki Kolportacyjnej,
następujące dzieła:

I. Walentego Dutkiewicza—*Uwagi nad dziełem Prawo Polskie Prywatne*, przez Piotra Burzyńskiego; cena kop. 60.

II. Ksawerego Józefowicza—*Przepisy o Hypotekach*, czyli wykład prawa hipotecznego, przez Stanisława Zawadzkiego przejrany i poprawiony; cena rs. 2.

III. J. J. Belsol'a — *Zasady Kodeksu Napoleona*, w związku z nauką i jurysprudencją przedstawione; przekład dopełniony pod redakcją Mściława Godlewskiego, według II-go wydania francuzkiego, przejrzanego, poprawionego i znacznie powiększonego; Tomów trzy, cena rs. 12.

IV. Zachariae'go—*Wykład Postępowania Karnego* niemieckiego, spolszczony pod redakcją Leopolda Mikulskiego; Tom pierwszy, cena rs. 2.

V. Wł. Spasowicza—*Prawa Autorskie i Kontrefakcja*, przełożył z rosyjskiego Jan Maurycy Kamiński; uzupełnił oryginalną pracą, pod tytułem: *Rzecz o tak zwanej własności literackiej—Autor*; cena rs. 1.

VI. R. Heinze'go — *Angielska Jury* w porównaniu z francuzko-niemieckim sądem przysięgłych, przełożył Juliusz Benzefer; cena kop. 60.

VII. Drobisch'a — *Statystyka moralności i wolność woli ludzkiej*, przełożył Z. Sumiński; cena kop. 90.

VIII. Józefa Rosenblatt'a — *Nauka o udziale w przestępstwie*; cena rs. 1 kop. 20

IX. Dr. Skrzeczki — *Choroby umysłowe w stosunku do nauki o poczytalności* przekład A. Cohna, poprawiony pod względem lekarskim przez D-ra Stanisława Chomentowskiego; cena kop. 45.

X. Romualda Hubego—*Prawo polskie w wieku trzynastym*; cena rs. 2 kop. 60.

Prócz dzieł powyższych, do składu 1-jej Serii wejdzie mający wkrótce opuścić prasę:
Przekład II-go Tomu dzieła Zachariae'go — „*Wykład postępowania karnego*“

Dzieła powyższe stanowią komplet I-jej Serii Biblioteki Umiejętności Prawnych, i jako komplety całkowite, mogą być nabywane za cenę Rs. 21, tak z przesyłką jak bez przesyłki.

Wypisujący za gotówkę pojedyncze dzieła wprost z Redakcyi, kosztów przesyłki nie ponoszą.

Prenumeratorowie, którzy w ciągu Serii I-jej Bibliotekę prenumerować przestali, mogą ją kompletować po cenie prenumeracyjnej.

W ZESZYTACH
SERII DRUGIEJ

Biblioteki Umiejętności Prawnych

wyszły

a sprzedają się pojedynczo w Redakcyi, oraz we wszystkich Księgarniach i w agenturach Warszawskiej Spółki Kolportacyjnej
następujące dzieła:

Władysława Holewińskiego. — *O zobowiązaniach podług Kodeksu Napoleona*; wykład III i IV tytułu księgi trzeciej (zeszyt 1—5).
Cena rsr. 3.

Walentego Dutkiewicza. — *Oznaczeniu jurysprudencji* (zeszyt 6).
Cena kop. 50.

St. Ł. — *O prawie granicznym polskiem* (zeszyt 7). Cena k. 60.

Romualda Hubego. — *Statuta Nieszawskie z roku 1454* (zeszyt 8).
Cena kop. 60.

Dzieła powyższe mieszczą się w pierwszych ośmiu zeszytach Biblioteki Umiejętności Prawnych za rok bieżący, i prenumerotorowie tegoż wydawnictwa otrzymali je za cenę rs. 3 kop. 36, a z przesyłką rs. 4. Nowo przybywający prenumerotorowie którzy „Bibliotekę“ od początku roku zaprenumerują, w tej samej otrzymają je cenie. — (Cena pojedynczego zeszytu „Biblioteki“ wynosi, dla stałych prenumerotorów, kop. 41½ bez przesyłki, a 50 k. z przesyłką pocztową).

Obecnie w zeszytach Biblioteki wychodzą

POWODY URZĘDOWE

DO PIERWSZEJ KSIĘGI KODEKSU CYWILNEGO

KRÓLESTWA POLSKIEGO

z roku 1825.